𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯𑌨𑌮𑌃.

𑌤𑌨𑌿𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍀.

𑌇𑌯𑌂

𑌪𑍇𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌪𑌿𑌳𑍍𑌳𑍈

𑌨𑌾𑌮𑌕

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍂𑌰𑌿𑌣𑌾

𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾.

𑌤𑌿𑌰𑍁𑌮𑌲𑍈 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌪𑌿𑌳𑍍𑌳𑍈,

[illegible]

𑌗𑍋𑌪𑌾𑌲𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣

[illegible] 𑌪𑌰𑌿𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌾,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

— 0) * (0 —

𑌇𑌦𑌂

[illegible]

[illegible]

ஶ்ரீபாஷ்ய பேஜ்.	காண்ட.	ஸர்க ஸங்க்யா.	ஶ்லோக:.	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா.
...	பால	௰௯.	அஹம் வேத்மி.	௧.
...	...	௨௰	ஊநஷோடஶவர்ஷ:.	௰.
...	...	௨௩.	கௌஸல்யா ஸுப்ரஜா.	௧௭.
...	...	௭௩.	இயம் ஸீதா.	௧௮.
...	அயோ	௨.	இக்ஷ்வாகோஹி.	௨௧.
...	...	௨.	ப்ரியவாதீ ச.	௨௫.
...	...	௩௰.	கிம் த்வாமந்யத.	௨௬.
...	...	௩௧.	ஸஹாத்ஶுஶ்ரூஷணம்.	௩௰.
...	...	௩௧.	ஸர்வாம்ஸ்து.	௩௨.
...	...	௪௰.	ராமம் தஶரதம் வித்தி.	௩௩.
...	...	௪௨.	ராமம் மேऽநுகதா.	௩௮.
...	...	௫௯.	விஷயே தே.	௪௭.
...	...	௯௮.	ஸுஹ்ருச்சித்ரகூட:.	௫௰.
...	ஆர	௰௯.	தாருணம்.	௫௨.
...	...	௩௰.	தம் த்ருஷ்ட்வா	௭௰.
...	கிஷ்கிம்	௧.	பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட:.	௭௩.
...	...	௨௪.	க்வசேத்ரோ ப்ரியஸ்து.	௭௫.
...	ஸுந்த	௰௫.	துஷ்கரம் க்ருதவாந்.	௯௰.
...	...	௨௧.	த்ருணமந்தரத: க்ருத்வா.	௯௩.
...	...	௨௧.	சித்ரௌபவயிகம்.	௱௫.
...	...	௨௧.	இஹ ஸந்தோ ந.	௱௧௩.
...	...	௩௧.	ஸாதியஸுலம்பு.	௱௧௯.
...	...	௩௮.	ஸவிதாசஸ்ருத்ய க்ருத:.	௱௨௧.
...	...	௫௧.	ஸத்யம் ராக்ஷஸராஜேந்த்ர.	௱௨௬.
...	யுத்த.	௰௬.	ஸந்நிவிஷ்டம் ஹிதம்.	௱௩௰.
...	...	௰௭.	உத்பத்ய ப்ராவரேஷம்.	௱௩௨.

ஶ்ரீராமாயண.	காண்ட.	ஸர்க்க ஸங்க்யா.	ஶ்லோக.	ப்ருஷ்ட ஸங்க்யா.
...	யுத்த.	௰௭.	தம் ஶரம் ஸர்வபாபநாஶநம்.	௱௩௬
...	...	...	தஶரதஸ்ய ஸுதம்.	௱௩௫
...	...	...	தீக்ஷ்ணதம்ஷ்ட்ரம் மஹாகாயம்.	௱௩௭
...	...	...	தேஷாம் ஸம்வாதமாகர்ண்ய.	௱௩௮
...	...	...	தஸ்ய ஸுக்ரீவஸ்ய.	௱௩௯
...	...	...	தீவ்ரம் வ்யாதிஶதேநா.	௱௪௰
...	...	...	தேஷாம் ஸம்ஹர்ஷமாணாநாம்.	௱௪௧
...	...	...	உவாச வசநம் ராஜா.	௱௪௨
...	...	...	ராவணோ நாம.	௱௪௩
...	...	...	தேந வீதாஜநஸ்தாநா:.	௱௪௫
...	...	...	தம் ஹம்ஸோ தஸ்ய புரோக்ஷ்ய.	௱௪௭
...	...	...	ஸசநம் ப்ரதிஜக்ராஹ.	௱௪௮
...	...	...	ஸோஹம் பரிஷ்வஜ்ய தஸ்தேந	௱௪௯
...	...	...	நிவேதய ததாங்க்ஷ்வம்.	௱௫௧
...	...	...	ஸத்த்வம் வசநம் ஶ்ருத்வா.	௱௬௬
...	...	...	ஶம் தேத்ய ரக்ஷஸ.	௱௬௮
...	...	...	கஷ்டம் மநுஜாநாம்.	௱௬௯
...	...	...	ப்ரணிபாத ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய.	௱௭௰
...	...	...	கபயோ ஹ்யஶேஷ வேஷம்.	௱௭௧
...	...	...	ஶத்ரோர்வீர் பலம் சைவ.	௱௭௨
...	...	...	ப்ரக்ருத்யா ராக்ஷஸோ ஹ்யேஷ.	௱௭௨
...	...	...	ராவணேந ப்ரணிஹிதம்.	௱௭௩
...	...	...	ராக்ஷஸோ ராஜஸிம்ஹயா.	௱௭௪
...	...	...	ப்ரவிஷ்டம் ஶத்ரு ஸைந்யம் ஹி.	௱௭௫

அவதாரிகா.

அவிய விநவிதீய ஸ்ரீநிவாஸொதயாஸை ஸர்வத கவிய யதுஶைலாவலம்பம் ஶ்ரீதாநாம் - நிகமஶிரவிதமத்யா நித்யவ்யாஜ ஸம்பந்தாந் விபவஸந்தாநவந்தெ வெங்கடெஶா ஸந்ததாந் - ஸந்நிதொ மாநஸாநந்தஸந்தாயாஸ்ஸந்தா ஸ்ருதாஸ் கஶ - ஶ்ரீராமாநுஜாந்வெ ண ஜநிஷ்யதி ஸந்தாமத்தெ - என்று சொல்லுகிறபடியே திருவநந் தாழ்வான் ஸமவதாரத்ஜெயிலே ராமாநுஜாந்வெண ஸந்த பட்டியிலே திருவவதரித்து - விஶிஷ்டாத்வைதத்தை ப்ரகாஶிப் பித்துக்கொண்டும் தம்மை - ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு - திருமந்த்ரம் ஸமஸ்தவிஷயம் முடக்கமான ரஹஸ்யார்த்தங்களை கோயிலிலே கால க்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டு யிருக்கும்காலத்தில் - ஶ்ரீராமா நுஜ ஶநகஸநந்தநாதிஸமாநாய நவிஶெஷாந்தெ-ஶிஷ்யாநுவ்ரு த்யாஸத்து வெங்கடவெதஸ் கைங்கர்யகாரீதிகஸ் - ப்ரஷ்ட நிதவ்ரஷ்டாந்தெ ஷ்வியமொ ஸஞ்ஜாதஸ் ப்ராதா்த்தயந் ப்ரா ஸ்ரீநிதிகிங்கரஸு தநஸம்ஶெஷாய்யத்மைஸதிஶம்-என்கிறபடியே உடையவர் - ஸமஸ்தவிஷயகாலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டு இ ருக்கிறஸமயத்தில் - சிந்தை மகிழும் திருவேங்கடமெனகிறபா ஶுரவ்யாக்யா நாவஸரத்தில் அங்குள்ளஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைநோ க்கி திருவேங்கடமுடையானுக்கு புஷ்பகைங்கர்யஞ்செய்ய ஆ ட்பட்டுவாருண்டோவென்று கேட்டருள -அப்போது ஸகலரும் மௌநமாயிருக்க - அநந்தாழ்வான்-அந்த கைங்கர்யத்தை ப்ரா ர்த்திக்க - உடையவர் - அப்படியே நியமித்த அநந்தரம் திருவே ங்கடமுடையான் ஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி - ஜாயா ஸஹாயவந

நீய மஹாதடாகஸ்ய ஸர்வஸாஷி ஸத்யவேஷ ப்ரஹ்மசாரிவேஷ:
என்றும் - ஸகேஶஶேஷகிரௌ விஹாரவநம் மநோஹரம் ம
டபம் ப்ராகாரம் ஸநமோசநரம் ஸரஸோர ராமாநுஜாஸ்ய து
யம் - என்றும் அநந்தாழ்வான் ஸுதவதிநியான தேவியாரை
க்கொண்டு திருமலைமேல் ஏரியை வெட்டுவிப்பிக்கும் காலத்தில் தி
ருவேங்கடமுடையான் - ப்ரஹ்மசாரியாய்வந்து யிவர்களுக்கு
ஸஹாயமாக வெட்டிலவத்தளரியும் மண்டபமோசநர ப்ராகார
நந்தநவந புஷ்பகைங்கர்யங்களை செய்துகொண்டு இருக்க
ஸ்ரீமத்வைக ஜாதிகாந்த காடஜாந்யாக ஸுஶுப்ஷாகமேர ய
வேந்யாந்யாநவமேர ஸர்வஸம்பந்நா ஸ்ரீவேங்கடேஶாநிஶி - த்ய
க்வா நந்த விமாநமநுஷமமேஹா ஶக்ஷ்யாஸமமேதாரமத்தமேஷு மேஶ
ஷமாரந்துமாயஸதக்காயநாமநமஸுதிம் - என்றும் ஸ்ரீமமேஜ்ஞட
நாயகவிப்யதமாவாதஶ்ய ஸீமாரமாநிஶ்யாந்யாநஶதாதகேஷுஸ
மயேமஹுஸாதி ஸீதேவஸா - ஸவேமஷிதமாஹ மஹ்யமாரம்
ஹோதாததாதேதிபா தம்ஸதேமாரா ஊஜஐமேஶவா மஹம்
ஶேஷாயநீமேவநிஶம் என்றும் சொல்லுகிறபடியே அலர்மே
ல்மங்கை நாச்சியாரும் திருவேங்கடமுடையானும் இராத்திரிகள்
தோறும் அந்த நந்தநவநத்துக்கு எழுந்தருளி தாமே புஷ்பங்
களை யெடுத்துகூட்டிக்கொண்டு இருக்குமளவில்அநந்தாழ்வான்
அப்போது ஒளித்திருந்துஅலர்மேல்மங்கைநாச்சியார்கையைப்பி
டித்துக்கொண்டுநீராரென்றுகேட்க, அந்தஅலர்மேலுமங்கைநாச்சி
யார்தாத தாதவென்றுஅழைக்கத்திருவுள்ளமிரங்கி கையைப்பிடித்
துக்கொண்டு புஷ்பங்களை யெடுப்பதாக போகத்தொடங்கி
னவாறே திருவேங்கட முடையான் அவ்விடத்துக்குஎழுந்த
ருளி கந்யாம்கக்ஷகராஜ புஷ்பபடிகம் கந்யாமதம் ஸ்ரீநிமி:
மஹ்யம்தேஹித வாதூஜாமிதராம்யம் ப்ராத்யதேஹேதத: க
ந்யாஶஷ்திதீஹஸ்ஸ்ரேதரம் வைராக்யதகணாத்ரி ஜாம்மாஜாம

யஸ்யமெஹைவயத்து உதிஸம் ஸெஷாயத்வயஸஹமெ என்கிற படியே திருவேங்கடமுடையான் தேவரீர் குமாரத்தியை அடியேனுக்கு கந்யாப்ரதாநம் செய்தருளவேணுமென்று மிகவும் ப்ரார்த்திக்க அநந்தாழ்வான் அப்படியே அவருக்கு அந்த நந்தநவனத்தில் கந்யாப்ரதாநம் செய்த வநந்தரம் திருவேங்கடமுடையான் கந்யாஸுல்கமாக தன்கழுத்திலேயிருந்த திருமாலையை வெகுமானமாக ஸமர்பித்து நிற்குமளவில்- ஸ்ரீரங்கராஜ வ்ருஷபாவபு: ப்ரவஷிதெஷ்டாயெஷ்ட ஹொஜ்யாத்திஷ்ட ஸுரௌஞ்ஷ்டஸுத வேங்கடாதலெதிஸ விதாநவாதஸ்வஹந ப்ருஷ்டவெஷ்வீ கோஹவாந் கூதஊமயஜிஷ்ய ஸாவம் வஜ நுவஜ்யம்யவிஷயம் பஹாணவணிராட் ஸ்ருயத்தூஷம் தம்ஸமெ என்கிறபடியே உடையவர் கோயிலிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவாஸாஸநம் பண்ணவேணுமென்று அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடவெழுந்தருளி ஶமத்ஸுத்தாலே ஆயாஸமுண்டாய் ஶமத்தில் நிற்குமளவில் திருவேங்கடமுடையான் கநகவாதத்திலே விதாநங்களையும் குஶ்ஸமத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவரென வந்து நிற்க அப்போது அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் நீர் யாரென்று கேட்க அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் அடியேன் அநந்தாழ்வானுடைய ஶிஷ்யனென்று உத்தரஞ்சொல்ல அப்படிக்கிருக்குமேயாகில் அநந்தாழ்வான் தநியன்களை ஸாதிக்கவேணுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அப்போது தநியன்களை அருளிச்செய்தாரிறே (தநியந்) அகிலாத்மகுணாவாஸம் அஜ்ஞாநதிமிராபஹம் ஆஶ்ரிதாநாம் ஸுஶரணம்வந்தே நந்தார்ய தேஶிகம்- ஸ்ரீவேங்கடேஶாவதாரோயம் ஸ்ரீபதாம் ஸொரஸம்பவ: - ஸர்வஜ்ஞோம ஸம்ப்ராப்தாநந்தார்ய ஸ்வாமிநே ஸமெ என்று ஶ்லோகத்வயத்தையும் அடையாளமாக ஸாதித்தவநந்தரம் அந்த ப்ரஸாதத்தை திருவுள்ளம்பற்றி அமுதுசெய்

தார்களென்றும் இப்படியிருக்க திருவேங்கடமுடையான் அநந்தாழ்வானைப்பார்த்து - கிந்நு ஶேஷமஸ்மாகம் ஸேவஹி மிரௌ க்ஷிப்ரம் ஸம்ப்ரோக்ஷணம் வ்யாஸாதிப்யஶ்சாதிவேதவித்வாநு கிம் தேத்ர யாஸ்யாம: ஸ்ம இத்யுக்தஸ்து வ்ருஷாத்ரிநாதேந நாநந்தார்ய: ப்ராஹ ஸாதரம் என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையான் அநந்தாழ்வானைப் பார்த்து ஹே ஶேஷமஸ்மா தேவரீர் இந்த ஶேஷகிரியிலே வ்யாஸாதிகளுக்கும் மோக்ஷம் கொடுத்துக்கொண்டு - இருந்தீராகில் எனக்கு என்னகாரிய மிருக்கிறது - இப்படி திருவேங்கடமுடையானும் அநந்தாழ்வானும் வார்த்தைசொல்லிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸஹஸ்ரகலஶம் ஸம்ப்ரோக்ஷணாதிகளைப் பண்ணிக்கொண்டிருக்க அப்போது ஸ்ரீபராஶரபட்டரும்தம்மை ஆஶ்ரயித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஒருவொருவருள் காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷணம் எப்படியென்றுகேழ்க்க ஸ்ரீபராஶரபட்டரும் திருவேங்கடமுடையான்ஸந்நிதிக்குப்போய் அநந்தாழ்வானைதெண்டன்ஸமர்ப்பித்துக் கேட்டால்தெரியுமென்று ஸாதிக்க அவர்களுமப்படியே அநந்தாழ்வான்திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி அனந்தாழ்வானை தெண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க - அநந்தாழ்வானும் நீங்களாரென்றுகேழ்க்க அடியேன்கள்-பட்டருடைய திருவடிகள் அவருடைய நியமனத்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவலக்ஷணம் எப்படி அதைத்தறிந்துகொள்ளவேணுமென்று தேவரீரிடம் வந்தோமென்று விண்ணப்பம்செய்ய அநந்தாழ்வான் அப்போதே அவர்களுக்கு அவற்றை அருளிச்செய்தாறிறே - அவையாவது - உம்மைப்போலே யிருக்குங் கொக்கைப்போலே யிருக்கும் கோழியைப்போலே யிருக்கும் உப்பைப்போலே யிருக்குமென்றும்-இவ்விடத்தில்பதந்தோறும் நான்குஅர்த்தம்ஐவ்வர்த்தமெல்லாம் மஹாப்ரபாவ ரஹஸ்யத்திலும் அநந்தாழ்வான்

ரஹஸ்யத்திலும் நிவஸியிலும் ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டமாகக் காணலாமிறே. தா ஜ்ருஸ. அநந்தாய வம்ஶஜராய் ஹாரதாஜ கோத்திரசராய் ஸ்ரீ நாயயாசநயதிவராதி பரவராசாரிய கடாக்ஷாயி மதோஹய வெஹாஙகரா யிருக்கிற ஸ்ரீநிவாஸாசாரியருடைய தநூஜரான திருமலை அநந்தான்பிள்ளை குணுக்கறம்பாக்கம் கோபாலாசாரியருலே.

உதவிபுலஸ ஸஹஸ்ராணி ஶ்லோகாநாமுக்தவாந் ருஷி: என்கிறபடியே வால்மீகி மஹர்ஷியினால் ப்ரணீதமான பாலாதி யொத்யாரண்ய கிஷ்கிந்தா ஸுந்தர யுத்தோத்தரகாண்ட ஸயவஹே ஸமாஹாநாயந ஸ்ரீராமாயணத்தில் நின்றும் ஸாரீபமா கநயத்தாலே சிலஶ்லோகங்களையெடுத்து ஸர்வஜ்ஞரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீராமாயணார்த்தங்களை ஸர்வரும் ஸுலபமாக வறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றி ஶ்ரீவஸாரவைமாக அருளிச்செய்திருந்த தநிஶ்லோகீயென்கிற வ்யாக்யானமானது நன்றாகஶோதித்து ப்ரகாஶம் செய்யப்பட்டது.

ஶ்ரீதநிஶ்லோகீ வ்யாக்யாநாரம்பம்.

வ்யபகதஸ்வஸம்பந்தாய நிவர்ஹகாராய ஸம்யாநஸாரஸ்ய ப்ரணதாஸ்நிக்ருதிஶ்ர மத்வா ஸ்ரீ வொஸவபவிஷய விதாஷஹஶ்ருதி ஶ்லோகஸாரஸ்ய ஸ்ரீ ஹாஷ்யகாரப்ரஹுதிஸ்வாவயவவிஷயஸாம்ப்ரதாயிக ஶ்லோகாநாஸம்யோ: தஷநதோ-ஸ்ரீஸ்க்ருஷ்ணஸாஹாயந ஸோயாஸநஸந்நவே-யஸ்கடா க்ஷகமக்ஷ்யாணாம் ஸுமஹ: ஸ்ரீ யாஸூ - இதி கநஸம்யாநம் க்ருதவா க்ருவாயஸ்வேநஜாதவ்யாயதி. ஶ்ரீ தநிஶ்லோகீ யஸ்நுயஸ்நு வதேஸம்கதஹு ஸணவஸாந யாவத்ஷராணி வ்யாக்யாநாவஹு தாவத்க்ஷராணி ஸவபதிகாஹ்ருஷ்டாஷாவ யிதவ்யாநி.

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய் அவாப்தஸமஸ்த
காமனாய் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகனாய் ஸர்வேச்வரனா
யிருக்குமவன் 'வைகுண்டே து பரே லோகே ச்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: ஆ
ஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்பாகவதைஸ்ஸஹ' என்கிறபடி
யே ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யலோகத்தில் திருமாமணிமண்
டபத்தில் ஸ்ரீ பூமிநீளாதிகளுடன் திவ்யரத்ந ஸிம்ஹாஸநத்தில்
வீற்றிருந்து அநந்த கருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகளான நித்யர்களாலே
யும் முக்தர்களாலேயும் நிரந்தரபரிசர்யமாணசரண நளிநனா
யிருக்கச்செய்தேயும் அப்படியே ஸ்வசரணயுகளபரிசர்யை
க்கு இட்டுப்பிறந்திருந்து மதையிழந்து ப்ரளயஸமயத்தில் ப்ர
க்ருதியில் உரைமெழுக்குப் பொன்போலே ப்ரக்ஷீணஜ்ஞாநராய்
நாமரூபவிபாகாநர்ஹராய் கிடக்கிற ஜீவாத்மாக்களை கடாக்ஷித்த
ருளி ஸர்வம் ஸம்ஸ்ருதி சக்ஷுஷ ப்ராஜ்யோதேந ஸ்வகர்மபி: ஜீவே
ஷ்வாவிர்பாவே விஷ்ணோ: ப்ரபாகாவ்யம் ப்ரஜாயதே என்கிறப
டியே கரணகளேபரவாய் விசித்ரதேஹஸம்பத்திரீச்வராய நிவே
திதும் பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்ம ஹஸ்தபாதாதி ஸம்யுதா
என்கிறபடியே தேஹாதிஸ்ருஷ்டிக்ருதத்தாலே இவர்களுக்கு ஸ்வர
ண கரணஸாமர்த்யவிசேஷங்களான கரண களேபரங்களைக்
கொடுத்த விடத்திலும் அவைற்றை ஆறுகிடக்கக் கொடுத்த தொ
ப்பத்தைக்கொண்டு அவ்வாற்றின் நீர்வழியே போய் ஸமுத்ரத்
தில் புகுவார்போலே சப்தாதிவிஷயப்ரவணரா யிருந்தவளவில்
அவர்களுக்கு ஸதஸத்விவேகநார்த்தமாக- சாஸநாச்சாஸ்த்ரமென்கி
றபடியே - ஸ்வசாஸநரூபமான வேதாக்யசாஸ்த்ரத்தை ப்ரவ
ர்த்திப்பித்த வளவிலும் அதையும் அப்ரதிபத்தி விப்ரதிபத்தி
அந்யதா ப்ரதிபத்திகளாலே யிவர்கள் காற்கடைக்கொள்ள- விவித
க்ரமமான வாஜ்ஞையை உபேக்ஷிக்கும் தேசங்களில் தாங்களே

சென்று குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே ஸ்வாபாவத்தாலே இவர்களைத்திருத்தவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸஹிதைவோ தீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வயோதிகஹி: - ஸர்வதோ ஸாமஷே யோகேசஜே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந: என்கிறபடியே ஜ்யோதிஷ்க ஞ்கள் சக்திகளானதேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடையராஜவேஷப் போக்கும்படி ராஜோபஸாரான வடிவுகளும் ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளு டைய மங்கள்ஸூத்ரங்கள் வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கப்படங்க ளும்ராவணவம்சஸ்தர்களானதங்கள் ஸ்த்ரீகளுடைய விரித்ததலை விகீர்ணகேஸ்யாநா: வாதஸ்ஸ்ர: என்று ராக்ஷஸிகள்தலையிலேயாம் படி தாங்கள் விரித்ததலைமயிரும் ஹாவபாவேதி ஸர்வாநி ஹா நாதேதி ஸர்வஸ: என்கிறபடியே அவர்கள் முகங்களி லேவிலாபாக்ஷரங்களாம்படி தங்கள்முகங்களிலே ஸ்பரிக்கிறஸ ரணாக்ஷரங்களும் - உத்க்ஷிப்ய ஹஸ்தானி என்கிறபடியே அ வர்கள் கைகளையெடுத்து கூப்பிடும்படி தாங்கள்தொடுத்த ஸஜ்ஜி வசங்களும் ஸ்வாபயஞ் முகம் வாமேஷு ஸுதயோரோ ரிவ வாசஜம் என்கிறபடியே அவர்கள் கண்களிலே கண்ணீர்பாயும்படி தாங்கள் கண்ணுங் கண்ணீருமாய் - மாயாவ்ருக்ஷதி வாஸமா: என் றும் வகோராா ஜவஸீதாம ஸமாவாதகா ஜவதோயதம் சுயநா ஜவதாதாரம் தேவாஜஸ்ஜநாதநம்-என்றுஞ் சொல்லுகிறபடி யே - சுஸஸ்ராஞ்ஜரானவர்கள் மாயாவ்ருக்ஷத்தைச் சென்று சேரு மாப்போலேயும், வகோரங்களானவை ஸரஸ்வாதரனை யணுகுமாப் போலேயும், வாதகங்களானவை வாஷாவஸ்வராஹகங்களைச் சென் று கிட்டுமாப்போலேயும், ஜரிதரானவர்கள் தாதாவைச்சென்று கிட்டுமாப்போலேயும் ஸ்ரீயபதியைச்சென்றுகிட்டிதவைஸ்வரு ஸாராஷ்வே ஸஹிஷ்ணுய ஸாமதாா: - என்று ஸ்தவப்ரியனான வினியோகப் பண்ணுவார்களாகத்தொடங்கிஸ்வேகாரஸ்வாரு

வாயென்று அவிக்ருதரான தேவர் நாட்டில் பிறந்து படாதன பட்டும
னிசர்க்காய் - என்கிறபடியை அழிவுக்கிட்டு த்ரிவாதிஸஹஸ்ரதியிலே
யிருக்கக்கடவ தேவர் வஸுதேஷாதீதாய் ஹிரண்யாக்ஷவதம் ப
ண்ணித்தும் கேவலம் திர்யக்த்வத்தாலே போராதென்று நரங்கலந்த
சிங்கமாய் ஹிரண்யநிரஸனம் பண்ணித்தும் - உஹதோ உஹீயா
ந - என்கிறபடியை குறளுருவாக்கி அல்லி மலர்மகள் போகமயக்
குக்களை மறந்து ப்ரஹ்மசாரியாய் இந்த்ராநுஜத்வம் ப்ரஹ்மணியாஸ என்று
ம் மஹாஸஹஸ்ர ப்ரகாதாரம் என்றும் அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை எ
ன்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ப்ரஹ்மாத்யநேக வரதப்ரதரான தேவர் உ
ஹாவெயிபக்கலிலே வரதத்வத்தை அர்த்தித்தும் - ப்ராஹ்மணோஸ்ய
முகமாஸீத் பாஹூராஜந்ய: க்ருத: - என்றும் ப்ரஹ்மக்ஷத்ரங்களுக்
கு உத்பாதகரான தேவர் - பித்ருவம்ஶ உசித லக்ஷணம் - மாத்ரு
கவம்ஶகர்ணமஜிநக்தத்ய - என்கிறபடியே ஜமதக்நி ரேணுகைக
ள் பக்கலிலே ப்ரஹ்மக்ஷத்ரியராய் வந்து தோன்றி இருபத்தொரு ப
டிகால் துஷ்டக்ஷத்ரியரை பரஶுவுக்கு ப்ராஸநமாக்கித்தும் ஸ
க்ருதநாமென்றும் வரத ஸகலமேதத் ஸம்ஶ்ரிதார்த்தம் சகர்த்த - என்
றும் அடியோங்களுக்காகவன்றோ வென்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணி வா
ஸநயமென்று கையிலே ஆயுதமெடுக்கும்படி தங்களுடைய வ
ஜ்ரபரஶ்வாத்யாயுதங்களைப்போகட்டும் அவன் ஸாமர
ஸௌஷயிஷ்யாமி என்றும்படி கண்ணீரைக்காட்டி ஸர்வ ஶரணம்
மத: - என்றும் ஸர்வம் ப்ராவணவொரா ஜாஶரணம் மஹாஹரதி
என்றும் அவன் ஶரணம் புகும்படி தாங்கள் ஶரணம்புக்கும் அஞ்ஜலிம்
ப்ராஜ்ஞஸ்ய க்ருத்வா என்று அவன் அஞ்சலி பண்ணும்படி தாங்கள் அ
ஞ்சலிபண்ணியும் ஸவெர்ஸநிஷித்வ: என்று தமையருன விம்ஜ்ர
ளும் முற்பாடரும்படி திருவடிகளிலே நமராய் நமதேயமென்
றிருக்கிறவர்களை தலையழித்து தரவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்ய வரகோபணிக நாநஸவேஷ்டாரனும் நித்யாநவாயிநியான

பிராட்டியும் விதாம் ஸோ வயாசீலஸத்ருசீம் ரூபம் என்றும்
ஜநகஸ்ய குலே ஜாதா என்றும் சொல்லுகிறபடியே தாம் ஸ்வாமி
யுமாய் அவள் ஜநககுலஸுந்தரியுமாய்த் திருவவதரித்து ராமாவதார
வத்தாலே நாலுபடியாய் அவதரித்தருளின இவ்விடத்தில் ரா
மரூபியாய் அவதரித்து இராவணனை நிரஸித்து விபீஷ
ண பரிபாலநாதி ரூபங்களான ஸௌசீல்ய குணங்களை அநு
ஷ்டித்து லக்ஷ்மணரூபியாய் இந்த்ரஜித்தை நிரஸித்து ஸமஸ்த சேஷ
த்வரூபமான விசேஷ குணத்தை யறிவித்து பரதரூபியாய்
ஸம்யக் நிரஸநம் செய்து ஸமஸ்த பாரதந்த்ர்யரூபமான பரிஷ்
குணத்தை வெளியிட்டு சத்ருக்நரூபியாய் லவணாஸுரனை
ஸம்ஹரித்து ஸமஸ்த சேஷத்வ ரூபமான பாரதந்த்ர்ய
விசேஷத்தை நிலைநிறுத்திப்போந்த ஸர்வேச்வரன் தான் அநு
ஷ்டித்துக் காட்டின குணவிசேஷங்களும் அவ்வோ திவ்யாவதா
நங்களும் தத்காலவர்த்தி குணவிசேஷமாய்ப் போகவொண்ணாதென்
றுதிருவுள்ளம்பற்றி ஸகல லோகஹிதார்த்தமாக நாநாவ்யூஹாவுக்கு அ
ந்தர்யாமியாய் நின்று சதகோடிப்ரவிஸ்தரமான ப்ரபந்தத்தை தேவ
லோகத்தில் ப்ரவர்த்திப்பித்தருளியும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்கு ப்ர
ஹ்மவசநாத் நாரத பகவானையிட்டு இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம்
ஸங்க்ஷேபமாக உபதேசிப்பித்தும் ப்ரஹ்மாந்தர்யாமியாய் நின்று ப
ரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக அவ்வால்மீகி பகவானைக்கொண்டு இந்தரலோ
கத்தில் - சதுர்விம்சத்ஸஹஸ்ராணி ச்லோகாநாமுக்தவாந் ருஷி: - எ
ன்கிறபடியே - இருபத்துநாலாயிரம் ச்லோகரூபமாக ப்ரவர்த்திப்
பித்த ப்ரபந்தந்தான் தத்தஸ்யாபிநவ ஸ்ருஷ்டா வேதோபப்ரும்ஹ
ணீ நிஷ்டிதா - வேதவேத்யே பரே பும்ஸி ஜாதே தசரதாத்மஜே வேத: ப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்
என்று வேதோபப்ரும்ஹணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தமா
கையாலே ஜகத்காரண வஸ்துவான பரவஸ்து ப்ரதிபாதகமான ஸஹ
ஸ்ரம் சக்தியை ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸாஸ்த்ரவாக்யங்களையும் அந்தபர

வஸ்துவினுடைய அவதாரப்ரதிபாதகமான அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே இத்யாதி வாக்யங்களையும் அவதாரப்ரயோஜனமான ஸாதுபரித்ராணதுஷ்க்ருத்விநாசங்களைச் சொல்லுகிற- யோ தேவேப்ய ஆதபதி யோ தேவாநாம் புரோஹித: இத்யாதிவாக்யங்களையும் உபப்ரும்ஹிக்கிறது - வ்யக்த ஏஷ மஹா யோகீ பரமாத்மா ஸநாதந: ஸ்வயம் நாராயணோ தேவ: ஸ்ரீமாந் அக்ஷய்யோ விபு: அதிஷ்டாதாமர ஷோ ஸோ ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸநாதந: என்று பரக்ஷம் பராசரநா அவதரித்ததென்று மிடங் கேட்டோம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் ஸம்பவாமி என்றும் யஜ்ஞ விஷ்ணுகாரம் ஹந்த்ரம் என்றும் அவருடைய அவதாரரஹஸ்யஸங்க்ரஹத்தை யடியொத்தினவருகையாலும் விஶ்வாமித்ர ஸமவாஞவநு ஈஶ ரராவதாரத்தைக்கிட்டி ராமாவதாரத்தை அபேக்ஷிக்க அவருமப்படியே விஶ்வாமித்ராஶ்ரமத்ராணம் தண்டகாரண்ய வாஸிகளான ருஷிகளுடைய ரக்ஷணம் ராவணாதிகளுடைய பரிபவத்தாலே நோவுபட்ட தேவாதிகளுடைய ரக்ஷணம் இவை தொடக்கமானவற்றாலே ஸாதுரக்ஷணத்தையும் ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா: ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி - என்றுதம்முடைய அழகாலும் சீலத்தாலும் தம்மையொழியச்செல்லாதபடி திருத்தி மோக்ஷப்ரதாநம் பண்ணினதொன்று ஸாக்ஷாதவதாரப்ரயோஜனமான விஶேஷரக்ஷணத்தையுஞ்சொல்லுகையாலும் ஸாதுபரித்ராணம் கண்டோம்- தத்விரோதிகளான தாடகாதாடகேய ப்ரமுகரான கரதூஷணாதிகளென்ன ராவணகும்பகர்ண ப்ரஹஸ்தாதிகளென்ன இவர்களுடைய வதத்தாலே துஷ்க்ருத்விநாசம் கண்டோம் வித்ருவதநபரிவாரணம் ருஷிதேவாத்ருஷ்டவதநம் சிறியதை பெரியது நலியாதபடி ரக்ஷித்தக்ஷாத்ரமான யஜ்ஞமும் அஶ்வமேதயஜநமும் இத்யாதிஸாதநயஜ்ஞங்களையும் ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: ஸர்வதா ராவணொரா

ஜாபஶாணம் மந்த்ரேண ஸம்ஹ்ருதி என்று விஶேஷ ப்ரமாணத்தையும் அப்ராமா
நாதே ஶோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா ச ஸ: ஶ்லோகஶ்லோகப்ரவ்ருத்தியோ
ஸ்ம்ருதி என்றும் பிறரை ஸம்ரக்ஷிப்பிக்கைக்காக ஸம்ரக்ஷித்தபடியாலேய
உபப்ரும்ஹணம் கண்டோம் இப்படி வேதோபப்ரும்ஹணமான ஸ்ரீ
ராமாயணந்தான் எத்தனையேனு மறிவுடையார்க்கும் ஸுலபமாக அறி
த்து அர்த்தம் நிஶ்சயம்பண்ணக்கூடாமையாலே மயர்வறமதி நல
மருளப்பெற்ற ஆழ்வார் தொடக்கமாக ஸ்ரீமந்நாதயாமுநயதிவ
ராத்யநவத்யாசார்ய பரம்பரையாலே உபதேஶ பரம்பரா
ப்ராப்தமானவிந்த ஸ்ரீராமாயணார்த்தங்களை ஸர்வரும் ஸுலப
மாக அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றி ஸர்வஜ்ஞரான
பெரியவாச்சான்பிள்ளைதம்முடைய பரமக்ருபையாலே ஸ்ருதி
ஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிகளையும் ஆழ்வார் ஆசார்யர்களு
டைய ஸ்ரீஸூக்திகளையும் ப்ரமாணமாகக்கொண்டு ஸ்ரீராமாயண
காண்டஷட்கங்களில் ஓவ்வொரு ஶ்லோகத்தையெடுத்து ஸ்தாலீ
புலாக ந்யாயத்தாலே மணிப்ரவாள ரூபமாக தனிஶ்லோ
கீயென்கிற வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்வதாக உபக்ரமிக்கிறார் ஸ்வ
ஸ்தியென்று தொடங்கி - பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாமக ஸ்ரீக்ரு
ஷ்ண ஸூரி விரசிதாயா: தனிஶ்லோகவ்யாக்யாயா: ஸ்ரீராமாயண
த்ராவிடவ்யாக்யாயா: ப்ராரம்ப: க்ரியதே.

ஸ்ரீராமாயணே பாலகாண்டே த்ரிஸ்லோக்யாம்
ப்ரதமஸ்லோகவ்யாக்யாநம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அஹம் வேத்மி மஹாத்மாநம் - ராமம் ஸத்யபராக்ரமம்
வஸிஷ்டோபி மஹாதேஜா - யே சேமே தபஸி ஸ்திதா:.

சக்ரவர்த்தியானவன் பெருமாளுடைய பருவத்தில் சிறுமையையிட்டு இவருடைய வாண்பிள்ளைத்தனத்திலே அதிஶங்கை பண்ணக்கூடுமென்று ஶங்கித்து, அவருடைய வைபவத்தையும் பராக்ரமத்தையும் ஸஸாக்ஷிகமாக உபபாதிக்கிறான், விஶ்வாமித்ர பகவான் - அஹம் வேத்மி - வஸிஷ்டோபி வேத்தி - யே சேமே தபஸி ஸ்திதா: - தேபி விஜாநந்தி - நத்வ யோக்யதாஸ்ய பஶ்யஸி என்றிவரயோக்யதையைச் சொல்லுகைக்கு நீயொருவனுமே யுளாய், இவர் யோக்யதையை அறிகைக்கு நாங்களித்தனைபேரு முண்டென்கிறான். அஹம் வேத்மி - நசக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே - ந ஸந்த்ருஶே திஷ்டதி என்றேனுங்கட்கண்ணாற் காணாத வவ்வுருவை நெஞ்சென்னுமுள் கண்ணேற் காணுமுணர்ந்து, என்றும் யோகாப்யாஸஜந வுட்கண்ணாலே நானறியு மத்தனைபோக்கி, பாஹ்ய சக்ஷுஸ்ஸாலே காண்கிற வுனக்குத் தெரியாதுகாண். அஹம் வேத்மி - ஜ்ஞாந வ்ருத்தோபயோகராஜநுபவஹவ: பர்யுபாஸிதா: - என்று பலவாசாரியர்களை ஸேவித்துநானறியுமத்தனைபோக்கி நாட்டாராலே ஸேவிக்கப் படுகிற உனக்குத்தெரியுமோ, அஹம் வேத்மி - குஶஹஸ்தஸ்யாமர: என்று புல்லுங்கையுமான நானறிவன், வில்லுங்கையுமான நீயறியாய் - அஹம் வேத்மி - தலையுஞ் சடையுமான நானறியுமத்தனைபோக்கித் தலையும் முடியுமான நீயறியாய், அஹம் வேத்மி - ஸாத்விகக்ஷத்ரியான நானறியுமத்தனைபோக்கி ராஜஸக்ஷத்ரியான நீயறியாய், அஹம் வேத்மி - நீசஶய்யாஸநம் சாஸ்ய நித்யம் ஸ்யாத் குருஸந்நிதௌ - என்று ஆஸநத்தின் கீழே யிருந்த வெனக்குத் தெரியுமத்தனைபோக்கி, ஸிம்ஹாஸநே ப்ருஷ்ட: - என்று

ஆஸனத்தின்மேலேயிருக்கிற உனக்குத்தெரியுமோ, அஹம் வேத்³மி-யோக³
க்ருஷ்ண அறியும் நானறியுமத்தை ஹாமக்ருஷ்ண அறியும் நீயறிவிதியோ, அஹம்
வேத்³மி-ராக்ஷஸாபேக்ஷி பண்ணின நானறியுமத்தை, ப்ரத்யக்ஷாபேக்ஷி
பண்ணின நீயறிவிதியோ. அஹம் வேத்³மி-யத³ராக்ஷஸாஸுரன நானறிய
மத்தை அத்ருக்ஷாஸுரன உன்னாலறியப்போமோ, அஹம் வேத்³மி-நானே
யோவறியாதேன் நேதிநேதியென்றும் கஜஸ்தாவேத³ என்றும் ப்ரமாணங்க
ளான வேதங்கள்தான் அறிஞ்சுதோ, ப்ரமாணங்களளவேயோ ப்ரஹ்மாதி
தே³வாஸ்ஸுரா: த்ரஷ்டாநாம் மநஸாபேத்யகோசரம் என்று நான்முகன் செஞ்
சடையானென்றிவர்கள் எம்பெருமான் தன்மை யாரறிகிற்பா ரென்றும்,
ப்ரமாதாக்களான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குத்தான் நிலமோ, ப்ரமா
தாக்களளவேயோ. ஸோऽங்க³ வேத³ யதி³ வா ந வேத³ என்றும் தனக்குந்
தன் தன்மை யறிவறியானையென்றும், ப்ரமேயஸ்வரூபனானவன் தன
க்குந்தெரியுமோ, இத்தனைபேரறியார்களேகாண், அஹம் வேத்³மி - யஸ்ய
ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் - ஸ்வாபா⁴விகீ ஜ்ஞாநப³லக்ரியா ச என்கிற ப்ரமாணங்
களை விஶ்வஸித்து ஸார்வஜ்ஞ்யம் கொண்டாடி யொரு க்ஷாமவாய்மையர்கள் ப
க்கல் குனிந்து கேளாமையாலே யவனுக்குந் தெரியாதே, த³ஶாவிப்ரஸ்தி
யோமஞ்சம் என்றும் மயர்வற மதிநல மருளினனென்றும், ப்ரத்யக்ஷ ஸ்ரீ
ரீவத: என்றும் ஸம்ப்ரஜ்ஞாய விஜ்ஞாந முடையவனுக்குத் தெரியுமி
றே. அவ்விழவு தீருகைக்கிறே, ப்ராஹ்மணா நாமுபாஸிதா என்று அறி
வுடையார் காற்கடையிலே துவண்டு திரிந்தது. அஹம் வேத்³மி-தமேதம் வே
தா³நுவசநேந ப்ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி யஜ்ஞேந தா³நேந தபஸாநா
ஶகேந என்றும் ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதி³த்⁴யாஸிதவ்ய: என்று
மவனை யறிகைக்கு நான் பட்டவருத்தம் சொல்லப்போமோ வென்கிறு
ன். நீயறிந்தப்ரகாரமென்னென்னில, மஹாத்மாநம் அறப்பெரியனென்
றறிவன், தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம் என்கிறபடியே வடிவு சிறுத்
திருந்ததேயாகிலும் பரக்க முறைத்திருக்குங்காண். மஹாத்மாநம்-ஆத்மா
ஜீவே த்⁴ருதௌ தே³ஹஸ்வபா⁴வபரமாத்மநி-யத்நேஷு மதௌ ஸ்வபா⁴வா
தே-என்றனேகார்த்த²வாசியிறே, ஆத்மஶப்³த³த்தில் முற்பட ஜீவவாசி
யானபோது மஹாத்மாநமென்று யஸ்யாத்மா ஶரீரம் என்றும் ய ஆத்மநி
திஷ்ட²ந்நாத்மநோऽந்தர: என்றும் ஸர்வ ஜீவாத்மாக்களும் ஶரீரமாம்

படி ஸர்வாத்ம ஶரீரியாயிருப்பானென்று மிடமறிவன். அன்றியிலே உ
பாதாநமென்று ஶ்ருதியிலேயாய் ஸர்வஜ்ஞவிஷ்ணோர்ஹ்யேஷா கதா
வ்யக்தஸ்திதிஶ்ருதி: என்று தாடகாதாடகேயத்வந்த்வஸாதநத்வமவி
ரோதி ஸம்ஹாரகரணுண்டேயாகிலும் யஜ்ஞவிக்நகரஸம்ஹர்த்ராம் எ
ன்று தாமேறிட்டுக்கொண்ட காரியம் தலைக்கட்டலாம் படியான நிலை
மையையுடையராய்க் காணிருப்பதென்றுமாம். அன்றியிலே உபாதா
நம் என்று தேஹவாசியாய் நித்யம் நித்யாக்ருதி தரம் என்றும் ந த
ஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோஸ்திஸம்பவா என்றும், மாசூணா
ச்சுடருடம்பாயென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருக்களா லழிக்க வொ
ண்ணாதபடி நித்ய நிரவத்ய நிரதிஶயௌஜ்ஜ்வல்ய விக்ரஹராய்க் காணிருப்
பது என்றுமாம். அன்றியிலே உபாதாநம் என்று ஸ்வபாவவாசியாய்
ஸஹஸம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம்மம என்றும், பரஶ
ஸ்யம்ஹி நாவர்த்தி: என்றும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்தை ஸ்வபாவ
மாகவுடையராய்க காணிருப்பதென்றுமாம். அன்றியிலே உபாதாநம்
என்று பரத்வவாசியாய் பரோமா ஸாக்ஷீதி பரம: என்றும், ய
ஸ்மாத் பரம் நாபரமஸ்திகிஞ்சித் என்றும், ந தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ரு
ஶ்யதே என்றும் ஒற்றுமைக்காளை யிலேயாயமாமாய என்றுஞ் சொல்லு
கிறபடியே தம்மை யொழிந்த ஸகல தேவதைகளுக்கும் மேலாய், அ
வை தனக்கு ஶேஷபூதராயிருக்கும்படி யறிவனென்றுமாம். அன்றியி
லே உபாதாநமென்று யத்நவாசியாய் அதாவது ப்ரயத்நமாய், ப்ரயத்ந
ஸ்வாத்ருஶத்ருஷ்யா ரக்ஷஸாமேஷாம்பவநாஶம் - என்றும், விநாஶாயச
துஷ்க்ருதாம் ஸம்பவாமி என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே துஷ்க்ருதிநாஶத்
துக்காக அவதரித்துப் போந்தபடி யறிவேனென்றுமாம். அ
ன்றியிலே உபாதாநம் என்று ஸங்கவாசியாய் ராஜீவாக்ஷ: ஶத்ரு
ரக்ஷோபயஞ்ஞாய உபஶோஷம் நயிஷ்யதி-என்கிறபடியே ஸ்வய
ம நிரபேக்ஷராக தம்முடைய ப்ரதாபத்தாலே ஶத்ருரக்ஷஸ்ஸுக்க
ளாகிற நீரை ஊற்றகப்படச் சுவறும்படி பண்ண வல்லரென்னு மிடமறி
வனென்றாகவுமாம். அன்றியிலே உபாதாநம் என்று ஸத்நியாய் ஸந்த:
பாபகோபஹம் என்றும் நிர்த்தஹேதவிகாகர்ஸ்ஸஸ் க்ருத்ஸ்நீவை
ணவர்த்தா என்றும், அனலுருவிற் றிகழுஞ்சோதி தன்னுருவாயென்
றும் சொல்லுகிறபடியே ஶத்ருஶரீரங்களை யடையச் சுட்டு கூறுய்

நிறுய்ப் போம்படி பண்ண வல்லரென்னு மிடமறிவனென்றுகவுமாம். அன்றியிலே ஜ்ஞாதா என்று ஜீவாவியாய் ஸவாஸநாஸாத் தக்ஷ ஜ்ஞ: என்றும் ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தி: என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே யிருதவிடத்திலே யிருந்து ஶத்ருக்கள் முடியும்படியான விரகுகள் வருகக வல்லரென்னு மிடமறிவனென்றுமாம். அன்றியிலே ஜ்ஞாதா என்று வாதவாவியாய் தஶோவதாநேநச: என்றும், காலாய்த் தீயாய்என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஜ்ஞாவாதஜ்ஞர்ள தர்மோபதேஶ ஸத்ருககளைப் புக்கவிடமறியாமலோட்டுவரென்றுமிட மறிவனென்றுகவுமாம். அன்றியிலே ஜ்ஞாதஸஜீவநம்ஹிராணவ்ருத்தாஞ்ஞ என்று ஸர்வப்ராணிப்ராண நஹேதுவான காற்றுப்போலே ஸகல ஜ்ஞாநவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநகராக வல்லரென்னு மிடமறிவனென்றுகவுமாம். ஜ்ஞாதா என்று வெதநி வெஶயதி என்று தானுமறிந்து பிறரையு மறிவிக்கக்கடவதான வெஶஜ்ஞபபட வெஶாஸஜ்ஞம் ஸர்வஶ்ஷம் என்று நானறிவனென்று சொல்லி யறிந்தபடி யென்னென்ன அறிந்தன. வேதவரும்பொருள் நூல்களறிந்தன கொள்கவரும் பொருளாதல் என்கிறபடியே ஜ்ஞாஞ மென்று ஸவிஷ்ஷீந னென்று சொல்லிவிட்டதித்தனையிறே. யஸ்யாஜ்ஞஞஸ்ய ஜ்ஞதம் - ஜ்ஞதம்யஸ்ய நவெஶஸ: என்றவ்வஸ்துவை அறிகையாவது அது ஸவிஷ்ஷீநமென்று உள்ளபடி யறிகையிறே. வெஶாஸஜ்ஞம் என்கிற வெஶவாக்யந்தன்னையிறே, ஸஹம்வேஜ்ஞ - என்று உபப்ருஹ்மிக்கிறது. அங்குத்தை வேஶ என்கிறத்தை இங்கு வேஜ்ஞ என்கிறது - அங்குத்தை ஸஹம் என்கிறத்தையிறே - இங்கு ஸஹம் என்கிறது, ஸதம் என்று ஸஶஸ்ய ஸர்வகரான ஸதவுஸ்ஸாத்த்தை யிறே - இங்கு ராஜ மென்று ஸவதார நிஶேஷம் வண்ணுகிறது - அங்குத்தை ஸர்வஷ ஶப்தத்தாலே நிஷ்ஷ்ஷ ஜ்ஞான ஶளர்ய வீர்யாதிகளை யிறே - இங்கு ஸத்யவாக்யமென்கிறது அங்கு ஜ்ஞாஞமென்கிறத்தையிறே - இங்கு ஜ்ஞாதா மென்கிறது ஆக வெஶஸர்வஷ்ஞேடு வெஶிக புருஷர்களோடு வாசியறவ்விஷயத்தில் பாசுர மொன்றுயிறே இருப்பது. இப்படி ஜ்ஞாதாமென்று பேசுகிற வஸ்துத்தான் தெஶஶாஞரத்திலேயா யெட்டவொண்ணுதோ வென்னில் - ராஜம் - விதரம் ரோவயாஜாவ என்றுன்னை யிசைவித்து ராஜஶ்ரேவெணவந்து பிறந்த விவர்

கஷ்டாவஸ்தைதான்காணென்கிறான். ராமம் - பாவஸ்தவென்று நீயும் நானு முட்கூசுதல நம்மை அருவருத்தவர் தாமகலகிற்தல் செய்யாதே, எனக்குக் கையாளாக வழைக்கலாமபடியாயும் தம்மை யமைத்துத்தாழநிற்கையாலே தெரிகிறதில்லைகாண். ராமம்-மஹாத்மாநம்-ஸமஶ்ரயாநுஸவதிஜாயமாநம் என்றவர் தம்மை தாழவிட்டு பிறந்தபின்புகாண் மஹத்வமொப்பமிட்டது. நீதானே ராமமென்றுசொன்னாய், இன்னம் வடிவில் சுணையழிந்ததில்லை, சிரமத்தா லுடலிறுகத்தில்லை. இவர் பராக்ரமத்துக்கு ஸத்ரோவென்ன-ஸத்யபராக்ரமம்-இவர் வடிவுபோலே வேண்டினபோது கொள்ளவுந் தவிரவுமாம்படி யல்லகாணிவர் குணங்களிருப்பது - அவை நித்யமாய்க்காணிருப்பது - ஸத்யபராக்ரமம்-ஸமெகாவை பராக்ரமம் - ஸமெகாவைாய என்றும் தஜஸெஸத்யாநி காமாநி என்றும் ஸதாம்ஸ்ஸத்யாநு காமாநுஎன்றும் ஸ்வாஸாவிகீஜ்ஞாநபலக்ரியாவ என்றும் சொல்லுகையாலே, விக்ரஹமெத்தமாய் குணங்கள நித்யமாய்க்கா ணிருப்பது. இது தன்னை ஸ்ரீபராஸர ஸ்ரஷ்டியும் ஐஸ்வர்யஹீதாஹி மதொரா தேஹ: - என்று விக்ரஹபரிக்ரஹமெத்தமென்னு மிடத்தைச் சொல்லி, தேஜோபலைஸ்வர்யமஹாவபோயஸுவீர்ய ஸக்த்யாதிகுணெகராஸிம - என்று குணங்கள் ஸ்வாஸாவிகங்களென்னு மிடத்தைச் சொன்னனிறே. ஸத்யபராக்ரமம் - அவ்யவஸஹிதைஷ்யெதெ யுவெஜயபராஜயள - என்று நாட்டாரைப் போலே, இவருடைய வாண்பிள்ளைத்தனம், அவ்யவஸிதமல்லகாண். நாவிஜித்ய நிவர்த்ததெ - என்றும் அஹியாதா, ப்ரஹர்த்தாவஎன்றும், சென்று கொன்று வென்றி கொண்ட வென்றுஞ் சொல்லுகிற படியே, இவர் எழுந்திருந்தால், ஸத்ருக்களை யாக்ரமித்து, தலையழித் தல்லது மீளார்காண். ஸத்யபராக்ரமம்-தஸிந் க்ருஷ்ட பராவரெ - என்றும், சிவனய னிந்திர னிவர் முதலனைத்தோர் தெய்வக்குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த வென்றும் தந்தாமை பரராக நினைத்திருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளை யகப்படக் கீழ்படுத்தி அவ்வருகாயிருக்கிற வஸ்து ஸ்வரூபமான ஸத்ருக்களை விடுமோ-ஸத்யபராக்ரமம் ஸத்யமான பரரை க்ரமிப்பதொன்றுகவுமாம். அதாவது ப்ரக்ருதிஸம்பந்த நிபந்தநமாக ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவர்கள் மீண்டனுகூலிப்பார்களோ வென்ன யதிவா ராவண ஸ்

யம் என்றும் மஹாநுஜாநாதி என்றும் உளதொட்டென்றும் ஒரு நிலைநின்று முட்ட ப்ராதிகூல்யத்திலே நிலைநின்றார்களாகி லவர்களை மு டிப்பரென்கிறது. ராம: ஸத்யவராக்ரம: - ஶத்ருஶிக்ஷை யிடத்தில் த்ரிவிக்ரமனைப்போலே, சொலலுவதொன்று செயவதொன் றன்றியி லே, ஸகாரூபமாய்ககா ணிருபபது. ராம: ஸத்யவராக்ரம: - பிறரை யழிககுமிடத்தில் ஶூந்யமெடுத்தல் வராக்ரமித்தல் செய் யவேணுமோ. ஹதாநேந்ரெகந ராமேண என்றும், ராமேவாணா ஹி ஹதோஸ்ய ஶாதகும்பவராஹா பம்ஸந்ந தோவஹீர: - என்றும் ஸ்ரீராம ஸ்வவஸ்யை: பாம்தவ: - என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, அழகு மெழிலுமே வஶிகரராக வழியாரோ - ஏதேனுமாகக் கொண் டுபோகத் தேடுகிறபடியாலே போரப்பொலியச சொல்லுகிற இந்தவா க்யம் விஶ்வஸநீயமோ வென்ன - வஸிஷ்டாவி - ஸவஜ்ஞ நாய் வ ரஶஷ்யான ஸ்ரீ வஸிஷ்ட ஸமவானு மறியும் - வஸிஷ்ட: - என்காய்ய த்துக்கு வந்த ஞெழிய ஸஹஸ்ரம் விதராவார்: என்று உன்கா ய்யத்துக்குக் கடவனு யுனக் காஶூநான வஸிஷ்ட ஸமவானை கேழ்க்கமாட் டாயோ வஸிநஸ்ஸெஸஹீயாய் கமமராஸமவாநு வஸிஷ்ட: என்கிறபடியே எங்கள் பககலன்றியிலேஉங்கள்பககலிலே ஹிதனுயுங்கள் ஹிதத்திலே நிலைநின்றவனன்றோ ஊஹம்வொ யாஜ்ராநாமென்று ஊரா ரியும் சொன்னனிறே.நீதானுமிக்ஷ்ராகககம ஜாதனைகையாலே யுனக கு மொவ்வாதோ அவைத்தி லஞஸரவ மென்ன - வஸிஷ்டாவி வேத்தி அம்மய்ராசெ கலைந்து இவன் வசதராஜிகளைக் கொல் லுவது இவன் ஸரஹியைப பறிப்பது இவனேடே யுஙம் பண்ணுவது இவனலே வஶிஷ்தனுவதா யிப்படிககு விரோயம் பிறந்தபடியாலே எ னக்காகப் பொய்சொல்லான் அப்படிக்கொத்த இவனையுங் கேட்டுக்கொ ள் - ஸ்வரூபம் நானேயல்ல இவனு மறியுமென்று ஸஃஷ்ய மாகவு மாம் - அன்றியிலே ஸ்வரூபம் விரோயம்ஜ்யாதயதி எனககு விரா ஸேன் விவனு மறியுமென்றுகவுமாம. அல்லாத ஶஷிகளில்க் காட்டி வி வனுக் கேற்ற மேதென்னென்னில் ஶஹாதேஜா: ஸாஷதீ வல்லஹனு ன ப்ரஹ்மபுத்ரனுமாய் ஷயோம ஸிஜ்ஞாநனு மாகையால் வந்த மதிப்பை யுடையவன் - ஶஹாதேஜா: - மொகனுயனை பரா ஷொத்தஶ னகப்படத் தன் காலிலே குனியும்படியான வேற்ற முடைய

வன் - மஹாதேஜா: - கௌஶிகோ யஶஸாந்வித: - என்று நாட்டில் புகழுக் கெல்லையான னைகப்பட்ட வஸிஷ்டோ மஹாதேவம் வச்ந என்றும ஸத்யம் வகாரப்ரஹ்மர்ஷி ரேவமஸ்திதி வாப்ரவீசு - என்று மவன் வாயாலே ப்ரஹ்மர்ஷிப பட்டமும் பரியட்டமும பெறவேண்டும்படி பெருமதிப்பனானவன். இப்படி யுமக் கேறப் பெரியராகில் தேஷாம் தேஜோ விஶேஷேண ப்ரத்யவாயோ நவித்யதே என்றும ககாகப் பொய் சொன்னாலும பொறுக்குமா யிருக்கதியென்ன - மஹாதேஜா: - ஸத்யஸந்த பராயணா: என்றும் ஸத்யம் வதயஸந்வா என்றும் தானும் ஸத்யத்தை ஹிதமாக வநுஷ்டித்துப் பிறரையுமகப்பட வநுஷ்டிப்பித்து இப்படிக்கு மஹாதேஜஸ்வியாயப் பெருந் தவத்தனுயிருக்கிறவன் தேஜோஹாரி பிறகுமபடி சுஸத்யஞ சொல்லுமோ-மஹாதேஜா: யிகபைமம் க்ஷத்ரியபைமம் ப்ரஹ்மதேஜோபைமம் பைமம் என்னும்படி நிரவதிக ப்ரஹ்மதேஜஸ்வியாயிருக்கிறவன் அப்படி பெரியராயிருந்தாலும் யஜ்ஞப்ராஹ்மணஸ்யா ப்ராஹ்மணஸ்ய ப்ரஸ்ரமயா தாம் ப்ராஹ்மணாயாயி ப்ரஷ்யாக என்னும் ப்ராஹ்மணாதேஷ் மவாதேஷ்வா ஸத்யக ப்ராணாநு வரித்ரஜேக என்றும் நானும் நீயுமானால் தன்னை யழியமாறியும் ப்ரஹ்மர்ஷியான வுனக்காக வார்த்தை சொல்லும் அத்தனைபோக்கி க்ஷத்ரியனையெனக்காகசொல்லுமோவென்ன யெசெமேத வஸிஷ்டா:. படைவீட்டார்தம்பலமதித்துமுகத்துக்குத்தக்கவார்த்தைச்சொல்லுகிற வெங்களைவிட்டுச் சருகிலைதின்னிகளானவிவர்களைக்கேட்கமாட்டாயோவென்றுமாம். ஐமேதவஸிஷ்டா: ஊநஷோடஶ வஷ: என்னு அவர் பருவம் நிறம்பாமையையிட்டு அவர் யோக்யதைக்கு நீ தட்டுளப்படவேண்டா - தஸ்யரீமா: வரிஜாநந்தியோநிம் என்று அவனுடைய ஜந்மஹஸ்ய ஜ்ஞாநமுடைய விவர்களைக் கேளாயென்றுமாம். ஐமே வதமஸ்யநு சுமஸ்யநு வராஶரநு வாராஶயநு என்றுப்போலே வ்ரஸிஷராய் சூவாயுஷ் வசநிவஹித்துத் திரிகிறவிவர்களன்றியிலே இன்னுமொன்று பேருங்கூடச் சொல்லில்லாதபடி ஒதுங்குலகளாய் பணிதியற் றிருககிற வர்கள னேயல்ல ஸ்ரீவஸிஷ்டஸமவானுமல்ல இவர்களு மறிவார்கள் ஐமே நானிவர்களுக்குச சிலவை

ஸக்ஷண்யாவாக்க விருந்துகேட்கவேணுமோ நரைதலையும் முசியும் மோவாயும ஒட்டினகதுபபுந் திரங்கின தோலும் உலர்ந்தவடிவும எண ணுகிற விரலும் ஜபிக்கிற வாயும வடிகிற கண்ணீருமாமுத ஸமவதந ஸம்யாநமும் மயிரெறிந்த வுடமபுமா யிருக்கிற இருப்பிலே தெரியா தோ க்ருஷ்ணாத ஶீதநெத்ராம்பஸ் ஸஞ்ஜக்ஷீக்ருத மாத்ருவாநு ஸதாவாரமண்ணவிஷெராத்ரஷ் வ்யூஷவதேஷிதிஃ என்னும்படி யி ருக்கிறவர்களன்றோ ஐதெ இவர்களப்படி ஐதம்ஶத்ததாலே சொல்லி விரலிட்டுககாட்டுமத்தனை யொழிய வேறு பாசுரமிடும்படி வாஜந ஷ்ஷக்களுக்கு விஷயமோ ஐதெ சிறியனென் றென் னிளஞ் சிங்கத்தை யிகழேல்கண்டாய் சிறுமையின் வார்தையை'மாவலியிடைசசென்று கேளென்று தஎரஷரையிருபபாரொருவன் பக்கலிலே கேட்ககவேண் டாதபடி யிங்கே ஸந்நிஹிதராகப் பெறறோமிறே-ஐதெ உஹாவலியைப போலெ க்ருஸரவக்ருதியாகையன்றிகக வாஉஸக நிஷ்டரான ஊஷிகளாக பெற்றோமிறே- ஐதெ என்னைப்போலே ஶ்ரீவஸிஷ்ட ஸமவா னைப்போலேஒருவறிருவராகையன்றிகக்கேஸருயஸாம்ஷ்யாகஃ பவியஷம் என்றிவர்கள் பலரானதுவும முனககு விஶ்ராஸஹெ துவிறே இவர்கள் பலரானல வ்யொஜன மென் பொய் சொல்லாதபடியா நயாஸ் காராகவேணுமேயென்னில் தவஸிஷிதாஃ - தவொதாநம் தவஷ தம்தவொயஸ்ஃ வ்ரதிஷ்டிதஃ-என்கிறபடியே ஸவக்காமமும் தவஃ வராராகையாலே வாஉயார்ஜிக ரென்கிறது- தவஸிஷிதாஃ-ஸமவஜீ யமாய் நித்யோநவாத்தவஷ்வுக்கு ஹிதந்தேடி சுஜராஷிராநு ஶரீர த்தை ஒறுத்து போருமவர்கள்-தவஸிஷிதாஃ-ஹந்தஷிஷ்டம்ஸ தஷ்ம்ஸ யஸஸ்ஶாயம் கருஸஷ்யெத - ம்ருஹாகவ்ருதிநிவத்ஸஞ்ஜெ வஸுணஸ காஸா யதரீநஃ-என்றதியுகளாயும் சுஷ்யாமதராயுமுள்ளவர்களை யுகப் பிக்கையே வாஉயஸமென்றிருக்குமவர்கள் தவஸிஷிதாஃ-தவஶ்ஶப வாஷ்யாந வஸ்த்யத்திலும நிலையுடையவர்கள் அதாவது தவஷம்தா வெயென்கிற யாதுவிலேயாய் யஜ்ஞதாநெந தவஸா என்று கஸ்யொம ஷ்வஷீஶதாந யஜ்ஞாதிஷெவநம் என்றுஞ்சொல்லுகிற படியே ஜ்ஞாநஸக்திகளுக்கு கும்மாந கஸ்யொமத்திலே நிஷ்டரானவர்கள் அன்றியிலே தவக்ருஜொவநெ என்கிற யாதுவிலேயாய் க்ருதாநம் தகவதொஜ்ஞாகா என்றும் க்ருதயாயாத்ரு ஜ்ஞாநவஷவஸ்கம் என்றும்

சொல்லுகிறபடியே ஸூக்ஷ்மஜ்ஞாந ரூபஸமாதி ஜ்ஞாநயோகத்திலே நிஷ்டை ரானவர்களென்றாகவுமாம் - அன்றியிலே தவெளஷ்வம் என்கிற வாக்யத்திலேயாய் ப்ரஸாதிதாரம் ஸமாதிஷ்டாம் என்றும் யேமெளஸ்ணா ஞாஸாதவ ஜதந்மவஸதே என்றும் ப்ராஜம் யோஜஹத்வம் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸமாப்ரஸாதிதாவாய் தவஸ்வவாக்யோ ஜாந வரஜாத்த விஷயத்திலே ஜ்ஞாநஹக்தி யோகநிஷ்டரானாகவுமாம அன்றியிலே தவஸ்ஸிதாஃ என்றுவாஸிக தவஸ்யாந ஸாக்யாயத்திலேயுள ரென்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவஸ்ஸிதாஃ என்று பரஹக்தி பரஜ்ஞாந பரஹக்திகளையுடைய ரென்றாகவுமாம் அன்றியிலே தவஸ்ஸிதாஃ என்று தஸ்யாந்ய ஸமஷாந்த ஸமாதி ஸித்தாஹஃ என்றுமதேஷாந்த தவஸாந்யாஸதி ஸித்தாந்த ப்ரஸ்தம் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸமாதிஸாயித ஸ்யாந ப்ரவத்தியிலே நிஷ்டரானவர்க ளென்றாகவுமாம் இஶ்லோகந் தன்னாலே ஜநஷோபஸவஷ்டஃ என்கிற ஶ்லோகத்துக்கு உத்தரஞ்சொல்லுகிறது பஶ்யாதி யென்றுமே லெழுந்தகண்ணாலே நீகாண்கிறது காட்சியன்றுகாண் யோஜஸ்வீப ஜாந வுட்கண்ணாலேநான் காண்கிறது காட்சியென்கிறது - ஸூஹம் வெதி யென்கையாலே ஜநஷோபஸவஷ்டஃ என்று பருவத்தையிட் டெளியரென்றிருக்கவேண்டாகாண் விரோதி நிரஸநக்ஷமரம்படிபெ ரியர்காணென்கிறது ஜஹாதாந மென்கிறத்தாலே ஜராஜஃ என்றுநீயுன் னுடைய ஜகாரத்திலே யொதுக்கவொண்ணாதுகாண் ஜொகாஹிராஜோ ய மென்று ஸமலொகஶரண்யராய்க காணிருப்பரென்கிறது வெறும் ஜராஜஃ என்கிறத்தாலே ராஜீவஜொவநஃ என்று பொழுதுபுகுவதற்கு முன்னே யுறங்குவர் நிஶாசரரொடு போருகைககாளல்லரென்று நினை த்திருக்கவேண்டா, ஸப்வஸப்தஃ ப்ரம்தவஃ என்றவ்வுறக்கந்தான் எதிரிகளையழிக்கும்படி நித்யப்ராக்ருதர் காணென்கிறது - ஸத்யப்ரா க்ருதஜென்கிறத்தாலே,கஸ்யாக்ஷஜெஸஃ என்றிவரோ ஒருவர் அவர்கள் பலர் இவர் ஜகஷ்யர் அவர்கள் ராக்ஷஸரென்று நினைத்திருக்கவேண்டா

உட்குடைய சுரருயிரெல்லா முண்டவொருவனென்றும் திண்கொளசுரரைத் தெய்வளாகின்றான் என்றும் ஒருகோடிப்பேருக்கு ஒருவனே யமைந்து காணிருப்பதென்கிறது இவைத்தில் வசனத்தாலும் யதிஷ்டிரஸத்தாலும் பஶ்யாமி என்கிற வசனவசன விசேஷண நீயொருவனுமே யிறையிவரயோஜ்யதை சொல்லுகைக்குள்ளது-அவருடைய யோஜ்யதை சொல்லுகைக்குக் கிடக்கிறபேர் வொருவெள்ளங்கா ணென்கிற துவஸிஷ்டாவி யெவெஸ தவஸிஷ்டாஃ, என்கிறத்தால். ஆகவிப்படிஅந்தஶ்லோகத்துக்கு உத்தரமாயிருக்கிற திந்தஶ்லோகம்.

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் த்விதீயஶ்லோகவ்யாக்யானம்.

உனஷோடஶவர்ஷோऽயம் ராமோ ராஜீவலோசநः
ந யுத்தயோக்யதாமஸ்ய பஶ்யாமி ஸஹராக்ஷஸை:.

விஶ்வாமித்ர பகவானானவன் யஜ்ஞவிக்நகரம் ஹநந்ராம் என்கிற பெருமாளுடைய ஸங்கல்பத்தை யடியொத்தினவனுகையாலே தன்னுடைய யஜ்ஞவிக்நத்தையு மவரைக்கொண்டு போக்குவோமென்றுப் பார்த்துப் பெருமாளைப் போரவிடவேணுமென்று சக்ரவர்த்தியை யிரக்க அவனும் பெருமாள்பக்கல் வாத்ஸல்யத்தாலே மதியெல்லாமுள்கலங்கி மயங்குமாலென்று வெடராமயனுய்க் கலங்கி சுஹம்வெக்ஷ ஹோதாநம் என்று ஊஷியீடேத்திச்சொன்ன பாசுரம் நெஞ்சில் படாதே பருவத்தி லிளமையைப் பார்த்து விடாமைக்கு மன்னுடி கிருனிந்த ஶ்லோகத்தாலே. உனஷோடஶவர்ஷ: இன்னமும் பதினாறுபிராயம் நிறம்பத்தில்லை க்ஷீரகண்டஶ்ரமஜஃ யென்கிறபடியே பால்மாருத பருவத்திலேயு மொருபூசலும் போமோ வேன்கிறான் உனஷோடஶவர்ஷ: வாம ஷோடஶவர்ஷாக வள்ளமண்ண ஶ்ருதிகிரித்யதே என்கிற ஶாஸ்த்ரவசனத்தி

ன்படியே பதினாறுபிராயத்துக்குக்கீழ் பாலனாய்ச்சவ்யாஸ்த்ரவ்ய ஸஹாய னுகையாலே யொருவன்முது கண்படவேணும் ஸகாயம்ஸமாயுக்தம் ஸாமஸஹகம்நயஎன்றுஎன்னையும் ஸகாயம்ஸமத்தையுங் கூட்டிக் கொண்டுபோ மத்தனை போக்கி இவரைத் தனியே கொண்டுபோனல வ்யோஜநமுண்டோ ஊநஷோடஸ வர்ஷ: பாலோஹ்ய க்ருதவித்யஸ்ச நசவேத்தி பலாபலம் நசாஸ்த்ரபல ஸம்யுக்தோ நச யுத்த விஸாரத: என்கிறபடியே பருவமிதுவா யிருந்தது இன்னமும் யுத்தவேதவிசாரித் திலர் படையில் மிகுதிக்குறை யறியார் இவர்தாமா னபடியாகத் தன் னடையே காய்க்கரமானபடியான வஸ்துங்களிலு மு பதேசமில்லை, பூசலாடியும் படைபொருந்தியும் பழககமில்லை. இவரை யாம் பூசலுக்குக் கொண்டுபோகத் தேடுகிறது, இதென்ன சேராசசேத் திதான். ஊநஷோடஸவர்ஷ: - பதினாறு பிராயம் நிறம்புகைக்குச் சி றுனாய்த்து வேண்டுவது யின்ன னித்தனையுங் கழிய வந்தாலுகில்கண் ணழிக்க வொண்ணுது. சுவரையும் சுஸக்ரோன்னவு மொண்ணுது.கொ ண்டுபோவானிறே. இவ்வளவிலேவந்துபிழைத்தோமிறே. ஊநஷோட ஸவர்ஷ:-ஊநஸப்தம்அந்தஸம்வேத்யயிலேசிறுதுகுரையாய்த்துக் கா ட்டுவது, ஆகையாலே பதினஞ்சரை யாதல் பதினஞ்சேமுக்கா லாதலாய் பதினாறும் பிராயம், ஐதொரு பதினாறும், ஸமாத்வாதச தத்ராஹம் ராகவஸ்யநிவேஸநே-என்று விவாஹம் பண்ணினபின்பு பன்னிரெ ண்டுமாய் இருபத்தெட்டாம்பிராயமாய்த் தோற்று நின்றது. காட்டுக்குப் போகிறபோது, ஸ்த்ரீணாம் மஹாதேஜா: வயஸாவஞ்சவிம்ஸக: - அ ஷ்டாதஸஹி வர்ஷாணி மம ஜந்மநி கண்யதே என்று பிராட்டி பாசுரமாயி ருந்தது. தஸஸப்தவர்ஷாணி தவஜாதஸ்ய ராகவ - ஆஸிதா நிஷ்காம் ஸங்க்யாதானி ஸம்ப்ரதீக்ஷயம்-என்று நீ பிறந்தவன்றுதுடங் கிபதினேழாண்டுநீர்முடி சூடினனுள்வரைலெசந்திரப்பாத்திருக்கிறதென் றுஸ்ரீகௌஸல்யையார் பாசுரமாயிருந்தது. இருபத்தெட்டுக்கு மிருபத்த ஞ்சுக்கும் பதினேழுக்குஞ் செற்றி யென்னென்னில், பதினேழுக்குச்சில

ரிங்கனேவபரிஹரித்தாரசாஸனகாரெஸேஷராஜந்யமென்று பதினொ ன்றிலே உபநயநமாகையாலே ராஜாககளுக்கு த்விஜத்வாயதுவுமொ ரு ஜந்மாகையாலே கீழபதத்தைக்கழித்துபதினேழென்று நிர்வஹிப்பா ர்கள் இது பக்ஷபவாஸஜநிதஜந்ம வததாலே நிஷ்பந்நையான ஸ்ரீவார்த்தை யாகையாலே படுபாடாக பிறந்தவன்று துடங்கி யென் று பரயோஜநமெயா மத்தனை போகசி ஶோகஜ்மெஸயிலே யொரு பெண்டாட்டி சுவஹிதையாய் யஜுஸாஹு ஸஹவாஸம்யித்துப் பத்துக்க ழித்து த்விதீயஜந்மத்தை விவக்ஷிக்கை சுந்தரித மாகையாலும், இதோ ராறும் பன்னிரெண்டும் பதினெட்டாய் பதினேழுக்கு விஞ்சி யிருக் கையாலுஞ் சேராது. பதினாறும் பன்னிரண்டு மிருபத்தெட்டாய்ப் பதி னொன்று துடங்கி ஆறும் பன்னிரண்டும் கிழ் பத்துமாக விருபத்தெ ட்டுக்கு ரெண்டுசேர்ந்ததாகில, இருபத்தஞ்சைக் கண்ணழித்தாலோவெ ன்னில் உபநஷோவாஸம் - உபநயநம் ஸாஸாந்யாய் விஶேஷ வ வநத்தாலே பதினாறுக் கவவாதமுண்டாகையாலே சுந்யா ஸிஸா யாலும்ஜஸ்ய வாவுக்கும்சுந்யாஸிஜியுண்டாகையாலும் ஸந்யாஸி பதிவத்தியாலேமாளவ்யு கநினைத்து சுவஹிதையானபிராட்டிவா க்யாகையாலும்வஜுஸிம்ஶகம் என்கிற ஶ்ருதிக்கு உளவர்யு மில்லா மையாலும்ஜஸ்யவ என்கிறவாக்யந்தன்னோடு விரோதிக்கையாலும் யிருபத்தெட்டை ஜஸ்ஸாக்கியிருபத்தஞைசகண்ணழிகவொண்ணுது. பி ன்பு எங்கனே யாக்கக்கடவ தென்னில். இருபததஞைச பராமாணிகமா ய் உபநஷோவாஸத்தையும் ஜஸ்யவாவையு மிதுக்கேர்க்க யோஜி க்க கடவோம். எங்கனே யென்னில், உபநயநம் ஷோவாஸாஸம்வத்ஸர வெகவ்யத்தைக் காட்டுமத்தனை போக்கி விகஸம்வெவ்ய யின்னதெ ன்று விஶேஷிக்க மாட்டாத ஸாஸாந்ய ஶப்தமாகையாலே விஶேஷா காம்க்ஷயுண்டாக ராவணனுக்கு ஹிதஞ் சொல்லுகிற மாரீச ன் பெருமாள் வயஸ்ஸு சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலே விஶ்வாமி

த்ராஶாஸம் பண்ணினவன்று தஜ்ஜக்ஷணாத்மாக உரையநுப க்கலிலே ராமலக்ஷ்மணனை வேண்டிச செல்லபிள்ளைகள் பருவம் நிரம் பாமை சொல்லுகிற வசு வதிஸ்வாமொஷாடஶவஷாய ஊக்கதாஹ ஶூரவவ: என்று சொன்னன் சுவுருவத்திலே யென் தம்பியைக்கொ ன்று என்னையுங் கடலிலே யழுத்தினனென்று சொல்லுகையாலே ஊக ஊக வஷம் காலாயப்பன்னிரண்டுபிராயமா யப்போது விவாஹமாய் ஸஊஷாடஶ என்று பன்னிரண்டுகடந்து ஆக யிருபத்துநாலாயிப் பொ திருபத்தஞ்சாகிறது உஶஸவ்வாவும் உஶஎன்றும் பததும் ஸவு என் றெழும் வஎன்று யின்னமொரு எழாய் யிரொழுபதினுலாயப் பத்தும் பதி னுலு மிருபத்துநாலும் கழிந் திருபத்தஞ்சாகிறதென்று ஶஜாதஸாயி ருந்தது ஆகையாலே வ்யாஹதம்போலே தோற்றின மூன்று வஜெஶ மும் இவ்வோ வஊணயுக்திகளாலே அவ்யாஹதமாச சேரககிடககிற து ஆனல் நெடுமேடு நெடும்பள்ளமுமாக உளநஷொடஶவஷஃ என் று ஷொடஶவஷவஸமமென்பொமொஷாடஶவஷாயமென்று ம்பொமொஹ்யக்தவிஜ்யூஎன்றும் காகவெக்ஷயரம்பாஸம்என்றும்பல விடங்களிலும்சொன்னனே யென்னில் நயுஶயொமஸ்தாஊஸ்யவஶ்யாதி என்றும் பூசலுககு யோமாஃன்றென்கைககாக வாமக்ஷொடஶாஷ ஷாக வளமஹ்ஶ்ருதிகீத்யதெ-என்கிற ஊடவவநத்தை ஜீவ்ஹி ஹூ ரித்து பதினுறும் பிராயம் நிரம்பினு லாய்த்து, வாவுவ்ய வஹாரனு யின்னுனுக கின்று னென்று வஊணம் பண்ணின படியே யறிவதும் இன்னுன்கீ ழின்னுனென்று தனித்தொரு வூருக்குப் போகவும் தனித்து ப் பூசல்பபோரவுமாவ்து, பதினுரும் நிறம்பா தொழிந்தால் இன்னுனை முதுகண்ணுக வுடைய வின்னுனென்றும் இன்னுர்மக னின்னு ரென்றும் முதுகண்படப் பேசவேணும் ஆனபின்பு, வதமஸம ஸஊயக்தம் ஊயா வஎன்றும் யென்னை முதுகண் ணுகக் கூட கொண்டுபோவென் கைக்கா க, வூதம்த்வ்யாவா ரக்ஷஊஉஸகாமம் நிறைந்ததில்லை யென்கிருன் ஆ கையாலே யவிதம் - உளநஷொடஶ வஷஃ - இக்கொறு ட்டிலே

தெறித்தாலக கொறுட்டிலே பால்தெறிக்கும் பருவமென்கிருன். இதுத ன்னை க்ருதம்தக்ஷீரகண்டனென்று ஸ்ரீராமாயணத்திலுஞ் சொ ல்லுத்திறே, க்ஷீரகண்ஸ்ய ராஜஸூநோ: என்ருனிறே, உபாஸிககாரரும் ஊநஷோடஸவர்ஷ:-ஆண்களுக்கு யௌவநாரம்ப ஸூசகமான ஸ்ம ஸ்ருவெவெகளின்னமுமங குறித்ததில்லே. மயிர் முடித்திலர். காகவ க்ஷயாரம்வீரம் என்றுச சொல்லுகிறபடியே நீதான் சொன்னப்போலே ய லேந்த குடிமியும் சுததின பூவுமா யிருக்கிற விவளையோ பூசலுககு க் கொண்டுபோகத் தேடுகிறது என் றவ்விடத்திலும், தேஜஸாம் ஹி நவய ஸ்ஸமீக்ஷ்யதெ எனறும சிறியனென் றென் னிளஞ்சிங்கத்தை யி கழேல் கண்டாய் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பருவத்தைக் கொண்டுஅ வர் அஸக்தரென்றென்ன வேண்டாகாண் சிறு நெருப்புச் சுடாதோ? ஸ க்தோஹ்யேஷயா ம்பஹ்நோ நிவ்ருத்தஸ்ய தேஜஸா- அவதாரத்தி ல் மேம்பாட்டாலே ஸாஹாவிகமான தேஜஸ்ஸு தாழவிட்டாரே யாகிலு ம், அஸ்மெயிலே நான்ஸ ஸ்நேஹமாக ஸம்ஹாராஸாஸநம்பண்ணி கா ட்டிக் குடுக்கில் தேஜ: ப்ரபாவத்தாலே தாடகாநிரஸநத்தில் ஸ க்தராய்க்கா ணிருப்பதென்ன, மோராம:-கையுங்கோடாலியுமாய் மூவே ழிருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியஸம்ஹாரம்பண்ணித்திரிந்த முரட்டுப்பர சுராமநாக நினைத்தானிறே. மோராம: - யென்னுடைய மநகார விஷ யமிருக்கும்படி, மோராம: - பெரிய பசியோடே யுண்ணப் புக்கவனைக் கையைப் பிடிப்பானைப்போலே உப: வெநாக வாஸிதஸ்யாயம் என் றும், நெடுங்காலமுங் கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம் பரவிப்பெற்ற என்றும் சொல்லுகிறபடியே அறுபதினுயிரமாண்டு கூடிவொருபிள்ளை பெற்று ஸப்தமஹாவ கமோவஸோகநம் பண்ணிவருகிற வென்பககல்நின்று மி வனைப் பிறித்துக்கொண்டு போகை யுக்தமோ மோராம: அநவஹதாம் வ்ருத்திஞமோக என்றன்றே மஹர்ஷி களுககுச் சொல்லுகிறது ஆனபின்பு என் மநகாரத்தாலே உபேக்ஷிதமாக வஸ்து வனக்காமோ ராம: சூடக் கண்டகருமுக மாலேயைப பிசககிவெய்யலிலே வெப்பானைப்பொலே வ

தஜைவாஜ்ஞதம்ஜ்ஞஷ்டா த்ருவஹிதி என்றும் நஜாதி வஸ்ரு நுவிதஸ்ய நேநஎன்றும் கணணுக்கினிதாகக் கண்டு கொண்டிருக்கு மத்தனைபோக்கி யிவ்வஸ்துவை பூச்லுக்கிலக்காக்குவாருண்டோ குறையில்லைகாண் ரஜநீயஸ்யவிகஸிதெஜ் என்றும் ராஜீவக்லிஷ்ட கஜோணம் என்றும அவர் பூச்ல்செய்யும்பொதுதான் மயிரில்வைத்த பூவாடாதபடியாகவும் முகத்தில் க்குறுவெர்பரம்பியாத படியாகவும் எதிரிகள் கைவாங்கும்படியாகவும் வடிவழகுதன்னுலேயோ ரடியெறிந்து காணவரப்பொருவதென்னராஜீவமொவநஃவெய்யில்காணவே வெடித்து மிகழ்விரிந்துஅலந்து கிடககிறகண்களைகொண்டு வெப்பிலிலே நிற்கவும் போரவும்வல்லரோவென்கிறன் ராஜீவமொவநஃ என்று நீதானே சொன்னயே வெய்யல் காணத்தாமரை விகஸிக்குமாப்போலே படைகண்டால் பெருமாளு முஷிதராய்க் காணுமிருப்பதென்றுன் ஜஷி ராஜீவமொவநஃ ராஜீவம்ரக்தவஜ்ஞஸ்யாஜ என்றும் செந்தாமரைதான் கன்றி சசிவக்குங் காணேன்கிறுன் ராஜா அச்சிவப்பொ ராமொரக்தாஷு மொவநஃ என்றும் கிஞ்சிஜ ஹ்ருஷஹம்மஷீமாவாஸ்ஷிதம் என்றும் கடல்திடர் பட்கடைக்கண்சிவந்து யெதிரிகள் முடியும்படியான சிவப்புகாணென்கிறுன் ஜஷி அதுக்கு ராஜா சொல்லுகிறுன். உளநஷொவஸவஷொமெ ராமொராஜீவ மொவநஃ என்றவை எல்லாம பருவம் நிரம்பிறைலாய்த்து இப்போது போராதென்றுன் போராதா கில்வெய்யிலாறினவாறே இராப்பூசலாக்குகிறேமென்றுன் ஜஷி ராஜீவமொவநஃ பொழுது புகப்பொருதுகாண் செம்பிளிக்கு மிவர் பிள்ளைத்தனத்தாலே வுரங்க வுமவர்கள் நிஸாவரராகையாலெதன்னில்மாயைமேவிடவும் தேடினுயிறே கிங்கிணிவாய்ச் செய்ததாமரைப்பூப்போலே செங்கண்சிறுசிறுதெ எம்மெல்விழியாவோ என்று நிஜாத்ருகஷாய ரஷிதரான விக்கண்களுக்கு த்தந்தாமை யிலக்காகத் தெடுமத்தனைபொக்கிக கண்ணுடையவிவரைப் பூசலுக்கிலக்காக்கு வாருண்டோ ராஜீவமொவநஃ நீரைப்பிரிந்த தாமரையுலருமாப்பொலெ என்றருகு விட்டு ப் புறப்பட்டாலவர் முகம் செவ்வியழியும் படியாய் காணிருப்பது ஜிதநெ வடி

ண்டரீகாக்ஷ என்றும தாமரைககண்கள் கொண்டிரிதியாலோ வென்றும்
சொல்லுகிறபடியே எதிரிகளைத தொர்ப்பிககைககும் பரிகாரங்கேயு
ண்டாயிருந் துதியென்ன நயுஸயொத்யாஸ்யா வஸ்யாமி அக்கண்ண
ழகில னுகூலவ்மு மா பூயகால்படு மத்தனைபொககிரூஷ்ணவமு
முமிடுபடுமோ ரூஷ்ணவ்ருத்தியானமுவைநவி வண்டரீக வி
மாலாக்ஷன் என்று ரடுபட்டிலளோ அது தவிரகூடவெறெ பரிகரங்கொ
ண்டு தவததடடென்னென்னில ஸ்யஸயொத்யாம்நவஸ்யாமிரூ
மயந்தானுண்டாய பரிகார தேடவேண்டாவோ ஸ்ய பருவத்தி
லிளமையிது வடிவில் ஸௌகுமார்யமிது யிப்படியிருக்குற விவருககும
பூசலுககுமென்ன சேத்திகண்டாய் ஸ்யஸந்நிஹிதஸ்ய வத்ஸாந
காமலம்பம்யியை யிறே ஊடம்ஸூம் காடடுகிறுது அவர்ஸமாஜாத்தி
லே யிருக்கானிங்கெபொய் யெகண்ணழிககிறே னென்று நினைத்திருதே
யுள்ளே ஸந்நிஹிதர் அழைத்துக்காணமாட்டாயோ ஸ்யஸயொ
த்யாம்நவஸ்யாமிஸ்வந்த்ருஸந்த்யாவாயாயஎன்கிறபடியே மடி
யிலேவைத்து உச்சிமோந்துக க்குமத்தனைப் பொக்கி பூச்லுக்கு யொ
த்யொர நயஸயொத்யாம் வஸ்யாமி பாலாகீஸநநாய் என்றும்
பாலகீஸந கௌரிவ என்றும் லீலாபரிகாரங்கொண்டு விளையாடப
பருவ மத்தனை பொககிப பூசலுக்குப் பருவமோ நவஸ்யாமி ஸஹிநிவெ
ம வமீக்ருத வெதஸாம்பஹூ வியாஸ்விஸம்ஸவதிஶஃ என்று ஸ்வ
காயவாறைகையாலே யுனககுத்தோற்றுது என்கண்ணாலே பார்ககமா
டடாயோ யுஸயொத்யாம் நவஸ்யாமி என்று யுஸயொத்யதையை பிடி
த்து யில்லையென்று ஸக்தர்ஞ்சொல்லா நின்றுய்ராஜொவஜதி ஸம்நா
ஶம் நாஶாஸ்தை நமாஸ்வா மக்ஷாஸளதித ஸஹிதொ நாவிஜிது
நிவத்ததெ என்றும் ஸம்நாஶஸ வநாரமத்ய என்றும் அவர்போ
ராத பூசலுண்டோ வென்ன ஸஹாராக்ஷஸெஷ் விஶெஷ நிஷெயம்
பண்ணினேனத்தனை போககிஸாஸநா நிஷெயம் பண்ணினேனெ ரா
க்ஷஸெஷ் கூஉடயஸாஹிராக்ஷஸாஃ என்கிறபடியெ யவர்கள் கள

வுபூசலல்லது போரார்காண், இவர் யஶோதாபூசலல்லது போரவறியார் ஆகையாலே கடைப்படாதென்றெனித்தனை ஸாக்ஷாத்ரக்ஷகனெனும் இவர் மனுஷ்யா அவர்கள் ரக்ஷகரவர் இவரொருவா அவர்க ளனேகர் ஆகையாலும் யோக்யதை யில்லை. பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் த்ருதீயஶ்லோகவ்யாக்யானம்.

களஸஶ்யாவதாரஜாரவோஜ்வலாதேஶப்ராவ்யதே
உத்திஷ்ட நர ஶார்தூல கர்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம்.

வக்ஷஸ்தலத்தையினுடையவும ஸ்ரீகளஸெய்யாருடையவும் தவமே ஒரோபிருக்க களஸஶ்யாவதாரஜாரமென்று ஸூக்திசொன்னததுக்கு ஹேதுவாதாவத்ஸ்ய ஸம்யாவிக்ஷோாண்யாமஹதே என்று பஉமாநது வத்தன் விஷயமாக மாதாவுக்கே ப்ரயத்ந மயிகமென்று சொலலுகையாலும மாத்ருதேவோ ஸவவென்கிற ஶ்ருதியானது மாதாவைப்ரதாநமாகச சொல்லுகையாலும் கைகேயீப்ரியகாரணாக என்றுமாத்ருஸவத்தியாந மாதாவுக்குப்ரியமாக உபஷ்கரத்தைப் பண்ணுகையாலும் இவருக்கு மாத்ருவத்தி அயிகமென்கிற நினைவுறைலும் அறுபதினாயிரமாண்டு மலடுநின்று அருமையாகப் பெறறபிள்ளையை வக்ஷவத்தி விஶ்வாமித்ரஸ ரக்ஷணார்த்தமாக வனுப்புவேனெவென்று ஸம்ஶயிகக மாதாக்ஷ வாயக்த ஸம்பந்தத்தையிட்டு நிஷேயிக்கையன்றிக்கே தம்முடைய பின்னே யனுப்பினுனென்கிற உபகாரத்தாலும் களஸஶ்யையினுடைய நல்லகுமாறனே யென்கிறுர் ஸ்வாராம் மாதாவிதவாக்ய பரிபாலநம் பண்ணுகையும் அவர்களுககு ப்ரியஹிதங்களைப் பண்ணுகையும் ஸர்வத்ரக்ஷணமென்று மொகத்தா ரறியும படி மஹியாவாவிகம் வத்தாம் என்று தம்முடைய பிள்ளைத்தனத்தைத் தாமே கொண்டாடும்படியான பிள்ளைத்தனத்தை யநுஷ்டித்துக் காட்டுகையாலும் களஸஶ்யாஸுஹப்ரஜாதே நவென்றும் தாயைக் குடல் விளக்கஞ்செய்த தாமோதரனே என்றும் இவனைபபெற்ற வயிறுடையாளென்றும் முடியப் புகழும்படியான பிளளைத்தனத்தாலே பெறறதாயாளை விளங்கப்பண்ணுகையாலும் நலலகுமாரனே யென்கிறுர் ராம

ரூபௌதார்ய குணபேஷ்டிதங்களாலும், மனத்துக்கினியனாய ஸர்வப்ராணிகளையும் வஶீகரிக்கிற வடிவழகையுடையனு யென்கிறு ராதல் தேவோ நாம ஸஹஸ்ரவாந் என்று ஆயிரம் திருநாமத்துக்கு ஸத்ருஶமாய் அத்விதீய ப்ரபாஷர் களுக்கும் ஐஸ்வர்யமாய் ஸர்வாதிஷ்டப்ரதமான திருநாமத்தைச சொல்லுகிறுர், ஸ்வயம்ப்ரபத்யதாரமாம் என்று அநேகாவஸ்தாந பராபராமாதிகளை வ்யாவர்த்திக்கிறுர் நாராயணை தன்னுடைய வேள்விக்காக்க வல்ல ஆண்புலி என்கிறுர பரமாத்மாஸம்ஸ்யா - அவன் ப்ரயோகாத்துக்கு யோக்யமாய அவனாலே தன்விரோதியைப் போக்கிக்கொள்ளவும்யோக்யமாய் ஜீவ நோகிப்ரயோஜனமான காருண்யத்தைச சொல்லுகிறுர் இவர்ஏவராப்ருயாநரானவர் ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் யோகங்களையும் ரக்ஷித்தருளுவர் ப்ரதமம் தேவ்யையை உபாஸியாமல் கண்வளர்ந்தருளலாமோவென்றுகருத்து ப்ரஸ்தரத்தே மிகவும் ப்ரீதியாயிராநின்றது இங்கு ப்ரதமானமாகச சொல்லுகிறது இந்த நல்வடிவே நித்யமாக வேணுமென்கிரார். கர்த்தவ்யம் தேவமாஹ்நிகம் எம்பெருமானுலே விதிக்கப்பட்ட நித்ய நைமித்திகமாயிருக்குற சூஹ்நிகமான ஸகலயோகங்களையு மநுஷ்டித்தருளவேணு மாகையாலே உத்திஷ்டவென்று திருப்பள்ளி யுணர்த்தி நான்கிழதி ஸ்வயம்ப்ரபத்யராமாதியர ஸம்ஸ்யா ப்ரவர்த்தே உத்திஷ்ட நரஶார்தூல கர்த்தவ்யம் தைவமாஹ்நிகம் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ததிஸ்லோக்யாம் ப்ரதமஸ்லோகவ்யாக்யானம்.

ஜயம் ஸீதாமஸ்தாஸஹயகவஸீதவ

ப்ரதீக்ஷதேநாம்ஸத்ருந்தைவாணிம்ஸ்ப்ருஹிஷ்வாணிநா.

பெருமாள் வில்லைமுறித்து வாரதத்தோடே விநீதராய நிஷ்டராய் நிற்கஸ்ரீ ஜநகசக்ரவர்த்தி விஞ்ஞாணத்தில நின்று கணையேறின ஹர்ஷாதிஶயத்தாலும் மியசேத்திக்கண்டலலது நிற்கவொண்ணுமையாலுஞ் சேர்க்கை தனக்கு பரமௌஷத்ய மாகையாலும வடக்கு கர்த்தவ்யம் முன்னுகச் செய்ய வேண்டுகையாலும் செஷியுடையவிஷ முன்னுகசசெய்கை ஸ்வபாவமாகையாலும் பெருமாள் திருக்கை

பிலே பிராட்டியைககொடுத்து கூதகூத்யுருகிருன் இவன் வடி—ஷ
காரததுக்கும் வடி—ஷகாரமாகிருனிறே ஐயஸீதா ஸஜ—காஞா
நநம் ராஜதீவவஹி யஜஸ்நம் - ஏவள ஊாயமடிணெம் வடி
ஸாஞ்ஜஷிவித்தாவஹாரிணை யென்னும்படியான வடிவுபடைத்த நம்
பககளி லெல்லாரும்வந்து விழுகிருர்களென் றுமமைப்பார்த் திறுமாந்தி
ராதே யிவளையும் பாரிரென்கிருன். த—ஷ்யஸ்மவயொ வூத்தா மென்று
வேறுவிஷய மில்லாமையாலே உமக்குத்தருகிறே னத்தனைகாணும், இவ
ளுக்கேற்றமேதென்று திருவள்ளமாககொண்டு பிறப்பிலேற்றம் சொல்
லுகிருன். ஸீதா ஸூஹிஜாத்யத்தையும் மஹவாஸம்பண்ணுத வேற்ற
தையுங காட்டுகிருன். ஸீதா-பொறகொடிபோலே பொன் மொளைப்ப
து ஸஹிலேயிறே ஐவள்தான்ஹிரண்யவணெயிறேஅழகோகமந்
துத்தேட்டம் ஸூஹிஜாத்யம்வேண்டாவோவென்று கருத்தாகப்பிறப்பிலே
ற்றஞ்சொல்லுகிருன் ஜஸதாஜியிமாயாம் வூதீஷ்டாயாம்நஜெகிஞ்சி
வஜஹ்யெத என்றவநஹிராநிககப் பிறந்தவள் வள்ளிமருங்கு லெந்தன
மடமானென்றுதாயார ஸௌலக்ஷண்யஞ்சொல்லுமாப்பொலெபிறவாமை
யிலு மேற்றமுண்டு பிறப்பிலு மேற்றமுண்டு ஒருமகள் தன்னை யுடை
யேனுலகம் நிறைந்த புகழால திருமகள்போல வளாததேனென்கிருன் ஜ
நகாநாம்கு—லெகீதிஜாஹரிஷ்யதிஜெஸ—தாஎன்றவாறெ பெருமா
ளிப்படி ஸௌலக்ஷண்யத்தில் குறையில்லை யானுலும்துவன்றெ நமக்குத்
தேட்டம் ஈாமபிகரித்த காரியத்துககு ஸஹகாரியாக வேணுமே யென்
ன ஸஹயஜ வரீதவ அதிலுமசுநுஷாநத்திலு முற்பாடை யென்கி
ருன் நத்யஜெயம் வனதசவ தம்ஜ என்றிறே தெவர்வூதம் சுதிலும்
ஹவெயம்ஸரணம் ஹிவம் சுமஜெஷாந கஷ்டிநா வாராஜ்யதி க்ஷாஞ்திஷு
வால்மீகீ என் றுமமிலும் முற்பாடையென்கிருன் இவர் ஸ்ரீ நநு கொவ
ர் திருமகனைப்போ லன்றிறே ஈாமிதுககுக் கடவோமொ ஐய்யருமாச்சி
யரும்வஸிஷ்டாதி களுமன்றோவென்ன வூதீஷுவென்கிருன் நின்தாள்
நயந்த விவளையுன் மனத்தா லேன் நினைத்திருந்தாயென்கிருன் வடி—
ஷாஜமாக வெணுமெத—ஷ்யஸ்மவயொவூத்தையாலும்வூயொஜ
ஈமிலலையெவூதீஷு என்றுவரிற்பொகடென்கெடில் தேடெனென்றிருதெ

கொள்ளீர் இவளிறையுமகல கில்லேனென்று நஜீவெயம்க்ஷண ஊவிஎன் றிருச்சுமாபபொலெ யிருககவெணுங் காணுமென்கிறுன் வநாம் வருந் திருவைக காலாலேதள்ளாதே கொளளீர் பெருமா ளய்யராகையொ வாதி இசைந்து நின்றுர் இவனுக்கவ்வளவு பொருதெ நாடுநகர மறிய நல்லபெருப பெருத்தசண்ணுலஞ செய்து தக்கவாகைபற்றவாசைப் படு கிறுன் வாணிம் ஹ்ருஷ்டவெள்ளிவளைக் கைப்பற்றச சொல்லுகிறுன் வாதகாவல் வைக்கவும் பரிசறவாழத்தேடுகிறுன் ஹ்ருஷ்டஆர் வ யோஜநத்துக் கார்திருக்கிறுா வநாம்வாணிம்ஹ்ருஷ்ட இவ்வேபபருகுடி நிரையிறெ நானும்மைக்குடிக்கச சொல்லுகிறது பால்குடிக்கக கால்பிடிக கவெண்டுவதெ பால்மொழியாளிறே இவள்தான் உயுராஜைக்குதெ சேர்க்கதான் கண்டவாறே மஙகளாசாஸநம் பண்ணுகிறுன் இவ்விஷயத துக்குப் பெண்பெற்றுக கொடுத்தாரெல்லார்க்குந் திருப்பல்லாண்டு பாடவேண்டுமபொலே காணும நன்று நன்று நளையூர்கெ இப்பொது செய்யவேண்டுவதென்னென்ன வாணிம்ஹ்ருஷ்ட வாணி நாகைய்யாலே கையைப்பிடியீர்வருணயாவராயத்திலேதலையாலெகாலைநெருக்குகிரீர்இ ப்பொதுகைய்யாலேகையைப்பிடியீரென்கிறுன் அஸ்ராரொவணவஸயத்தி லெகைய்யாலே காலைப்பிடிக்கிரீ ரிப்போதுகைய்யாலெக் கையைப்பிடியீர் கைத்தலம்பற்றினவநஞ ரம்கைப்பற்றிவலஞ்செய்யும்போதிறேதிருககை ய்யாலேதாள்பற்றி அம்மிமிதிப்பது வாணிநாவாணிமென்றுதொழிந்த துசெம்மையுடையதிருக்கைக்கிமேலேஎன்கைவைத்ததென்றும்படிஸௌ ஹ்ருதை கைவிஞ்சியிருக்கையாலே உஸயவிஸ்ருதியு மொருமூலையிலே யடங்கும்படிபெருத்தவாஸஸ்தாயை யுடைய தயரதன்பெற்றமரதகம ணித்தடமும் மெல்லியல்தோள்தோய்ந்தா யென்கிறபடியே ஸுகோர ஊாககவமாஹிக்கும்படி நீர்மையும்ஸௌஹ்ருதையும் விஞ்சியிறெ யிருப் பது ஸத்ருஸஹஞாரம்வரிஷவிஜெஎன்று வரஸராந்நியா லுண்டா நவெம்மையுந் தணிந்துஸமவசஸாதம்ராக்ஷமான வெம்மையுந் த ணிந்து இப்படி வெதநெஸர ரிருவருக்கும்ஓதுங்கநிழலாயிறெ வேய் பொலுமெழிற்றேளை யுடைய தோளழகுவிஞ்சியிருப்பது வாணிம்ஹ்ரு ஷ்டவாணிநாதிருக்கைய்யால் கைத்தலம்பற்ற கனககண்டிருக்குமே இவளும், பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

தநிஸ்லோகீ வ்யாக்யாநம் வ்யாக்யாநம்.

உத்தாரோஹிதமாவாஹந்ஸ்வீரம்மாவளம்
மஜேந மஹதாயாஞ்ச ராமம் ஸூதாவ்ருதாநநம்.

வக்ருவதிநு தான் வரிணதவயஷ்கரைகையாலும், எதிரிகளை நோக்கி எடுத்துவிடுகைக்கு சுரத்தராகையாலும் தானிருக்கிறபோதே பெருமாளைத்திருமுடிசூட்டி ராஜ்யத்தோடே பொருந்தும்படி பண்ணவேணுமென்று ம்நினைவையுடையனாகையாலும், மஹிதவயஸா விக்ஷோக்ஷணமிஹம் ஹிக்ஷவ்ருதம் என்றுசொல்லுகிறபடியே இந்தகுலத்திற் பிறந்தாற்குப்பிளைகள்பருவம் நிரம்பினவர்களை முடிசூட்டி தாங்களுவஸாஞராய்ப போருவதே முறைமை யுண்டாகையாலும பெருமாளைத திருமுடிசூட்டி ராஜ்ய யுவராஜராகப் பண்ணவேணுமென்று கருதியது செய்யுமிடத்தில், வாஞரஸ்யாதவத்ருஸ்ய ஹூயாயாஜரிதம் மயாஎன்று நாம் பயணத்தின்மேலே பயணமாய்த்திரிகையாலே நாமும் ரக்ஷித்தோமாய் நாட்டாரும் ரக்ஷிதரானர்கள் ரக்ஷணத்திலஷ்டிந குறையுண்டாமாகி லப்போது ஒருவாமன் கையிலே காட்டிக்குடுத்து, எங்களை உபெக்ஷித்தானிவனென்ன ராஜ்யம் பண்ணித்தென்று நாட்டார் குறைசொல்லுவார்களவர்களையு மிசைவித்துக கொள்ளுவோமென்று பார்த்து வளரஜநவஊங்களைத்திரட்டி மதஸ்லெமாஹவிஷ்ராதி வந்துஷ்ணஸந்திவெஸ்ய வெளென்றும் வொஹம் விக்ருமதிஷ்ராதி வந்த்ருஞக்ஷாவஜாஹிதெ என்று நெடுங்காலமுண்டு நாமுங்களை ரக்ஷித்தும்போருகிறது, நம்மையிப்போது வாஸநுகம் வந்து கைக்கொண்டுது யினியுங்களுடைய ரக்ஷணம் நம்மால் ஊஷ்ஸுகமாயிருந்துது ஆனபின்பு சூதாவெவந்த நாமாஷி என்கிறபடியே யென்னுடை நிவிநுஸெஷரான வென்பிள்ளையை முடிசூட்டி உங்களுடைய ரக்ஷணத்திலே நியோகித் திளப்பாறுவதாகப்பாரியானின்றேம் ஷவஞா மெஙமந்யஞாம் என்றிதுக்கு நீங்களு மிசையவேணுமென்று சொல்ல அவர்களு மிதுகேட்ட விருயத்தாலே விமாநஙஙவயநிவ என்று மாளிகை கொப்பு க்குலையும்படி பெறிய ஷஙஹுமத்தைபண்ணி ஹஷநுத்துக்குப்போககுவிட்டு சுஙெநக வஷநுஷாஹஸெராவ்ருஷஸுமஷிவாதிநுவ. ஷராமஙயநுவராஜாநஙசு

ஶிக்ஷிதுஶ்ச வாத்ஸல்யம் என்று நீ ஸர்வஜ்ஞையாய் நன்றாக வெங்களை ரக்ஷிப்பதுஞ்செயிதா யினிப் பெருமாளைத் திருவபிஷேகம் பண்ணவென்றிசைந்து அவன்கேட்டவார்த்தைக்கு உத்தரஞ்சொன்னார்களாகை யன்றிக் சேதநகள நினைவுகளையும் வெளியிட்டு பெருமாளுடையராஜ்யஹரண யொமநுமதையையுஞ்சொல்லித்தலைக்கட்டுகிறார்கள் ஆஶா: இட்டமாலையுநுகவித்த அபிஷேகமுமா யெங்கள் கண்முகப்பேதோற்றவேணுமென்று போரப்ரார்த்தை பண்ணுகுறோம். ஆஶா: எங்களுக்குள்ளது இச்சையிறே. முடிவைக்கும்போதுநீயேவேணுமிறே. இச்சைக்கியெங்களாசையிறே. ப்ரியாம்ஶிவ ஸந்விஶாநி என்றுஇபபேரொங்களுக்குகிட்டப் புகுகிறதோ. ஆஶா: கிடைபபது கிடையாதொழிவது நல்லதுகண்டாலாசைபபடககடவதிறே. ஆஶா: - நிரவாயகோக வெங்களை ரக்ஷித்த உனக்குக குறையாகிறதோவென்று வாயிட்டுச சொல்லித்திலோம், ஆனாலிபபோதுதான் சொலலலாமோவென்றில் பாவம் விஜ்ஞாய ஸர்வஶ: - என்றவனுடைய நினைவறிந்து சொல்லுகிறவர்க ளாகையாலெ யிப்போதும், ஆஶா: - என்றத்தட்டில்லை, இந்தவாசைச் சிலர்க்குண்டாய் சிலர்ககில்லையா யிருக்குமோவென்றில், ஆஶா: - நாங்கள யிருந்துதே குடியாக விதுதலைக்கட்ட வைத்தோமென் றும்மையிறக்குறோம் உங்கள்நெஞ்சில் கிடந்தது நாமறியும்படிஎன்றென்ன, ஹி-பிறர்சொல்லவேண்டியிருந்து தோவிதெல்லாற்கு மொக்குமென்றுமிடம்ஜநவொஷாஷஹாநஸஞ்சஎன்றும் விகோநம்கம்வயநிவஎன்றும், நாட்டார்பண்ணின ஆறவாரத்திலே கொப்புககுலைந்த உன்மாளிகையிலேயும் விமாநஙகளிலேயுங் கண்டுகொள்ளு மித்தனையன்றே. ஹி - ஸுகாஷயதஜெஷ்நீ - என்று நீயும் நிவஹாஹகனுயிருக்க ஸஞ்ஜி தானெஸ்வயம்வரித்து மாலையிட்டபோதே யறிந்திலையோ ஸுகாஷயத- நீகாரக்ரஹணம் பண்ணிப் போருகச்செய்தேயும் முறைமசக்கி மாலையிட்டுத்திலையோ காமுகருக்கு முறை தெரியாதிறே ஜொகவாஜொவஷம் நாயஷகோஷயத ஜெஷ்நீ - ஜொக வாஜொவஷ: விஷ்ணுநாஸஹ்ரஶ: என்று ஸர்வேஶ்வரனைப்போலேயிருக்கையாலே மேல்விழுந்து ப்ராப்தைபண்ணினாள். அதுக் கடியென்னென்னில் ஜெஷ்நீ - ஜெஷ்நியாகையாலே எங்கனேயென்றால், ஷயஷ்டகெடஹர்களுடையவஸாவிஸ்ரமம்யத்தாலே உபஹஸிதையா யிருக்கிறதன்

னைஸ்வர்யம் என்கிறவனுடைய ஸௌஶீல்யத்தாலே வாஶியாக குகைக்காக வாஶிதமாக்கவேணு மத்தை புறம்பேயுஞ் சொன்னார்களிறே தேவகி நந்தந கரோதி ஸகலம் ஸ்வர்க்க மோக்ஷ ப்ரதம் ஸ்ரீமத்வேதவேதிநீயஸ் க யிவாஸ்ய தி என்று ஊஷ்ணஸௌலப்யாதிகளுக்காக ஸம்ஸாரிக ளைப்போலே உபகாரணராயி ஶேஷகோடியிலே அவதரித்ததென்னில் நாயக ஸ்வாதந்த்ர்யம் பிடித்தில்லாதபடி ரக்ஷிப்பான ஸௌலப்ய ஸௌலப்யங்கள் தனக்கே ஸம்பவிக்கவேண்டும்படி நிரவதிக ஶேஷியாய் மெய்ப்படவேயுங்களெல்லாருக்கு ஸித்தி உண்டாகில முடிசூட்டுகிறோம் அவர் தாமரைகட்டைய யடக்கி யாளவல்ல ஸாமர்த்யமு டையவரோ வென்னில் மஹாபாஹும் அவா தோடபரப்புக்கு நடுக்கு றகழஞ்சு மண்ணுமொருசரகோ மஹாபாஹும் ரக்த கேஶவா க்ய மேஷ்யஷ் ஹாக்ஷம் கிந்த்ரேஷ்ஷிரா என்று கோஸலராஜ்யமன்றிக கே ஸ்வராஜ்யமுங் கைக்கொள்ளும்படியான தோளையுடையவர் மஹா பாஹும் ஆயதாக்ஷ என்று ஆஜாநுபாஹும் என்றும் அவருடை ய ஸாமுத்ரிக லக்ஷணங்கண்டால் சிலரை கேழ்கவேணுமோ மஹாபா ஹும் போங்கோதுஞ் சூழ்ந் புவனியும் விண்ணுலகு மங்காதனுசோ ராமே யாள்கின்றவென்றும் உபயவிபூதியையும் வஹிகிறதோளிறே மஹாபாஹும் அத்தோள்தான் வேணுமோ பாஹுச்சாயா மவஷ்ட ப்ய என்று அவருடையதோள் நிழற்றுனே யமையாதோ எஙகளை ரக்ஷிக் கைக்கு ராக்ஷஸகண பலேநவைவ என்றும் யமுகஸ் பரிர க்ஷிதாவென்றும் சிலரை சிலர்ரக்ஷிக்குமிடத்தில் யமுபலங்களிரண்டு ம் வேணுமிறேஇவர் பலமுண்டென்று தோள் வலியாலே ரக்ஷிக்குமித் தனையோயாமுகராய்ரக்ஷிக்கு மாகாரமில்லையோ வென்னில் ராகவஸ் ரம் ஸ்நாநாரே நராவஸ் என்றவ்வாகாரம் பிறந்து படைத்ததன்றோ விப்போதா கத்தேடவேணுமோ ராகவீரம் ஸுந்தரம்யம் வரேண்ய முஸ் லுப்தபேகயாஷ்டஸ் என்று பிறருக்குக்கூட வுபதேசிக்கும்படி யாயன்றோவதிருப்பது ராகவீரம் யாமுகக்ஷ ந்தன்னில் ராகவக்கிளைக் காட்டில் இவர்க்குள்ள தன்னேற்றம் அதெங்கனே யென்றில் ராகவதா

ன் ராக்ஷஸன்கூ—ஊ ராதஹுனுயி ஊதநா னுவித்தால வருமபாபமுனக் குண்டாகாதோவென்ன மேலொரு ப்ரதிக்ரியெ பண்ணமாட்டாதே யிருந்தானிறெ இவர் ஸவ்யஹஂஜீவிதஂ ஜஹாஂஸாஂ வாஸீதஸ மு க்ஷணாஂ என்று ப்ராணனொருதலையாகவும்ப்ராணஹாவி ஶ்ரீயஸீ என்று பிராட்டி யொருதலையாகவும பூியமாறிரக்ஷிக்கும வரிறெ இப்படி இவர் ரக்ஷிக்குமிடத்தில், வஸ்தாஂ வஸ்தா மென்று விலககுவாரு ண்டானு லவர்கள் வழியேபோ யிளனெனுசாய் மீளு வரோவென்னில் ஶஹாவஂ நதர்வதிஜஂஸஂஸ்ரு ப்ராஹணஹ்யா விஶே ஷிதஃ என்றும் வதஸ்வதஂ ஶஎன்றும் நத்யஜெயஂகயஞுந என்று மவர்கள தங்களைக கைவிடுமோ ஸ்ரீதனை ரக்ஷிக்கும்படியான வ்யவ ஸாயமுடையவா வஂஶென்கிற திவ்விடத்தில் ஶஹாவஂத்தை நாயஶா தாவ்யவஹெந நஂஹூஃ என்கிறபடியே துடஙகினகாய்த்திலஸவஂவ ஂஶாயிருககு மிருப்புக்குயெயெ்ணஹிஶவா நிவ என்றக்கடவதிறே உங்களுககேற ராஜ்யஹரணத்துககு ஸக்ராகில நீஙகள் சொன்னபடி யே செய்கிறோம இபபோது நானிருந்தவிடத்திலேயிருககநாடடுக்குவே ண்டு வெதல்லாமாராய்ந்து நடத்தாநின்றாகிலமையாதோவென்ன உன் ப்ரயொஜநந்தலைக் கட்டித்தேயென்ன அவ்வளவிலே விடலாமோ எங்க ளுடைய ப்ரயோஜநமும்பெறவேண்டாவோவென்கிறார்கள்மேல்ஆகில்நீ ஙகள்சொல்லுகிறதென்னென்ன ஶஜெநஶஹதாயாஞஂரியிசைநதமையு ம்முடிசூட்டினமையுந்தோற்றஸதர்ஜுயநுசமுத்திலேயிட்டமாலையும க வித்தமுடியு மாயெங்கள் கண்முகப்பே தோறறவேணும் அதுசெய்யுமிட தததில் தேரையலங்கரிதது அதிலெ வரவமை யாதோவென்ன ஶஜெந அங்கனெண்ணுது ஶக்ஶாதஂஶமாரிநா என்று அவருடைய நடைககுச சேர்ந்த வாஹநமாக வேணும் அது செயயுமிடத்தில் எதேனுமொரு ஆ னையாக வொண்ணுதோ ஶஜெநஶஹதா ஸவஹுஶக்ஷணா வெதஶாய் பட்டத்துககுரிய வானையாகவேணும் ஶஹதா ஸவஹுஸக்தியெ வஹி க்க வைத்தாகவேணுமிறெ உங்களுக்கிபபடி யபீஷ்டமாகில் முடியையும் வைத்து ஶஜாயிரஎுஶாஂபடிபண்ணி விடுகுறோமென்ன யாஞஂ அ வ்வளவும்போராதானைக் கழுத்திலேயேறிநெடுந்தெருவே நடககவேணும்

அதுவே வேண்டும்போதலைய விங்கேதிரண்டிகோளாகில முடிசூட்டித் தா யானைகழுத்திலே ஏற்றினவளவே யமையாதோவென்ன புதயதுண் பார் தனியுண்பார்களோவென்கிறார்கள் யாஞ்சம் - நந்த ஸுவ்ஜாஃ வ்ஜாஃ- என்றிந்த ஶ்லோகாஸவத்தை யெங்கள் வடக்குதிருங்களோ டேகூட அங்கே யெழுந்தருளக் காணவேணும். யாஞ்சம் ஸூயாஞ்சம் முகமும் முருவலும் கஸ்தூரிதிருநாமமும் கர்ணாகடாக்ஷத்தோ டே எழுந்தருள ஸேவிக்கவேணும் இப்படி ஸேவிக்கிறதுதா னென்னெ ன்னில், ராமம் ரமயதீதி ராமஃ என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஸஶ்லேஜநங்க ளையும் கல்யாணகுணங்களாலே ரஜிப்பிக்கிறவனை, ராமம் ரமயதீதி ராமஃ மென்கிற யாக்யத்தின்படியே யெல்லாரோடுங் கூட விஹரிக்கும வருகையாலே யென்றுமாம். வெறுமானைக்கழுத்திலே யெழுந்தருளு கிற ஶாத்ரமமையுமோவென்ன ஶத்ரவ்தாநம் - வெண்கொத்தைக் கொடைநிழலிலே எழுந்தருள ஸேவிக்கவேணும். ஶத்ரவ்தாநம் வாணரஸ்யாத வத்ரஸ்யமயாயாம் ஜரிதம்ஷியா என்னும் உபராய வகரவதி முதலான ராஜாக்களாலே உஷ்டிக்கப படுமதாயிருக்கிற வா ணாதவத்ரவ்தமாயிருக்கிற திருமுகமண்டலத்தை ஸேவிக்கவே ணுமென்றுமாம். பெரியவாசசான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகவ்யாம் ஷஷ்டிஶ்லோகம்.

வ்யவாஜீவஸ்தாநாம் ஸத்வாஜீவராவவஃ
வஹஸ்ரதாநாம்வ்ஜாநாம் ப்ராஹ்மணாநாம்வாஸிதா.

ஒருவனொருவனுக்குக் கூடசெய்யபுககால்வ்ரஜெகள் பக்கலிலும் குளிரவிழியா நின்றுனுயத்து அவ்வாஸனையும் பிரம்புகுடிமக்கனென்னே நீபண்ணவெண்டியிருக்கிறதோ வென்றும்ஹயத்தாலேயவ்வளவெயன்றி ககேஸ்ரிப் பரப்புக்காகக்கடவனனபெருமாள்வ்ரஜெகள் விஷயத்தி லேஹவிக்கும்படி சொல்லுகிறது. வ்யவாஜீவ வஶிகாமத்திலே யொடி க்கமாப்பிளந்தன் னிலத்திலே யொருபாட்டம் மழைவிழுந்தாப்போலே யாய்த்து ஒருவனைக் குறித்துவார்த்தை யருளிச்செய்வதா யிருக்கும்படி இப்படிசெய்வதுதான் திவ்யாஞ்ச வபராத்துக்காதல்திருத்தாயிமார்காத ல்வ வஸிஷ்டாதிகளுக்காதலோவென்னில் ஸ்தாநாம் ஸத்தாயொமி ஸ கமவதார்த்தங்களுக்கு மிப்படியெ யிருப்பர் யிருந்துதே குடியாகவெல் லாருக்கு மொக்கவொருவார்த்தை சொல்லி விடுமத்தனையொவென்றால்

ஸத்வாதீவ அதுதான் ஸம்ஹிதமுமாய ஶாஸ்த்ரார்த்தஸாதகமாயி ருக்கும் கீழ்சசொன்ன விறண்டாலும் வ்யஹிதங்களைச் சொன்னபடி யிறெ இவைதான் பிறம்பெயொரு வ்யக்தியிலும் சேராதுஅவையிரண்டும் தன்பக்கலிலெ சேர்த்துக்கொண்டிருககுறுதுகவடிதவட நாஸாத்த்ய த்தையுடையனுன வீரராஜேவென்னில் ராவவகுடிப்பிறப்பாலேயாய் த்து இப்படியிருக்கும்போதுயிப்படிப்பட்ட குணங்களையும் குடிப்பிறப் பையும் ஸம்ஸயித்து இவை நமக்குண்டாவதெ என்று மதித்திருப்ப ரோவென்னில் நம்மைக்கண்டது வ்ரஜெகளுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக ஆனபின்பு இன்னமும் நமக்கிதுக் கீடானவளவு பொராதென்று உள்ளவ ளவும்பாத்து த்ருஷ்ராகாதெ யின்னமுமிதுக்கீடான நன்மைகளுண்டாக வேணுமென்றடியுடையார்வாசலிலேபொய்க்கால்ககட்டிருப்பர் வஹு ஶ்ருதாநாம் நாலிரண்டுங்கற்றவளவிலேவராத்வஸிக்கவன்றிக்கெயோ ரொன்று தன்னைப்பலகாலங் கேட்டிருப்பராய்த்து வஹுஶ்ருதாம் ஶ்ருதாம்வஹுஶ்ருதாம் வஹுயாஶ்ருதம் ஜ்ஞாநவ்ருத்தாநுஸாராஜநு வஹுவம் வய்யர்த்தவாஸிதாம் என்றுபபொலெ ஸவர்த்தஸாரா ஶாஸ்த்ராசஎன்று பலர் பக்கலிலும் ஸாரக்ரஹணம் பண்ணினதாயித்து வ்ரு த்தாநாம் த்ரிவியவ்ருத்தாநாம் ஶீலவ்ருத்தெஷ வயோவ்ருத்தெஷ ஜ்ஞாநவ்ரு த்தெஷ என்றுஶீலத்தாலும்வயஸ்ஸாலும் ஜ்ஞாநததாலும் அயிகராயிருபபா ர்கள்அதுதான்ஶாஸ்த்ரஸாரம்கற்றுப்பொலேயோவென்னில் ப்ராஹ்மணா நாம் க்ஷத்ரியர்ப்ராஹ்மணரைப்பற்றி அவ்வழியாலே தகுங்களையெ ய வெக்ஷிதமாகப் பெறக்கடவராயிறெயிருப்பது உபாஸிதா ப்ராஹ் ணாநாமென்று அவர்கள்பலருமாய்த்தாமிருந்தவிடத்தெவந்துகேழ்க்கும் படியான யொக்யதையுண்டானு லவர்களைத் தாமழைத்து விடடொ ய ஸம்ஶய றுத்துககொள்வதென்றுல் உபாஸிதா அவர்களிருந்தவி டத்தெதாமே சென்று அவர்கள் சொல்லுமபடிக்கு அவர்கள் காலும்தம் முடையதலையுமாய்த்து தான் நவதிப்பது பெறிய வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளெசரணம்.

தநிஶ்லோகவ்யாக்யாநம் ஸவ்யாக்யாநம்.

கிம்காரந்த்ர வெவெஹம் வீதாஜெ ஶிக்ஷயாயிவம்

ராஜாதரம் ப்ராவ்யூஹியம் பாரஷவி ப்ரஹம்

விச்லேஷந விஷயமாக ஸந்நிதாநம் பண்ணி ஸநவாஸகாலத்திலே ஸஹோதரன் என்று ஸஹத்ருவத்தோடே ஸநவாஸஸஹவாஸமென்று நாட்டார் கூவ ஸ்ரீ ருநாமமசாத்தும்படி ஸநவாஸஸஹவாஸமாய் அப்போது உலகுடைய நாச்சியாரான ஸ்ரீஜநகராஜந் திருமகளுடைய ஸுகுமாரமான திருமே னியில் மேன்மையை திருவள்ளம்பற்றி பிராட்டியைத் திருவயோத்யை யிலே நாம் மீண்டுவருமளவும் ஶுஶ்ரூஷை பண்ணி ஸந்நிதாநம் பண் ணிக்கொண்டிருமென்று பெருமாள் வேண்டிக்கொள்ள அவ்வார்த்தை ப்ரணயாரம்போலே பிராட்டிக்கி ஸஹ்யமாயிப்ரணயாஜ்ஞைகள் வ்யக்தமாகையாலே பெருமாளை குறித்துக்ஷேபோக்தி பண்ணுகிறு ளிஶ்லோகத்தாலே, கிம் என்கிறவிது க்ஷேபமான ஸ்வயம் - அப் போது கிம்வக்ஷ்யதி என்று க்ஷேபமாகச் சொல்லுவரென்னபடி- அன்றிக்கேகிம் என்று ப்ரஶ்நமானபோதுயென்சொல்லுவரொன்று பொரு ள்-ஸந்த்யவெனன்றுவாசமானபோது க்ஷேபவிஷயமாக நினைத்திருப்ப ரென்றுமாம் ஏன்நினைத்திருப்பரென்றும் இரண்டு அர்த்தம்-மா-உளுத்த வில்லைமுறித்து லோகத்தை ஊமத்தங்காயதீத்தின வும்மை,மா - வஸி ஷ்டாநுவர்த்தநம் பண்ணிப்போருகையாலே என்றேபாதிவதஸ்யம ஜநிலலையென்றுபொய்யேயிருமாந்திருக்கிறவும்மை-மா-எழிவிலேதொ ழையான வும்மை கிம்மாந்ய - கிம்வக்ஷ்யதி-ராஜாவன்னென்னவொ ண்ணுதே - ராஜயஜ்ஞமறியீரொன்ன வொண்ணுதே - ஸம்ரக்ஷணவா ஸம்பண்ணி அறியீரொன்னவொண்ணுதே - க்ஷேமகரமாயாதமான வாஸா ரமறியீரொன்னவொண்ணுதே- கிம்வக்ஷ்யதி க்ஷேமஸ்த்ரீகளுக்கு ஸஹ்யவ ஹவாஸாவஸ்யமென்று மிடமறியீரொன்ன வொண்ணுதே - கிம்வக்ஷ்ய தி - க்ஷேமஸ்த்ரீயை உபேக்ஷியாமைக்கு ப்ரயஸ்வாமிகரான ஸநக்ஷா ராவ்ருதகம் உமக்கில்லையென்ன வொண்ணுதே- கிம்வைதேஹ - தெ வர் ஸந்தர்ஶநங் கண்டால் உம்மை கனக்கதப்புதமென் றிருக்குமித்த னையிறே கிம்மாந்யதவெதேஹஃ -உம்மை அய்யரொன்னநினைத்திரு ப்பர் திருமாமனர் உபாயவக்ஷ்வதிக் கையிலாதல்திருமாமியார் ஸ்ரீகள் ஸஜெயார்கையிலாதல் அன்னே யென்னே காட்டிக்குடுத்தது. உபம்ஸீ தாவென்றுஉம்முடையகையிலன்றேயென்னே காட்டிக்குடுத்தது. ஸ்ரீக்ஷ த்தில்கொற்றையற்றபெண்களுக்கு ஸஹ்யவிரஹத்தில் ஸத்தாநாஶம்பிற

க்குமென்றும் சொல்லி குடுத்தாரோ ஐயம்-இவள் க்ருதஜ்ஞாஹி மாநிநீயெ
ன்றுசொல்லிக்குடுத்தாரோ, ஸூத்ராதே த்வம் யதி தேஹஸ்யஷ்டா வைராக்யதே
மவிநீக்ஷமா ஸ்ரீதேஜ்யேத வாவத்யஸாத்வீ ஜயாவதிவ்ருதா என்
றித்யாதிஶ்லோகங்களாலே ஜந்மாதிஸர்த்தாக்களபாதிவ்ரத்யத்துக்குவாயொ
லையிட்ட பெண்டாட்டியன்றோ கிடீரிவளென்று சொன்னாரோ - அந்தலக்ஷ
ணங்கள் சொல்லலாவது ஸதாவுக்கும தங்களுக்கும் பிறிந்து உடலு
முயிருமுள்ளாற்கன்றோ இவளுக்குடலுமுயிரும தேவரீரென்று அறுதி
யிட்டுக் குடுத்தாரோ ஐயம்நிழலோடேமறுபொருவாரில்லை கிடீரென்னாரோ
ஐயம் - இவள் தலையாலே யேதேனுங் குறைவிளைந்ததுண்டாகிலும் தே
வரீரிது கிடீரென்றாரோ - ஸீதாபெண்களுக்குத்தாயக்கூறு மிக்கிருக்கு
மாகையாலேவேறுமணங்கிடாயெடுத்து விநியோகங்கொள்ளுமத்தனைகிடீ
ரென்றுசொன்னாரோ ஸீதா பிறக்கிறபோது சீதைதப்பாமல்பிறந்தாளென்
றாரே - மமஸுதா - இவளைப்பாராதே யென்னைப்பார்க்கவேணுமென்றா
ரே-ஸஹதர்மசரீ-தேவர் ஸ்வாஶ்ரமத்துக்குக்கூடஎழுந்தருளியிருக்கு
மிவளென்றாரோ- தவ-ஸஹதர்மசரியாமிடத்திலும்மோக்ஷகூடங்கைவிடா
ளென்றாரோ ப்ரதீச்ச சைநாம் ஸஹர்ஷம் படிதிருவுள்ளம் பற்றவேணு
மென்றாரே- ச - ஸஹதர்மசாரிணீ ஜ்ஞாநமாத்ரமன்றிக்கே விஷயமெவமக்ஷணா
ந்தர-ஏவமாகஹோமங்குடுத்தருளவேணுமென்றாரோ வணநாம் இப்படி
நோற்றுப்பிறந்தவளை பத்ரம் தே - நோற்றுப்பிறந்தாளென்கிறேனத்தனை
போக்கிப்பேறு தேவரீரிதுகாணுமென்றாரே - ஹோமஞ் மிககத்தணையும்
ஹோத்ராவுக்குப் பொறுமித்தனைபிறெ பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வ - கைநீட்டவறி
யாள்காணும் நீரேபிடியீரென்றாரேகையைப்பிடிப்பது கையாலேயா
யிருக்க லோகமெல்லாமொதிங்கினாலும் நிழல்விஞ்சிபொஷ்யஞ் சிறுக்கு
ம்படியானவீரப்பாட்டையுடைத்தான தேவரீர் திருத்தோளிலேகண்வை
த்துத்தகுதியாகத்தொழில்செய்யவல்லகையாலே பிடியீரென்றுவிசேஷி
த்தாரே பாணிநா என்றுகையைவிசெஷித்து கவிபாடுகிறதுயிங்கனேத்த
ஈமெயிலே யெடுத்துக்கொண்டுபோமென்னாரே இவ்வாகாரங்களொ
ன்றும் தேவரீர்திருவுள்ளம் பத்திலிரே - உம்முடைய வ்ருத்திவத்தி க
ந்யாயாயிரே ஐயம் என்று என்னுடைய ஸௌந்தர்யஞ் சொல்லுகு
றாரென்றிருந்தீர் ஸீதா என்று என்றுடைய மாத்ருகத்வமும் ஸொல்
லுகிறாரென்றிருந்தீர் மமஸுதா வென்றுஎன்னுடையவித்ருகத்வம்

ஙிசொலலுகுருரொன் றிருந்நா ஸஹயஜூவஸீஎன்று யெளறுடைய ஸளஶீவ்ருந் சொல்லுகுருரொன்றிருந்தீர் தவஎன்றுவும்மைக்கொண்டா டுகுருரொன்றிருந்தீர்வ்ரதீஷூஎன்றுவஸில் பொகடேன்கெடில்தேடேனெ ன்றிராதெ கொள்ளீரொன்கிருரொன்றிருந்தீர் வகாரத்தாலேகண்ணுசகுத சசுதோவென்றுகேட்டாரொன்றிருந்திர் வநாம்என்றுஎன்தகப்பனுகையா லேஸளந்யஷ்ராதிகள் கண்ணிலேபட்டு வாத்ஸல்யத்தாலே சொல்லுகிரு ரொன்றிருந்தீர்.ஹஸ்தெஎன்பக்கல் வ்ருத்திலஶதமணமானவ்ருத ம் உம்முடைய பக்கலிலேவிளைந்து த்ருஷ்டிதோஷம் வருகிறதென்றஞ்சி உமக்குககாப்பிட்டாரொன்றிருந்திர் வாணிம்ஶ்ருணீஷ்வாணிநா யென் று க்ரியாகலாபத்துக்குச்சடங்கும்சொல்லுகிருரொன்றிருந்தீர் அபபடி ஸவஜ்ஞரான அய்யர்சொன்னவார்த்தையை ரோகதிருவுள்ளம் பற்ரு தே இன்றென்னை வைத்துபபோனீரொன்ருல் கிங்கராஜ்யத உம்மை அய்யரொன்னநினைத்திருப்பர் வெவெஹ: கஜ்வெணவஹிஸம்ஸிஙீ ஶஷிதாஜநகாஜயஃ என்று க்ரியாகலாபாதிகளைக் கைவிடாதே ஶோ க்ஷிஸிக்கி யெத்திணிக்கும் அவராகையாலே ஒரு ஜஹஹஜதஜம் வ த்ரீவிபக்ஷமாயிருந்து பழக்கமில்லாதவர் வெவெஹ: என்னு மவா பழுதற வென்னுமவா வெவெஹ: ஜநவ்ருஹ்ருதி ஶோகங்கண்ட றியாதவர் என்னைப்பெறுகையாலே யெல்லாங்காணவெண்டா நின்றதே விதாஷெ பிள்ளைகள் ஸத்ஜூர்களானுல் கெலநெஞ்சராய் காடடுககுவிட வல்லாருமுண்டு நானேதேனும் கஸதெத்ஜயாகிலும் அமவருககுவய ரு பிடியேயிறே வுள்ளது - தனியிருக்கவும் பொருககவும் வல்லபிளளை யைப்பெருதே வருத்தவன் நிழல்பெரில் பிழைத்திழக்கில் வஹ்தாநாஶம் பிறக்கும்படியான வென்னைப்பெற்றுககெட்டாரே - ஶியிலாயிவஃ - அ ய்யர் திருவுள்ளத்திலே நோவகஜெஶமில்லாம்நொமெ - ஶியிலாயி வஃ - ஒருதெஶத்தைத்தோள் நிழல் கீழிட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்க்கு ஒ ருவ ஞொருத்தியைத் தோள்நிழல் கிழொதுக்கமாட்டுத்தி லென்ருல பு ண்ணுயிருக்குமே - ராஜ - அய்யோ வடிவிற் பசைபோலே யிருநதுதாகி லுன்னகவாயும் - ராஜ - அகவாய்கண்டு ஶத்ருக்நனென்று பேரிட்டத ன்றே அதுகடைக்குட்டியானதம்பியார்க்காயித்தே - ராஜத்ஹிராஜெ ணவபக்ஷாதஸ்யவொதிதம்- நாஜெயம்மரஶூகெஜஹஸ்வயஜ ஜம்ஹஜம் - என்று உம்முடைய வழகுமாத்ருத்துக்கன்றோ வஸிஷ்டநுபே

ரிட்டது - அஜஜமத்தோடு மெனககு வறவைத்ததிறே - ராஜ -ஸ்ரீ ஸஹ ஸ்ரநாமத்ஸ்ய்ம் என்று ஆயிரம பேறுடைய ஶக்திக்ஸமநமாய்த் தனித்தனியே யெழுந்திராநின்றதாயித்து - நாம் யிஙகனே யாகவேணு மோ- ஜாஜாதாரம் வுங்களையருகககு மூத்தபிளளையானுப்போலே எஙகளை யருசகும் மணவாளபிள்ளை யானீரோ ஜாஜாதாரம் - ஜாஜாதாஷஶஜோரு ஹஃ என்றுபெண்பிள்ளை பெற்றுக்கொடுததார்க்குமருஹம்பததாயிறேயிரு ப்பது - வரவர - தாமே யுகந்துசெய்ததாகையாலே ஒருவர் முகம்பா ர்த்து வெறுக்கவிரகில்லையே - ஹீயம் வரஷவிரஹம் - உமமுடை ய முடியுமுடையும் ஹெஷித்த பெண்டாட்டியானீரோ வரஷவிரு ஹம் - அது தனக்குநிலையுண்டாமாகில் காட்டிலுந்துணையாமிறே - வ ரஷவிருஹம் - பொறமபூசசான ஆண்தோலிறே படைவடித்தது - வரஷவிருஹம்உடம்பெரிக்குத்தாதேநாபபுபயிருககு மெறளகட்டி னுப்போலேபேர்சுமந்திரித்தனையிறே - வரஷவிருஹம் - அகவாய் ஹீயும்புறவாய்வரஷனுமான ஹீ வரஷக்கலப்பை த்ருதீய வ்ருக்ருதியென்பார்கள் நாட்டார் த்ருதீய வ்ருக்ருதியை நாடுசொல்லு ம்பேரை நான்சொல்ல வஞ்சினேன் நாடுதானும்சொல்லாதிறே - ஆண் பிள்ளைச செற்றுழ்விஎன்று மித்தனையிறே. பெறியவாசசான்பிள்ளை திரு வடிகளேசரணம்.

சரமஶ்லோகார்த்தம் அஷ்டஶ்லோகவ்யாக்யானம் ஸம்.

ஸஹாதஸ்ரூணனமாஸம் நிவீஷ்யவநதநஃ
வீதாஜவாவாதி யஶாஃராவவததுஜஹாவ்ருதம்.

வக்ருவதீது திருமகன் வநவாஸோநவனன உஜெஶயிலே திருவ யொஜெஷ்யி லுள்ளார்க்கும் ரக்ஷகராகவும் ஸ்ரீபரதாழ்வானுககுத் துணையாகவும் நில்லென்றிளைய பெருமாளை யருளிச்செய்ய காட்டிலுங் கூடப்போய்அடிமைசெய்கிலுண்டானரவியாலேயருளிச்செய்தவாாத் தை அஸஹ்யமாய் கூடப்பொக வேணுமென்று பிராட்டிமுன்னிலாகப் பெருமாள் திருவடிகளிலெஶரணம்புகிருகிறுர் ஸஃ அவதாரித்து விடத்தி லும் அடிமைசெய்யவேணுமென்று வரஜவெஷத்தில்நின்றுதுடர்ந்துபே ர்ந்து கூடத்திருவவதரித்தபின்புவாமஸ்ராஅ வ்ருஹ்ருதி ஸஹஷிஃ என் கிறபடியெ யெல்லாவவஸ்தைகளிலும் பிரியாதெபோந்து ஜஸாநஅஸ்யா

விவொஜ்ஜதள ஏன்றபயததில் யஶித்து வ்யதிரெகத்தில முடியும்படி யான விளைபெருமாள் ஸாதக: இவருடைய வநவ்ருத்தியைக்கொ ண்டு அவ்வழியிலே யவரை ஸரித்துக்கொண்டு போந்தவர் ஸாதக: ஸா தாவினுடைய நாராயணனுடைய வென்றபடி ஶாதாவிதா ஸாதாநி வாஸஸ்ஸரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண: என்றக்கடவதிறே ஸுஏவ வாக்யத்தில் வ்யவஸாயம் ஷஷ்ட்யந்தமென்று மிடந்தோற்ற நாராயண ஸ்ய என்றிறெயிருப்பது ஶரணள நாராயணஸ்ய ஶரணள என்றபடி ஶரணளஎன்ற த்விவசநத்துக்கு வ்யபொஜநம் ஶரமதிஸக்ஷணயெ: என்கி றயாதவிமெ வ்யாவ்யக்ஷமாய் வ்யாவகமுமாயிருக்குமென்கைக்காக ஶரணள கையைபிடித்தபெக்ஷித்தால் மறுக்கலாம் மறுக்கவொண்ணாத படி திருவடிகளை பிடித்தடிமைசெய்ய இழியுந்துறையிறெ சூஷ்யிக்குந் துறை மாஸம் நிவஸீஜ்யவ்யதிரெகத்தில் யஶிக்கமாட்டாத தம்முடைய வஹிநிவெஶமெல்லாம் தோற்றும்படி பிடித்து மாஸம்மாஸமென்கிற விவையயாத்துமென்றது ஸ்ரீகாரத்தைச சொன்னபடி ஜ்யேஷ்டாநுவ்ரு த்தியையுகந்து போரும்ரவகூஉத்தாரொல்லாரையும தம்முடைய வ நுவ்ருத்தியாலெ உகப்பித்தவர் ஸீதாஶவாவபிராட்டியும்பார்த்துவார்த தைசொன்னார் திருவடிகளை பிடித்துசசெவியிலே வார்த்தை சொல்லுவா ரைப்பொலெ திருமுகத்தாலேயிறெ யாஸ்யனொநூவராந வெத நருடைய வார்த்தைகேட்டருளவதுசுதியஶா: மிகக யஶஸ்ஸையுடை யவர்தானும்ராஜகுமாரனாயிருக்கஇழிதொழிலென்றுபாராதெசுஹம்ஸ வஷ்ணவிஷ்யாதியென்றுஒருவன்ஜ்யேஷ்டாநுவதநம்பண்ணபடியேயெ ன்று ஶொகமடங்கவாஸ்யப்படும்படியான வார்த்தைபபாடுடையவா - ராவவனுஶஹாவ்யதம்ஶஹாவ்யதானபெருமாளையுமபாாத்துவார்த்தை சொன்னார் ராவவனு - ஶரணாமதவிஷயத்தில வரஷகாரம்வே ண்டாதபடியான பிறப்பையுடையவரை - ஶஹாவ்யதம் குடிப்பிறப்புத்தா ன்மிகுதியென்றும்படி சுஹயம்ஸவஊஏதெஹொஜ்ஞாஜ்யதவ்யதம்ஶ ஶென்று ஸவஶொக வஏஜ்யமான ஸங்கஷ்டத்தை யுடையவ ரன்றோ ஹெவர் ஸவ ஊதங்களுமென்றால் உம்மால்வரும்ஸயம் வரிஹரிக் க வேண்டாவோவென்று கருத்து - சுதியஶா: ரவநநந: - ஸஹா தஸ்ஸரணள மாஸம் நிவிஜ்யஸீதாஶவாவ. பெறியவாச்சான்பிள்ளை தி ருவடிகளே சறனம்.

ஸவாநுஜ ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்யதே
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ் ஸ்வபதஸ் ச தே.

ஸஹ்ராத என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ஶரணம் புககால்அந்த ஶர ணாகதிககி ஸம்பைங்கயமென்று ஸங்காரமாக ஸமத்தைச சொ ல்லுகிறதி ஶ்லோகத்தாலே, திருவயோத்யையில் வர்த்திக்கிறகாலத்தில் அ டிமையைப்பூண்டுண்டாரோ . வாதி அங்குள்ளாரு மடிமைசெய்யநா னும் விழுக்காட்டிலே யடிமைசேய்யப் பொந்தவென்னை வநவாஸத்து க்குக கூடபபோவேணுக விசைநத உபகாரஸ்ம்ருதியாலே காட்டிலும் ஸ ர்வாவஸ்தையிலும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்திகளும பண்ணககடவன் யென் னைக்கொண் டெழுந்தருளீரென்கிரு ரென்றுமாம் - ஸவாநுஜஸஹ - அடிமைசெய்யப் பெருதொழிநத வென்னைப்போலன்றியிலே பரதாஜ் ஞையாலே உமக் கடிமைகொளளாவிடிலுஞ செல்லும்ஆகிலும் விஶே ஷ முண்டிறே - ஆனாலு மென்னுடைய ஸ்வரூபவ ஸித்யர்த்தமாக அடி மைகொண்டருளவேணும் அடிமைசெய்யுமிடத்தில் க்ரமயாத்ரமாக ப்போமிடத்திலே ஸஹிககும தொழிய பிராட்டியும்தேவரும் கூடவெ ழுந்தருளி யிருக்கு மிருப்பிலே அடிமைசெய்யக்கடவேன் -கிரிஸாநு ஷுரம்யதே- அவளோடேகூட அடிமைசெய்யுமிடத்திலும் பர்ண ஶாலையிலே எழுந்தருளியிருக்க வடிமைசெய்யு மளவன்றிக்கே - ஜலக்ரீ டை பண்ணி மலைத்தாழ்வரைகளிலே - ஒருவருககொருவர் வெற்றிகொ ண்டாடி ரஸிக்குமளவிலும் அடிமைசெய்யக்கடவேன்-அஹம் - நாஸ்ரு ரஸங்களில் யாரொருவர யடிமைசெய்யவேணும் - அவ்வவஸ்தைகளி ல் அதுவே ஸ்வரூபமாகஉடைய நானே ரன்- ஸர்வம்கரிஷ்யாமி- க்ர மயாத்ரமாகப்போமிடத்தில் கையும் வில்லுமா யடிமைசெய்து காயுங் கி ழங்கும் கெல்லுமிடத்தில் வநிதாவிடகாயார யடிமைசெய்தும் ஐ தம்தைய்யாமிதம் ஸ்வாத என்றுமிடத்தில் ஶம்ஸவநம் பண்ணியும் ப ர்ணஶாலா நிர்மாணத்தில் க்ருயதாமிதி ஶம்வத - என்று அவ்வடிமை செய்தும் மலைத்தாழ்வரைகளிலே ஜலக்ரீடை பண்ணுமிடத்தில் வஸ்த் ரபிழிந்து உலர்த்தியும் ராக்ஷஸர் வேட்டையாடுமிடத்தில் காவலாயிரு ந்தும் ஸர்வஶேஷ வ்ருத்திகளும் பண்ணக்கடவேன் - ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபத ஶ்சதே - தேவரும் பிராட்டியுங் கண்வளர்ந் தருளும்போது காட்டில் துஷ்டஸத்வங்களும் துஷ்டக்ஷத்ரியான ராக்ஷஸஜாதியுங் கிட்டாதபடி கைய்யும் வில்லுமாய் நோக்கியும் உணர்ந் தருளினபோதெல்லா மடிமை செய்தும் பொரக்கடவேனென்றபடி. பெரியவாச்சாம்பிள்ளை திருவடிக ளேசரணம்.

[illegible]
ராமம் தஶரதம் வித்தி மாம் வித்தி ஜநகாத்மஜாம்।
அயோத்யாமடவீம் வித்தி கச்ச தாத யதாஸுகம்॥

ஸ்ரீஸுமித்ரையார் பெருமாள்பக்க லுண்டானவாத்ஸல்யத்தாலும் இளையபெருமாள் பக்கல் ஹிதைஷித்வத்தாலும் ஸம்ஸாரத்தில் மதி ஷ்யாஸிவநே ப்ரியே ஸந்த்ருஷ்டம் என்றும்ஸுமித்ராஸுதவத்வம் வேயமாதாஹ்யம் கிரீடாநிம் ப்ரஜநிஷ்யம் க்ருயந்தபதே ஸ்வாரணம் என்றும் மற்றுமுடக் கூடப்போக வொறுப்பட்ட இளையபெருமாளை ஸம் ஸ்கபண்ணி இங்கு படைவீடிதுண்டானவம்ஸ்ஸோமங்களை க்குவாலாக நினைத்து சால்தாழாதே யெல்லாவுறவுமுறையும் பெருமாளும்பிராட்டியுமாக நினைத்துக்கூடப்போமென்கிறாள் ராமம்தஶரதம்வி த்தி பெற்றார்பெற்றெடுத்தார் என்றும்ஜ்ஞாதிகளையாவர்க்கான பெ ங்களைக் குவாலாக நினைத்திராதே தேவதேவோ ஹரிர்விஷ்ணு என்றும் ஓளியுள்ளார்தாமே யன்றேதந்தையுந்தாயு மாவாரென்றுஞ்சொல்லுகிறப டியே நிர்வாபிகவிதாவான பெருமாளை தஞ்சமாக நினைத்துப் போம் மாம்வித்தி ஜநகாத்மஜாம் அப்படிஜ்ஞாபகரோதாவான வென்னை யும் குவாலாகநினைத்திராதே ஸம்ரோதாஸ்ரயமோகாநாம் என்றும ஐ வித்மஜமதாத்ம என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பிராட்டியையே தஞ்ச மாக நினைத்துப்போம் அயோத்யாமடவீம்வித்தி யத்ர நாஸ்தி ஹரிஸ்தத்ர ந வஸ்தவ்யஞ்ஜநாதநா வஸ்தவ்யம் தத்ர தத்ரைவ யத்ராஸ்தே புருஷோத்தம: என்றுமசொல்லுகிறபடியே பெருமாள் ஸந்நிதியில்லாத படைவீட்டை விரும்பாதேஅவருக்குகாட்டை தஞ்சமாகநினைத்துப்போம். க அன்றியிலே ராமம்தஶரதம் வித்தி என்கையாலே உங்களை யனை பிரிந்திராகநினைத்திராதே ஜ்யேஷ்டப்ராதா பித்ருஸம: என்கிற ந்யாயத்தாலே உங்கள் தமயனை அய்யனென்று நினைத்துப்போம மாம்வித்தி ஜநகாத்மஜாம் அந்த ந்யாயத்தாலே மதினியானைஎன்னைமாதிதாயாராக நினைத்துப்போம அயோத்யாமடவீம் வித்தி நாடென்றுநினைத்திராதேபெருமா

ள்ளிருமம்முறையாலே அத்தையுமயோத்யையோபாதி ஸ்பர்ஶித்துப்
போம். ௨ அன்றியிலே ராஜபுத்ரீ, கஷாயபாநம் போலேஸாஷ
வஸ்யராயிவதீக்கையன்றிக்கேபாலே மருந்தாமாப்போலே ராஜபுத்ராம்
வாரானபெருமாளாகையாலே அதற்கடியான ஜ்ஞானவைத்யிலவந்தா
லஜ்ஞைணெஷ்ஸாரயோவர்னறு உங்களையரோடொப்பபொன்றுநி
னைத்திருமஹோஷிஜீத்ராஜீ நானுங்களையாகருகஜ்ஞைணையாயிருக்கு
மாப்போலேஇவளுமஉனககோகருங்கோலமலர்பாவைஎன்றுமதஜ்ஞஞை
ஸ்ரீவையோவரத்தாம்என்றுஞ சொல்லுகிறபடியேபெருமாளுக்கஜ்ஞ
ணையானவாகாரத்தாலே யுமமையுகப்பிக்குமென்றுநினைத்திரும ஸ
யொஜ்யாஜீத்ராஜீராஜாஷிஷ்வவஸம்யுக்தாஎனபடைவிடாகஜகஜ்
ஞமாயிருக்குமாப்போலேஸம்ஹாநிவ்யுஜாநாஎன்றுமஅககாடுதானு
ம் ஜகஜ்ஞமாயிருக்குமென்றுநினைத்திருமென்றுகவுமாம். ௩ அன்றி
யிலேராஜீத்ராஜீஉங்களைப்பிறிந்தஅயயரினிஉளராகமாட்டார் இனிமே
லெல்லாவுறவுமுறையும் பெருமாளென்றுநினைத்திரும் ஸாம்விஜீத்ராஜீ
ஸவஸ்வஸாவிபவ என்கிற ஜயாதியாலே நானுமென்றுருத்தி
யுண்டாகநினைத்திருக்க வேண்டா அந்தவுறவுமபிராட்டியென்று நினைத்
திரும் ஸயொஜ்யாஜீத்ராஜீ இனிப்படைவீடு என்றுமொன்றுண்டாகநி
னைததிருககவேண்டா புலலென்றொழுந்தென கொலென்றுபடைவீடு
மினறேகாடெழுந்ததெனறுநினைததிரும், ௪ அனறியிலே ராஜீத்ரா
ஜீஉஙகளைதமபனணைஉஙகளய்யரோபாதிஸ்ரீவாஸம் தொன்றுநினைததி
ருமஅதாவதுகைகேயிவார்த்தையைககேட்டுஅவருஙகளைக்காட்டேறப
போகவிட்டிருப்போலேபிராட்டிவார்த்தையைககேட்டு ஸாயாஜ்யமத்தின்
பினனேபோகத்துடஙகுவாகிடீர்ஸாஜீத்ராஜீநானும்மையிப்போதுபோக
விட்டிருபபோலேஅவளும்அப்போதுதியங்கினஉமமையுங்கூட நிவர்த்
யிருந்துபோகவிடககூடுங்கிடீர்ஸயொஜ்யாஜீத்ராஜீஇப்படைவீட்டில்நிர்
க்கப்பெருதேகாட்டேறப்போகிருப்போலேஅக்காடுதன்னிலுமநிறகப்பெ
ருதேகடலநகரானையிலேபோகக்கூடுங்கிடீர். ஸவயாநபண்ணிக்கொவு

ருமென்றுகவுமாம். ௫ அங்ஙனன்றியிலே ராமசித்ராதி வெறும் வடிவழகே யென்றுயிராதே ராக்ஷஸரோடே வினையோத்தகாலத்தில் உங்களய்யரைப்போலே தனிவீரஞ்செய்யவல்ல ஆண்பிள்ளைகிடீர் என்று நினைந்திரும். ராமசித்ராதி அப்பூசல் நிமித்தமாக அஞ்சப்படுகையன்றியிலே தேவாஸுர ஸங்க்ராமத்தில் உங்களய்யருடைய வீரப்பாடுகண்டால் நாங்களுக்கருமா ப்போலே அவ்வாண்பிள்ளைத்தனங்கண்டால் ஸ்ருஹ்ருதாம்வரிஷ்டஜே என்று மதித்துவாரிதோஷங்கொடுப்பா ரொருவீரவத்தியென்று நினைத்திரும். அயோத்யாராமசித்ராதி அப்போதிவனைப்பெறுகைக்கும திருந்தேகிறையுமாயிருப்பதொரு படைவீடல்லவென்று நினைத்திருதே காட்டோடு நாட்டோடு வாசியில்லை புகின்றதுவென்றுமாப்போலே நிற்கிறவன்பக்கல் மதிப்பாலே அக்காடுதானே யொருவராலும் மேலிடவொண்ணாதென்று நினைத்திருமென்றுகவுமாம். ௬ அங்ஙனன்றியிலே ராமசித்ராதி உங்களய்யர் உங்களவிஸ்லேஷத்திற் பாடாத்தமாட்டாதாப்போலே கிடீர் உங்கள் தமையனாரும் ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம் என்றும் ஸஹ்யோஹம் மஹிஷ்யாரிமக்ஷணே நமதாம் மதிம் என்றுங்கள் விஸ்லேஷத்திற்பாடாற்றமாட்டார் அபடியும் ராமசித்ராதி நானிப்போது உங்களைப்போகவிட்டிருக்கென்பிள்ளையைப்போகவிட்டேனென்னலேயா வமேயென்றுகந்தவிக்கப்போகிறப்போலே கிடீர் இவனும் உங்களைப்பிரிந்தால் க்லேசிக்கும்படியும் அயோத்யாராமசித்ராதி உங்களைப் பிரிந்து க்ஷணஹ ஷட்கர்ஷ்யாவந்தநாமத்ரம் மஹாக்ருதக்ஷ்யவரிஷ்டா நா என்றுமிருவயோத்யயிப்போதுபடப்போகுராப்போலேகிடீர் உங்களோடு பிரிவுண்டானால் வரிசர்ஷவமாஸாநி என்றும் அவிவர்கூர்வரிஷ்டாநா என்றும் அக்காடுதானும்படும்படியென்றுகவுமாம ௭. அங்ஙனன்றியிலே ராமசித்ராதி பெருமாளென்று மிப்படி கவஹர்த்தாராஜ்யராய்த் திரியுமத்தனையோவென்று நினைத்திராதே உங்களய்யரோபாதி முடியுஞ் சூட்டிப் பத்துதிக்கிலுமாணையுஞ் செங்கோலுமநடத்துவரென்று நினைத் திரும். ராமசித்ராதி பிராட்டியும் பலரும் புண்ரேடாசத் திரிகையன்றியி

லோகான் ஸம்ஶ்லேஷத்திலே ஸம்ஶ்லேஷகமபல்லாயிருந்தாப்போலேகூ தாம்ஶ்லேஷதெசயாய் ஸம்ஶ்லேஷத்திலேயிருந்து நிவ்ருத்திக்குமென்று நினைத்திரும், அயோத்யாவாஸிகள் இப்படிக தித்வயிஶ்லேஷகம்பண்ணின வநகமநதெச அதிஜநஸ்தாந ஸம்வாஸமும் ப்ராஸாதஸ்தநவோடு ஜாதி ஸங்க்யாஸதகவீர்யதோயமாதும் விரோதிதாநாம் ஸஞ்ச ராதிகள் மிககாடு தானும்படை விடோ பாதி நிறைகுடி யென்று நினைத்திரும் அ. அன்றியிலே ராமம் தஶரதம் வித்தி வடாதிவத்தம் என்றும் தேரொழிந்துமா வொழிந்துவனமேமேவியென்றும் கலையுங் கரியும் பரிமாவுந் திரியுங்கானங்கடந்தென்று அநுஸந்தித்தவர்கள் வயிறுபிடிக்கும்படியென்று மிககால் நடையோ வென்றிராதேபத்துக்கிலும் வ்ருக்ஷங்கள் துடக்கமானதேர்களிலே ஏறித்திரிவரென்று நினைத்திரும் ராம வித்தி ஜநகாத்மஜாம் துன்னுவெயில்வறுத்தவெம்பரமேறபஞ்சடியாள் மன்னனிராமன் பின்வைதேவியென்றுரைக்குமன்னநடைய வணங்குநடந்தனளே என்று பிராட்டியும் துஸ்ஸஞ்சாரமானகாட்டிலே யென்றுமிப்படிநடந்துதிரியுமததனையோவென்று நினைத்திராதேநானுங்களயாருகே தேர்தட்டிலே யிருக்குமாப்போலேவ்ருக்ஷசாகிகளிலேபிராட்டியுங் கூடவருவரென்று நினைத்திரும் அயோத்யாவாஸிகள் இக்காட்டிலேயொருவத்திரிந்து விடப்புகுகிறதென்றிராதே யிதிலே யிப்போது நித்யஸஞ்சாரம் பண்ணப்புகுகிறப்போலே இவர் மீண்டு புகுந்து இபபடை வீட்டிலேயும் நித்யஸஞ்சாரம் பண்ணப் புகுகிறதென்று நினைத்திரும். க. ஆகவிப்படி போருகிறவிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யநுஸந்தித்துப் பிறகாசித்து இளையபெருமாளோடேறறி வார்த்தை சொல்வித்தாரயிறே சூர்பணகைத்தோற்றுகிறது, இது ப்ராமேயத்ரமஹாஸ்வாமவளர்த்திபித்த நந்நம் வத்ஸ ஜஸ்யாநு யாதர்த்தை த்ருத்வாஸ்பிதொ ஸமக்ரதம் வாக்ஷவயத்தாகூலதைவஶ்லோகம் வொஸ்ரு ஶ்லோகவநுஎன்றும் கம்பக்ஷத்ரம்வாஸம்வெய்யஜநங்களஹவித்யெதனம் வ்யதிரேகத்தில்ஸத்தையைபிடிக்கில்லையாமபடியாய்

போருகைக்குமுறகோலிநிர்கிற இளையபெருமாள்நிலைக்கிச்சேராது இது சேரும்போதுஇங்கனேபொருளாகவேணுமாராஜிஜ்ஞாஷி ஈஹதாவ நூஹாராஜேவிதஞம் நாவமஷயேன் றுங்களயபாளவில நீர் நெகிழ்ந்துநிர்க்கிறதொன்றுண்டு அத்தைவிட்டு பெருமாளைப் பெறுறு றென்றுமாகாரத்தாலேயாகிலும்அவரொபாநிபிவருமொருத்தருண்டெ ன்றுநினைத்திருக்கவேணும் ஊஜிஞாஷியென்னையும்அவர்கைபிடித்தாரெ ன்கிற வாகாரத்தாலே நெகிழ்ந்திருதே பெருமாளோட்டை ஸம்பம் யத்தாலேபிராட்டியைவுதிவத்திபண்ணிபிருக்கிறமாத்திரம்அவரோட் டைகுடற்றுவககாலேநானுமொருத்தியுண்டென்றுநினைத்திரும ஈயொ ஞாஜிஞாஷிவநம்நமாஜேவாஹ்—யெநமஹ்திராவவஃ என்றுபெரு மாள் விரும்பினகாட்டையே படைவிடாகநினைத்து இவ்வூரைநெகிழ ந்திருக்கிறதொன்றுண்டு அத்தைவிட்டு அவர்தஙகளயயர்சொல் மாரா மைக்காகக்காட்டைவிரும்பினுபபோலேதம்பிசொல்மாராமைக்காக இப் படைவீட்டையும் விரும்புவர் ஆகையாலே யித்தையும்அவரொபாநிஉ ஜேஶ்யமென்றுநினைத்திருக்கவேணும்இப்படியிளையபெருமாள்நினைவிது வேயானுலுமராஜேவாஈஸஜ்த்நாலேகலங்கிச்சொல்லுகிருகையாலே முன்புசொன்னவையும்ஈதமாககுறையில்லை ஆகையாலங்குள்ள கு றைகளைநினைத்துநெஞ்சாறப்பட்டிராதே அவ்வோவிடங்களுககுத்தக்கப டியேபேணிககொண்டுபோக்பாரும். மஹதாதயயாஸ—வம் யெந யெநயாதாமஹ்திதெநதெ நஸஹமஹ்திஎன்றும் காஜ-ஏவுஞா ஸனுநுஎன்றுமஹ்யாவாஸகஷஜநமஹேஈஎன்றும் நிழலுமடிதாறு மானேமென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேதுடர்ந்துகுற்றேவல்செய்யப் பார் மஹவதஈஸாஜமாயம்நாவேஷஎன்றும்அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடி ருந்தமைஎன்றும்இருந்தவிடத்தேயிருந்து கைங்கய—ம்பண்ணவேணு மென்றுநிவ—ம்யமில்லைபின்சென்றவில்லிமயன்றுபேர்படைகசப்பாரீர் தாத-ஸமவஷிஷயத்திலேபோராடி ஓரடி புகிரநின்றவர்களை மளாவி த்துவார்த்தைசொல்லக கடவெனகிறயம—ாஜெயாலேஅயயவொன்று

சொல்லுகிறாள் அன்றியிலேதாதஉம்மைப்பெறறநானும்கெகெயிபடை த்தபேர்படையாதபடிபண்ணப்பாரீரென்று வஹித்துவார்த்தைசொன் னாளாகவுமாம்யதாஸத்வம்யதாஸம்ஸத்வம்ஸத்வம்என்றாய்நன்மைகளு ம்வந்ததுவரககண்டுபோகப்பாரும்.இவர்ஸத்வத்துககுவைகல்யமாவ து ஸர்வம் ஸஹமெவைஜஹ்யாமி ஸர்வம் ஸத்யம் ஸம்ஸத்யம் ஸவ்யம் கரிஷ்யாமி என்று அசேத்திலே அடிமைசெய்யப் பாரித்து அவருககு அதுகிடையாதே கூ்ரம் அக்கரையு மிககரையுமாய்ப்பிரிந்து வகவேஸ கைங்கர்யமாகையிறே அங்ஙனன்றியிலே யதா ஸத்வமென்றது ஸர்வம் யதாஸத்வம்ஸவதி தயாமதியென்றாய் ஸா வஜெந கதஜெந யஉஜெநவஸ்ஷண கயாபத்தெணயஉர் தாந ஸம்வ்ருத்தேவிதாஜீஅவரும்மை யுடையவராகையாலே யாதொ றுபடி யானுலெநெஞ்சிற்குறையற்று கப்பெயாயிறுப்பர் அப்படியேபே ணிக்கொண்டு போகப்பாறுமென் றாகவுமாம். அங்ஙனன்றியிலேயதா ஸத்வமென்று யதாகயொக்யாயாஜெ ஸத்வம் தயா தத்ராவி என் றாய்த்துஉமககுப்படைவிட்டிலும் ஸத்வஜெதத்வாயிருப்பதுவை ஷ்யம்வர்வீரொகாநாம்காஜெயெநக யாவிநா என்றுபெருமாளோட் டைகவிஶ்லேஷமிறே அதெங்குமுண்டாகையாலேஉம்முடையஸத்வ த்துக்கு வைகல்ய மில்லைக்காணு மென்றாகவுமாம். இப்படிஸ்ரீஸதி தைதயா பெருமாள் பககலுண்டான வாத்ஸல்யத்தாலே யிளையபெரு மாளை ஸஹஉதவமாகத்தாம் ஶிக்ஷித்து வாாதைசொன்னாராய்த்து. பெரியவாசசான் பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகீ வ்யாக்யாநம் ஸமாப்தம்.

ஸாஹம் ஜேஷ்டதா த்ருஷ்டி ஸத்யாவிந நிவர்தெ தெ

நக்ஷாவஸ்யாதிகளஸமெ்யஸாயஸ்த்ரவாணிநாஸ்யஸ

முடிபானையில் கரணங்கள்போலேவக்ரவதியினுடைய கரணங்க ளும்பெருமாள்பக்கலிலேதனித்தனியே கநத்யாஸஹஸெஷமானபடி யைசசொலலுகிறது,ஸாஹம்ஜேஷ்டதாத்ருஷ்டிஸத்யாவிநநிவர்ததெ க

டல்கொண்டவஸ்து மீளப்புகுகிறதோவென்கிறான்; ஸூ*த்ர ஜவமாம்ஹி
யெ என்றும் ஸூஸகஸ்ஸாணமணாஜி தொஷயினைறும் மணா
நாதாகரோரஹா‌நுஎன்று மவர்தம்மைக கடலாகச சொல்லக்கடவதி
றே. ராமம் ஸந்தநாஜ்ஷி: ராமோரயதாம் வரஎன்கிறபடியே
வெதநாவெதநவிஹாமறத்துவட்ககுகிற வவர்மினுமினுக்கைக்கொ
டுபோக்கியதுகுறறமோ. ராமம்ஸுநதாஜ்ஷி: வக்ஷஸிம்ஹ யந்தா
ன்ரவெ வான்களை ரஹிகருமதொழியரவைவாறு கள் வக்ஷ
ஸ்ஹரஹித்துக்கொண்டு போம்படி. யாவதே ரவரவி ர
வைகாக்ஷஸவெதமரஹியாயிறேவக்ஷஸிருப்பதுஸுநதாவ
ஷாக்ஷஷமநத்துக்கேகண்டகரணம்வாஷக்ஷஸ்மானமநத்தைஸு
ஷிபபதோராமம்ஸுநதாஜ்ஷியெநயெநயாதாமஹநியென்றும
காரவெஸுஸதுரா‌நு என்றும்அவ்வஸ்துவைபபின்செல்லுகையொ
ருவெதநக்ஷதாயிருக்க அவெதநமான ஜம்ஹியஸஷிப்பதே-ராம
ஸுநதா அது தான்செய்யுமிடத்தி லொருதெஶவிஶெஷத்திலே
போனல் ஸ்ரீவெகுணநாயநு பக்கல்பண்ணும் ஸுயாவநத்தை இ
நகேகாண விப்பிறப்பே மகிழ்வனென்கிறபடியே இஸ்ஸம்ஸாரததிலோரா
ஷவிஷயததிலே பண்ணப்பெறுவதே ஜஷிராமஸுநதா வக்ஷரெ
வாநா உதஷதா‌நாம் என்றும் கண்ணுவனென்றும் மண்ணோர்
விண்ணோர்களென்றும் ஜமக வயாநநாந காரணம் முன்னேபோகத்து
டஙகினவாறே நீககி நின்றகண்ணும் அதின்பின்னே போகத்துடஙகித்
து. ஜஷி: ஜஶிஃ வெக்ஷணெ என்கிற யாகவதத்தின்படியேஸா
ராஸாரவிவெகம் பண்ணின விஶெஷஹண ஶக்மாகையிறேயது
க் கடியென்கிறான்-ஜஷி: நமக்ககப்படநன்மைதீமைகளையறிவிகருமது
தனககறியாதிராதிறே-ஜஷி: எனக்குஶெஷமாய் வைத்தன்றோ த
ன் காயஞ்செய்கிறது ஶெஷமாவார்கரு வரமதாதிஶயாநம்
பண்ணவேண்டாவோ-ஜஷி: அழிகியதாகநெடுங்காலமபழகிப்போ
ந்தோம்-ஜஷி: ராமமநதா விரவரிவிதநாந நானிருக்கவங்

கேயிதொருகண்ணோட்டமிருந்தபடியென் த்ருஷ்டேஃ இதுதான் ஸ்வதந்
த்ரமாய்த்தாகிலும்யிப்படிசெய்யலாமிறே. த்ருஷ்டேஃ கைகேயீம்ய
னைகளுடையகண்ணுகிலிப்படிசெய்யாதிறே. நந்த்ராபிவஶ்ய த்விஜஸ்ய
நெந என்று யிதுக்குவழிகாட்டிக்கொடுத்ததேன்னானேகிடீர் த்ருஷ்டேஃ
கண்டதிலே கால்தாழும்படி வசமானவென்னுடைய த்ருஷ்டி யாகை
யிறே யிப்படிசெய்கிறது. த்ருஷ்டேஃ அவ்விஷயத்திலே ப்ரவணமானப
டியாலே அதுதான்விட்டுப் போகச்செய்ததேயும் இவனத்தோடே தனக்
கு ஸம்பந்தத்தையெடுத்துக் காட்டுகிறான் பெற்றதாயாரை விட்டகன்
றுஎன்றும்பெண்பிள்ளை தான்விட்டுப் போகச்செய்தேயிறே திருத்தாயா
ர் யெந்தன் மடமானென்று ஸம்பந்தஞ்சொல்லுகிறது. த்ருஷ்டிஸ்ஸா
ஸம்மதா என்னுடைய விஶ்யமான லென்னெஞ்சைபின்செல்லுமத்
தனைபொக்கி ஸாஸனைபின்செல்லுவதே. அதுக்குஉறுவதென் தனக்குவி
ஷயமானவளவும் பின்செல்லுகிறது ஸந்த்ராமீளாதோவென்னில் ஸ
த்ராபி நிவர்த்ததே ஸதிஸ்த்ராஜே விஸாவலே என்று அவர்ஸ்வவி
ஷயத்தைக்கழிந்த யிப்போதும்மீளக்காண்கிறிலோம் த்ருஷ்டிஸ்த்ராபி ந
நிவர்த்ததேயிங்கேவரின்னமும் கைகேயீஸ்வத்திலே விழிக்க வே
ண்டில் செய்வதென்னென்கிறஸயத்தாலே யின்னமும் வருகிறதில்லை
த்ருஷ்டிஸ்த்ராபி நநிவர்த்ததே ஒருவனுக்கொரு க்லேஶம்பிறந்தா
ல்வரிகாஸந்தானவர்க ளுடையவந்துதவக்கடவதாயிரே யிருப்ப
து ஆகவித்தனைநாள் ஸாவிரஹத்தாலே க்லேஶிதனான விவ்வளவிலும்
வந் துதவுகிறதில்லை த்ருஷ்டிஸ்த்ராபி நநிவர்த்ததே நெடுங்காலம்
பண்ணினவாஸனையெல்லாங்கிடக்க நாவஜநந்ஸூர் நிஜம்ஶரீரம்என்
கிறபடியே நம்மை நேராகமறந்து வாராதொழிவதே த்ருஷ்டிஸ்த்ராபி ந
நிவர்த்ததே போனபெருமானை மீட்கமாட்டா தாகிலும் தான் மீள
த்தட்டென்ன. ஸா ஸமதா த்ருஷ்டிநு நிவர்த்ததேயேதேனுமா
க அவ்வஸ்தேவெப் பின்சென்றார்க்கு நஶவேநாஸா வர்த்
தே என்கிறபடியே மீட்சி யில்லையாயிருந்ததிறே. மீட்சி யில்லை

யாவது யென் அது வும்மைவிட்டு பொயித்தோ மீளுகைக் கென்ன

நகவா வஸ்ராதி கெடுவாய்தோற்றுகிற மொக்ஷகெ யன்றுகாண்

விஷய ஸிம்ஹியமாவது அதீந்த்ரியமாகையாலெகாயக்ஷூராநபின்பு

வடிரொவதிநியான வுன்னைக் காணுமையாலே பொயித்தென்கிரு

ன் நகவாவஸ்ராதிஉன்னைக்காணுதபோது கண்தோற்றுதெயும்உன்னைக்

கண்டபோது கண்விழித்தும் போகக்கடவனுன நான்நீமுன்னேநிற்க

ச் செய்தே காணு தொழிகிறேன் கவா யென்னை ஸந்நிஹிதெயாக

ச்சொல்லாநிற்கசெய்தே நகவாவஸ்ராதியென்கிறபடியென்னென்னி

ல் நகவாவஸ்ராதிகவிதஸ்ருணொவிவஸாஜ நதம் ஸூரொணொ

கம் என்றுவார்த்தைசொல்லுகையாலே ஸந்நிஹிதெயென்று அநுதி

த்தேனத்தனை விஷயஸிம்ஹியங்குடிப்போகையாலே வுத்ஷிக்கப்பெ

ற்றிலேனென்கிருன் நகவாவஸ்ராதிஅவர்முகத்திலேவிழிக்கபெருதொ

ழிந்தால்அவரைப்பெற்றவுன்முகத்திலேயாகிலும் விழிக்கலாமென்றிருந்

தேன்அதுவுங்கிடையா தொழிவதேராமம்ரமதாக்ஷிம் நகவாவ

ஸ்ராதிவயாநவரிகாரானகண்தானே அவர் பின்னேபோகையாலே

அஸந்நிஹிதமாயித்துஸந்நிஹிதையான வுன்னையோகாணப்பெறுகிறிலே

ன் நானென்செய்வேனென்கிருன் ராமம்ரமதாக்ஷிம்நகவாவ

ஸ்ராதி அண்டர்கோனணியரங்கனென்னமுதனைக்கண்டகண் கள்மறறொ

ன்றினைக்காணுவேஎன்றுமாப்போலே அவ்விஷயத்திலே ஆழங்கால்பட்

டுதுயினிவேருென்றைக்காணவைத்தேனென்கிருன் இப்படி விஷயஸிம்

ஹியங் தனக்குதவாமையாலே வாஹிம்ஹியத்தைக்கொண்டாகிலும்அநு

ஸிப்போமென்றுபார்த்துஅவள்பேரைசொல்லிஅழுகிருன்களஸெ

ஷஜீவிதஸ்ராஜெ ராமொயஷிஷிதெ என்றுதென்றல்ப

கையாய் பெருமாளுடைய அநயத்தில் முடிபத்தேடுகிற கைகேயியு

மொருத்தி கிம்வநம்வெராஷிதெதாதேஷவம்ரணமெவமெ எனறு

அவர் வ்யதிரேகத்தில் முடியத்தேடுகிற நீயுமொருத்தி களஸெ

களஸ்ரா ஜொகஹதரம் ஸஷவேயம் ம்நஷீநீ, நீசாடுவாழம்

டநாரயிநநுப் பிளளைபெறறபடியும் அதெலலாஙகிடககநாடோடுஎன்றெடுவாசியறக் கெடும்படியாவதே கௌஸல்யெ ஸ்வாநவஸ்ராதி ஸ்நத்ரைளாயான கைகேயியை யித்தனைபோது கண்டகண்கள் க்ருஶாஸனையான வுனனையகாணு தொழிவதே, இவனிப்படிதன்தளர்ந்திதோற்றகௌஸல்யெ என்றழைத்தவாறே தியங்கின [விவனை] மிழக்கலாகாதே, புகுகிறேமென்று துணுக்கோடே கிட்டவந்து செய்யவேண்டுவதென்னென்றுகேடக, ஸாயந்த்ராவாணி நாஸ்ஸ்ய என்றுடைய நேஸ்ஸமெல்லாம்போம்படி உன்னுடைய யிரக்கையாலேதடவி ஸ்ரூஷிப்பிய்யாயென்கிறான் வாணி நாஸ்ஸ்ய வக்ஷோவதிநியான வுன்னைகராணுமையாலே வக்ஷிப்பிந்த்ரியம் குடிபோயிதென்றறிந்தோம் உன்னுடைய வாக்யஶ்ரவணம் பண்ணினபடியாலே ஶ்ரவணேந்த்ரியங்கிடந்ததென்றறிநதோம, (கௌஸல்யெ) என்று உன்னுடைய நாம க்ரஹணமபண்ணின படியாலே வாகிந்த்ரியங்கிடந்ததென்றறிநதோம்ஸ்யக்ரஹணம் பண்ணுமையாலே அவனையுச்சிமோநத க்ராணேந்த்ரியம் போயித்தென்றறிந்தோம் ஸ்பர்ஶேந்த்ரியஞ்செய்தபடியென்னென்னில் அஃதறியலாம்படி யென்னையணைத்துககாணுய கள்ளர் புகுந்துபோனவகத்திலேகிடந்ததும் கிடவாததும்ஆராய் வாரைப்போலேவந்துபோனவர தாம்வஞ்சக்கள்வனிறே என்னைமபுலனு மெழிலுங்கொண் டிஙகேநெருனலெழுநதருளிப்போனபுனிதனென்றாறே ஸாயந்த்ரா ஸ்ஸ்ய இத்தனைபோதுங்கைகேயியோடேயொருமிடராய் அவனைக்காடேறப்போகவிடடுஇப்போதாகநின்றுஆரோதமமடியாநின்றானென்றுநினைத்திருந்தே ஸவிக்ராவஸ்த்நாலேபிககலக்கமிவனுககுவந்தேமியிப்பாவியென்செயவானென்றுநெஞ்சிறககத்தோடேதொடவேணும்வாணி நாஸ்ஸ்ய அன்று ஸத்ஸாக்ஷிகமாக ஸம்ஶ்லேஷ தஶைஷதத்திலேஸ்கள தக்ஷமாகப்பிடித்தவககையாலே யங்ஙனேவோடேதொடவேணும் வாணி நாஸ்ஸ்ய ஸவத்ராஙகங்களாலும என்னையணைத்து வெள்ளக்கேடாகாமே ஸாதிக்கும்படி ஸகாவயவத்தாலே ஸ்பர்ஶிக்கவேணும் ஸாயந்த்ராவாணி

நாஸ்ரயபெருமாளையெடுப்பதொப்பதாய்அவருடையவங்கஸஸ்ர ததாலே வஸிமிஸிதமானவகையாலேதொடவேணும் ஶாஸ்ரஸாரஸஸரும் பெறிலுஜ்ஜீவிக்கும்பெருதபோதுமுடியுமபடியாயிருக்கிறவனை அவனைப்பெற்றவன்னுடையவககையாலேயணைக்கவேணும் ஸமவஸஸ்ரும் நேர்கொடு நேர்கிடையாதொழிந்தால் அவருடையஸம்பந்தஸம்பந்திகளுடைய ஸ்ரயமொண்டு உஜ்ஜீவிக்கக்கடவதாயிறேயிருப்பது ஶாஸ்ரஷ்டாஶாஸ்ரஸ என்றவர்தாமுமயித்தலையைப் பெறுதபோதுயிப்படிபட்டாரிறேவாணி நாஸ்ர அணிமிருதாமலாக்கையையுந்தோவடிசசியொந்தலைமிசை நீ யணியாயென்றுஅவ்விஷயத்தில் சொல்லகடவ பாசுரத்தைஅநுகிடையாமையாலே தத்விஷயத்திலே சொல்லுகிறுனிறே அண்டர்கோன் உதாரவிஷயங்களிற்போகாதபடி கால்தாழப்பண்ணுகிற விஷயத்தில வைலக்ஷண்ய மிருக்கிறபடி க. அண்டர்கோன் யதஶ்வஸா ஸ்யாஸ்யதேவாஃ என்றும விண்ணோர் பரவுந்தலைமகனென்றும் அயர்வறு மமரர்களதிபதியென்றும்சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரஷ்டஸம்ஸாரமயமானநித்யஸரிகளுக்கு நிரவதிக நிவஹகனை மேன்மையையுடையவன், உ அண்டர்கோன் தனித்தனியே முடியுடை வானவராய் நிரவைலக்ஷமான பெருந்திரளுக்கு நியாமகனைவன் ந. அண்டர்கோன் மனிசர்குத்தேவர்போலதேவர்களுந்தேவாவோவென்றுமவரஃ வரணாமென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஶஷ்யாதிகளில், ஸத்யஜ விலக்ஷணரான நித்ய ஸரிகளுக்கு மேலானவன், ச. இப்படிகெட்டேணியிட்டேறவேண்டும்படி விசைகொம்பா யெட்டாநிலத்தேயா யிருக்குமோவென்னில், அணியரங்கன் அங்குறைதிரத்தன்னைகொண்டுவந்து ஸஹ்ஸமஜக்கினவன் அணியரங்கன் அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானென்றுமாப்போலே போக்குவரத்தறஸ்ராவர வ்யதிஷேயாக வந்து சாய்ந்தவர், ஸைஷ்யவஹஸ்ராதாரமாயாஃயாவஜ்ஜந வ்ஹஸீதி, என்றுஅவர்பககல்நாம்பண்ணுமத்தைத்தாமிங்கேவந்து விளைப்புக்கிடக

கிறவர்பயிர்த்தலையிலே குடிற்கட்டிககிடப்பாரைபபோலே ஜீவஸம்ரக்ஷ
ணார்த்தமாகவந்துபடுகாடு கிடககிறவர் அணியரங்கன் அண்டர்கோ
னென்கிறவிடத்தில அவர்களுக்கு மனுக வொண்ணுதபடி பெரிய ம
திபபோடே உஹவைவவென்று நியாமகனுய் அது நிரூபகமாம்படி
யிருந்தான் இவ்விடத்தில் தேஶிகரில்தானு மொருவனுய்க்கலந்து பரி
மாறிபுனலரங்கமூன்றுடையாளஞ் சொல்லிப்போயித்து அணியரங்
கன். ஸுவ்யக்தமான தேசத்தைவிட்டுபெற்றவேண்டும்படி ஸம்ஸா
ரத்துக்கு ஆவரணமான கோயிலையுகந்தவர் அண்டர்கோனமருஞ்
சோலையிறே அணியரங்கன்நாள்தோறும் ஶேஷவஸ்துவைப்பெறுகை
யாலே நிர்வ்ருதவமாய் ஸித்தராஜவயாம்க்ஷ ஹ்ரூம்வ்ருக்ஷீணோக்ஷ
மொத்தமாம்என்றுமவதாகாய்ஜரோஷீநீம் என்றும் திடகொடி மதிள்சூ
ழ்திருவரங்கத்தாயென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே நித்யாவம்க்ஷதமான
கோயிலிலே வாழுகிறவன் அணியரங்கன்தேஶாயம்ஸவக்ஷோஷ்யக்ஷ
என்கிறபடியே ஸர்வவ்யாவ்யர்தவவனை யகப்படவிங்கேயழைத்துத
ன்பககல்லனக்ஷராத்ர வாஸத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரிகளுடையவ்ருத்திஸம்ய
க்ஷங்களையும்போக்கிசேர்த்து ரக்ஷிக்கக்கடவோமென்று அதிலேயொருப்
பட்டிருக்கிறகோயிலிலேயிருக்கிறவர் அணியரங்கன் ரம்ஹம்ஸ்யாக்ஷந்தஷ
நஸ்நாநம் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவர் ஶ்ரீநாரயணாஹத்தாலே
யுகந்துவாத்திக்கிற தேஶம் நித்யவிஹூதியிலே யிருக்கும்போதுஅ
ங்கு குறைவாளரில்லாதபடியினலே தான் குறைவாளனுய்த்திருப்பது
இஙகேவந்தபின்பாயித்து ரக்ஷ்யவர்க்கம் பெற்று வரிவர்ணோரா
ய்த் திருவரங்கச செல்வராயித்து நமக்கு ஸர்வேஶ ஶ்ரேஷ்ட்ய
மாமாப்போலே யாயித்து அவருக்குக் கோயிலு தேஶ்யமா யி
ருக்கும்படி ஸந்தஹரானவித்தாலும் உமக்குப்பே றென்னென்னில்
என்னமுதனை, எனக்கு ஸாரகனுன என்னமுதனை தேவர்கள் ஸ்ரூ
தத்தில் வ்யாவ்ருத்தி அதாவதுதான் உப்புநீராய் ஸ்வேதநம்ரயுடம்புநோ
வுக்கடையபவேண்டி ஶரீரத்தைப் பூண்கட்டக்கடவதாய் இத்தனைபட்

டாலும் மாளும்படியாயிருக்கும், இது ஸர்வரஸமாய் ஸாரவேத ரூபமாய் அயத்நஸித்தமாய் ஸ்வாதவே பூண்சட்டக்கடவதாய் நித்யமு மாயிருப்பது அமுதனை அஸௌவாக்ஷிதேத்யாதிவரயே என்றும் ஸ்வாதவே ஸர்வஷஸ்யமே என்றும் ஸாமவேதம் ஸர்வரஸம் என்றும் விஷ்ணோர்பதே பரமேமத்வ உத்ஸ: என்றும் தூயவமுதைஎன்றும் ஆராவமுதே என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஒருக்காலுந்தெக்கிட்டாத வமுதமாயித்து அண்டாகோ னணியரங்க னென்னமுதனை உபயவிபூதி யொருதட்டும் நாரொருதட்டுமாயன்றே விஷயீகரித்தது அண்டர்கோனென்கையாலே நித்யவிபூதி யோகஞ்சொல்லித்து அணியரங்கனென்கையாலே லீலாவிபூதியோகஞ் சொல்லித்து அவ்வோபாதி தம்மையு மொருவிபூதியாகநினைத்து யென்னமுதனையென்கிறார், திருமால் வைகுந்தமே திருப்பாற்கடலே என்தலையேயென்றுமாப்போலே அண்டர்கோனென்கையாலே ஸ்வாமித்வம் சொல்லித்து அணியரங்கனென்கையாலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லித்து என்னமுதனை யேன் கையாலே ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யஞ் சொல்லித்து அண்டர்கோ னணியரங்க னென்கயாலே அவிஜ்ஞாநக ஸ்வாமித்வ மென்கிறார் என்னமுதனை யெனகையாலே அஸ்வ தந்த்ர்ய மென்கிறார் (யென்னமுதனை) ததேவம் விசிக்ஷா அக்ருதஜ்ஞஸ்சேதி, என்றவனைப்பெறறு இவன் அக்ருதஜ்ஞனைப்போலேயாயித்து இவனைப்பெற்று அவர் அக்ருதஜ்ஞரானபடி இப்படி நிரதிஶயபோக்யரான விவனைப்பெற்று செய்ததென்னென்னில் கண்டகண்கள் என்றும்பாழ்போகாதபடி ஸபலிக்கப் பெற்றனவாயித்து கண்டகண்கள் காணவாராய்என்றும் கஸ்ஸாக்ஷாத் பரவாண் வக்ஷ்ஷா என்றுகாண வாசைப்பட்டு போகையன்றிகேகே யதோ நாரயங்காணப்பெற்றனவாயித்து அமுதனைக்கண்டகண்கள் ஸமேந்த்ரியவிஷயமான வஸ்துத்தை வக்ஷுஷ விஷயீகரிப்பதே அமுதனைககண்டகண்கள் ஸஹாயதேதே

நயநே நாராணாம் விஷ்ணோர் ந்ருஸிம்ஹாதி நிரீக்ஷணே தாயே என்கிறப டியேபீலிககண்ணான கண்களன்றிக்கே பெற்றகண்கள் நேத்ரம் ஸவக்ஷ ரஹிவீக்ஷ்யதே தம் என்றும் நவக்ஷஷாவஶ்யதி கஸ்தநேநம் எ ன்றும் கடகிலி என்றும வ்ருதாணங்கள் நிஷேதிக்கச செய்தேயுமு றபட வின்றுகாணபபெற்ற கண்கள் அமுதனைக்கண்டகண்கள் நாட் டாரைப்போலே மாளுமபடியாக வாநம்வண்ணி ஸங்ஹவிகைகயன்றி ககே நாஶ்ருதி நவிபவதி ஸதஜைவாஸ்ரு தம் ஜ்ருஷ்டாத்ருவ்ரு த்தி என்கிறபடியே முதலிற் சிதையாதபடிகாட்சியாலே பருகிககளித் தனவாயித்திவை- கண்கள் ஸநேத்ராநுஸஜ்ரு மென்றுமாப்போலே ஒன்றுககொன் றைப்பாமித்தனைபோக்கிவேறு உபாநமிலலாதவை மறறொன்றினைக்காணவே வாதிவ்ருத்யஉத்திலே தீக்ஷித்தாயந்திரு ப்பது மற்றொன்று எடுத்துககழிக்கைகுப்பாத் தம்போராதே யிரு க்கிறபடி, காணாவே, வஶ்யஞிஸஞ்ரயம் என்றும் ஸஹாவஶ்யதிஎன் றும் த்ருவாதிஸஞ்தியாகயிமைக்கொட்டுவதும் செய்யாதே ஸங்ஹ விககிற வடிவழகுயிதொன்றுமே ஸங்ஹவிககப்புக்கால் வேறொன்றில் புகறலாயோவிருப்பதுஅணியரங்கனைக் கண்டகண்கள மற்றொன்றினைக் காணவே, ஶாஸ்ராவேத்தி ஜநாஜநம். என்றும் ஶாஸ்த்ருஜ்ருஷ்ட நவ த்நா வென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேவோலைப்புரத்தேகண்டுபபோகை யன்றிககேயிக்கண்ணாலே யிங்கேகாணப்பெறறதுவேறொன்று காணவை த்தோ என்னமுதனைக் கண்டகண்கள்மற்றொன்றினைக்காணவேகண்ட போதேமுகத்தைமாறவைக்கவேண்டும்படிசெந்தியாயெறிநதிரிக்கையன் றிககே கண்கள்குளிர்ந்திருக்கும்படி நிரதிஶயபோக்யனாறைல் அதை விட்டுப்புறம்புகால் வாங்கபபோயோவிருப்பது. கண்டகண்கள் மற்றொ ன்றினைக் காணவே காணதபடி அடியிலே விலக்கினோமாகில் மீ ட்கலா மத்தனை போககி கண்டபின்பு மீட்கலாமோ அண்டர் கோனணியரஙக னென்னமுதனைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே, உபயவிஸஞ்தி விஶிஷ்டனாய் ஸவஞாதகநானவிவனைக்க

ண்டால் ஸூத்ரநி வஹ்னெள ஜ்யேஷ்ட ஐதம் ஸவஷும் ஜ்யேஷ்டம் ஸவதினென்றும் நாந்ய வஶ்யதி நாந்யச்ச்ருணோதி என்றுமாபாபேலே ஸவஷு மும தத்வாத்மகமாய்த் தோற்று மததனை யொழியதத்வ த்ரிகமாக வொன்றுந் தோற்றுதென் றுகவுமாம், மற்றொன்றினைக் காணுவே என்று அவனையே யுருவக் காணுமென்றுமபடி யாயித்து அதாவது வுகந்தருளின திருமேனியில் ஸாக்ஷாத்காரம் தஸ்மிந்த்ருஷ்டே பராவரே என்றும்ஸூத்ராவரேத்ருஷ்ட வ்யஃஎன்கிறஉபாயதஶையில் ஸாக்ஷாத்காரத்தைக்கொண்டுபோய்மூட்ட அது ஸதாபஶ்யந்தியெ ன்கிற ஸம்தஶையில ஸாக்ஷாத்காரததோடேமூட்ட அது யாவதாத்மபாவியாகையாலே யுருவவிபபடிநடக்குமென்று கருத்து அத்தைப்பிறே ராமம்மேகமதாத்ருஷ்டிஃ நக்ஷாவஶ்யாமிஎன்று ஐஷிசொல்லுகிறது, பெரியவாசசான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் த்ருஶ்லோகவ்யாக்யானம்.

விஷயேதே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதாஃ
அபிவ்ருக்ஷாஃபரிம்லாநாஃஸபுஷ்பாங்குரகோரகாஃ

ஸம்மாபரிஸரத்திலே பெருமாளைவிட்டுத் தேருங்கொண்டு மீண்ட ஸுமந்த்ரன் சக்ரவர்த்தியைக்கிட்டிப் பெருமாளுடைய விஶ்லேஷத்தில் பிறந்த விஶேஷங்கள் பலவுஞ்சொல்லி உன்னெல்லைக்குள்ளுண்டான ஸ்தாவரங்களகப்படப்பட்டபாடிதுகாணென்கிறான், விஷயேதே நாட்டாருடைய ராஜ்யத்துக்கு முன்னுடைய ராஜ்யத்துக்கும் உள்ளவாசிகேளாய், விஷயேதே தக்ஷிண கோஸலமும் உத்தர கோஸலமுமா யுன்னுடைய ரக்ஷணத்திலே யொதுங்கி யெல்லைத் தோரணத்துக்குட் பட்ட நாட்டுநக விஷயேதே ஐக்ஷ்வா குணாமியம் ஸஶைலவநகாநநா என்று விளைநிலததோடும் மலைநிலத்தோடும் மரநிலையோடும் வாசியற யென்னுதென் றுஹிமாநித்து இருக்கும்படி உன்னஹிமான விஷயமானவிப்பரப்பில் விஷயேஷு நகரமு மென்கிறபடியேசுவிசேஷஜ்ஞராயும் க்ஷத்ரியராயும் ஸம்ஹோ

க்ஷேத்ரங்களாயுமாயுள்ளநாடு யிருந்ததே குடியாக ஆருடையநாடென்னி ல தேவ, ஜாநாம் விநயாயா நாகரக்ஷணாக்ஷமணாத விஸவிதாஎ ன்றும் ஸவிதாயஸ்ய வொஷிகம் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெ ற்றபிதா வ, ஜெகளை ரக்ஷிககுமாப்போலே உன்வயற்றிலேவைத்து ரக்ஷிககிறஉன்னுடைய தே ஷூாவரங்களகப்பட க்ருதஜ ராய் வக்ஷ வாதம்பண்ணும்மடி வ,ண்யவாஞயிருககுறஉன்னுடைய தே ஹரி வாஹ்யஸ்யவாஹிகாம் என்றும் ஸமவஷிஜஸ்வ ஶம்படியான வா வதேஶ ஶன்றி யிலே ஸமவஹிஜஸ்வமாம்படியான இதெஶத்தை யு டைய வுன்னுடைய என்னுடைய விஷயமாங்காட்டி விப்படியாகைக் கடியென்னென்னில் ஶஹாராஜ ராஜாவா ராஜஶாதேராவா என்று ம க்ஷத்ரவநீயுமாதல ஸாஶஞராதல் க்ஷத்ரியஜநஶாய் வைசசுப்பெ ட்டைக்குடியாத லாகையன்றியிலே தஸ்யம் வ,யிவீ ஸவஹாஎன் றும் வகாதவத்ரம் ஜமதம் வ,ஸக்வம் என்றும் வாயுஹாவமக வயுஹஞ ஶஸக்ஷம் ஶஹதீ ஶஹீ என்றுமஒருமுள்குத்துநிலமாளுமா ப்போலே இப்பரப்படங்க விரக்கையாலே தடவி யடகியாளுகிற வு ன்மதிப்பான பெருமையாலே என்கிறது ஶஹாராஜ ரஂஜநாதராஜா எ ன்றும சுநரக்ஷம் வ,ஜா ஹிஸ்வஜாஸ்வாவ்ய ரஂஜதேஎன்றும நா டுயிருந்ததே குடியாக வுமககு நல்படும்படி நீர்தான் நலவீருய் இப்படி உஸயாநராமமு முண்டாம்படிநடத்துகிறவரலலோ ஆகையாலேயெ ன்கிறதுஅதென்பக்கல் க்ருதஜ்ஞதையாலே யாய்ப்பெருமாள் பக்கலொ ரு ஆகாரமில்லையோவென்னில். ராஶவ்ய ஸநகஶிதாம் மணா ஹிராஶம் ராஶஞ என்றும் வல்வினையீாகின்ற மணங்களையுடையவ ராய் என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் தங்களுடைய ம ணங்களில் பாட்டாலேயென்கிறது, ராஶவ்ய ஸநகஶிதாம் என்று யெல்லாரோடும் வளையாதே பொருந்தும்படியான பெருமாளுக்கு ஜவ,வாஸம்வறுவதேயென்றுக்லேஶித்தார்கள். (ராஶவ்ய ஸநகஶி தாம்) எல்லாரையும் வாழ்விக்கும் பெருமாளுக்கு யிதொறு வ்யஸ

னம் வருவதேயென்று சோகத்தால க்ஷாமங்களாகின நின்றுவற்
றிமாசின பராவ்ருக்ஷநகஸ்தா: இப்படி சோகித்தவாகள தாரு
ரென்னில் கவிவ்ருக்ஷா: அறிவுடைய வெதநரலல அறிவில்லாத ம
ரஙகடகப்பட கவிவ்ருக்ஷா: வ்ருக்ஷாகவி, வ்ருக்ஷங்களென்கிறது உமம
காரத்தாலே ஜைவதியக்ஷ்ய ஜந்துக்களையல்ல ஸ்தாவர மகபபட
சோகித்தன வென்கிறது அவர்கள் தான் சோகித்த படியுண்டோ
வென்னில் வ்ருக்ஷஸ்தவநதேவதா: என்று வநதேவதைகளை க
ப்பிடடன கத்ருஜந்து கவைஜாநநாதா: என்றும்ஸ்ரீமத்ராமாயணம் ஸ
ரதிவ்யவெக்ஷா:என்றும் ஆனைகளும் ஸ்ருமங்களுமவவின புலனுக
டவாய சோரநின்றனவென்று சொலலிததிறே ஐஸெஷவநியநம் யா
ஸௌஹாவ்ருஷாநஸௌவா,பரஸௌணபஹிதாநாம்தக்ஷ்ஸ்தும்ஜீவி
தம்ஹிநஃ என்றுஜந்துக்கள் சோகித்தார்கள் அவவளவேயலலமரங
ளும் சோகித்தனவெனகிறதுவ்ருக்ஷா: கூடைதடியுருதல் பாறிலேதக
ட்டியுலருதல் செய்தமரஙகளன்றியிலே தளிருமுறிபுமானபசுமரங்களக
பபட உலர்ந்தனவோவென்னில்வ்ருக்ஷாகவிபரிஜ்ஞாநாஃவ்ருஷ்ஸெஷ
நெபிறே ஆகையாலேவிஷக்ஷங்களாய பாததியிலே நிறம்ப நீர நிறகசெ
ய்தேயுலர்ந்தன பரிஜ்ஞாநாஃ தறிகையிடடு வெட்டுண்ட மரஙகளடிய
ற்ருல் வாடுமாப்போலே வாடிததின பரிஜ்ஞாநாஃ இபபோ திவ்விஸெ
ஷிஸ்லேஷத்தாலே செருக்குவாடித் திததனைபோக்கி வனதிஜீவனஜாந
நெஜாநாம் வஷிஷ்பதாஜவி என்று உசிர்கிடந்தால் என்றுகூடியும் ந
ன்மைவருமென்கிற வ்யவஸீயாலே பெருமாள் பதினாலாண்டு கழிந்தா
ல்வருவரொன்றும்நசையாலேகறுகித்தினவிலலை பரிஜ்ஞாநாஃஸாஸெவ
களில் கஹவ்ருஷெஷமாய் பிளசாங்கொழுந்துகள் வாடினையனுமிசி [illegible]
பரிஸொஜ்ஞாநாஃ மரங்களிலடிப்பணையோடுதலைபபலை [illegible]
புகளிலடியோடு தலையோடு முத்தலிலையோடு இள [illegible]
வெங்குமுலர்நதன வெறுமிலைகளேயோ வாடித்தன வென்னிலஸவ்ரு
ஷாம் கூபகொரபகா: பூக்களோடு குருததுககளோடு அரும்புகளோ

டுவாசியற வெல்லாஞ்சோர்ந்தன ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: பு-
ஷ்பமாகிறது மலர்ந்தபூ அங்குரமாகிறது முகிழ் கோரகமாகிறது கட்டுமொ
ட்டு இவையுடைய உலர்ந்தன ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: வ்ருக்ஷாகாவலீ
ராஶ்வ்யஸநகர்ஷிதா: வரிஷ்டாநா: ஸபுத்ரவளத்ராநமனித
ருடம்புமெலிந்துமுகம்வாடினாப்போலேமரங்களும்பூக்களோடுசெருந்து
களோடுஶாகைகளோடு ஶாகிகளோடு வாசியற கொழுவிய வாய்ப்ப
பெருத்துச்செய் வீசுமானமரங்க ளடையசோகி யுலருவதுஞ் செய்தன
விஷயேவ்ருக்ஷா: வரிஷ்டாநா: உன்னெல்லைக்குள் ப்ரஜாவநா
ஶ்சாநா ராஜ்யமாயிறைச்சுவளர்ந்தபடைவீடுசூழ்ந்தமரங்களோ
டு பரட்டைகளாய் காட்டிலேதானே முளைத்துவளர்ந்த எல்லைநிலத்தில
மரங்களோடு வாசியற வெங்குமுலர்ந்தனவென்றுகவுமாம். பெரியவா
ச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தனிஶ்லோக்யாம் த்ரயோதஶஶ்லோகாரம்ப:

ஸுமஹாம்ஶ்சித்ரகூடோஸௌ கிரிராஜோபமோ கிரி:
யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே.

இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமி: ஸஶைலவநகாநநா என்று நாடுநகரமும் காடும் மலையுமான இக்ஷ்வாகுக்களுடைய ராஜ்யத்துக்குள் பெருமாளெழுந்தருளி யிருக்கையாலேவீறுபெற்றது திருசித்திரகூடமென்கிறது. ஸுமஹாந் அல்லாத விடங்களைப்பற்ற வீறுடைத்தாயிருக்கை வீறுடைமையாவது, எல்லாரும் விரும்பும்படியா யிருக்கையிறே அப்படிக்கிப் பெருமா ளெழுந்தருளி யிருக்கையாலே படைவீடு யிருந்ததே குடியாகவந்து படுகாடு கிடந்ததிறே எழுந்தருளியிருக்கையாலுள்ள வைலக்ஷண்யமொன்றுமேயோயுள்ளதென்ன சித்ரகூட: தேஶஸ்வபாவந்தன்னிலும விலக்ஷணமென்கிறது, சித்ரகூட: ஸ்ரேணியெராஹ்யம் தேஶ: என்றுந்திருவயோத்யையில்நின்றும் வங்கைபேற வெழுந்தருளுகிற பெரியபெருமாள் ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்தினுடைய ஸௌந்தர்யத்தையாலே அங்கேபதி கொண்டாப்போலே திருவ

யோத்யையில் நின்றும் ஸம்ரக்ஷேயேற வெழுந்தருளுவதாகஜமஹோபா ஸநோம்ஷோபாடாவேண அவஷ்டநாம என்று விளையவிளைய வா ஸநங்கள் தோருநதட்டித்திரிகிற பெருமாளும் இவ்விடத்திலே பிரா ட்டியுந் தாமுமினிதமரும்படியிறே யிந்தஷேஸத்தின் ஸௌஹார்தை-வி த்ரஷ்டை நாநாவிதைநயாதகளாலும் நாநாவிதான ரத்நங்க ளாலும் நாநாவிதான கொடிமுடிகளாலுந் திருவுள்ளம்பிணிப்பு ண்ணுமபடியாஸ்யை யிருக்கை இப்படி விவிதரூந வண்ணக்கஷ் டஸாமெஷகளையுடைத்தாயன்றே திருவயோத்யையுமிருப்பது. அத் தையோ சொல்லுகிறதென்ன. (சுவணமிபி) கலநுங்கை கடலும் வைகுந்தவானும் புல்லென் றொழிந்தன கொலென்று கைவிட்டுப் போந்தவைபோலேயோ அமர்ந்தினிதுறைகோயி லென்கிறபடியே அ வனுகந்து வதிக்கிற விம்மலை யென் போலவென்றில் மிபிராஜோ வமோமிபி பெருமாளும பிராட்டியும சேரவெழுந்தருளி யிருக்கை யாலே திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று அழகரும் நாச்சியாரு மெழுந் தருளியிருக்கிற திருமலையோ டொப்புச்சொல்லலாயிருந்தது. இப்படி க்கிம்மலைகேற்ற மென்னென்ன யஷிநுவஷதிகாக்ஷம் பிறந்துப டைத்துப்பொகட்டுப்போன திருவயோத்யைபோலு மன்றியிலே பி றந்தபோதே பொகட்டுப்போன மதுரைபோலுமன்றியிலே யாதொரு மலையிலே நங்கள்குன்றம் கைவிடானென்கிறபடியே விடாதே எழுந்த ருளியிருக்கிறார். இப்படியிருக்கிறவர் தாமாரென்றில், காகக்ஷம் இ சுகுலமாக உஜ்ஜீவிக்கும்படியான பெருமையையுடைய பெருமாளென் கிறது. காகக்ஷஶ்ரோயஷிநுவஷதிகக்ஷக்ஷக்ஷஷத்திலேபிறந்து, தி ருவயோத்யையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற பெருமாள் யாதொருமலை யிலே யெழுந்தருளியிருக்கிறார்.காகக்ஷஶ்ரோயஷிநு வஷதி இமமலை யின்மேலேஎழுந்தருளி யிருக்கிறபோதே யிகுலத்துக்குக்ஷஷ்டஷ்நா யிருப்பதொருராஜாவானவன் உதஜநுஷிஷமாயிருக்க வதின்கழுத்தி லே நின்றுபபோலே யிருந்தது காகக்ஷஶ்ரோயஷிநுவஷதி பரஞ்சு

மாறுசேர் திருவேங்கடமென்கிறபடியே ஸர்வாதிகவஸ்து இனிதம ர்ந்துறைகிற தேஶமிறே இப்படியிம்மலையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற விருந்தவா ஸர்வேஶ்வரனாகையாலே ஶ்ராந்தனா யிருக்குமோவென் னில் க்ஷீரார்ணவ மத்யே யநந்தனான ஶேஷஶயனத்து த ன் செருக்காலே ஸ்வர்க்கலோகத்திலே ஐந்த்ராஸ்தானமான ந ந்தவனத்திலே யிருந்தாப்போலேயிருந்தது. க்ஷீராப்தியுடையதோ ஷவைசித்ர்யமன்றோ நந்தவனத்தைச் சொல்லுவா னென்னென் னில், அயோத்யாவாஸிகளான தோப்புகளைவிட்டு சித்ரகூடவ ரிஸரமானதே னமரும் பொழிற சாரலிலே எழுந்தருளியிருந்தபோ து, ஶேஷஶயனஸ்தாஸநாராயணனான வைசித்ர்யத்தைவிட்டும் ஐந்த்ராஸ்தானமான நந்தவனத்திலே யிருந்தாப்போலே யிருந்தது. இத் தால்வைகுண்டநாதகோடிவிஶிஷ்டமான ஸம்ஸாரப்புக்குள்அவன் உகந்தருளின திவ்யதேஶவைலக்ஷண்ய மென்கிறது. பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் உத்தரஶ்லோகவ்யாக்யாநம்ஹ:

தாஸாம் ராக்ஷஸவம்ஶாநாம் க்ஷணாதாஹாவஶா-

வஸ்துஸீக விஶாலாக்ஷ்ய: ஸீதாஷ்டாஜீ நாம்பரா-

ஸதி தேவி வேதீர்ணவ்யாராவணஸ்யயாத்ரிஹ்ரீஸ்த்ரி தா

ஸாநுஷ்டே ஶோகஜஜ்ஞே விஷண்ணஸநாதந: - என்கிறபடியே உஶக ஞக்ஷணீதஶக்திகளான தேவர்கள் ராக்ஷஸர்களுடைய ரஜஸ்ஸைப் போக்கும்படி ரஜோயஸராந வடிவுகளும் ராக்ஷஸஸ்த்ரீகளுடை ய ஸம்பத்துங்கள் வாங்கும்படி கழுத்திலே கட்டின கபடங்களும் ரா வணவந்தி ஸ்த்ரீகளான தங்கள ஸ்த்ரீகளுடைய விரித்ததலை - விதவா க்ஷேஶ்யா ஊர்த்வாதயம் என்று ராக்ஷஸிகள் தலையிலேயாம்படி நாங்கள் விரித்த தலைமயிரும் - ஹாவத்த்ரதிவவாதிந்யா ஹா நாபேதிவ ஸவ்யஶ: என்கிறபடியே அவர்கள்ஊரிவங்களிலே விஶா

வாக்ஷரங்களாம்படி தங்கள் ஸ்வங்களிலே ஸ்புரிக்கிற ஸரணாக்ஷர ங்களும-உஜ்ஜ்வலஸ்ஜளகாதிகளென்கிறபடியே அவர்களைகைகளையெ டுத்து கூப்பிடும்படி தாங்கள் தொடுத்த கஂஜலிஸந்தங்களும் ஹ்ராவய ஜிஸ்வஂவாமெஷு ஸூஷாமொ ரிவஞ்கஜம் என்கிறபடியே அ வர்கள் கண்களிலே கண்ணீர் பாயுமபடி தாங்கள கண்ணுங் கண்ணீ ருமாய்-ஹ்ராயாவக்ஷிவாஜஸா: என்றும் ஸகொராஜவஶீதாஂ ஸஂ வாதகா ஜவதொயதஂ-ஜய நா ஜவதாதாரஂ தெவாஜஜ்ஜநா தநாO என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே சுஜஸ்ராணராநவர்கள் ஹ்ராயா வக்ஷத்தைச்சென்று சேருமாபபோலேயும் ஸகொரங்களானவை ஸ ரஸ்வஂஜனை யணுகுமாபபோலேயும் வாதகங்களானவை ஸஷ்க வாஹகங்களைச்சென்றுகிட்டுமாப்போலேயும் தரித்ராானவாகள் தா தாவைசசெனறுகிடடுமாப்போலேயும்ஶ்ரிய: பதியைசசென்று கிட் டிதஸ்வஸ்வரு ஸ்வராஹுவெஸஹிஷ்டு ஸநதா: என்று ஹு வஸ்ரீயனவனை ஸ்தோத்ரஂ பண்ணுவார்களாகத்துடங்கி ஸமெதக ரவாரவாயஎன்றுகவிக்ஷதரான தெவர்நாட்டிற்பிறந்து படாத னபட்டுமனிசற்காய்என்கிறபடியே அழிவுக்கிட்டு த்ரிவாவிஸதியி லேயிருக்கக்கடவ தெவர்வதஷாத்தாய்ஹிரண்யாக்ஷக்ஷவணமபண் ணுத்தும்கெவஂதிய்ஸக்ஷத்தாலேபோராதென்றுநரஙகலநதஙகு மாய் ஹிரண்யநிரஸநஂ பண்ணுத்தும் ஸஹொதாஸஹீயாநு என்கிற வடிவை குறளுருவாக்கி- அல்லிமலர் மகள் போகமயக்குகளை மறந்து ஸ்ஹுவாரியாய் தத்ராந ஸதிஸஹீயாஜ என்றும ஸொஹஹஸ்ர வதாதாரஂஎன்றும்அலம்புறிந்தநெடுந்தடக்கையென்றுஞ்சொலலுகி றபடியேஸ்ஹாத்ர நெகவதஸ்தாரநதெவர் ஸஹாவஸிபக்கலிலே வதஸ்யததைகயிக்ஷத்தும்-ஸ்ராஹுணொஸ்யஸ்வஸொவிகவாஹஎ ராஜநு: க்ஷத: என்று ஸ்ஹுக்ஷஸ்ங்களுக்கு உத்ராதகராந தெ வர் விதத்யஸஂ ஸஸ்வவீதஸக்ஷணஂ ஸாத்ரகஜ யநரஎஜஸ்தஂ

உதயம் என்கிறபடியே ஜாதஸ்ரீ ஸேநைகள் பக்கலிலே வ்யூஹக்ஷத்ரியராய் வந்துதோன்றி இருபத்தோருபடிகால் துஷ்டக்ஷத்ரியரை வாஸம் பண்ணுவிக்கிற ஸமாஸ்ரித்ரும ஸாத்ரமென்றும் - வாஸுதேவ க்ஷத்ரஸ்ய ஸம்ரூதாய என்றும அடியோங்களுக்காகவன்றோவென்று ஸ்தோத்ரம்பண்ணி வாவநாநயவென்றுகையிலே ஆயுதமெடுக்கும்படி தங்களுடையவஜ்ரவாஸஸுதுவாஸாஜ்ஞாயங்களைப் பொகட்டுமே அவன் ஸாமர்ஷமோஷயிஷ்யாமி என்னும்படி கண்ணிரைக்காட்டி ஸர்வம் ஸாணம்மதம் என்றும் ஸசுக்ரம் ராவணோ ராஜாஸாணம்மஞ்ஜஹதிஎன்றும்அவன்ஸாணம் புகுமபடி தாங்களஸாணம்புகக்கும் அஜலிம்வ்யாஜ்வலக்தா என்றுஅவன் அஜலிபண்ணும்படிதாஙகள அஜலிபண்ணியும் வ்யஸநஸுவநோ என்றவன் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி தாஙகள ஸ்தோத்ரம்பண்ணியும் ஸவெ ஸந்நிஹிதா என்றுதமையனை விமூஜ்ஜும்பூர்பாடுறும்படி திருவடிகளிலே நமராயிநமேய மென்றிருக்கிறவர்களை தலையழித்துத்தரவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய - வாணி கநாநஸவஸ்ரூஹும் நித்யாநவாயிநியான பிராட்டியும்-விதாம்ரோவயாரோஸதஹ உஸாயம்த்ருவம் என்றும் - ஜநகஸ்ய கமௌஜாதா என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - தாம் ஊஸாயியாயும் அவள் ஜநகக்ஷும ஸநாரியாயும், திருவவதரித்து இருவருமிரண்டிடத்திலுமாக வளர்ந்தருளுகிற காலத்திலே ஐஸ்வர்யம் இப்படியகலவிருக்கப்பெறாது, இப்படி யகலவிருந்தபோது, ரக்ஷகரானை யன்றிக்கே - ஜகஸ ஸெஸம்வாஸிவத்யாமி என்றும். கிம்நஸாமர ஸெஸாம்ஸோம்ஹதி என்றுமிவர்கள் தங்களாலே ஜகத்துக்கு அழிவுவருமென்றுஞ் சேர்ந்தபோது - ஆவாஹ்யாம்கஸாணி கத்வ்யாநி வ்ஜாஸ்ரோ த்ராதிதவ்யாம் என்றும் - உவேதம் வீதயாஹயம் ஸித்யாஸஸிநம்யயா என்றும்ஜகத்துக்கும்ஸ்வாவஹமாயிருக்கையாலும். இம்மியநத்தைச்சேர்க்க வேணுமென்கிற வஸிஷ்டயா

விநாஶாயச து3ஷ்க்ருதாம் என்றும், ஸம்ஹவாமீ என்றும்-யஜ்ஞவிக்ந ஸம்ஹாரம் என்றும், அவருடைய அவதார ரஹஸ்ய ஸங்கல்பத்தை அடியொத்தினவருகையாலும், விஶ்வாமித்ர ஸஹவாஸனவன் உபஸர்க்காரத்தைக் கிட்டி ராக்ஷஸத்தை சுவெக்ஷிக்க வவனும் வாத்ஸல்ய த்தாலே மதியெல்லா முள் கலங்கிப் பெருமானையுள்ளபடி யறியாதே ஊநஷோடஶவர்ஷோமே என்று இன்னம் பதினறு பிராயம் நிற ம்பித்திலலே பாலஸ்ஸோஷ்டஶாவர்ஷ வளரணர்ஶ்ருதிகீர்த்தே என்கிறபடியே சுவ்ராஹ்வந்யவஹாரரானகையாலே தனித்தொருகா ரியத்துககாளலலா வதாரமம் வமெயபூர்த்தும் ஶ்யாமலஸாதம்நய என்கிறபடியே முதுகண்ணுகள் என்னையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோ வென்ன விஶ்வாமித்ரனும் இவர் பருவதகிற் சிறுமைகண்டோ நீர் வார்த்தைசொ ல்லுகிறது, சிறுமையின் வார்த்தையை மாவடியிடைசென்று கே ளென்று ஸாக்ஷிஸாவிததுப் போயிககேட்க முறிததாயாகில், வஸி ஷ்டாவிஹாசெஜா: யெசெசெதவஸிஷ்டா: என்றறியுமவர்க ளுமாய் ஸந்நிஹிதருமாய்பலருமான இவர்களைக்கேட்க மாட்டாயோ வென்றீடேற்றி யிசைவிகக விவனுமிசைந்து, ஊனகபூ ஶிகவபூ த்ராயவென் றிவனுரகு ஐஷூவிநி யொமாஹு மாசப் பிள்ளை க ளிருவரையுங்கொடுக்க வவனும் ராக்ஷஸர்களைக் கொண்டுபோய் கர்ஜாநங்களாலே சுவித்யையை நிரஸிககுமாப்போலே அவர் களை யிடுவித்து தாடகையை நிரஸிபபித்து சுநக்ஷரசுவிஜ்ஞாஸ ஜிதமாய் வபூர்ண வாவரணவசான உபயவிய கர்ஜுங்களையும போலே தாடகாஜநிதராம ஸபூபாஹுபூசாரீசர்களையு மழித்து அ துதன்னில் உத்தரவஸ்யவஸ்ரவயொரஶ்லேஷவிநாஶன என்றுமாப் போலே ஒருத்தனைகொன்றுஒருத்தனையகலவடித்து, விஶ்வாமித்ராஸ ரக்ஷணம் பண்ணி ஸ்ரீயஜ்ஞஶேஷம் தாஸநாச என்றும்ஜாதவேஜோ ஸஹைவக்ஷீம் என்றும் வகூலியைப் பெறுமபோது சுஸூவபூரஸூரராக பபெறவேண்டுகையாலே விஶ்வாமித்ரனு ஸஹிதாயஜ்ஞம் து3ஷ்டம்

ஸமாகத: என்று ஜநகனுடைய யஜ்ஞஸதஸ்ஸிலே சென்று க்ஷத்ரியங்க
ளையுமுபாவித்துவில்லிறுத்து மெல்லியல்தோள்தோய்ந்தாயென்றுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ரௌத்ரமாநவில்லையைப்பிடித்து தேவதாநாம் ஸஹ
ஸ்ரதநாலே வந்தவதினுடை தோஷம்போம்படி திருக்கையிலே வாங்கி
ஸஜ்ஜாரோபணம் பண்ணி ஸம்ப்ரஸந்நையான பிராட்டியையுங் கைப
பிடித்து மீண்டுவருகிறவளவிலே ராக்ஷஸர் ரகுபட்டதோவென்று க்ஷதி
க்ஷத்ரியனாய்வந்த பரஶுராமனைக்கண்டு ப்ரத்யுத்தநை வஸ்த்ர
த்விஜகிதனைக் ஸர்வஸ்ரேஷ்டதேஜோராஶி என்னக்கடவ பெரு
மாள் தமக்க நிஸ்ஸங்கை பண்ணி பராமாநாம் ஹேவத்ஸ ப்ராணாஸ்ஸம்ஶ்ரா
த்யாத்மவஸ்தி என்றுபேர் வாசிக்கும்பிணங்கிவந்தவனுகையாலே பெரு
மாள் திருநாமஞ்சொல்லவஞ்சி நாராயணாகவென் பிள்ளைகளுக்கு ஸம
யஜ்ஞாநம் பண்ணவேணுமென்றிரக்க இவ்வார்த்தையைக்கேட்டும் வ்ர
வஜ்ரம்போலே கிளர்ந்தெறிகிறவிவனைக்கண்டு தணியவிடுவோமென்று
பார்த்து வஸிஷ்டாதிகளும் தம்ஸ்ருஷ்டாஸீமஸம்காஸம் ஜமதக்நிவசா
வசம்ஸயோராமோஸ்தி வோஸ்யராமோ வநுயென்கிறபடியே
உன்னையொழிய ராமனுண்டோவென்று பெருமாளுடைய ராமத்வ
த்தையுமவன் தலையிலே இரட்டிக்கமாட்டெறிந்து நெருப்பிலே நீரைச்சொ
ரிவாரைப்போலே குளிர வார்த்தைசொன்னவிடத்திலும் அவஜாதி
ஜ்ரியாகையாலே ஆருமையாலே பெருமாளும் இவன்கையிலே பிரகத்ஷமி
ருக்கையாலே இறையிவனெரிகிறதென்று பார்த்து மேலெழுந்த க்ஷத்ர
ஜஸ்யோடே அத்தைவாங்கி ஸஜ்ஜாநப்ராஹ்மண்யே ஶேஷிக்கும்படி
பண்ணி க்ஷயம் ஸர்வஜ்ஞாநம் ஜாநாமிக்வாம் ஸுராநாம் ஸுரஸத்தம ஶா
ஸ்வ ராமஸ்வஸ்தி தேஸ்து ராம என்றவனும் தன் ஸ்வாபாவி
கமான ப்ராஹ்மண்யத்துக்கீடாக ஸ்வஸ்தி சொல்ல தன்னுடைய வைஷ்ண
வமான வில்லை வாங்குகையாலே பெருமாளுடைய வைஷ்ணவம் ஸர்வ
மொக்ஷிஸாம்படி மழுவேந்திப்போக பெருமாளும ப்ராஹ்மணோஸி
திவ்யப்ரோஹிதோ என்று இவன் ஸ்வஸ்தி சொல்லுகையாலே ப்ராஹ்மண

னென்றறுதியிட்டு அறுகுந்தாளியும பரித்தவனகாலிலேபோகட்டு ரும் மிட்டுமாரில்நூலேசட்டசாகவிட்டு ரக்ஷிந்நமின்டுதிருவயொசெய்பி லேபுக்குஇசசரக்குப்பெறுகைக்குட்பட்டவருந்தமறியுமவராகையாலே இவளசிரமையையறிந்துஶாரீஸ்வேதவிதயாஸாஸம்விஜஹாரவநே-ஞு ஜகத்-ஞுயென்கிறபடியேபெருமாளும்பிராட்டியுமினிதமர்ந்தெழுந்தரு ளியிருக்கக்கண்டஸ்ரீஸநத்பிராட்டியானவள்ஸொகலாஸோவஜம நா யஸ்ஸக்ஷயத்ஜேஷ்டீதாநும்ராசசியாரோபாதிஸ்ஸஹாமினியாகையாலு ம்பத்ராதஸ்ஸஹாமநுவொஶாஸ்வதாஸ்ஜஶஸ்க்யம்என்றுதனக்குவரு த்தவிரஸ்ஸாராவநாஶநதிலுடையதேஜஸ்ஸுமிஙகேஸ்ஸங்கதிகளை யாலும்தன்கூதத்துக்கொக்கப்பெருமாளைஸ்வயம்வரகவிக்க ஶாஜாவுமி து மாம்யவஞோநவிவாஹமாகவொண்ணாதுஸஸம்த்ருகஸோஹஸஶத்ரு ஸ ணம்பண்ணிவைக்கவேணுமென்றுபாதத்துவளஶஜாநவஜமதிரு வ ரொஹிதாதிகளைத்திரட்டிஜந்திரத்துஸந்த்ர யிக்ஷ்வாகஸுகெநிஸ்சய ஜ் ஷநிஸ்சயம்ஸ்வணவவஷ்யாஸவிதாஶ்லோஹிஷிஜோதிஜெயதம் ஶாஜம் ஶாஜீவதா த்ராக்ஷம் யளவஶாஜ்யஜதி வ்ருஹஸ்என்கிறபடி ஸம்வநநக்ஷத்ரோந வஸந்தநிலே பெருமாளை யஹிஷேகம்வண் க்கடவதென்று நிஸ்சயித்து அதுக்குவேண்டும் ஸம்வியாநஙகளைப் பண்ண ஸொஹம் விஶ்ருஜஶித்தாதி என்றும் யளவஶாஜ்ய ந ஸம் யொக்தும் ஜெஹ்ஹுஸ என்றும் காட்டாரோடு ஶாஜாவோடு பண் ணின வாசைப்பாடுகள் தாங்கள் பண்ணின தாகையாலே எண்ணி னவாறாக விக்கருமஙக ளென்கிறபடியே யவை ஸங்கல்ஜோய் கூ வாஸம் கூஹ ஶிஹ்ராதி வ்ருஷிஷ்டிவகாநநெ என்றும் தவஸ்விநாம் ஶணஸத்ருஞு ஹஞஜ்ஶிஹ்ராதி ஶாக்ஷஸாநு என்றும ஸத்யஸங்க ல்பரானவர் தமமுடைய ஸங்கல்பஜெ ஸங்கல்ஜோம்படிகெகெயிஜம் ஶாஜயந்ராதியாய் நின்றுகலககி காட்டிலே யெழுந்தருளி ஜநகாஶ ண்ய வாஸிகளாந வஶஜ ஜீஷிகளைக் காணும்போது ஶிக்தஹஸ்தந நொவெயாக என்கிறபடியே வெறுஙகைகொண்டுகாணலாகாதென்று

பார்த்து ஸ்ரீராமாயண ப்ரஸங்காகச் சென்றுகாண அவர்களும் மஹா
ராஜரைப்போலே பெருமாளுடைய வீர்யத்திலே அதிஶங்கை பண்ணி
பரீக்ஷித்துத் தெளியவேண்டாதபடி ஸ்ரீராமாயணத்திலே ருஷிகளா
ஹரண ராக்ஷஸராலே விக்ருதராய வந்து பரிபாலய நோ ராமவத்ய
மாநாந் நிஶாசரைஃ என்று எங்களை ரக்ஷிக்கவேணுமென்று ஶரணம்பு
குந்த தாபஸர் விஶ்வாஸேந தேஷாம் ஹ்ருஷ்யா என்று ஒழி கு
டுத்த ஜ்ஞாநவைராக்யஸம்பந்நராய் ப்ரயோஜநம் என்கிறப
டியே ஸஹஸ்ரஸம்வத்ஸர தீக்ஷா ஸர்வஸ்வமாக வநவாஸிகளா
ருத்திலே ப்ரயோணமெழுந்தருளியிருக்கிற பெருமாள் ஸமைஸ்யா
வதேஶத்தாலே மஹாவஸீதிராநவம்ஶவம்ஶ வஸிஷ்டாதிலே வ
ண்டஸாலெருபுஞ்சமைத்து ஸாராஸ்வதம் ஸாராயாநோஸீ நஸெஹ
ஸிதயா-விராஜஜைஹாவாஹ்ம் ஷீத்யாவம்ஜ்ஞா ஜவ-ஜக்ஷுணேந
ஸஹஸ்ராத்ரா வென்று நாச்சியாரோடு இளையபெருமாளோடுங்கூட இ
விதமர்ந்தெழுந்தருளி யிருக்கிறவளவிலே தம்தேஶம் ராக்ஷஸீகாஷி
ஜாஜமாஜ்ய ஜ்ஞாநயா-ஸாதம் ஸஹஜநவீநாஜ என்று ஸஹஜந
நவியா யிருக்கிற ராக்ஷஸி யானவள் யா ஜ்ஞாநஸ்ய ஸக்ருத
மடியாக வந்துபிட்டி ப்ராவ்ருத்தி விஷயமாயிருக்கச் செய்தேயும் வடி
க்ஷநாந ஸ்வாவயஜ்ஞனடியாக விசேஷஜ்ஞாநம் பிறவாமையாலும வ
ரைக்காரம் முன்னாக பற்றுதலவளன்றிக்கே அவ்விஷயத்திலே அ
ஸஹ்யாவதாரதைப்பண்ணி நக்ஷத்ரிகிலககாக ஐத்ய ஜ்ஞாஜக்ஷ
ணஸ்யஸ்யாஃ க்ருபணொராஜஸ்ய வஶ்யதஃ உஜ்ஜ்ருத்ய வஜ்ராமிரேஜக
ண்டநாஸள ஜேஹாவேஜஃ என்றும் கூரார்ந்தவாளாற் கொடிமூக்கு
ங் காதிரண்டு மீராவிடுத்தென்றும்காதொடுகொடிமூக்கன்றுடனறுத்த
கைத்தலத்தாவென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேதக்ஷிணவாஹுவானஇளை
யபெருமாளாலேதானுங்கைதொடாராய்வைரூப்யத்தை விளைப்பிக்க.
விரூபணஜ்ஞாநிஶோணிதொக்ஷி தாஸஸம்ஸஸவஸம்ஹ மிநீவ
ரஸ்யஸாளென்றுவார்ந்த மூக்கும்வடிகிறவுதிரமுமாய்தன்ஜ்ஞாதா வான

வானுக்கறிவிக்க அவனும் ஊவிதனாய் - வ்ருத்தோவ்யாஹி கேநக்ஷ ஸேவ ஈஶ்வராவிஈஶ்வவிதா-உன்னைப்படிச்செய்தவர்கள் அவர் களைத்தெரியச் சொல்லென்று கேட்க - அவர்களை இன்னாரென்று அடையாளந்தெரியச்சொல்லுகிருள் தாஷணை-என்று துடங்கி உபா த்தாஷிபாயஸ்யாஷ்ம் ஊரதாபரா நேத்ரூஷணா என்று இன்னார் மகனென் றும் இன்னபேரையுடையவரென்றுஞ் சொல்லவ்யாவ்யமாயிருக்க தாஷணா ஈஶ்வவஸம்பந்ந என்று பருவத்தை யிட்டுச் சொல லுவது வடிவழகை யிட்டு சொல்லுவதாவ தென்னென்னில - இ வருக்கு வைராக்யம் பிறந்த நித்தனைபோக்கி வைராக்யம் பிறந்ததிலலேயிறே ஆகையாலே காமரோஹிதா என்கிறதன்னுஹி நிவேஶம் வடிவிட்டு ஊராதாக்கள் முன்னென்று பாராதே தன்னு டைய ஹ்ருதத்தைச் சொல்லுகிருள். ஸ்ரக்ஷ்ஏவாரிலுமாம், வ்ர திகஷ்ஏவாரகிலுமாமிவ்விஷயத்தில அகப்பட்டவர்களுக்குப்பணியிறே யிது, யாநிராஸஸ்யவிஹாரி என்று அடையாளம் தெரியச்சொல்லெ ன்று, பிராட்டி திருவடியைக்கேட்க திருஷ்டிரஹீ வ்ருஷம்வைஶ்யனென்று சொல்லுவதற்கு முன்னே - ராமம் கமலபத்ராக்ஷம் ஸர்வஸத்வமநோ ஹரம் - என்று சொன்னுளிறே இவை தனக்கு வ்யோஜக ஈஶ்வ நாமங்கள் சொலலவென்றுமுண்டிறே அதிலே - ஈஶ்வாணிவிஹி த்யஶீரம் நாமாநிஸ்ருகா - என்கிற க்ருமத்திலே - வ்யயமாவியாந ஈஶ்வத்தை முற்படச்சொல்லுகிருளாகவுமாம். அன்றியிலே ஸ வ்ருமித்த ஊவிதா நாமலாவஜாநம் ஊஷ்டம் என்று குபிதையாகை யாலே ஹ்ருக்மதாத்துத்தை ஸ்வமாகவெளியிடுகிருர்களாகவுமாம் இதிலே - ராமதீவரஸ்யாமம் கநுவஸ்ஸூஶவ்யஸம்-வஸஈஶ்வம் தேஜாவம்ஷ்ஷ்டா ராக்ஷஸீகாமரோஹிதா எனகிறபடியே ராவ ணைக்கண்டு காமுகையாகைக்கடியாயிருப்பதொரு ருக்ஷவுகரான ரூ காரமும் தன் வரிஹவததா லுண்டான கொவாதிஶயத்தாலே ந

யொஜ்யோ ஸர்வஸம் விதேயஸ்தம் மென்றுந சொல்லுகிறவ ளாகையாலே-கௌஸல்யைக்கு ஸஹாயபூதை-என்கிறவர்களை அவிடமா டடாகே அருகிருக்கிற ஸுமந்த்ராதிகளுக்கு-கைகேயீ-மாலினனைஞா ஞாதாவலை பத்துவாயிணை என்றவர்கள் எளிமை சொல்லுகிற தொரு ச்லோகமும் ராமஸ்ய வஸுந்தரா ஸர்வலோகஸ்வபாவ ஜ என்கிறவர்களுக்கருகினவளாகையாலும அவன் கொடுமிலே எறிசச ல பிறகைககாகவும மஜ்ஞாநு ஸேவஸ்யாதிநக்வம் ராமஸ்யவம் வர்த்தி-ஸூதம் மவர்த்திதம் வெம க்ஷூத்ரவாஸ்யமான மெண என்று கையும் விஸூமாயவ வாணபின்ன புஸபட்டால நியோ அவாமுன் னேனிறகிரு மெனறவாகளுடைய வாண்மை சொலலுவதொரு சு லோக த்வயமும விவக்ஷிதம் அதில முற்பட்ட வாகோர த்தில யோஜனை யிருக்கிறபடி - தாமணனோ-ஏவ ஸம் மந்ள ஸமக்ஷமோ ரள மஹாபலள, மணுஷ்யகவிஸ்தோவனளீகக்ஷா ஷாஜிநாம்வோரள அவர்களுடையபருவமிருக்கிறபடியும் வடிவழகிருக்கிறபடியும் சொ லிருக்கிறபடியுமதிலிருக்கிறபடியுமகன்னமிருக்கிறபடியுமதுப்பிலே யழகுஇருக்கிறபடியும்அவர்களிருவருக்கும் ஸுண்டித்தனை போசவேறு ருவர்களுமில்லைகாணென்கிறுள். என்னையிதுவிளக்க விரிரண்டு மால வளைதகோள மன்னவனென்றும என்னை யசப்பட இபபடி யாகிறது அந்த மணஸமஷாய ஸேன்றே - தாமணை - யுவாகமோரெள என்று ம் யகீ வதுவதுய வெயவெஸ ந வீயவெஸமஜா நயெ வி ஷண்வெதகாலஸ்திய வீய வெ என்றும அரும்பினயலனைனலும் வெ ஷாஞ விஸோநவத்ததைை யிவளொரு ராக்ஷஸியெனயாடரியாகச் சொல்லுகிறுளிறே - இதுதான்ராக்ஷஸிகளுக்குபபணியாயிருநதகிறே வ்ருத்தெஷ ஸஹாயொமீவாமோஸ்தாஸநாதநீ, தஸெள வாமொயா தாஸம்வவருமஷாயாமீ என்றுளிறே ஸுணாஷ்பிய்யும் - தாமணை ஸம்த்ரானவர்களோடு மஸ்ரானவர்களோடு ஷரமவாஸமஷெவா தீரளோடு வாசியற சுரியாதெருகாளைஎன்றும சாலைபுருநக் கனுக்க

ண்டேனென்றும் ப்ரணயிநிகளை யாப்படுத்திக்கொள்ளுவது பருவத்தையிட்டிறே அப்பருவத்திலே யாயத்தவளும முற்பட விட்டபட்டது, தாமுண்ண - இவள் - ஸஹவைதேஹ்யாயிருந்து பெருமாள்பக்கலிலேயாகில் வைராக்யம் விளைத்தார் இளைய பெருமாளாகி லிரண்டுபக்ஷத்திலும் ஒருத்தரோ யமைந்திருக்க இவ்வநாஞ் சாகச் சொல்லுவானென்னென்னில், ஸௌப்ராத்ரஸ்ய வீர என்றழகுக்கு மாண்பிள்ளைத்தனத்துக்கும் ஒருவற்கொருவர் குறையாமையாலும், க்ருதாஞ்ஜலிர்ஹவதீர்த்தாயே யஷயிதாஸ என்றும ஸ்ரீராமசந்த்ரர்ஷணோ நாஸீயர்வாசு, ஸ்வப்ஸ்யஹாய ராக்ஷ்ய தாமணீயஷயஸ்நம், ஸஸ்நேஹ விஶாலாக்ஷிஹஸ்தாரம் என்றுநான் க்ருதவிவாஹஸாயிஸ்திஹாயநமாகையாலே உனக்கு யோக்யனலலன் இவன்க்ருதவிவாஹஸாயவிவாஹம்பண்ணவேணுமென்கிற வாசையையுமுடையனாயிருக்கிறான் பின்பு இவனை ஹஸ்தாவாகவரியென்றுபெருமாள் திருவுள்ளமாக அவ்வழியாலே இளையபெருமாள் பக்கலிலே இவள் ஸஹவைதேஹ்யாக - கயம் ஜாஸஸ்யஷாஸிஹாய ஹவிஸ்த ஸஹஸி - ஆயஸ்யக்ஷம் விஶாலாக்ஷிஹாய ஹவயவீயஸீ என்றவர் அடிமையானவெனக்கு ஸ்ரீயானால் நீயு மடிமையாயித்தனை அதுவணங்கலிலரக்கரானவுங்களுக்குச்சேராது, நாச்சியாராக வாழலாம்படிஅவர்தமக்கு இளையநங்கையாராகப்பாராயென்று யிளையபெருமாளசொல்ல பெருமாள்பக்கலிலே துவக்குண்டுமாக விருவர்பக்கலிலுந்துவக்குண்டு இப்படி ஸஹவைதேஹ்யாகையாலும வைராக்யக்ஷணத்திலும் விராக்யயிதஸஹஸிஎன்று ப்ரயோஜகக்ஷதாவாயும் உஜ்ஜ்வலஶ்ரீஸ்தநகணாநாஸள ஸஹாவைஃ என்றிளையபெருமாள க்ரியாகஸ்தாவாயுமாக விப்படியிருக்கையாலேதாஸ்யா ஸஹாஸ்யம் ஸம்ஹயப்ரஜாராயிக்ருத்யதாஞ்ஜலிவஸாம் நீதாஹம் என்றிருவரையுங் கூட்டாகச்சொல்லுகிறவளாகையாலும்இங்கிருவரையுமொக்கச்சொல்லுகிறாள், தாமுண்ண, இருவராய்

வந்தாரொன்முன்னேநின்முரொன்றுமாப்போலே ஒருவரிருவராய்வந்தன்
ஞேயென்னைபிடழித்ததநு-தாரணள- தம்பிதமயறுஞல்பருவநநிலேயு
ஞ சிறிதுவேறுபாடுகாணலாமிறே அப்படியன்றியிலே யொருபடியாய்
காணிருக்கிறது புனர்பூசம் பூசமாய் பின்னுளும - முன்னுளுமானுல்
அதத்னேவாசிதெறியாநிறேஇப்படிபருவத்தைபிட்டு மயக்குமித்தனேயா
ய வடிவுதன்னேப்பாாத்தால் போலியாயிருக்குமோவென்னில ஈஎவ
ஸம்வநளஈஎவத்தைப்பாாத்தால்அழகுவேண்டியிருப்பார்க்கு அவ
ர்களபக்கலிலே இரநதுக்கொண்டு போகவேண்டும்படியாய் காண் கூடு
பிறித்துகிடந்தபடி- ஈஎவஸம்வநள காஊர்தாதை என்றநதகாம
னைப்பட ஸம்ஹாஊமாது ஹவஸி என்றிவர் திருமெனியிலே கஜெஶ
த்திலெ உதநறுகையன்றே அவ்வழகுதானுண்டாயித்து, ஈஎவஸம்
வநள-உஃவநஊவ்ாக்ஷணம்நிமஃணம் திஷ்டி என்கிறபடியேமு
ற்படவாஶ்ய முண்டாய்பின்பு அவ்வாஶ்யத்திலே மணங்களுண்
டாகையன்றிக்கெ ஈஎவஊக்ஷிணு ஸம்வநம் வஸஎகம் என்கிற
படியே ஈஎவதஊஶ்யங்கள் ஸஹொதநங்களாய்க் காணவர்க
ள்பக்க விருக்கிறது - ஈஎவஸம்வநள - வடிவுடைவானேர் தலேவ
னேயென்றும் அசசோ வொருவழகியவாவென்றும் என்முலேயாளஒ
ருநாளுன்னுலகத்தா லாளாயென்றும் காராாதிருமேனிக கண்டதுவே
காரணமாப்பேராப்பிதத்தாத்திருதருவனென்றும் ஈாஊதிஈாஊதிஸ
தெஊவபஊ்ாவிஷிஞுவாவாவுவதிஎன்றும்பெண்பிறந்தாளைபி
ச்சேத்நிவாய்வெருவப்பண்ணும்வடிவுகாணவருவதுஅவர்தம் பியாரன்
ஞேமற்றயாவர்யிவர்களிருவருடையவும வடிவழகுலேகாண நானுமுலு
கிறது இவ்வழகேயாயணைத்துப்பார்தாலுறைத்திருக்குமோ வென்னில்,
ஸகூஊாஈள-முரட்டு ஈாக்ஷஸாான வுங்களேபபோலேயன்று காண
வர்கள ஊஊவமிருக்கிறபடி - பூவிலே அணைத்தாப்போலே காணிரு
ப்பது ஊஷூாஞஞசொல்லுமவர்களும் ஊதஸீ வஷஸம்காஶஊ
ன்றும் ஈாஊிநீவாஶ்ாஊம் என்றும் பூவைப்பூவண்ணு வென்றும் கா

யாமபூவண்ணுவென்றும்வஷ்த்தையிட்டிறேசொல்லித்து, ஸுகு
மாரவடிவிணையில்லாமலர்மகளமற்றைநிலமகள்பிடிக்கும்மெல்லடியெ
ன்றும் பூவிற்பரிமளத்தையும்மண்ணிற்பரிமளத்தையும்உபாதாநமாக
வுடையபிராட்டிமாருமகப்படஅணைக்கையன்றிக்கேஅடுத்தடுத்துபார்க்
கவும்போராத படியாய்க்காணவர்கள் மாத்ருவமிருக்கும்படி-ஸுகுமா
ரன-நடந்தகால்கள்நொந்தவோவென்றும்அடியாரல்லல்தவிர்த்த வசை
வொவென்றிலிப்படிதான் நீண்டு தாவியவசைவோ வென்றும் தாளாலு
லகமளந்த வசைவே கொலென்றும ஸ்லாகாவிஷமான வ்யாபாரமகப
படத்திருமேனிகருப்பொராதென்று ஸங்கல்பமாவயிறுபிடிக்குமபடியா
ய்க்காணவர்கள் மாத்ருவமிருக்கும்படி-ஸுகுமாரன - திவ்யமங்கள
னொருவனிறே இவர்கள் இளமையைப்பாரீரிரண்டு காமராய்க்காண்
தோற்றுகிறது ரூபஸம்பந்நனஸுகுமாரன அவன நங்கனுயிறே
யிருப்பது ஸம்ருத்யம் ஐஸ்வர்யம் என்கிறபடியே ரூபவான்க
ளாய்க்காணிந்த காமர்களிருப்பது ராமஸ்நேஹமணதாவிதாத்ருஸ
ஹேநஹ்ருதயே நிஸாசரீ என்றுகாமனுகவேபரிக்ருஹித்துசசொ
ன்னளிறே இப்படி யெழிலுமழகுமாய் தர்ஸநத்திலே யகப்படுத்துமள
வெயாய்கிட்டியனுபவிக்கப்பாத்தாலுடற்குடுக்கமாட்டாதபடி த்ருஷ்
டாரமோ விருப்பதென்றில் மஹாபலௌ - வெயாத்ரத்தில்வந்தால
தோற்ருேம்மடநெஞ்சமெம்பெருமான்னாரணற்கென்றுமவனையெடுத்து
பெருமானுககிழந்தேனென்வரிவினை யென்றும்பெண்பிறந்தார்தோத்து
எழுதிகுடுக்கும்படியாய்க் காணிருப்பது மஹாபலௌ-ராஜஸுதவீத
யாஸாஸங்விஜஹாரபலஸந்நத்தந்து என்றும் மைந்தனைமலராள்
மணவாளனை என்றுஞ் சொலலுகிறபடியே ஸம்ரமாரத்தில் வந்தால ஈ
ரநகஜீதுககளை ஒருபடிப்பட நடத்தாநின்ருலும் எதிர்த்தலை ஈவுயா
நமாய்தாமே வுயாநராம் படிகாணவர்கள் வுாவமிருககும்படி
யன்றிககே-மஹாபலௌ,காதற்கடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனிநங்க
ண்ணனென்கிற படி பருவத்தையும் வடிவழகையும் செவப்பையு மிட்டு

பிறரைப்படுக்கைப்படுத்தநித்துச்சருமபடிபண்ணிப்பிள்ளையவர்களினை விலோசடியுமபுகுருதபடியாய்காண்அவாசள சக்ஷுஸ்ஸாயஷ்யாவஶ்ய மிருக்கும்படியெனனவுமாம் - ஆக விபபடி ஸஞ்ஜாயஸாஹெவி லும் சுவயவஸாஹெ மட்டமாயிருக்குமோவென்றில்- புண்டரீ கவிஶாலாக்ஷ-அதுகண்ணழகைத்தபபினலன்றே வேறொரு அவயவ ததிர்விழியவொடடுவது-புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ-அவையெல்லாங்கிடங் குலஅழிக்குமவைநிவிர்த்துஅஙகணறிக்கே தூதுசெய்யகண்கள்கொ ண்டொன்றுபேசியென்றுமதாமரைக்கண்கள் கொண்டபிதியாலோவெ ன்றுமநுநிலே தோற்றினபோதேயறிக்கும்படியாய்காண் கண்களிருப்ப து-புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ புண்டரீகம்ஹிதாம்ஹொஜமிறேஸம்ரந் நயநாம் வொராம் என்றுங்களைப்பேலே எரிவிழியாயிருக்கை யன்றிக் கேஸுவ்யஸநயவடோந வகணைகளிருந்தபடிகாண் - புண்டரீக விஶாலாக்ஷ - ரக்ஷணோவயொமியான கருவிழியுஞசெவ்விழியுங் கண்பரப்பும தமோமணோதுக்கத்தாலே நிக்ஷாகஷாயிதமாதலர ஜோமணோதுக்கதாலேகொவஸம்ரக்தமாதலன்றிககேஸக்ஷவ வரராகையாலேஅவர்களுடையதுஷிப்ஸாக்ஷிருந்தபடிகாண்பு ண்டரீகவிஶாலாக்ஷஅவர்தாம்சூதாநம்ஸந்தொஷம்ஸெநு என்றுதமமை மறந்தாராகிலும்யாகஷ்யாஸம்புண்டரீகஸெவஸக்ஷிண்என்கிறபடி அ கவாயிற்கிடந்தவாக்யத்தை கோட்சொலவித் தாராஙின்னதாயிருநுகக் ண்கள்தான் புண்டரீக விஶாலாக்ஷ - பாறகடல்போலேயககண்க ளுக்குள்ள வகலம் ஒருவராலகாணவொண்ணுதபடியாய் காண் கணக விருப்பது - புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ - கண்ணிலுண்டானதெ ளிவுக்கு புண்டரீகத்தை யொருபோலிசொன்னேமித்தனைபோக்கிஅ கலத்தைப்பார்த்தாலகடலிற்புககாககணைகாணமாட்டாதேமயங்குமாப போலேபுடைபரந்துமிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டவப்பேரியவாய் க ண்களென்று மித்தனைபோக்கிவேறொருபாசுரமிட வொண்ணுதுகாண்- புண்டரீகவிஶாலாக்ஷ உயிர்கெல்லாந்தாயாய்அளிக்கின்றதண்டாம

ரைக்கண்ணனென்றும்தண்டாமரைக்கண்ணனென்றும்தடங்கொள்தாம ரைக்கண்விழித்து,இடங்கொள் மூவுலகுந்தொழ விருந்தருளாயென்று ஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸகலஜக்நிதாநத்வாத்ப்ரியகொடியானஉ ஸயவிஸர்கியும் ஸர்வகொஜ்யாநத்திலேகடாக்ஷிக்கவைததாய்ககாண்க ண்களிருப்பது - உதாரவம்ஶ புண்டரீக விஶாலாக்ஷஸ - ஸமத் தைக்காட்டிஅவர்களைத்தோர்பித்துஅவர்களை ஜிதம்தெபுண்டரீகாக்ஷ என்றும் தாமரைக்கண்ணனைவிண்ணோர் பரவும்தலைமகனையென்றும் எ ழுதிகொள்வது கண்ணழகை யிட்டிறே - உதாரவம்ஶ புண்டரீக விஶாலாக்ஷஸ அவர்களளவிலே யீடுபட்டவர்கள் நேராககைவாஙகமாட் டாதேசுவமொகநஷாநெநஸர்யொமொஸ்வாமயவென்றும்புண்டரீ காக்ஷாக்ஷமென்றும் தாமரைக்கண்களாலேநோக்கா யென்றும் திரிய நசைபண்ணி கால்கட்டும்படிபண்ணுவது இக்கண்களிற்தண்ணளிகாண் புண்டரீக விஶாலாக்ஷஸ ஸங்கஶாரஸ 'என்கிறஉதயத்தாலே காமர்களென்று சொல்வித்திறே ஆனல் புஷ்பவாணாக வேணு மே - அப்படிக்குக் கண்டதென் னென்னில், கடைக்கணென்றுஞ்சி றைக்கோலால் நெஞ்சூடுருவவே வுண்டு நிலையுந் தளர்ந்துனேனே எ ன்றும்படிஎன்னைநிலைகுலைத்தபுஷ்பவாணங்களிருககிறபடிகாண்-சுவ யவஶொபாதத்தாலேயோஅகப்படுத்துவதென்னில்.வீரக்ருஷ்ணாஜி நாம்ஸாரஸ - ஒபபனை அழகாலுமழிப்பார்கள் காணவர்களென்கிறாள். வீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்ஸாரஸ-செவ்வாத்தவுடையாடையதன்மேலோர் சேவ் வளிகைக்கச்சொல்லுகிறபடியேஉள்ளுடுப்பது மரவுரிமேற்சாத்துவதுக லைத்தோலு மாயிற்றிருப்பது - வீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்ஸாரஸ - தாரு ண்யாதியான ஶுணஸமுதாயத்தைப்பொதிந்ததொரு கிழிசசீரையிரு ந்தபடிகாண்தருணஸம்பந்நஸங்கஶாரஸ உதாரவம்ஶ புண்டரீகவிஶாலாக்ஷஸ வீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்ஸாரஸ - கிம்வஹ்நிஜய ராணாம் ஶ்ணோநாநாக்ருதீநாம் - என்கிறபடியே வளைமுறு கலான ஜஷிகளுமகப்பட விக்ருதமாம்படி யிருக்ககடவ அம்மரவுரியுந்தோலு

ம அவர்கள் வடிவிலே சேர்ந்தபடியாலே அழகுபெற்றிருந்தபடிகாண்- ஸ்ரீக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரர் – ஏதேனுமாகவங்கே சாற்றவமையுமிறே- ரூ க்ஷகோலங்களுக்கு - தாஸாமாவிரபூச்சௌரி: ஸ்மயமாநமுகாம் புஜ:-பீதாம்பரதரஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மத: என்கிறபடியே பீதகவாடையுடைதாழ விருந்தாவனத்தேகண்டோமேயென்றும் செ ய்யவுடையுந் திருமுகமும் செங்கனிவாயும் குழலுங்கண்டென்றுமபெ ணயிறந்தார் வாய்ப்புலத்தும்படியாய்க்காண் இடையழகிருப்பது - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரன் – உடுத்துக்களைந்த நின பீதகவாடையுடுத்து க ளைத்ததுண்டு என்று ஸர்வேஶ்வரனாசைப்படுவதும் பெருமானரையி ற்பீதகவண்ண வாடைகொண்டென்னைவாட்டந்தணிய வீசீரேயென்று ஹோமவாராசைப்படுவதும் பரியட்டத்தையாயித்து - ஸ்ரீக்ருஷ்ணாஜி நாம்பரன் - ஸர்வஸம்ஹநநம் ஶ்லக்ஷ்ணம் ஸளக்ஷ்மோயம் ஸர்வேஷ தாம்-ஜ்ஜமஶக்ஷ்ம: விஸ்மிதாகாரா: என்றும் ஸர்வேஶ்வராந வாரா நஜ்ஷிகளகப்பட இவ்வி ம்ருஹமண்டதநிலையுடை குலைப்படாநின்ரு ரகள் கந்யாகாஸ்யதே ஸர்வம் என்று பெறற்ககாலவனுக்கும் பெண்பி றந்தோமுயயோமோவென்றும் உடம்பையுகப்பிக்கக்கடவஸ்த்ரீகளாழங் காற்பட்ட சொல்லவேணுமோ எளிமைசொல்லுகிறயோஜனையில் தர்ம ணன - அவர்கள்பக்கலிலே சரக்குண்டாகநினைத்திருக்கவேண்டாகாண் நய்ஸ யொஹ்யதாஸ்யுவஶ்யாஜீ யென்கிறபடியேபூசலுக்கு ஆளாகா தார் சில பாஷைராய்க்காணிருப்பது நானேயொவிது சொன்னேன்-பா ஷாஹ்யக்ருதவிஜ்ஞஸ்துநவவெத்தி பஷாபஷம் - நவாஸ்த்ரு பஷஸம்வெ த்தா நவயஸ்ய விஶாரதா: என்றுபெற்றதாய்ப்பனகப்பட நெருசாறல் பட்டிலனே - தர்மணள-யளவநவிஷயெயஷிணாம் என்கிறபடியே விஷயப்ரவணராயகந்யவாராய்த் திரிகிறவர்களுக்கும் ஒருபூசலுண் டோபொருவது - பாஷரான இவ்வளவுமன்றுகாண் - ஸர்வஸம்வே த்ள-கந்யாகாஸ்யதே தர்மம் என்றும் ஸர்வைணவநிதாஜநமென் றும் ஸ்த்ரீகளகப்பட்டபடுகைக்குமேனிமினுக்கித் திரியுமத்தனைபோகவி

ராக்ஷஸர்களகப்படும்படியான வாண்மை யுடையவர்களல்லர்காண் ரூப
ஸம்பந்நௌ மூங்கிற்பொந்துபோலே தோலில் பசைபித்தனைபோ
க்கியகவாயிலுள்ளிடில்லைகாண் அதுக்கடியென்னென்னில்-ஸுகுமா
ரௌ-ஶ்ரீமந்தர்களாகையாலே செல்வப்பிள்ளைகளாய்க்காணிருப்
பது, ஸுகுமாரௌ வபுஷ்யஹ தஸ்யாக்ஷ்ணோ ந்ருத்யாணஸ்ய ஸந்தத
மௌ என்கிறபடியே கடைக்கண்சிவந்து நீ பார்க்கும்பார்வையிலேமாயும்
படியிருக்குமவர்களோ உன்னுடைய க்ருத்ரிமாநவாபாயங்களைப
பொறுக்கப்புகுகிறுள்வடிவைப்பார்த்தால்திறவியரல்லவாகிலும காரியத்
த்தில்வந்தால் திரவியராயிரார்களோவென்றில்-மஹாபலௌ - பலஹீ
நரானவரேயன்றுகாண் க்ரமாகதமான ராஜ்யத்தைக் குடுக்கச்செய்
தேயுமகப்பட ஆளமாட்டாதேயொதுங்கி பெண்டாட்டிக்கஞ்சிப்போக
ட்டுப்போரும்படி க்ருதஜ்ஞஸாமர்த்யராய்க்காணிருப்பது அன்றியிலேம
ஹாபலௌ - பலவான்கள் தானுனுமிவர்களிருவருமித்தனைபோ
க்கி இவர்களுக்குமேல் பலவாயிவரப்புகுகிறார்களுண்டோ - த்ருஷ்டா
தத்ர யா நாரீ தயோர் மத்யே ஸுமத்யமா - என்கிறபடியே காற்கட்
டாமபடிகுழைச்சரக்காவிருப்பாளொருபெண்டாட்டியையுமருகிலே
கொண்டுதிரிகிறவர்களோ பூசலாடப்புகுகிறாகள் பூசலாடமாட்டாரக
ளென்றும் அறிந்தபடியென்னென்னில்-புண்டரீகவிஶாலாக்ஷௌ-விளை
வதறியாமையாலே இவளுக்கு - வைரூப்யம்-விளைத்தோம்மேலெ
ன்னுகப்புகுகிறதோவென்று அவர்கள் வெளுக்கவெளுக்கவிழிக்கிறவிழி
யிலே கண்டேன்காண்-புண்டரீகம் ஸிதாம்போஜம்பிறே - புண்டரீக
விஶாலாக்ஷௌ - நீர்த்தாமரையை வறளிலே யிழுப்பாரைப்போலே
தன்னிலமான நாட்டுக் கவர்களாளித்தனைபோக்கி வெற்று நிலமான
காட்டுக்காளல்லரென்றுமிடம் அவர்கள்கண்கள்தானே சொல்லித்தரு
கிறனகாண் அவர் தாங்கள் ஶக்தராலும் மௌக்த்யத்தாலேபடையாண்
டு போரத்தடடென்னென்றிருக்கவேண்டா-சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ -
உடுக்கைக்கொருபுடைவையகப்படயன்றியிலே காட்டில்மரந்தோலையும்

மான்தோலையுமுடுத்துத்திரிகிறவர்களோகாகுனேர்ந்துபடையாளப்புகுகி றார்கள்-வீரக்ஷாஜிநாம்பரள-உடுக்கிறபுடவையிரண்டு மேகஜாதீய மாகப்பெறறதோ-உள்ளுடையொன்றும்மேலுடையொன்றுமாயன்றோ யிருக்கிறது-வீரக்ஷாஜிநாம்பரள-ஸூாவர மொன்று குடுக்கஜங்மஓ மொன்றுகுடுக்க இப்படிபலர்பக்கலாகவிரந்தன்றோ வீதுதானுமுடுக்கிற துவளர-ஷொவவாஓநயொஜநெயில்தாணள-உளநஷொ ஸவஷஃ என்றும்படி யானபிள்ளைப்பருவமுமன்றியிலே கூநெகவ ஷஃஸாஹவெஹாவாஸ ஊஸிவா த்ஃவ என்றும்படிமுதிர்ந்தபருவ முமன்றியிலேபூசலென்றால் காட்டுக்காடடென்று வரும்படியானநல்ல பருவங்காண்-தாணள-யளவநவிஷயெஷிணாமென்றும்ராஜ்ய காஓவிஷயாவிஹெஷிரெ-ஹவஓிஷயவாஸிநஃ என்றும்விஷயஸ்பும் ராஜ்யவாஷியாகையாலேஇன்னம் ராஜ்யம் கொள்ளவேணுமென்றுமே லே விஜயெஷககளாம்பருவங்காண்-தாணள-இப்பருவ முடை யாரொருவரமைந்திருக்க இருவர்கூடினால்இயலாததுண்டோ-இப்பருவ மும்யொஹ்யதையுமறியவடிவுபார்த்தால் இவர்களென்ன பூசல்போருவ தென்றும்படிசூஹாஸஓரியிருக்கு மோவென்னில் ரஏவ ஸம்வநள ஸிம்ஹொரஸ்கஃஊஹாவாஹமென்கிறபடியேவேறொருகூட்யம்வே ண்டாதபடியவர்கள்தோளையும்மார்பையுங்கண்டபோதேஎதிரிகள் கால் வாங்கும்படியாய்கா ணிருப்பது-ரஏவஸம்வநள-ரஏவமென்றும் மதிப்பாயிப்பருவங்கொண்டாடீக்கையன்றிக்கேஹகாவஸஓிதிஸஹி தொ நாவிஜிதஹ்ய நிவதஃதெ என்றும் யஸஸெஷூக ஹாஜநம் எ ன்றும் சொல்லுகிறபடியே சுயொஜ்யாவஸிஸாரங் துடங்கி ஸவா ஹஓாஸீ வாஓிவிரொயிவயம் பண்ணினத்தாலெ பெருமதிப்பாயிருக் கிறவர்க ளல்லவோவென்றாகவுமாம் யிப்படிவிரொயிவயம் பண்ணுமி டத்தில் வருத்தத்தோடே க்லேஶித்தோ பண்ணுவதென்னில் ஸகூ ஓாரள அவர்கள் ஆண்மைத்தனத்தில் வந்தால் ஒருவகைக்குச் சிறுது சொல்லலாமித்தனைபோக்கி வடிவழகைப்பார்த்தால் வஹஉவமா

யப் பொல்லாதாயிருக்கையன்றிக்கேஸத்ருக்ஷ ஹிம்ஸைவைாய்க்காணிரு ப்பது-ஸத்ரூணாம் - அவர்களுமாய்ச சிறிப் பார்த்தார்களாகில் மு ன்னேவந்த நாலிரெண்டுபேரைக் கொன்றுவிடுமளவேயோ - ஸமெத வமயவ ஈசஷ்யவநம் ஜநக ஸமெஸம் வரிவதயாதி என் றும் ஸாமரவைாம் ஹீம் உஹதிகொவெந என்றும் ஸ்ரீயை யிருந்ததே குடியாக நசிப்பியார்களோ - இப்படி நசிப்பிப்பது - எது கைமுதலாகவென்னில் - ஹோவமை - தோள்வலியேகைமுதலாய்கா ணிருப்பது - ஹோவமை - ஹஸ்தத்தாலே கேவலம் வாஹுவெ மெ யன்று ஸெநாவமு முடையவர்கள் கேவலம் ஸெநாவமெ யன்று வாஹுவமும் ஸெநாவமு முடையவர்களென்று இர ண்டையும் நினைத்துச் சொல்லுகிறுள் - ஹவமை - உன்னுடைய வ தரம்ஸவமும் கஸக்லாம்படிகாண் அவர்கள் வமத்தின் மிகு தியிருககும்படி ஹோவமை-நெடும்போதுயஸ்ம்வண்ணினாலும் ஸ ந்தட்டாதபடி வமாதிவெகளென்கிற விஜெக ளுடையராய் காணிருப்பதுஇப்படிக்கிஸாஷி தட்டாதென்று அறிந்தபடி யென்னெ ன்னில் - வண்ணீக விஸாமாக்ஷ வெற்றுநிலமானவிக்காட்டிலேதிறி யச்செய்தேயும் தன்னிலத்திலேநின்ற தாமரைப்போலே அக்கண்ணி ற்செவ்விதானே சொல்லாநின்றதுகாண் - வண்ணீகவிஸாமாக்ஷ - எதிரிகளென்றுலவர்கள்பக்கலிலே-ஒருமளவத்தைப்பண்ணி சிறுத்த ல்பெறுத்தல்செய்கையன்றிககே கவிகஸிதமாய்க்காண்கண்களிருப்பது வண்ணீகவிஸாமாக்ஷவரதிவிஸாரிதெக்ஷணம்என்றுஎதிரிகளைக் கண்டாலுராவுகையன்றிக்கேமேணிப்பாலே ஒருக்காலைக்கொருக்கால் விஸ்தங்களாய்க்காண்கண்களிருப்பது-வண்ணீகவிஸாமாக்ஷஎ திரிகளென்றுலிப்படிமுகமலருகைக்கடியென்ன-பூசலுக்கென்றுசட்டியு டுத்துஸநஜராலன்றேஅப்படியேயிருக்கலாவது கவஸரத்திலேவ ந்துதோற்றிருண்டாகில்செய்யுமதென்னென்றில்- வீரகஷஜிநாம்வ ரள-ஸநஜவிவரிஷ்தனென்கிறபடியேஉள்ளுடையுமிறுககிஉடம்பு

கபிடுமிட்டு ஸந்தஸாராயகாணவர்களிருப்பது - வீரசூஷ்டாஜிநாம்பாள காட்டிலே ஸவ்யவியஸகங்களையும வேட்டையாடித்திரிகிறவர்களா கையாலே உடைத்தோலும் மரசசடையுமா யாசாணவர்களிருப்பது ஆ கவிப்படி ஸதேர நமொகாநு ஜயதி ஷிநாதாநெந ராவண: - மஹா ராஜஸ்யாபிரா ஜஷயா வீரொராய ஷாய பிராதா வாநு என்கிறப டியே சுபமெகளையறகாலே யழித்தும் அரிகளையம்பாலேயழித்தும சமதிகளை கரங்களாலேயளித்தும தகசார்க்குத தககதருவிகளையுடை யராய்க்காணவர்களிருப்பது ஆனபின்புவல்லாளன்தோளும்வாளரககன் முடியுந்தங்கைபொலலாதமூக்கும்போகவி விதநானென்கிறபடியேநான் மூக்கறுப்புண்டாபபோலே நீயும்முடியறுப்புண்டு பொமித்தனைபோகவி அவர்களோடுபுகால்ஷியாநுசாமென்று வஸிஷவித்துச்சொலலுகி முள் பெரியவச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்,

தனிஸ்லோகவ்யாக்யானம் ஸமாப்தம்.

தந்த்ரஷ்டாஸத்ரஹஸ்ரம் மஹீணாம்ஸஹவாஸம்

வஸஹஸ்ராவெதிஷ் ஸதாராவஸிஷ்ணுஜே.

உதஹாரஸமஹஸ்ராணி ஜதிவ்ருகியையாலேராக்ஷஸவேட்டை யாடினபெருமாளுடைய பராயாஸஷ்டேவஸிஷ்நமான திருமேனி யிலராக்ஷஸஸ வ்ராத வ்ரணாரொவண ஷிவ்ளஷயமான மாஸா லிங்கநத்தைப்பண்ணிப் பிராட்டி ஸத்தை பெற்றாளென்கிறது - தம் - ஷியம்வராஷவி ருஹமென்று விண்ணபபஞ்செய்ய வேண்டுமபடி ராக்ஷஸஸயிஷ மானதேஷநிலொன்னைக்கொண்டுபோகஅருகவே னென்றவளை - தம் - ஷியம்வராஷ விமுஹமென்று பிராட்டிவா யாலே கநந்தகரக அன்றுதுடங்கித்திருவுள்ளத்திலேகறுவியிருந் து பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸரையும் முடியும்உடலுமாகத்தெறித்து வுதி ரவெள்ளத்திலே முதக்கவிட்டு பிராட்டியைக்கையைப்பிடித்துக்கொண் டு காட்டினவளை - தம் - சூஷிதஜவதெஜஸ்ரீஜதராஷிப்படியே வீரப்

பாடுக்குச் சிறுவிரல் முட்டக்கும்படி ஸுவர்ணமானவரை - தம் - படு கைத்தலையில் விடுபூவிழுந்து திருமேனிசிவக்கும் ஸௌகுமார்யாதிசயத்தையுடையவரை - தம் - உகப்பாலே அடுத்துப்பார்க்கில நயமான தேஜஸ்ஸுக்கும் ஸ்தாநமான திருமேனியுடையவரை - தம் - ஜீவிகளுக்கு பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை கடலோசையாகாதபடி தலைக்கட்டுகையாலே ப்ரஸந்நரானவரை - தம் - ரத்நவிதமான பொன்னரிமாலைபோலே ஸத்ருஸப்ராதவர்ணாங்கிதமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவராயுள்ளவரை கருமுகமாலையைப் பன்னீரிலேதோய்த்தெடுப்பாரைபோலே ப்ரஸாயாஸபரிஸ்ராந்தரான திருமேனியைதன்பார்வையானப்பன்னீராலேவழியவார்த்து - த்ருஷ்டா - ஸுதவாஹிஸஹஸ்ரருடைய ஸீததடாகப்ரவேஸம்போலே ராக்ஷஸாஸநிகராஹிஸஹஸ்ரமான திருமேனியைதன்பார்வையாகிற ப்ரஸந்நதடாகத்திலே தோய்த்தெடுத்து - ஸத்ருஸஹஸ்ரம் - ப்ரதிபக்ஷநிரஸநத்தாலேவந்தபுருடமை - ஸௌஹார்தஸமஹ்ருதேஷ - யென்கிறபெருமாளுக்கு ஸத்ருக்களுண்டோவென்னில் - ஜாநீகாநைதவாஸ்ப்ராணாஹிஜத்யாதிகளாலே ஆஸ்ரித விரோதிகள் தனக்கு விரோதிகளாயிருந்தனையிறே மஹர்ஷீணாம் ஸர்வாவஹம் - ப்ரஸ்தாரம்ஹம் துடங்கி கிம்ஹவிஷ்யதிஎன்றுவயிறுபிடித்து உத்விக்நராயிருந்த மஹர்ஷிகளுடைய ஐயந்தீர ஸத்ருக்களடங்ககொன்று அவர்களுக்கு ஸர்வாவஹராயுள்ளவரை - மஹர்ஷீணாம் ஸர்வாவஹம் - தம்முடையவைஷ்யக்ரட்யம்பைத்துக்கு ஸர்வத்தைப்பண்ணி தம்முடையஸத்தைக்கு ஆவாஹகரானவரை - வஹ்நிவ-மாலையும் மணமும்போலே க்ருத்ஸ்நம்ஸர்க்ஷாரோநவிக்ரஹத்தையும் ஸ்வபாவத்தையுமுடையபெருமாளைப்பிநமாத்ருஸ்ஸஹானமுறட்டு ராக்ஷஸரோடே ப்ரஸம்ப்ராரம்ஹித்தபோதுதுடங்கிப்ரேமாதிஸயத்தாலே ஸத்தைமாண்டுகிடந்தபிராட்டி- திருமேனியிலொரு திங்கன்றியிலேநின்ற பெருமாளைக்கண்டுஸத்தை

பெற்ருளென்கிறது - ஹ்ருஷ்டா - யதிஶ்யுண்டானல் யதிஶ்ரும்பிறக்கக்கட வதிறே - ராகவனந்தயத்தை முழுக்கக்கண்டு திருவுள்ள மீடுபட்ட படி - வைதேஹீ-அய்யர்வயற்றிலே பிறந்திலேனுகில் யெனகருயிப் பேறிலலையே-வைதேஹீ இக்குடியிற்பிறந்திலேனுகில்பெருமாளென் னைக்கைபபிடியாரோ - வைதேஹீ - இந்நிலத்திற் பிறந்திலேனுகில் இவ்வில்லோட்டை ஸம்பந்தங்கிடையாதே - அவ்விலலோட்டை ஸம்பந்தமில்லையாகில் வீர்யஶுல்கையாகயிவ்வாகாரங்கூடாதே வைதேஹீ - யந்நஸம்பந்தத்திலே என்னையும்தம்முடையவம்ஶ த்தையும் பெருமாளுக்கு அடிமையாகவெழுதிக்கொடுத்தஅய்யரித்தை யாகாரங்கண்டாலென்னபடுகிருரோ - வைதேஹீ -வம்ஶாம்ஶ்ருஷ்டி வித்தாவஹாரிணம் என்கிறபடியே - ஸகலலோகாகர்ஷகமான வி ந்நிலையை அய்யனையொழிய நான்காண்பதென்று விஷாதிபண் ணுகிருள் - ஸதர்ஶம் - வாணிக்ரஹணவேளைதுடங்கி வதிஶுஶ்ரூஷை திவஶ்திபண்ணிபோந்தாள் இப்போதிறேயாகஸ்தும் ஜீவித்ததுவரி ஷ்வஜேஶும்ஶநம்பண்ணினள்-வரிஷ்வஜவரிவஶேஷமாகத் தழுவினள்-வரிஷ்வஜ-வயஶ்ரமமாகத்தழுவினள்-தழும்புமாறு மளவுந்தழுவினள்ஶர வணங்களாலேவந்ததழும்பெல்லாமாறுமளவுந் திருமுலைத்தடத்தாலேவேதுகொண்டாள்தான்கைகண்டமருந்திறேஶர வணங்களுக்காலிங்கனமாமிடத்திலேந்தோடைந்நூறேடுவாசியில்லையே அந்தரங்கருள்ளுறவெய்தபுண்ணுக்குமருந்தானவிது தோல்புரையெய் தபுண்ணுக்குமருந்தாகசசொல்லவேணுமேஎன்றிருந்தாள்ஒருகொடியா கிறதுகொழுகொம்பைத்தழுவியல்லதுநில்லாதிறே- ஸதர்ஶம்வரிஷ் வஜ-நித்யஸம்யோகஸ்திரஶுவஸனஸத்ரகஸகாரம் ஒருகொழு கொம்புக்குண்டானல் தஶாயாரரைய்கொண்டு கொழுகொம்பைமு ட்டப்படர்ந்து அத்தை சிறப்பித்துக்கொண்டல்லது ஸ்வரூபஸித்தியில்லை யோ - ஸாயஶுஸகாரனகொடிக்கி ஸதர்ஶவம்ஶவைஶ்யகஸா யஶுயாஸ்திரீஷ்யதே கவம்ஶவ்ருத்தம் வஸ்த்ஸ்யதே நவிநா

உந்நீம் என்றுமாப்போலே - தம் - என்கிற பதம் பெருமாளுடையஸ வ்யாபாரங்களையும் காட்டுகிறது - த்ருஷ்டா என்கிற பதத்தாலே பெருமாளுடைய ஸவ்யாபாரங்களையும் நோக்குகைக்காக கண்ணுடையாள் பிராட்டி யென்கிறது - ஸத்ருஹந்தாரம் - மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் என்கிற பதங்களாலே தன்னோடு கூடற்றுடர்குண்டான வேதனர்க்கு அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும் இஷ்டப்ராப்தியையும்பண்ணின போதல்லது விளைககாணக கண்ணில்லையென்கிறது பபூவ - அத்தலைக்கு அதிஸயாவகையாய்ஸத்தைபெறறபடி-த்ருஷ்டா-ஸதியமிணீ யமீராஸ்த்யஜெ-வெவெஹீ - உபகாரஸ்ம்ருதி பண்ணுகிறாள் தன்காய்யம்சுமந்துநடத்துகையாவதுபிதமுஷ்யஸம்ணம்ஊ்தாவென்கையாலே தன் ஸத்ரக்ஷணம்பண்ணுகையிறே ஸத்ராரம்பரிஷ்வஜெ க்ருஸ்ரு தரக்ஷணத்தால் வந்தகளிப்புக்குப் போககுவிடு ஆலிங்கனம்போலே.யிருந்தது அவருககும் ப்ரயோஜநம் அதுபோலேகாணும். பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஸ்லோக்யாம் ஷோடஸஸ்லோகவ்யாரம்ஹ.

பக்ஷிகேஸர ஸம்ஸ்ருஷ்ட: ப்ருக்ஷாக்ர விநிஸ்ருத:
நிஸ்வாஸஇ வஸீதாயா: வாதிவாயுமநோஹர:.

பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட: ஸவப்ராணிகளுக்கும் ப்ராணஹேதுவானகாற்றுத்தானேநம்மை ஸவஸ்வாபஹாரம்பண்ணுகின்ற நீயென்கிறார் பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட: இக்காற்றின்காயம்யஷ ஹயெழுந்துசெலலாநின்றது - பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட: - தாமரையாள்கைவிட்டபடியாலே தாமரைத்தாதும் ப்ரதிகூலித்தது - பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட: வாதாரம் தமவேவம்கஜரஜ: என்றுஅவளதனக்குமகப்பட வாயகமானது நமக்கு வாயகமாகச சொல்லவேண்டாவிறே பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட: - இதினுடைய ராஜஸமிருக்கும்படியென்நம்மையும்மதிக்கிறதில்லையே. பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட:-இதுககடி கணிககளோட்டை ஸஸஸமகம்மிறே-பக்ஷிகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட: - இ

த்தைக் காறறென்றிருந்தோமிது கெஶரியாயிருந்தநி - வஜ்ரகெஶர ஸம்ஸ்பஷ்டஂ-தனக்குமேலே கூட்டுப்படையுமதேடிவாராநின்றது, ஶ்ரீவவாறுகளிறே சுவஹாயஶ்ரீராமாயிருப்பார இது ஶ்ரீவஹ்நாஶைையாலே துணைதேடுமிறே - இப்படி வாயகமாய்வந்ததாகிலறிந்தருகவேவரிஹரிக்கததடடென்னென்ன-வ்ருக்ஷாதெ ஶ்ரீநிஸ்ஸ்ருதஂ-ஶ்ரீரதநிலேகண்டு வரிஹரிக்கவொண்ணுதபடி குன்றுடு பொழில்நுழைந்தேனென்கிறபடியேமரஙகளிலேவந்துபநிகிடைந்து நடுவேபுறப்பட்க்கண்டநித்நனே-வ்ருக்ஷாஞ ஶ்ரீநிஸ்ஸ்ருதஂ - செலவப்பிள்ளைகள வெய்யில்பொருமல நிழலிலேவருமாபபோலே யிதுவும்மரத்திநிழலிலேவாராநின்றது - வ்ருக்ஷாஞ ஶ்ரீநிஸ்ஸ்ருதஂகிழே வஜ்ரகெஶரஸம்ஸ்பஷ்டஂ என்றுஸௌரஸ்ஞ்சொலலித்து - மரத்திலேதேங்கியிடைவெளியாலேயொழுகப்புறப்படுகையாலே ஶைத்யஞ்சொலலித்து- மரததிநிழலிலேவருகையாலும் தாமரையிலுள்ள தேனியளாவிவருகையாலும் மெளந்த்யஞ்சொல்லித்து ஆக ஸௌரஸ்யமும்ஶைத்யமும்மெளந்த்யமும்சொல்லித்து - வ்ருக்ஷாஞ ஶ்ரீநிஸ்ஸ்ருதஂ-விடாய்த்தநம்மை மரத்தடியிலேயொதுங்கவொட்டுகிறதில்லை இப்படி வாயகமாய் வந்தால் நம்மைக்கொண்டகலுமிதத்தேயன்றோவென்ன நிஸ்வாஸஜவஸீதாயாஃ முகம்பழகினபபோலேயிருக்கையாலெ யதுவும் செய்யப்போகிறதில்லை நிஸ்வாஸஜவஸீதாயாஃ மெஶிவியுடையமூச்சுக்காற்றுப்போலே யிருக்கையாலே யவள்தான் மரத்தடியிலே யொளித்துநின்று வருகிறுளோவென்கிறநைசையாலே போகப்போகிறதில்லை நிஸ்வாஸஜவஸீதாயாஃகூஶோஜஶ்ரீவஜிவ்ஞள ஸுநிஸ்வாஸாடவாதிநம் - நிஸ்வாஸத்துக்கு வரிஶேஷமுண்டாகச்சொல்லக்கடவதிறே - நிஸ்வாஸஜவஸீதாயாஃஸுஶ்ரீநஶோய் நலிகிறத்துக்குமேல் ஸூர்க்ஷோயும் நலியாநின்றது இப்படிக்கொற்றகாறறுத்தோன்றினவளவோவென்றில - வாதி - காடுதன்பரப்புந்தானும்படியுலாவாநின்றது - அன்றியிலே வாதி என்று வாயகமென்றுகொண்டுபோகவொண்ணுதபடிதான் ஸம்வாதித மம்பத்தாலேநுவங்காநின்

றது-இதுதான் ஸம்ஶயமாமிறே இப்படி வ்யாகுலமாகவந்து தோற்றியுலாவுகிறதுதானேதென்றில் வாயு:- ஸர்வப்ராணிநாமாதாரமான காற்றுக்கிடிரிப்படி வ்யாகுலமாகிறது-வாயு:-பீஷாஸ்மாத்வாத: பவதே என்று இவருக்கஞ்சித் திரிகிற காற்றிறே இவர் தமமையஞ்சப பண்ணித திரிகிறது இப்படி யஞ்சப்பண்ணுகிறபடி யென்னென்னில உதேநாஸர:-மேலெழுந்ததன்றியிலேஉள்ளுள்ளவத்யாதமகப்படவவஹரியாநின்றது - உதேநாஸர:-இனியாரைப்போலேயிங்காப்புசெய்யாநின்றது-இதுவொகதநிலேயொருவழிபபறிகாராஸரோயாயாய நடககிறது - வத்தகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்ட:- என்கையாலே தங்களையின்னொன்று அரியாமைக்குங்கண்டாலஹயபபடுகைக்காகவுமவர்களும யாதநம்பண்ணிவருகிறுப்போலே யிருக்கிறது - வ்ருக்ஷாக்ரவிநிஸ்ருத:-என்கையாலேயவர்கள - வழிபபோகிறவர்களை - வருந்தனையும் மரத்டிகளிலே பதிகிடந்து அவாகள் அணுகவந்தவாறே புறபபடுமாபபோலே யிருககிறது நிஶ்வாஸஇவஶீதாயா: என்கையாலே யவர்கள் கைகழியப்போகாமே துவக்கும்படிபண்டுகண்டறியுமாப்போலேயிருந்து உம்முடையஊர சொல்லீரபோசொலலீர என்றுப்போலேமுகமறிவுசொல்லியுகப்பிகருமாபபோலே யிருககிறது - வாதி - என்கையாலேகாயும்கைப்புகுருந்தனையுமவாகள நின்றவிடததிலே நில்லாதே பரகுபரகென்று ஸஞ்சரிக்குமாப்போலேயிருக்கிறது வாயு: என்கையாலே யாரேனுந்துடர்ந்து பிடிககபபுக்கால் உடமபோடுடம்பு தாக்காநிற்கச்செய்தேயும் கைக்குபிடிகுடாதே யிருக்கும்படியைசசொல்லுகிறது உதேநாஸர: என்கையாலே மேலெழுந்த கீழசசிரையன்றியிலேயுள்ளுள்ளதடையகவஹரிக்கும்படி சொல்லுகிறது பெரிய வாசசான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகம் ஸவ்யாக்யஶ்லோகவ்யாக்யாநம்ஸ:.

கவேர்த்ரே யஸ்ய உதாரஸ்ய ஜிதேந்த்ரியஶ்லோகத்ரய யாதிகஸ்ய

கக்ஷ்யாகீர்திஸ்ய விலக்ஷணஸ்யகீர்திக்ஷோவாடு க்ஷதஜோவதாக்ஷ:

ததஶ்ரேணா ஹிஹதோ ராமேண ரண கர்கஶ: - வ்ய வாத ஸஹஸா வாலீ நிக்ருத்த இவ பாதப: - என்கிறபடியே பெருமாள் திருக்கையி லம்பாலே நினைவன்றியிலே மறுபாடுருவவே வுண்டு தரைப்பட்ட வாலியானவன் கடுவிதனாய் - ஜாநேந வாவமோ வாரம் த்வேணேக ஸுவிவாத்யம் ஸதாம் வேஷயாவாவம் வ்ருஷ்ட விவாவகம் - என்று பிட்டினை விழப்பண்ணுகைக்கு புல்மூடி கிணறுயிருந்தீர் அனுகினை முடிக்கைக்கு பொடிமூடுதணலாயிருந்தீர் - இப்படி வ்ருஷ்டவாவமான நீர் வுாவோவநமாய் ஜடாவல்க ஸுவிவான விதாவஸவேஷத்தை யென்செய்யகட்டிபுடுத்தீரொன்று துடங்கி - விஷயெவா வடவோவாடேயனாதாவகவோர்யஹம் என்றும்மோடெங்களுக்குக காணித்தாயம பூமித்தாயமில்லை எல்லை மயக்கமில்லை மந்திர வழக்காட்டமில்லை வான்பகை வழிப்பகையில்லை ஜாதிப்பகை குடிபபகையில்லை பசுமறித்தல் நிறை சாய்த்தல் செய்ததில்லை ஊரப்பிணக்கு நீர்பிணக்கில்லை பெண்பிணக்கு மண்பிணக்கு மில்லை - நவஷாம் வ்ருதிஜாநேஹம் கஷ்டாதாம் ஹஞ்ஸ்யகில்பிஷம் என்று நான்தானும்மை யின்னொன்றறியேன் இப்படியிருக்க நிரவராயரான நாங்களிருக்கிறவிடத்திலே நீர்தாமே யிடரிக்கொண்டுவந்து யென் செயயக் கொன்றீர் ஸாவிஹாவ்ருதியஸ்ய வேந்யவஸோமதம் - யஜுவிம வ்ருதிஷ்டம் க்ருஷம் கஜுஸோவரேம் என் றும்மோடே போரவந்தவனல்ல வேறொருவனோடே போருகிறவன் இப்படியிருக்கிற வென்னைச சடுதியிலேபுகுந்து கொன்று கொடுந்தொழில் செய்தீர் வயம் வநவரா ராஜேந்த்ரா ஜமூலைஷநா: - ஷோவ்யக்ருதிரஷ்காம் வ்ரூஷஸ்த்ரேஷ்வா: என்று நாங்கள் காடர் நீங்கள் நாடர் நாங்கள் த்ருமங்கள் நீங்கள் மநுஷ்யர் நாங்கள்தின்பது காயுங்கிழங்கு நீங்கள்தின்பதுச சென்னெற்சோறு நாங்கள் குடிமக்கள் நீங்கள் ராஜாக்கள் என்றும் ஸுயாய்யஜும் வஜுஜஸஹி: ரோஜோண்ய ஷ்ரீவிவஜுதம் - கஹக்ர்யாணிவஜோம் ஸாதிஷஷிரெபயுஜுவாமி

ஷி: என்று வேட்டையாடவந்திராகில் கலைத்தோல் புலித்தோல் போலே யெங்களதோல் யஜ்ஞாகளுக்குறுப்புத்தோலுக்குறுப்பாகிறதல்ல-எங்களுடையரோமாஸ்திகள்சவரிசாமரங்கள் போலவும்யானைக்கொம்புபுலிநகிர்போலவும்விநியோகயோக்யமல்லஎங்களுடையமாம்ஸம் முள்பன்றிமானுடும்பு முசலாமைபிவைற்றின்மாம்ஸங்கள்போலே ஹோஜ்யங்களல்லநிஷித்தம்-ராஜஹாவ்யஹூஹா மோவஶ்லோ: வ்யாணிவயெ ர தி நாஸ்திகஃவாமிவெத்தூாவஸவெநிரயகாமிநஃஎன்றுராஜவயாதிகள்பண்ணினற்கு நரகமேகாணுங்கதிஎன்றுப்போலே இப்புடைகளிலேஒருகோடிவாஷ்டியகளசசொல்லிகுயிக்ஷிவூஹூயாராமி வஹா ஊாமிநமேவீச-யஃநதூநஙுகாமஞுவயஞா விஷளகிகங்குவிஜ்ஞாயகயம்பொஷ்யாஙாமிஹாஷ்யிமஹநெஸஎன்றிப்படிப்பாராமல் சொல்லப்பட்டபெருமாளும்நீயொருவிவேகியாய்வெதிக வாஷாதூமறிகிறுயில்லைலௌகிகமானவழக்கு மறிகிறுயில்லை உன்னறிவுகெட்டால் ந்யாயாஷ்டாநம் பண்ணினநம்மைப்பழிக்கிறு யித்தனையிறே-காணித்தாயம்பூமித்தாயமில்லையென்றுய்-ஊக்ஷாகஙணாமியம் ஸாக்ஷிஷெவ நகாநநா என்று மலைமுழிஞ்சில்களோடு சிருகாட்டோடு பெருங்காட்டோடுவாசியறஇந்தஸாக்ஷியடைய யெங்களுதன்றே - ஸாக்ஷிகெஷத்ரஙகஷேத்ரஞுஎன்று எஙகள்காணி யூராகிறதுயிதுவன்றே-எல்லையக்கமில்லை மந்திரவழக்காட்ட மிலலையென்றுய் - குலவயஹூஸஹூஜெஷ்யாமெமெஹ்யகம் ஊஃவெஸஃவஞுநள என்று ஸமாநஸவ ஊஃவாராம்படி மஹாராஜரோடே ஸவ்யம்பண்ணிறேம் ஆனபின்பு தெநாஹம் வ்ருதி ஷிஃஙூஹூதாராஜ்யஶ்ரூ என்றும்படி யெல்லைமாறுட்டமாத்திரமன்றிக் கேரோகராஜ்யத்தைப்பறித்தும் பரிகரத்தைநாலு பேரொழியசோத்துக்கொண்டும் செய்தாய் - வான்பகை வழிப்பகையில்லையென்றுய் யயாவஹூாஹ்யவாஜயம் உக்தாஶ்ரநா ஶிஷெஹூந என் றவன்காலிலேகுனிந்தவளவிலும்கும்ரீகரீயாதெ வஹெமெணகெநவாநர: தஜாவிஜ்ஞாவயா மாஸவாஜீ என்றும் ஒத்த புடை

போடே ஓட வடித்திலலையோ ஜ்ஞாதிப்பகை குடிப்பகையில்லையென்றாய் ஸ்வயம் ஜ்ஞாதா ஸமாசாரணம் என்று நீயேசொன்னாயே அப்படிக்கொற்ற தம்பியோடே வெறுத்தில்லையோ பசுமறித்தல நிறைசாய்த்தல் செய்ததில்லை ஊர்பிணக்கு நீர்பிணக்கில்லையென்றாய் அவன் க்ருஷி கோரக்ஷணவாணிஜ்ய ஜீவத்தாலே ஸத்ரஜநம்பண்ணுகிற ஸுரஹிமூர்த்திறமும் பட்டமாக எழுகிற குடிக்காடுகளும் குளங்களும் வாங்கிகொண்டிலலையோ பெண்பிணக்கு மண்பிணக்கு மில்லையென்றாய் ஜ்ஞாதஸுவத்வஸி ஸாயக்ராயாம் என்றும் ஸந்த ஜஸாயக்ராவஹாரமும் கிஷ்கிந்தாவஹாரமும் பண்ணித்தில்லையோநான் தானும்மை யின்றொன்றறியேன் இப்படியிருக்க நிரபராதரானவெங்களையிருந்தவிடத்திலே நீர்தாமே இடரிக்கொண்டுவந்து யென்செய்யக் கொன்றீரென்றாய் தாம்வாமயதியதீராத்ராஹர தஸ்ய வாக்யஜம்-தஸ்யயதீக்ஷ்தாதேஶாஸ வயதேந்யவாத்ருவாம்-வராஜோவஸயாம்க்ருஷ்ணாம்என்றும் ஸாரு யதீராதிக்ராணாம்ஸயம்ஸக்யதவெக்ஷிதம் என்றுநாங்கள் ராஜாஸாதனுடைய யதீநிதேஶகாரிகளாய் துஷ்டநிக்ரஹம்பண்ணித்திரிகிறவர்கள் நீகுற்றஞ்செய்தவாறே நீயிருந்தவிடந்தேடிவந்துன்னை தண்டித்தோம் உம்மோடேபோரவந்தவனல்லவேறொருவனோடேபோருகிறவன் இப்படியிருக்கிறவெனனைக கொன்றீரென்றாய் வஞ்சிஷ்ணுவாம் ஶாவிநயதோஷாத்ருவிஷ்யதெஸயஸ்யநுவ்ருதியஸ்யநுவாயஶாஶ்வாவாம்ருகோஹ்யஸிநம்மோடே போராதொழியவுமாம் கெட்டோடவுமாம்- உன்னைக்கொன்றாலொருதோஷமுமில்லை நீயோவொருகுரங்கன்றோ ராஜாக்கள்சொல்லுமாப் போலேசொன்னாய் நாங்கள் காடர் நீங்கள் நாடர் நாங்கள் ம்ருகங்கள்நீங்கள் மநுஷ்யர்கள் நாங்கள் ஶாகாம்ருகங்கள் நீங்கள் ராஜாநுஹோத்தாக்கள் நாங்கள் குடிமக்கள்நிஙகள் ராஜாககள்என்றாப்போலே ஸர்வ ப்ரோஜநமாகசசிலதுச்சொன்னாய் ஹாதம் காவ்யத்தாநாம் நிருஹைவயஸ்வஸ்திதம் என்றும் ம்ருகவெக்ஷிமநுஷ்யாணாம் நிரூஹ வ்ருத்ஹாவவிளளறுஙங்கேனுந்திரியிலுமாம் எதேனுஞ் சாதியாகிலுமாம்

ஏதேனும் தின்னிலுமாம் இப்படி ஸர்வராகிலுமாம் உக்ஷ்ட நி
ரூஹம் ராஜாக்களுக்கு அடுத்ததுகாண் எங்களுடைய ஶரீரஸம்ஸ
ங்கள நிக்ஷிபங்கள் இப்படியிருக்க நிஷ்டுரவசநவ்யவஹாரம் பண்
ணினீயென்றாய் வாமநராஜஸ்வேஶஸ்ய க்ருஶஸ்ய வீர்யே
நராஶ்வைத்ஸ்தாஸ்த்ரஸ்ய நிர்வஶ்யஸேயேந்த்ருமாநு என்று
ராஜாக்களானவர்கள் ஶரீரஸம்ஸார்களாகிறவர் யோஜநங்களையொ
ழியவும் ஶ்ரமங்களாலே நாடழியப்புக்கால் ஜநபதஹிதார்த்தமாகவுமவே
ட்டை யாடுவதாயும் வலைகட்டி வளைத்தும் கண்ணிகட்டி பிடித்தும்
ஊட்டிச்சதித்தும்பார்வைமாளவைத்துஒளித்துநின்றுங் கொல்லக்கடவ
ர்களாய்க காணிருப்பது-ராஜவயம்பண்ணினூர்க்கு நரகமேகாணுங்கதி
யென்றாயி, ஔரஸீம் ஸுதிநீம் வாவிஷாயர்த்தாவ்யூர்த் ஜஷ்யம்
வஸ்ரேஜநாம் காகோததஷ்டோவாபஷ்டம் என்று ராஜவய
ம்பண்ணினலன்றேகுற்றமுள்ளது நீயொருகுரங்கு க்ருஜஹாயர்த்தவ
ஹாரம்பண்ணினயாகையாலே உண்டு, ராஜாஸ்ஸாஸநார்த்தவம்
தவாஸ்த்ரதிகிஷ்டம் உன்னைஉண்டியாதபோதுதான்நமக்கு பாபம்
வருமிதனை என்றிப்புடைகளிலேதிருத்தமாகசசிலவார்த்தைகளை யரு
ளிசசெய்யவாலியும்வத்ஸவாதகேகாவாக்யம் ராஜவிவர்த்தநரே
ஸ்ரீம் யஷ்ய கார்த்தநரஶ்ச தேநதந்த்ரம் ஸம்யம் என்றுஉடன்
பட்டு ஶாஜுகை இப்படி ஸுஜயபத்தாலும்வாக்யபத்தாலுமவாலி
யை சென்றுகொன்று வெற்றிகொண்டு பெருமாள் நிற்கிறவளவிலே ஸ
த்யவயஜநிதமானஶோகஜாயங்களாலேவிக்லதையாய்என்னுண்
மகனைக்கொன்றவனை வாயாறவைய்யவேணுமென்று கட்டியுடுத்து வந்த
தாரையானவள் - ஸாதம் ஸோஸாத்விஸபக்ஷவக்ஷா என்றுபெரு
மாளைககண்டுதக்ஷணதியோஹாத்ம்யத்தாலே கோபந்தணிந்து லஜ்ஜம்
தலையெடுத்து ஸக்ஷாத்தஜாயதேஜ்ஞாநம் என்று ஸக்ஷகாரயர்மான
ஜ்ஞாநம்பிறந்து தெளிவுறற சிந்தையளாகையாலும் அவ்வஸ்துவை யொ
ருபோகியாக ஸாக்ஷாத்கரித்து நிர்ணயம்பண்ணி வைய்யப்புக்க வா

யாலே ஸாதிக்கிறார் - தஸ்மிந்யஜ்ஞே பாரவதோ ஹிரண்யே ப்ரஹ்ம
யஜ்ஞ ஈஜ்யே ஸர்வஸம்பந்நா: க்ஷீயதே வாஸ்யகர்ப்பாணிஎன்
றும் ஸமஸ்தஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தால ப்ரதிபந்தகம்போய்த் தத்வார்த்த
தர்சனம் பண்ணக் குறைவில்லையிறே ஸ்ரீவால்மீகி ஸமஸ்த அல்லாத்த்ருஷ்டி
களையும் வேதங்களையும் போலே ஆலோட்ய ஸர்வசாஸ்த்ராணி விசா
ர்ய ச புந: புந: இதமேகம் ஸுநிஷ்பந்நம் த்யேயோ நாராயண
ஸ்ஸதா என்றும் வேதசாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேசவாத்பரம்
என்றும் நாஸ்தி நாராயணஸமம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி என்று
ம் ந த்வத்ஸமோஸ்த்யப்யதிக: குதோந்ய: என்றும் அக்நிர்வை தே
வாநாமவமோ விஷ்ணு: பரம: என்றும் ந தஸ்யேசே கஸ்சந
என்றும் பதிம் விஸ்வஸ்யாத்மேஸ்வரம் என்றும் ந தஸ்ய ஸ்ரீ
ந என்று இத்யாதிகளாலே தாந்தாம ஸமஸ்த பரதேவதா நிர்ணயம்பண்
ணத்துடங்கி நமோ ஹிரண்யகர்ப்பாய ஹரயே ஸங்கராய ச என்
றும் ருத்ராணாம் ஸங்கரஸ்சாஸ்மி என்றும் ஸ்ரஷ்டா ஸர்வேஸ்வரேஸ்வ
ர: என்றும் வசநாந்தரங்களாலே ஸாம்யம் பண்ணும்படியாவது
விஸ்வாதிகம் ருத்ரம் ப்ருஹத்காரணகாரணம் என்றும் விஸ்வாதி கோடி
ருத்ராதிஸ்ருஷ்டி: என்றும் நக்ஷீந்த்ர ஸ்வத்ருஷ்டா ரோஜ்ஞாயா நஸ்தி
வ்ருத்ரஹந் ஸூகாஸேவ தேஹ்யாஜ்ஞாயா ஸூகா ஸம்பராயணம் ஸிவஸ்
வ ஸக்யம் ஸிவங்கர: என்று இத்யாதிகளாலே தேவதாந்தரங்களி
னுடைய ஸாம்யம் சொல்லும்படியாவது இதுக்கு ப்ரமாணா
ந்தரங்களும் பரிக்ரஹாக ப்ரமாணங்கொண்டு ஸாமாநாதிகரண்யவா
க்யங்களுக்கும் ஸரீராத்மபாவ ஸம்பந்தத்தாலே என்றும் அவ்
வோ தேவதைகளைச் சொல்லுகிற ப்ரஸம்ஸங்கள் தானும் ஸ்துத்யர்த்தமாத்ர:
பஹுக்ஷீராஸாஜீவ என்று விலைப்பசுவைப்போரப்பொலியச்சொல்
லுமாப்போலே தத்வ பரமென்றும் ப்ரஸம்ஸா பரமென்றும் ஸ்ரீகாஸ
ப்ராணவாத தேவம் த்ருப்ரஹ்லாதாதிகளுக்கு பரத்வம் இல்லாமைத்து ப்ர
த்ராதிகளுக்கு பரத்வம் வருவதென்கிற தாத்பர்யத்தாலும் உபபா

ழிக்கவேண்டி ஸ்நேஹபூர்வமாயிராதபடி ஸுஹ்ருத்வாஞ்ச ப்ரஹிஸ
வெஹவா பெருமாளென்றறிவிக்கைக்காகத் தாரஸ்தாதிகளையிட்டு த
க்ஷ நிர்ணயம் பண்ணுகிறான் - இதில் - ஸர்வஸம்ப்ரதம் வாத்ஸல்யவக்ஷ
ணெ ஸ்தஞாரநேத்ரம் ஶ்யாமவேநேத்ரா - கத்ருஷ்டவ -
வம் ஸர்ஷம் ப்ரயாநயம் ஸகாகுத்ஸ்தம் ஜதிப்ரஜஜெ
என்றித்தைநகி முன்பு கண்டறியாதிருக்கச் செய்தேயும் திருமே
னியில் ஸ்வயம் வஸித்துக்கிடக்கிற ராஜலக்ஷணங்களாலும் ராமேக்ஷ
லபத்ராக்ஷ: எனறும் ககலாயாரணமானகண்ணழகாலும் என்றுடை
யஹஸ்தாவைக்கொன்ற பெருமாளிவரென்றறிந்தானென்றுஸௌஹ்ருத
திலே ஒருயோஜனையும்-ஸர்வஸம்ப்ரதம் வாத்ஸல்யவக்ஷணெ ஸ்துஎன்று
ஸௌஹ்ருதிஹங்களாலே மறைந்திருக்கச்செய்தேயும்-வகாரஸம்வி
தமானவாக்கு குணங்களாலும் - யஶாகவ்ராஸம் பூர்ணுரீக்கெவ
க்ஷிணீ என்று வாக்கு ஸம்வக்கமான திருக்கண்களாலும் கண்டவாறுதா
ற்றனதேயுலகே நின்றானென்றும் நிழலெழுகிற பூர்ஷகாரவ்ரா
யாநந்ததாலும் கயம்ஸகாகுத்ஸ்து ஜதிப்ரஜஜெ என்றும் ஆயர்புதறி
ரனல்லனரும் தெய்வமெனறும ஐஶ்வர்யவதிருமங்கா அப்பரவஸ்து
த்தானென்றறிந்தானென்று வாக்கு நநிலெர்ருயோஜனையுமிறேஅவ்விர
ண்டையுமசேர்த்துயோஜிக்கிறது-க்ஷ ம-இவனுடைய ஸத்யஸந்திருக்
கிறபடிராஜாக்களையுமகப்படக்ஷ ம்கரிக்கிறான்-க்ஷ ம-மேலேகவ்ரஜெயஸ்து
என்றுதுடங்கி ஏறப்புகுகிற குணஹாரத்துக்கு கபிஷ்டானமுண்டா
ம்படி சுஸ்ரூயந்தவனைப் பாரிக்கிறான் - க்ஷம - குணாநாகொரா
ஹாநு என்கிறபடியே கநவயீகாதிஸாமஸ்வெய்யகல்யாணகுண
குணங்களுடைய ஒருசேர்க்கையாம்படியான ஸ்வரூபத்தின்கனமிரு
ந்தபடியேன்-க்ஷ ம-ராவணகுறைஹிதஹஸ்திகளைப்பட தலையழித்
த வாயியைக்கொன்றுவென்றிகொண்டு ஒன்றுஞ்செய்யாதாரைப்போ
லே நின்றநிலையென்றான்-க்ஷ ம-வாலிகளைஞேசிக் கிடங்கடைந்து மீட்க
ஹராராஜருக்கப்பட வெற்றிகொடுத்து ஸாரணாமத்தவத்ஸரான நீர-

ஸம்-வஸ்து வோபாகளானவாங்களுமட்டப்பட மறியாதே வந்துகிட்டுமப்படியாய
னீர் - ஸம் - வஸ்து வைவஸ்த்யமாகுமாப்போலே வாயாறவைய
வந்தவென்னை வாழ்த்துமபடி பண்ணிவைத்தீர் - நீ வாழ்த்தினைக்கு ஒருப
பட்டாயாகிலுதன்னை தூடங்கலாகாதோவென்ன - ஸர்வஜ்ஞம் உம
மையுமறியாதே என்னையுமறியாதே முகங்கொள்ளலாமோவென்றுபார
த்தேன் அது முகங்கொள்ளவொண்ணாததாயிருந்தது - ஸர்வஜ்ஞம் - நானே
அவ்வாறு வேதாந்தமென்று துடங்கினவேதமகப்பட ஸோஹம் என்றுமக
உத்தாவேதஎன்றும மீளுமப்படியல்லேவும்முடைய ஸர்வஜ்ஞத்வம்
ஸர்வஜ்ஞம் - ஸர்வவிஷயம் ஸர்வஜ்ஞமிறே ஸர்வஜ்ஞயாகிறதுதான் ஸ
த்ருமஹாஸ்வதிம் அதாவது - ஸர்வத்ர ஸ்வஸம்பன்னம் ஸ்வஜ்ஞானஸ்திம் அ
வைமூன்றுக்கும் விஷயமல்லீராயிருந்தீர் - நஸந்த்ருஶே திஷ்டதிரூ
பமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதி கஶ்சநைநம் என்றும் களிலிஎன்றும்
சொல்லுகிறபடியே ஸர்வத்ர ஜ்ஞானவிஷயமல்லீராயிருந்தீர் ஜ்யோதி
ஷ்டோமத்தில வ்யாப்தி ஸ்பஷ்டமுறதுக்கு ஸ்வத்ரயொஷ்யமல்லாமை
யாலும நதஸ்ஸேஶாஹ்யபிசுஶ்ருஷ்யேதென்றும பதுதாஸ்மிதகாமி
லியாயமாமாயஎன்றுமஶுஷ்டானமில்லாமையாலும ஸாமாந்யதோத்ரு
ஷ்டாநுமானத்தில வ்யாப்தி ஸ்பஷ்டமல்லாமையாலுமில்லை - ஸர்வஸ்ய ம
தாஹதேர்வஸ்யக்ஷேர்விசாயாஸகாஸ்ஸர்வயோஜநகவிருபா
க்ஷியானஸர்வாஷாத்ருங்களைவ்யாப்திவெந்தன்றுலேவநூகையாலும
பக்ஷயர்த்தாவெதுக்கு நித்யநிர்தோஷயதிக்ரஹஸ்ருதி
வேதநாலே த்ரியகாரணமுமாயஸகலதோஷவிலக்ஷணமுமாகஸத்ய
மெ வஸிஷ்டிகையாலும் ஸாமாந்யஜ்ஞானவிஷயமல்லீர் - யதோ
வாசோநிவர்த்தந்தே ஸர்வாஸ்யம்நஸாஸஹஎன்றும் நேதிநே
தி என்றும் யதோநவேத ஶ்ரோதாஸஹைந ஶ்ருதிவிஶேஷித
மேவஸ்தம் என்றும வேதங்களும் வஸிஷ்டாதிக்க மாட்டா
மையாலே ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞானத்துக்கும் விஷயமல்லீர் - ஸர்வ
ஜ்ஞம் - ஸர்வாணங்களுக்கு விஷயமல்லீரென்று மிடம் சொல்லவே

ஞானமோ, ஸ்வரூபேண — அசேதநாசேதநங்களோடே வேறோ ஸாம்யமேவ யதி வாதவமேவ எல்லாம தனக்கும் தனதன்மை யபிவ்யபாரென்று ம் ஷுத்தஷுவ — ஜ்ஞானமேவா தமக்குந்தாவபியேஷிக்க விஷயமோ — ஸ்வரூபெயஸ்து — நித்யஸாக்ஷ காலவபியெஷமில்லை — விஷயஸாக்ஷ மே ஸவபியெஷ மிலலை — ஸ்வகாய — ஞானஸாவாக ஸஷ்டவபியெஷ மிலலை — ஆக இப்படி திருவுருக்காரத்தாலும் திருவியமேத நருக்கும் திருவியகரணங்களாலும் திருகாலத்திலும வபியெஷ்ஷிக்கவொண்ணுதவ ரன்றே — ஸ்வரூபெயஸ் — முன்னெவந்து நிருமென்கைகயி மெய் தானென்கிறபடியே என்னன்று கப பேசிநசசெயமேயும எட்டபபோ கிறதிலலை — ஸ்வரூபெயஸ் ஸ்யம் என்னுமபடி ஸஹிஷிதமெஸவத — கோ நகாவ ஸம்வம்யியா யிருக்கசசெயமேயும ஸ் என்னும்படி விஷ்ணு ஷ்ேமஸகாவாஞா வதிக்கபபோலே அளவிடபபோகிறதிலலை — ஸ்வரூபெயஸ் — கண்ணிடப்பாததவாறே யெளியிராயிருநதிர் நெரு சிடப்பார்த்தவாறே அரியிராயிருநதிர் — நவக்ஷா ஷா ஸ்ருஹ்யதே ஸ நஸாத — விஸ ஜீநஎன்கிற ஸ்ருணம்பொய்யாயிருந்தது — ஸ்வரூ பெயஸ் — ஸவஷ்ட ஹ்வதிஷ்டஞம் ஜஜஸஸஹஸ்ரநாமஜிதம் என்றும் கையும் விலலுமா யொரியிராயிருக்கிற நீர் தஸஸ்வரமோயாதாஸம் வவக்ருதஜாஜம் என்று கையும் ஸம்வக்ருஷகருமானவாரவஸ்துவா யிருந்தீர் — ஸ்வரூபெயஸ் — வாக்யம் எட்டவொண்ணுதென்றிருந்தோம்ஸள வஷ்ட்தானு மெட்டபபோகிறதில்லை — ஸ்வரூபெயஸ் — ஒருபரிகரமுமன றிக்கேதனிமைபபட்டாபபோலேயிருக்கிறநீர் காஙஷாவவிசேஷாத்து ஸ்நா வபிஷதாஜவ என்கிறமடியே ஸவபிதீத வபிகாரனைப் போலே வுள்கொள்ள வொண்ணுதபடியா யிருநதிர் — ஸ்வரூபெ யஸ் விதருநியோமத்தாலே தாவஸாயி வநவாஸம்பண்ணபபோ நதீர் விராயவாக வம்யவாஸ்ருஷ்டிகளாக கொன்று திரியாநின் றீர் உம்முடைய நினைவும செயலு மறிதியிடபபோகுகிறதில்லை ஸஞ காரணத்துக்கு யெட்டவொண்ணுதென் றேறிந்கால வாஷ்யகாரணத்

தனக்கு எட்டலாமோவென்றிருந்தோமாகில் - ஶரணாகதர் அதுவும் செய்ய வொண்ணாதபடியா யிருந்தது உந்நூலகிட்டவொண்ணாத்தையோ ஶரீரத்தால கிட்டலாகிறது - ஶரணாகதி -விஷ்ணுர்வாராஹீரூபம் யாகீ என்றும் ஓஹாரஜனோயேந ஶத்ரூவம்யாகீ என்றும சொல்லுகிற நல்வழியே போவாருக்கு கிட்டலா மத்தனைபோக்கி வயஸ்வ்ருதம் என்றும வழிநிகைத்தல மருகின்றேனென்று வழிகெட்டுநின்றவர்களுக்கொருக்காலும் கிட்டவொண்ணாதாயிராநின்றது - ஶரணாகதி - ஷகதிவிஶ்வணமத்யவஸாநநெஷ்டயிறேஅப்படிக்கிவிஶ்வணாத்ருமாய் பொடியாக்கவென்று பார்த்தால் ஸர்வஸ்தூக்ஷ்மமென்று ஸூக்ஷ்மத்வமாகையாலே ஸூக்ஷ்மஷாத்ருபோலே பொடியாக்கவொண்ணாது ஶதியாய் நின்றவிடத்திலும கட்டிவடிக்கவென்று பார்த்தால விஶ்வம் என்றும் எங்கும் பரந்துளனாகையாலே கட்டி வடிக்கப்போகாது ஸவஸாதநமாய் முடிக்கவென்றுபார்த்தால் நித்யமெனறும ஸர்வகால ஸத்தாகையாலேகாதிதமானநாசம்பண்ணவொண்ணாது-ஆக,நித்யம் விஶ்வம் ஸர்வகதம் ஸர்வஸூக்ஷ்மம் எனறிருக்கையாலே இவை மூன்றுஞ்செய்ய முடியாதென்றுமாம- வாரிவயக்ஷ்வீதரானவர்களும்வந்தடர்ந்துவந்து க்ரியைபண்ணலாமோவென்றிருந்தோம-ஶரணாகதி-அப்படிவருவார்க்கு அணுகவும்கூடவொண்ணாதபடியாயிருந்தீரொன்றுமாம் வாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளுடையகுதர்க்கஙகளாலேஅறிக்கலாமொவென்றில-ஶரணாகதி- தர்க்காவந்திஷ்டாதயோவிஹிநாஃநவாநத்ஷேஷ்வஸ்வஶாவஸ்திகிஞ்சித்யுஸ்வைய தகம் நிஹிதம் ஶரணாயாம் என்கிறபடியே-உளன்சுடர்மிகுசுருதியுளஎன்றும் வேதஶரணையிலே ஸர்வரக்ஷித மாகையாலே தர்க்காஸாஸங்களாலே யாதல் ஒருத்தரைமாறமான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலே யாதல ஸவிகாரயராயிருந்தீரொன்றுமாமஇப்படி ஸர்வேஶ்வரஸ்வரூபங்களாலே ஸ்வரூபாயிவார ஶரணாராஜ்யங்களைப் பறித்தாளுவதாகக் கொன்றீரொன்றிருந்தோம் ஜிதேந்த்ரியஸ்-அப்படி அன்றியிலேஓஹாரராஜாக்குக்குடுத்தபடியாலே-

விஷயவஶ ரன்றியிலே யிருந்தீர்-ஜிதேந்த்ரியம்-இந்த்ரியங்களு மடங் காதே கண்டவிஷயங்களிலே வஶங்களாகையன்றிககே அவையும மு டைய கீழேயடங்கும்படி யமுக்கியாளவல்லீராயிருந்தீர்-ஜிதேந்த்ரியம்-ஆரேனுமொருபுருஷனும்யாதேனுமொருஸ்த்ரீயைக்கிட்டினாலேறிட்டு பார்க்கக்கடவதாய்த் திருப்பது அப்படியிருக்க நாரீஸ்தநபாரம் ஸ்து வக்ஷஸ்யாஸ்திவஸ்த்ரதியென்கிறபடியேயித்தனை போருநான்றிகிறவிட த்தில்முகமெடுத்துபாராதேநிற்பதே-யென்னவிரக்தரோ விவரொன்கிரு ள்-ஜிதேந்த்ரியஸ்ய-வஶ்யத்வக்ஷஸ்ய ஸ்வாத்யகணம்என்றும்க வாண்யவாதோ ஜவநோநக்ஷீதா என்றும் ஸர்வேந்த்ரியோப விநாஸவம் ஸர்வத்ரவஶ்யதி என்றும் நாட்டோ வாதிககவை படைத்தீரத்தனைபோக்கி நாட்டாரைப்போலே இந்த்ரியாயீநவ்ருத்தி யன்றியிலே யிருந்தீரொன்றுமாம் ஜிதேந்த்ரியம் - தந்த்ரம்ஸம் தந ஸாவ்யோந்த்ரியோபவிதஜயம் என்றும் மனனுணர்வ ளவிலன்பொரியுணர்வவையிலன்என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியேநாட்டாரு டைய பாஹ்யாந்தரகரணங்களுக்கு எட்டவொண்ணாதபடியாயிருந்தீ ரொன்னவுமாம் க்வம் ஜிதேந்த்ரியம் - ஸஹஸ்ராயோஜாரஸ்வரவதிர ஸ்ருதார்த்தநயாம் வ்ருஜாநாயோயாவீ தஸஜதமரோரஸிந்தர வஶாம் ஜத்யாதிப்படியேஎங்கள்மாமனரான விந்த்ரநு ஸஹஸ்ராஜார னுனன் அவருக்குமேலான ப்ரஹ்மாஸ்ததாஹிஶாஷம்பண்ணினன்ப்ர காஶகநாந வந்த்ரநு மாரதாரஶ்ராஹிபானன். ஆதித்யவம்ஶ ரானஸஹாராஜரும் இந்த்ரவம்ஶரானவாலியும்என்னளவிலேபட்டபா டிதுவிஶ்வாமித்ரநுஶேநகாவஶனனன்இப்படியேநாடிருந்ததெகுடியா கவகப்படாநிற்கநீரொருவருமேகாணும்விரக்தராயிருந்தீர்இந்த்ரியேஃ காஶவ்ருத்தஸ்நுக்ஷ்யோஸஶநீ ஜேஶ்வர என்கிறபடியே ராஜ்யதாரங் களைவிட்டிருக்கிறநீர் அந்தநசையாலே வந்தீரோவென்றிருந்தோம ஜிதேந்த்ரியம் அவைறறில்நேராக நிஸ்ப்ருஹராயிருந்தீர் இபபடி விரக்தராயிருக்கிறவர் நம்மைநலிவானேன் - ஸயாஶிக்ரோவென்

நிருந்தோம் உதாராதிகள் - இந்த வ்யாபாரமெல்லாம் ஸ்வார்த்தமா
கவுபகாரகமாயிருந்தது - உதாராதிகள் - தனக்கென்று செய்யுமவ
ன் ஸாத்யாதிகள் தனக்கும் பிறர்க்குமென்று செய்யுமவன் உதாரா
திகள் பிறர்க்கென்று செய்யுமவன் உதாராதிகள் அன்றிக்கே - யாதி
கள் உதாராதிகள் உதாராதிகள் உதாராதிகள் - யாதிகராகிறார் ய
திகளும் வாஸிகள் அதாவது வரமாஸ்ரயதாவது தாஸர்யத்தே
என்று வரமாஸ்ரய யதிகளைத்தாஸ்யம் உதாரிகளாவது
தபோவம் விஞாநஸ்த ஐஹவதிநாந்ய வாயா: எனகிறபடி ஸ
ஞ்சாமத்தாலே ஹஜநீயராயிருக்கை - உதாராதிகளையாவது
ஶரணஹம்ப்ரபத்யே என்கிறபடியே ஸகலலோகஶரண்யனை உ
தாராதிகளையாவது தேநாநுஜ்ஞாதோ - ப்ரஹலோகம் ம
துதிஎனறும் உவாயோம ராஜவஸ்யாஸ்ஸென்றும வஸஷ
காரவஶீகாரமாகை - யாதிக்கடமாவது ஸாதநாயதிஷ்டம்
உதாராதிக்கடமாவது ஸாதாரண யதிஷ்டம் ஆகையாலே ஸா
தநாயதியமாவது கூநஸம்ஸ்யம் வோயதி என்று நொந்தாளாக்க
ணடா லயபோவென்றிருக்கை - ஸாதாரண யதியாவது க்ஷமை
விதத்திக்ஷாத்ரம் யதிம் ஸ்வபஹநந்தே - வயஸ்து யதிபக்ஷ
ஸ்வராஜ்யவஸ்தவம் ஸிநாம் க்ஷத்ரியாணாமயம் யதிராயஶ் ப்ரஜாவஸி
வாஜநம் என்றுதன்னையடைந்தவர்களுக்கோ ராபத்துண்டானால மார்
பிலேயம்பெற்றிபரிகரிக்கது குடுக்கையாகையாலே வாலியோடேபொரு
து ஸஹாராஜ்யப்ரக்ஷிக்கையாலே யாதிக்கராணவரன்றிக்கே உதா
ரயாதிக்ராயிருந்தென்றுமாம் - உதாராதிகள் ஶத்ருவான ஸஹா
ராஜபோகைக்ஷித்து ராஜஸியத்ருஷ்ணாஸ்த்ரத்துவாவாணிபந்
வா:-நிரூபாஸ்யமயாஹி ஸஞ்ஸுத்திநாயயா எனகிறபடி
யே ஸகூர்த்யகாணத்தாலே நாரகியானவாலியை தஸ்யதணொவய
ஸூதா: என்றும் வயதனுத்தாலேவெறுதஞக்கினபடியாலே உதாரா
திகளா யிருந்தென்றுமாம ஒரு ஶ்ரயஸ்யாய நமான யதியோ

ய் ஸம்ஶயங்களுமன்றோ வென்றிருந்தோம - க்ஷத்ரியகீர்த்திஸ்ச
த்யாநா ஐஶ்வர்யம் என்னும் நிகில புகழாயென்னும சொல
லுகிறபடியே மன்னும்பெரும்புகழாயிருந்தீர் க்ஷத்ரியகீர்த்திஸ்ச - ஒருவ
ராலுமதிக்கவொண்ணாத புகழையுடையீராயிருந்தீர் அதாவது த்ரவ
ஒருன வாலியைக்கொன்று தேடிப்படைத்த புகழைக்குமறைந்து நின்று
கொன்றீரென்றும் நிரபராதியைவதம்பண்ணினீரென்றும நிஷ்ப்ர
யோஜநவ்யாபாதநம் பண்ணினீரென்றும இப்படிகளிலேஅனேகம்
கண்ணழிவுசொல்லி யழிக்கலாமோவென்றுபார்த்தோமராஜாக்கரு
குவேட்டையுமமறைந்துநின்றுகொல்லுகையுமநீதியென்னும் ஸம்ப்ர
தாயமாய ஸாமர்த்யமாநாவன்பக்கலிலேகுற்றஞ்செய்கையாலே ஸா
பராதவதம்பண்ணினேனென்றும்-ஜநஹிதார்த்தமாக து்ஷ்ட நிக்ர
ஹவதம்பண்ணுகையாலே ஸப்ரயோஜந வ்யாபாதநம்பண்ணினே
மென்றும் இவைகளுக்கெல்லாம் நிருத்தரமாக உத்தரஞ்சொல்லி வாலி
ஸம்மதித்தபடியாலேயெங்களாலுமழிக்கவொண்ணாதபுகழையுடையீராயிரு
ந்தீர்இப்படிமாறாதபுகழ் படைக்கைக்கடியென்னென்றிருந்தோம் - விச
க்ஷணஸ்ச - அதுக்கடியான கார்யங்களில் முன்னடிப்பார்த்து செய்
யும்படியான நிரவத்யவைசக்ஷண்ய யிருந்தீர் - விசக்ஷணஸ்ச - யஸ்ய
வர்ஜ்ய ஸர்வேவிசா ஸ்வாஹாவிக்ஞாந வைசித்ர்யாவ என்றும ஸஹ
ஜ ஸாவர்ஜ்ஞ்யமான வுமக்கிது ஒருயேற்றமோ - விசக்ஷணஸ்ச - நீர்
சொன்னவைத்துக்கு நாங்கள் குற்றஞ்சொன்னால் உத்தரோத்தரய
த்ள ஸ்வவக்த்ராவாஸ்பதியம் என்கிறபடியேஅவையழிய மேலேமே
லேவார்த்தைசொல்லும்படியானபொறிவாளராயிருந்தீர்- விசக்ஷணம்-ஸ
ஹஜஸாமர்த்யத்தாலேஇலக்குமாறுடி சூஸ்த்ர தவயம்பிறவாதபடிகருத்
திலேமாலை கட்டி விடுவதே-யிதென்னகாமைதான் - விசக்ஷணம் நீர்தா
ம் ஸர்வ ஜ்ஞராய் அறியவொண்ணாதபடியாயிருந்திராகிலும் நீர்தாமெ
ல்லாமறிவீராயிருந்தீர்-விசக்ஷணம்-ஸகாரிமைத்ரியாகையாலேஐஹா
ராஜர்மகக்குதுணையாவனென்றும்ராவணமைத்ரியாலேவாலிதுணையா

கானென்றும் நிரூபித்துயிவரைக்கூட்டி அவனை அழித்தபடியினாலே நல
லாரறிவாரியாரறிவீரிவவுலகத்தெல்லாமஅறிவீராயிருந்தீர இப்படிவிச
க்ஷணராகையாலஸதாஶ்ரேஷ்டம் நஶேஷயே என்றும் ஸர்வத்ரவை
த்ர ஸாராத்யம் ஸந்த்ரஜ்ஞாதிபரம் யம் ஹந்த: என்றுசொல்லுகிறபடி
யேஸர்வநாசரோயநம்பண்ணிவிட்டின ஸம்ஶயாதிகளையுமநிர்ணயமாக
முடிப்பிக்கிறீரோவென்றிருந்தோம - க்ஷிதிக்ஷமாவான் - பொறுமையிலும்
ஸ்ருமியாயிருந்தீர வாலியைக்கொன்ற சித்தமமாறாதேநிற்கிறநிலையிலே
நானும் ஸம்ஶயனுமநெற்றியிற்பேன்போலேமுன்னேவந்துநின்றாலதுடிக
குலையாக வறுக்கவர்த்தமாயிருக்கயெங்களைப்பொறுப்பதேக்ஷிதிக்ஷமா
வான் க்ஷமயா ப்ருதிவீஸம: என்கிறபடியே ஸர்வம்ஸஹா கொடிவிஷ்டி
ணையானஸ்ருமிப்பரப்பிலுள்ளபொறையத்தனையும் உம்மொருவா
பக்கலிலுமாயிருந்தது - க்ஷிதிக்ஷமாவான் முறபடநெஞ்சிலேகுறறங்கிடந்
தபின்புபொறுத்ததாகையன்றிக்கேயிருந்தபடி முதலிலே குற்றத்திலறி
வன்றிக்கேபொறுமையேநிரூபகமாயானஸ்ருமியின்பொறையாயி
ருந்தது க்ஷிதிக்ஷமாவான் - ஸ்ருமிப்பரப்புக்காகப் பண்ணக்கடவபொறு
மையையென்ஒருத்தியளவிலும்பண்ணுவதேயென்றுமாம க்ஷிதிக்ஷமாவா
னுஸ்ருமிராத்ருத்திலே மறுப்பாய் என்னொருத்தியளவிலே பண்ணின
பொறுமை ஸ்ருமிக்காகப்பொருமாயிருந்ததென்றாகவுமாம என்னளவி
லிப்படிபொறுமைப்பண்ணுகைக்கடிஎன்னென்றிருந்தோம் - க்ஷதஜோ
பமாக்ஷ: உயிர்கெல்லாம் தாயாயளிகின்ற தண்டாமரைக்கண்ணனென்
றும்ஸர்வரக்ஷகத்வ ஸூசகமானஇக்கண்ணின் வைலக்ஷண்யமிரு
மிருந்தபடி யென்றாள் க்ஷதஜோபமாக்ஷ: - வாலியைக்கொன்னபோ
து சித்தத்தால்பிறந்த சிவப்பு யின்னமும் மாறாதேயிருக்க என்னை மு
னியாதே பொருப்பதே என்கிறாள் - ஶரேணைகேந வாலியையோ
ரம்பாலே கொன்றீரென்று கேட்டோம் - அங்கனன்றியிலே ராமோரா
த்ராஜமோசந: கடக்கண் சிவந்ததித்தனையாயிருந்தீர் க்ஷதஜோப
மாக்ஷ: ரக்தாந்த்யநேத்ரபாணி: என்றும் த்ராதா ரு: என்றும்கண்

ணில் சிவப்பும் ஸாத்த்விகலக்ஷணமுமா யிருந்தபடியா லின்னமும்
மேல ஸாவர்ணா யானுவிரோன்று தோற்றியிராநின்றது - க்ஷ.
தஜாவதாக்ஷ:-க்ஷதத்தாலேபிறந்தநிறேமக்ஷதஜமாகிறது அப்படியேய
யாகவ்யாஸம் வர்ணநீகவெவகேஷிணீ என்று ஸவஸதயவை
மான வம்முடைய கண்ணுக்குச்சிவப்பு ஸாஸாவிகமல்ல சோபத்தா
லேவந்தேறியென்றுதோற்றியிருந்ததென்றுமாம - க்ஷதஜாவதாக்ஷ: -
இக்கண்பிராட்டி பிரிவாலேவந்த சோகாமர்ஷத்தாலே சிவந்த
தோ-வாலிபககல் சீற்றத்தாலே சிவந்ததோ - ஹராராஜபக்கல் வா
த்ஸல்யத்தாலே சிவந்ததோ நித்தநிலையாலும சிவந்ததோ தெரிகிற தி
ல்லை-யிதிலே- சுரக்ஷயஸ்ரீமாஸக்ஸ்ஸி சக்ரியஸ்ஸஎன்றுநடநி
வதந்தோறும வகாரமிட்டாள் த்தென்னென்னில் இவைற்றிலொ
ரொரு குணங்களே-யிவருடையபெருமைக்குப்போந்திருககவிந்தநிலை
குணங்களும் சோந்திருந்தால் சொலலவேணுமோ வெனகைக்காக அ
ன்றிககே யிவகாரங்களால் புறம்போரொருகுணமோமாஸயந்தனக
முக்கிடையாதேயிருக்க பிதநிலை குணங்களுமிவ்வாஸ்யத்திலேசேரக்
கிடப்பதேயென்கிறாளாகவுமாம் - ஆனலெநகவதங்களிலே வகாரமி
ட்டாள் க்ஷிதிக்ஷமாவாநு க்ஷதஜாவதாக்ஷ: என்கிறவதங்களிலுமவ
காரமிடவேண்டாவோ இடாதபோது நீதிஸம மென்றுகுறறமாகா
தோவென்றில் ஆகாது இத்வதங்களில்சுரக்ஷயகுணசுகுணதஶாஸ்ய
யஸம்பம்யாகுவிவமெக்ஷயாலேசொன்னள்க்ஷிதிக்ஷமாவானென்கிற
வதத்தில் வஞ்சாஸகோடி விஸ்தீர்ணையான ஸமுத்தி பரப்பிலுள்ள
க்ஷமாகுண மடையயிதொரு ரூபயத்தில் அடங்கிற்றென்றும்ஸத
ப்பினல்ஸமுத்ரத்தாலுமரூபயத்திலடங்காதபடியானகுணவார
வையத்தைகாஸயித்தபடியாலே யினி யிவ்வாஸ்யத்திலகுணா
ந்தரங்களுக்கு இடமிலலை யென்றறுதியிட்டுவெறுமொத்தரகுணங
களை மறந்தபடியாலே ஸங்கயதி லென்றுகமாம் அன்றியே
க்ஷமாவாநுஎன்று பெருமாளுடையபொறையுடைமையாக ஸக்தி

தவாறே யேதேனும் பிழையுண்டாகிலும - பெருமாள் பொறுத்தருளுவர் பெருமாள் பொறுத்தவாறே நாட்டார் பொறுப்பார்கள் என்று நிஶ்ஶங்கியாதேபோனுளாகவுமாம் இதப்படியாகிறது-ஸதராஜீவலோசநஃ இதில் வகாரார்த்தா நிரூபசெய்யுமபடியென்னென்னில் ஸதராஜீவலோசநஃஎன்று ஶரீரகுணமாய் ஸ்நாயிகாரணமாகையாலே ஸந்தேஹிக்கவேண்டுவதில்லை என்று பரிஹாரமாகவுமாம்-அன்றிக்கே ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸ உதாரஸ்ஸ ஜிதேந்த்ரியஸ்ஸ உதாரஸ்ஸ ஸத்யஸந்தஸ்ஸ விசக்ஷணஸ்ஸ என்று ஸர்வஜ்ஞாதிஶக்தியாயிவராக்ஷிதாதிகுணமாய் ஸ்த்ரீதியாகையாலே வகாரமெடுக்கவேண்டு இங்குக்கு ஸமஸ்தக்ஷதராஜீவலோசந என்று ஸம்பந்தஜ்ஞராயமுன்னிலையாலே ரீத்யஜ்ஞராகையாலே ஸந்தேஹமெடுக்கவில்லையென்றாகவுமாம் ஸர்வஜ்ஞோஶேஷத்ராதி ஶ்ரீவால்மீகிஹமவாந்ஜாநஶக்திபலைஶ்வர்யவீர்யதேஜாம் ஸ்யஶேஷதஃ என்றுபரகாநந்தஸம்பியான ஷாட்குண்யத்துக்கு எதிர்த்தட்டாகக்கிழே ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஸம்ஸ்ஸர்வஸம்பூர்ணஸ்ஸ - ராவணம் ஶோஹயந்த்யதேஷஜ்ஞாணாஃ பராஷோத்தம் என்றும் ஸௌஹார்த்ரஸ்யப்ரஸம்பியாக ஒரு ஷாட்குண்யங்கட்டினன் அப்போது ஸர்வஜ்ஞத்வாத்யாதிகுணாஷ்டகத்துக்கு எதிர்தட்டாக ஸர்வஜ்ஞயகாதியாலேஒரு குணாஷ்டகங்காட்டுகிறான் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யா அஷ்டாதஶஶ்லோக வ்யாக்யாநம்.

அத்ருஷ்டம் க்ருதவாந்பாபம் ஹஸ்தேநாயத நயாந்பாந்ஃ - யாபயத்ராத்நோ தேஹம் நஶோகேநாவஸீததி - ஸந்த்யாஸ்தமீஷ்டாஜ்ஞாம் மேயாதந்யஸ்துவஹந் நஸ்ஸத:-ஹரிணீவபராமத்தெண்வநிமஹாஸ்ஹிதம் ஜநக என்று ஸீதை ஜேடொக்கமான்கு எப்படியோடொத்த ஸீதையின் அவயவவிஶேஷத்தி லகப்படாதே ஸத்யஜ விரக்தனை திருவடியகப்பட பிராட்டியைத் திருவடிதொழுது பிராட்டி வைலக்ஷண்யத்தையு மிவளெழுந்தருளி யிருக்கிற தேஹத்தையுங்கண்டு இவ

ளை யிப்படி யிருத்துவதே யென்று பெருமாளை ஶிஷ்ட மஹெழுப்ப ண்ணுகிறான் - உபஷ்டரம் க்ருதவாநு ராஜ: - நாம் பெரியகட லைக்கடந்து அருந்தொழில் செய்தோமாகநினைத்திருந்தோம் - பெரு மாள் நம்மிலும் அருந்தொழில செய்தாரா யிருந்தது ராஜ: - வனசுசா ர வ்ரதராய் பிராட்டியையொழிய வதிஃயாத பெருமாளுக்கு உப ஷ்டரம்-வ்ரணயிநிகளாய்ப் பிறந்தாராகச்செய்யவரிதொன்றைச்செய்தா ர்-உபஷ்டரம் - காட்டுக்குப்போகிறபோதகப்படக்கூடக்கொண்டுபோன பெருமாள்தமக்கு மிதுக்குமுன்புசெய்யவரிது இஸம்ஸாரத்தைசசெய் யககோலி தவிர்ந்தாரோவென்றில் - க்ருதவாநு பத்தும் பத்தாக அநுஷ்டித்திலரோ - இப்படி யிவர் செய்ததுதா னேதென்னில் - ராஜ: - பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காம லிருந்தார் - ராஜ: பிராட்டியைபிரிந்தால் புகரழிந் தெழிலகுலைந்து முகமவெளுத்து உ டம்பிளைத்து இட்டகா லிட்டகையா யிருக்கவேண்டாவோ இத்தைப்ப ற்றவிறே பிராட்டியும் க்ஷிப்ரதமெஸவைாநவணும் தவ்யாநநவ உஸவைாநமயீ என்றும் முகத்திலொளியும் மணமும் மாறுதேசெல் லாநின்றதேயென்று கேட்டது - ராஜ: - பொடிமூடுதணலாயிருந்தார்- வடிவில் பசையைக்காட்டித் துவகநிகொண்டுபோந்துநடுக்காட்டிலே தள்ளுவதே கஜத்தாலே கவஹ்ரமெதயாளுளல்லது இவர்தள்ளினு ரோவென்ன - இவளைக்கண்டு வைத்தாலவர் தாமகலப்பெறுவரோ- ஹீ நோயஉநயா-இவரிவளைவிட்டுமான்பின்னேபோகப்பட்டன்றோ இவ்வ வஹாரம்தாநுபிறந்தது கநயாஹீநஃ-இறையுமகலகில்லேனென்கிற விவளையோபிரிவது - கநயாஹிநஃ - உதப்பினுடைய நித்யயோம த்தையுங் குலைத்திலரோ - கநயாஹிநஃ - கநந்ய ஹாவாஉநாரக வெதநாம்கூயாவிஹீநாம் ஊரணாயநிஶ்ரிதாம் என்று சொன்ன விவ ளையன்றோபிரிவது - கநாயாஹிநஃ - ஶுஜயா தெவொதெவகுஉ ஶைமெத என்றும் கவ்ஶயம் ஹித தெஜொயஹ்ய ஸாஜநகாத ஜா - என்றும் கநந்யாராவவெணாஹம் ஹாஸ்ரெணவ்ஹாயயாள

ன்றும்எல்லாப்படியாலும்தமக்குமினுக்குமுண்டாயிருக்கிற விவளையோ
விடுவது - வ்யஸநம் - ஒன்றும அறியாராயிருந்தார் - வ்யஸநக்க
மாவது அறியாத்தனமிறே - வ்யஸநம் மேன்மையுண்டிதுதன்னைபோக்
கி நிரமை யிலலையாயிருந்தது - வ்யஸநம்-அணைகுமிரைகட்டவும் படை
யாளவும் கணக்குககேழககவும் கறறுரித்தனைபோக்கி வ்யணயிகுத்தி
ல் புதியதுண்டிலராயிருந்தது - வ்யஸநம் பெண்ணின்வருத்த மறியா
தான் - வைஹயாவிஜாயதேஎன்றும்வைஹ்மிஜெஸ்ரீதாநிஜநா
தியென்றும பலபிறவிபபெருமானென்றும பிறககிற பிறவிமெல்லாத்தி
லே யொருபெண்பிறவி பிறநதானுகிலிறே யிவ்விணையாளனுப்பெண்பி
றந்தாரெ யதுமபெருந்துயரறிவது இப்படி வ்யஸநக்களா யிவர் செய்
ததென்னென்னில யாரயதஸ்யாதநோதஹம் -பிராட்டியைபபிரிந்த
பெருமான் கடலிலேபுக்காராயமுடிந்தாரென்று பேர்படைக்க வேண்டா
வோ யாரயதி - யமித்திருபபதே யித்தனைபோது ஸதலைத யறியவே
ண்டாவோ நித்யமான ஸ்வரூபத்தைத யறிககபபோமோவென்ன சூ
தநோதஹம் நித்யரான ஸ்வரூபமிருக்க ஐஸ்வர்யஸ்ரீதாஸீ
தேரதஹஸென்றுவந்தேறியானவுடம்பைவிடலாகாதோநித்யம்நி
த்ய க்ருதியம் என்று ஸ்வரூபம் தோவாதிரூபமும் நித்ய
மன்றேயென்ன - ரராஜம் சூதநோதஹம் - சவ்யாக்ருதமான ஶரீ
ரததைசசொன்னேனே ஆதியுஞ சோதியுருவை யஙகுவைத் திங்கு
ப்பிறந்தபடியை விடடாலாகாதோ சூதநோதஹம்-தாமொருபிராட்
டியாய் வராயீநா வஸிஷ்டயஸ்ஸுவர்ணம் என்றும் மாயும வகையறியேன்
வல்விணையேன்பெண்பிறந்தேனேயென்றும்வாஞ்சாயமாயநோககியிரு
க்கிறரோ - தம்முதான வுடமபைப்போகவிட்டாலாகாதோ- சூதநோ
தஹம்- தம்முடம்புதம்முதோ ஸ்தநாமென்றும்பிறருதன்றேபிறரு
டம்பையென்செய்யச்சுமககிறுர் அவர்செய்வதென்முடிக்கைக்குக்கருவி
யில்லையாகிலென்ன நஶோகேநாவஸீததிஶோகமிருக்க வேறுகருவி
வேணுமோ நஶோகேநாவஸீததி-ஶோகாஶ்ரீவ்யஸ்யதி -என்று

ஸோகமாகிறபெருநெருப்பிருக்க வேறு கேட்கவேணுமோ-பெரியவா சசான் பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

ஸுந்தரகாண்ட ஸ்லோகவ்யாக்யானம்.

த்ருணமந்தரதஃக்ருத்வா ப்ரத்யுவாச ஸுசிஸ்மிதா-

நிவர்த்தய மநோமத்த: ஸ்வஜநே க்ரியதாம் மந:-

வ்யாக்யானம் ஸாயமேவ ஸீதாஷ்டும் ஸாமதி யத்க்ருத்வா ப்ராதரத்தூ:-என்று உறங்கி யுணர்ந்து எழுந் திருந்த ராவணனு மநபரவசனாய் தீவிகா: கநகீ: காஸ்சந என்றும கநகதீவிகாகளாதி ப்ராஜ்யஜநதா வராதாஹ்மாரவா மராமணிய்வஜகநாதி பரிசஹங்களைகொண்டு கம்பநாம்ஸம் பெவிக்க ராவணஸ்யோத்தர: ஸ்ரிய: என்றுப்ரயாநமஹிஷிகளிலே சிலர் பின்செல்ல நிஜாமேஷ்ச மதியாகக்கொண்டு கமோகவ நிகையில் செல்லததாவரவக்கவதேஷீ ராவணம்ராக்ஷ ஸாதிபம்-என்று இவனைக்கண்டுபெருங்காற்றில்பெருங்கொடியாடை போலே நடுங்கி ஊருப்யாமுதரம் ஸாத்யவாஹுப்யாஞ்சயோ ய்ரள உபவிஷ்டாவிசாலாக்ஷீ என்றுஸூநங்களைவிஷதூஷ்டிகள்பாராத படிமறைக்குமாப்போலேமாதவிரூஹ்ய மானதிருவுந்தி திருவுதிரம் தி ருமுலை திருக்கண்களை திருத்தொடைகளாலும், திருத்தோள்களாலும், கண்ணிர்களாலும்மறைத்து ஸங்கஸ்யஸம்யக்தே்யோஷி திவம் நாரமேஷோனென்கிறபடியேகடிவிசையாய்தன்ஸங்கமாகிறபுரவிகளை ப்பூட்டின மநோரதத்திலேயேறிபெருமாளைக்கிட்டி ஸீக்ஷ்ணாம் ராமதீர நிற்திதாம்ஸுவக்ஷஸாவயதவக்ஷோரநாம்-கூறவ்யதாம் ராமதீவமேபியிம்வ்ரோஷயானஸவயாயராவணம் என்றுபெரு மாளெங்கேயென்றுபார்த்துகாணுமையாலேயழுவது வாதிவ்ருத்தி லேயிவளொருத்தியேயென்று கொண்டாடும்படியாவது, யயாமநோர யம்பெருமாளை கூறஷிக்கப்பெறுமையாலே ஸ்திதவிகவிதாநா

உலலகஞ ஏவதாநாம் என்றும்படிதிமாத்துக்குச்சியிட்டவிமையும் பெருமாளெங்கேயென்று அவரிருந்த ராஜ்யவானளவும் நெடுகவடி யொத்துவது இத்தனைக்குமடியான வாஹிஜாத்ய முடையவளாய ஸ்லே ஶிக்கிற பிராட்டியை யேத்தி வார்த்தைசொல்லி ஸுவிநாஶஹேது வாக அதுதருகிறே னிதுதருகிறேனென்றுநிலேபோககலாமோவென்றே த்திறன் இபபிததகை எல்லாம்பார்த்து-போதுநின்றபொன்னங்கழலெ ஸுமகா கஏவரோடு வ்ருதிகஏவரோடுவாசியறஸவஸ்லாகிகளா ய் வயாஹஸ்வேகாக்ஸ்ஷூ க்ஷுவயாவயஸ்வாவயக என்றும் வா ஸகூவாஞவான பெருமாளுக்கு ராஜஸ்ய வ்யவஸாயஜா என்றுகரு த்தறிந்த ஜஹிஷியாகையாலும் கூவ்ஶாதாஸவஸ்ஸொகாநாஜேன்றும் கவிஜமநூநாதரமென்றும்உவாயஹஏதாவாவஸூஹாவ்ராவத்தி யொ ஙிநீ என்றும் ஜகூதீ வ்ராஷகாரகெவநிஷ்ஷ்ட்ர வாரஷேஷீஹீ என்றும் விஶேஷித்து வ்ராஷகாரகிற ஸம்பம்பத்தாலும் தன் வாரிஸ வஙகளகிடகக ஐவ்நத்ஜத்தைககண்டு பிராட்டியும் இவன் சொன்ன வைத்துககு வ்ருதிவவநமும ஹிதமுஞசொல்லுகிருள் -ஐ ஸுமுத்தாலே காஜெயகவாவிஶாஜாக்ஷி என்றும் யஜ்ஞவைஶ்யாஜிகெ மாதுஶீதாம் ஶஷஹ்யூராநநெ - தஸ்ஸிநுதஸ்ஸிநு வ்யயஶௌர ணிவக்ஷஜஜநிவஸ்யெதெ என்றும் ஸுஹாவஜம் சொன்னவைததுககு நிவதயஜநொஜத்தென்றும் ஸாயயஜவெக்ஷுவஸு ஸாயஸா யவ்தஞாஎன்றும யயாதவதயாநெஷாம் ஜ்ஞாராகஷ்யாதி நி ஶாஷா என்றுபொல்லாங்குகளைத்தவிர்த்து நன்மைகளை ஆரவரியென் றும் உத்தரம் சொல்லியும் ஹஞ்சஹொமாநு யயாஸவம் என்றும் வக்கவெணீ யராஶயாஸ்யாநஜிநஸம்பரம்-கஸ்லாநெவ்யஸவெ வாஸஹ்ரநெதாநூள வயிகாநிதெ என்றுஞ்சொன்னத்துக்கு க காயம் நஜயாகாயஜெகவத்தாவிமஹிதம் - கஜமஸம்வ்ரா ஹ்யஸவஞ்ஞகஜெஹதிஜாதயா என்றும் நாஹஜளவயிகீஹா யஜாவாஹாயஜாவதீதவ என்று உத்தரம்சொல்லியும்-கஸக்ஷும்

யாமேஷஹாராஜாவிஷ்ணுத்ரஜ: ஸஹஸ்ராம்ஶ வ்ருத்ய நிக்ஷேபஷ்டாத: ஸஸாஸாரா என்று தன்னுடையபிள்ளைத்தனஞ்சொன்னதுக்கு - ஜந ஷ்டாநே ஶஹஸ்ராணி ஸாதோஶ்ரீகஷாபமேஸஹர்க்கே நக்ஷய யோர க்ஷர்கஸ்ய ததோஸஹஸ்ராயா மேவ - சூரஸ்ய ஸம்தததயோ ஷ்டுஞ்சம்நிஶர்ஶ் நரவிஷயோ என்றும் ஶோபம் ஸதயோஷூராத்ர ரவநீதா கயாயஶ - நஹிம்யஶவாவ்யாய ராஶக்ஷண்யோயஸ்யா - ஸக்யம் வநஸ்யநே ஷ்டாதம் ஸநாஸாதஷ்டுஷ்யோரிவ என்று பெருமாள் கண்வட்டத்திலே நின்று நீதப்புவயோ புலிமுன்னே நிற்கும்நாய் போலே பதினாலாயிரம்பேரைத்தனியேநின்றுகொன்றுகூறையாடினதநி வீரத்துக்குவ்யதிக்ரியையாகமாரிவனைக்கொண்டுபண்ணினக்ருத்ரிம த்திலேகண்டிலோமோ அவ்வாண்புலிகள்நாற்றங்கேட்டுநின்றால்பின்பன் றோஉன்வெற்றியையுமாண்பிள்ளைத்தனமுங்காணலாம்பெருமாளுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனமும்பேசிஉத்தரஞ்சொல்லியும் ஶோகேஷ்யாமி ரதாநி வம்வ்யஶக்யாஹதாநிஶ - தாநிதஷீரவவராணிராஜ்யே ஷாதஹஷுதஎன்றும்ஜஶஷுவ்யஶிவீம்வவராம்நாநாநமர ஶாஹீநீம் ஜநகாயவ்யஹாஸ்யாஶி என்றும யாநிவெஸ்யவணெ வ ஹ்ராரதாநி வயநாநிவ என்றும் ராஜ்யரத யநயாந்ய நமரவ தநாஶிகளைத்தருகிறேனென்று வ்யோஹித்தத்துக்கு ஸக்யாஶோஹ யிதம் நாஹஶெஶ்வயேஷண யநேநவா - சுநந்யாராவவேணா ஹம் ஹாஸ்ஶரணவ்யஹாயயா என்றும் யம்க்ஷம் ஜெவிநிரிக்ஷ்யவெ- வஸ்யாவ்யஶி ஷூமணீயந்யஶி வகூஶ்நஶி வபேஷிஶாது என்றும் ஶ ஹாயநத்தைப் பிரியாதேயிருக்கிற வென்னையோ நாலுகாசிட்டு வ ஶீகரிக்கத்தேடுதியென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் வஹஶந்யஷூஶோஶ ன்றுஶோஷுஹஷீ க்ஷயயாவவம் என்றும் என்னையு மாதரித்துக்கொ ண்டு யணையவேணுங்காணென்றத்துக்கு-உவயாயஹஜம்தவ்யொ கநாயவ்யஸக்ருதம்கயம்நாஶோவயாஸ்யாஶிஹஜஶந்யஷ்யகஷ்யஷி க என்றும் அணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோ வடிச்சியோ நந்தலைமிசைநீ

யணியாயென்றெல்லாருந்தலையாலேசுமக்கும்படியான உலகுடையபெ
ருமாளதோளிலே தலைவைத்த நான்வேறொரு கூ–ஷனைநீண்டுவதோ
வென்றுஉத்தரஞ்சொல்லியும்பைஹாஸநீய்ஸோமென்று–நஹிவெவெஷ
ஹிராஸக்யாஷ்டோவாவ்யாவைஹுவெத என்று நவாவிஸஹ
ஸ்ராக்காவாவ்ஸஹஹுநிராவவ:என்றும்படிஎன்கையிலேஅகப்ப
ட்டவுன்னை பெருமாள் காணவும்விட்டவும வல்லவரோவென்றதுக்கு
கவெநஷ்திஸோ ஹஸ்தாக்தஃ ஸ்ரீவுஸஸிஷஸ - கவு–ரொஹ்ம:
ஸ்ரீயம்ஸ்ரீவாம்விஷ்ணுஸ்ரீ ஹிஸிவகவெஸேன்றுகவு–ராவஹுதஸ்ரீ
யைமீட்டாப்போலேயுன்னெதிரே என்னையும்மீட்கப்புகுகிறபடி பாரெ
ன்று உத்தரம்சொல்லியும் ஜேஸ்ஸாந–வஸ்ஸம் ஸ்ரீயம்ஹஜயஸ
ஸ்வஜென்று என்வெஸ்யஹும்வத்துகித்திகளைப்பாராயென்றதுக்கு
க்குவஷ்ஸாநிவிநஸ்ஷிராஷ்ட ராணிநமராணிவதயெவயம்கூாம்ஸா
ஸாஷ்ஷம்காரந்தளவஸம்க–வா - கவுராயாந்தெவெகஸ்ய நவிரா
ஜிநஸிஷ்தி - என்றும நஸியாதவிவையடைய நஸிக்கப்புகுகிறப
டி பாரென்று உத்தரஞ்சொல்லியும் நிக்ஷிவஜிஜயொஸஹதஸ்ரீவ
நமொவஸ: வதீஷுணிஸஸாயீவஸம்கெஜிவதி வாநவாஎன்றும்ஹ
வெஷ்டஸ்ய–ராய் ஸத்தைதன்னிலே யகப்பட ஸஜெஹிக்குமபடி
யிருக்கிறதொன்று சொன்னத்துக்கு க்ஷிவம்தவஸநாயொரெஸா
ஸ்ஸளஜி திணாவஹ - தொயஸூ ஜிவாஜிதஃ வணாநாஜாவஸ்
தெஸரெஃ-என்றவர்தம்பியுந் தாமுமாக யுன்தலையை யறுத்து வ–
வஜெயிருக்கப் புகுகிறபடிபாரொன்று உத்தரம் சொல்லியும் நராஸ்ஷ
வஸாஜெவிநஸதெநவிகஸெஜெ:-நயநெநஸயாத–ஷ்ய வெஷஜ
ஸாயஸஸ்ஸாவிவாஎன்று ஹ–ஜவைவிகஸயநதெஜஃ கீர்த்திகளாலே
நமக்கொருத்தருமபோராதென்று சொன்னத்துக்கு வஜ–யெ உஜ
உ–த ஷம் வஜ–யெஜஜ கஸ்ஜிரம்-கூஷியம் நத–ஸம் க–ஜோ
ஜொகநாய ஷ்ராவவஃ ராஸஷ்யாநஷஸ்ஷஃஸ்ராஷ்யஸிக்கம் ஃ

ஹாஸ்யநம் - உஷித்வா த்வாதஶ ஸமா ராமலக்ஷ்மண லக்ஷ்மணௌ என்று பெருமாளாண்மைக்கு நீயென் கொண்டாய் அவர் கண்வட்டத்திலே நிதோ ற்றிருவிலனை யுயிரோடே விடுவரோ அவர் தாமவேணுமோ அவருடை யவில்லில் சிறுநாணொலியைக் கேட்டுப் பொறுத்தாலன்றோ திருநாமஞ் சாத்தினவம்புகளன்றோ காட்டிக்கொடுத்தென்று சொல்லுகிறளென்று உத்தரம் சொல்லியும் இப்படியிவனை மீட்கலாமோவென்று பார்க்கி றாளிஷ்டமத்தாலே முதல் ஶ்லோகத்திலே கொடியனான பையல வார்த்தையைக் கேட்டுத்தான் சிலவார்த்தை சொன்னாளென்கிறது இர ண்டாம் ஶ்லோகத்தாலே யவள் சொன்ன வார்த்தையாகிறது வதிரே கொமதிஸ்ஸாஜனென்றும் கதியென்றும் தானேவானென்றுமெல்லாவகையிலு யிலும் ரக்ஷகர் பெருமாளாகையாலே நீ இப்படிப்படாதபடி ரக்ஷித்துக் கொள்ளீரென்றாள் ஶ்லோகத்தாலே அவஶ்யம் ராவணஸ்ய ரக்ஷிக்கும் த னையுமிவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லிமீட்கலாமோவென்கிறளினவாலே கிடந் ததுரும்பை முன்னேபோகட்டு என்பக்கல் நின்றும் உன்னெஞ்சை மீட்டுவ குத்தவன் பெண்களோடே பொருந்திவர்த்திப்பாரென்கிறாள் - த்ருணம் அந்தரதஃ க்ருத்வா ப்ரத்யுவாச வார்த்தை சொல்லுகிற விடத்தில் துரும் பை முன்னே போகட்டுச் சொன்னாள் - வார்த்தை சொல்லுவார்க்கெல்லாம கட்டமன்றே துரும்பு போடுகை இதுக்கு வாஸனை யென்னென்னவில ஸூஸநம் ஸந்தேஶகம் ஊர்வதி என்று ராஜாக்களுக்கு ஸூஸந மிடு கை விஹிதமாகையாலும் உபஸ்ரித்தாலதான் ப்ரஸந்நாயி மிரு மோவென்கிற ஸம்ஶேகயாலும் ஸஹாவஸ்திராகம் த்ருணாதி என்கிற ஊபசாரஶேஷயாகையாலே யாஸநமிட்டாளாகவுமாம் - த்ருணம் அந்தரதஃ க்ருத்வா என்று உஜ்ஜ்வலத்ருணாஸ்ரயமெனவதீவ்ரத்யாஜ்ஞெ ஸவென்றும் நெஞ்சிலிருக்கிறதுக்கு ஸந்த்யவஸ்வபஸித்தா லெவள வி ரஶேதுயென்றுநிராஸநமோவென்கிறளினவாலேயாகிலுமாம - அன் னியிலே த்ருணஶஞ ரதஃக்ருத்வா என்று ஸஜீவஶவஸங்க்ராஹம் எ ன்றனுகவிடாதே ராவணநாஸநமாக புகுந்தபடியாயலே வ்யவயா

நம் வேண்டிவஸ்தூம் ஶேஷஸதீஶெ ஶேஷாவஶிஷ்க்தி ஹேதோர்ஹி ஜாய
தெ என்கிற ந்யாயத்தாலெ அநுமதியை கடுவேபுகட்டாளாகவுமாம்-அ
ன்றியிலே-த்ருணஶ ர தக்ஷா என்று நவரஶ்-வநிரீக்ஷணம் நாவ
ஸம்ஸாஷணம் என்று ஸ்ரீகுருகரு வரவாஷ நிரீக்ஷணம் பண்
ணுதல வார்த்தைசொல்லுதல செய்யலாகாது ஆகையாலே த்ருணத்
தை முன்னேபோகட்டு அத்தை வ்யாஜீகரித்து அவன்உபேக்ஷிதா
வாகைக்காகிலுமாம்-அன்றியிலே த்ருணஶ ர தக்ஷா என்று வத்ரு
ஶஸ்தம் விசக்ஷணோ ராக்ஷஸா நாஶஸாவாயகம் வாநத்ருதிவத்ரு
வென்றும பண்டும்ஹிதவசனங்கள் கவேநஶரீவஶாஶ்ரவக வத்ரு
ஶவர் சொன்னவார்த்தையுங் கேட்டிலேயிப்போது யித்துருமபுவத்ரு
திவத்திவன்னலிறெநீவத்ருதிவத்திபுன்னுவமென்று நிஜஶஸ்நஶஸா
ராணாம்வஸ்வஸஹத்ருணம் நரஶென்று த்ருஷ்டாஙீகரித்துப் பொ
கட்டாளாகவுமாம்-அன்றிககே-த்ருணஶ ர தக்ஷா - என்றரு மந்த
வத்ருத்துக்கு வத்ருதிவத்ரா வாகவேணுமென்று ஸகஶ்ரீநஸ்வஶ்ஶி
ஶாநு என்று தான்பார்த்தவைவஶ்ஶிபுக்ஷுங்களாகையாலே வத்ருதிகூலியாத
த்ருணத்தை வெதந மாக்குவோமென்கிற நினைவாலேயாகிலுமாம-அ
ன்றியிலேத்ருணஶ ர தக்ஷா என்று த்ருணத்தைவெதநஶாகசிவ்ஶ
க்தியையிட்டு இந்தவெவஹவத்தாலேஹீநநாயிருமோவென்கிறநினை
வாலேயாகிலுமாம அன்றியிலேத்ருணஶ ர தக்ஷா என்றுகுஜநாயி
ருக்கிறவுன்னை த்ருணம்வஸ்வஶென்று உத்ருணத்தோபாதியாக நி
னைத்திருப்பதென்றுப்போகட்டாளாகவுமாம. அன்றியிலே-த்ருணஶ ர
தக்ஷா என்று ஹருஷயெக்ஷா என்றுயிற்றுவது வத்ருதிக்ஷ-அநாஶர
ணம்பண்ணுதேயிவ்வளவாலே த்ருணத்தைககுவாலாகநெஞ்சிற்கொண்டு
நக்ஷா த்ருணகம்ஶநெத்ரு நக்ஷா த்ருணாயஶநெத்ரு என்றுமாப்போலேஉன்
னைபித்துரும்போபாதியாகவும்நினைத்திரேன்காணென்றுகவுமாம்-அன்றி
யிலேத்ருணஶ ர தக்ஷா என்றுகுஜ்நாயிருக்கிறநீஜாநெநஹீநம்
வஶஹீ ஸ்வஶாநம் என்றும யிப புஸலேதகின்கிற பசுவன்றோவென்று

பொகட்டாளாகவுமாம் - அன்றியிலே - த்வணஜ்ஞ ரக்ஷகா என்று கவ் நீவஸ்ஸவக்ஷஸ்தலீ என்றுமயக்ஞ ஸம்ஸிம்ஹாஸநாசலே யா வநெ என்றும் திவ்யமாதிவ்யனைவனைக்கு ஹொமம் ப்ஸ்லனை ஜே நாஹஉளவயிக்ஷீஹாயநா வாஹாயநாஹதீதவளன்கிறநானுமோ வென்றுபொகட்டாளாகவுமாம-அன்றியிலேத்வணஜ்ஞ ரக்ஷகா எ ன்று விஷித்ராண் வஹோஷ்ராநி வநநா ந்யமாருணவ-விஷிபாநிவவா ஸாம்வி கிவ்யாந்யாஹாரணாநிவ - என்றும யாநிலெவஸ்வணெ ஸஹஸ்ராணிவயநாநிவ என்றும நியடிக்கினவைத்தை ஐதுண ததோ பாதியாககசாண் கினைதநிருபபதெனறு பொசட்டாளாகவுமாம்- அன்றியிலே த்வணஜ்ஞ ரக்ஷகா என்று யாாயத்ரோநா தெ ஹம் த்ஸோமஜ கா்கூினிஎன்றவர்வருவரோவென்கிற நசையாலே யி ருந்தே னத்தனை உதஜ்யெண்ணஸ் ஸ்யநெந ஸ்வஜஹம் மஜி ஷ்ராஜி யஜேஷ்ஜஞம் என்றும் த்வணம்ஸஞாஷ ஜீவிதம் என்று த்வணைதா வாதியுயிரில் சாககில்லைகாண் முடியக்காணப் புருகி றேனென்றுபொசட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலேத்வணஜ்ஞ ரக்ஷகா என்று ஸம்ஸாரதள வஹஸ்கூமா கவாராயாதுவெகவாந விரா ஜிநஸிஷ்தி என்று உன்குற்றந்தாலே ஸம்வெக நஸிககப்புருகிறது அப்போதைக்கு இத்துராலைத்திரட்டி யொருகுடிலைப் பண்ணிக்கொ ள்ள வல்லீயென்று பொசட்டாளாகவுமாம-அன்றியிலே த்வணஜ ஜ்ஞ ரக்ஷகா என்று த்வணவஸந்யாயததாலே ஸாஜந்விஶெ ஷாஞவஜான காயங்களை புவஜெஸிககிறேன்காணென்றுமிலுமா ம - அன்றியிலே - த்வணஜ்ஞ ரக்ஷகா என்று நீ புவஜெஸிப்பது அவனெனகுற்றங்களைப்பொருக்கிலன்றோவென்றுநினைகிறுருககருதி ககடலிலே இதநுருமைபபொசட்டாகிதுநடுககிடவாதாப்போலேயவ ர்திருவுள்ளத்திலேகிடவாதுகாண் நஸராத்வகாராணாம் ஸதஜேஷ தவது யாளென்றுபிழையறியாதபெருமாள்காணென்கிறநினைவாலேயாகி லுமாம்அன்றியிலெத்வணஜ்ஞ ரக்ஷகா என்று நெடுங்கிடந்த நுருமை

எடுத்துப்போகட்டுமிப்படியே ஸம்ரக்ஷித்ராவணவதமிஷ்டந்த்ரு என்
றுமென்னுசில்ராவணாதிகளைப்போகட்டவளைப்பறறென்றுளாகவுமாம-
அன்றியிலே த்ருணமந்தரதஃ க்ருத்வா என்றுமித்ருணவயிக்கத்ர்ஹம்ரா
மனாநம்வஶ்வஸதா-வயஞான்னுதாவொரமென்று உன்குடியிருப்பு
முன்னாயிரும் வேண்டியிருப்பதாகி லிப்புலலேககவ்வியவ் வாண்பிள்ளை
காலிலேவிழாயென்று போகட்டாளாகவுமாம அன்றியிலே த்ருணம
ந்தரதஃ க்ருத்வா என்று துரும்பைத்தூக்கி யத்தாணிலே ராவண
விம்ஹத்தைப் புறப்பட விட்டு போலலாஙது நினைந்த நெஞ்சைப
பிளப்பிக்கிள்ளவாலேயாகிலுமாம் அன்றியிலே த்ருணமந்தரதஃ க்ருத்வா எ
ன்று த்ருணமொஷ்டாதிகளை முன்னே முடியெறிந்து ப்ரதிஜ்ஞை ப
ண்ணக்கடவதிறே அந்த ஜயாமியாலே துரும்பை முன்னேயெ
றிந்து க்ஷிப்ரம் தவஸநாயோஜோரா ஸ்வஷிதிணாஸஹ - தோய
ஜஹிவாதித்த்யஃ ப்ராணநாசாவ்யதோயஃ என்று உன்னுயிரைத
தீண்டாதேகொட்டுக்குத்தியெடுத்துப் போரப்புகுகிறபடியைப் பாரெ
ன்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுகிறாளாகவுமாம் - அன்றியிலே த்ருணம
ந்தரதஃ க்ருத்வா என்று நவாவிஜஹஸ்தாக்ஷாம் ப்ராவ்ருஷஹர்தி
ராவணம் என்று உன்முன்னே சுவநெஷ்டிநம் ஹத்ராக்ஷ த்ரூஸ்
ப்ரஜீநஜம் என்று உன்னைத் தலையறுத்துக்கொண்டு போகப்புகுகிற
படி பாராயென்றாகவுமாம் - அன்றியிலே த்ருணமந்தரதஃ க்ருத்வா எ
ன்று விப்ரவீலாகரம்மெஹ்யஜம்ப ப்ராஹ்மணஸ்யத என்று ஸாஸ்த்ரம்
சொல்லுகையாலே ஸம்மாரயாராரொஜஸ்ஸஸ்யஸ்யாக்ஷிஸ உ
க்ஷிணா-வித்ரஸ்யஸிரோப்ரணக்ஷாஸயா ஜஸவாஜநஜென்றும
சுக்கிரன் கண்ணைத் துரும்பால் கிளரியவென்றும துரும்பாலே சுக்கிர
ன் கணணைக கலக்கினைப்போலே யக்ஷ்யவஸ்ராதிதெமாத்ரம் ஸீதாம்
ஸஷஸஜூஸாநநெ தவீநு தவீநு வ்யயஸேரணிவக்ஷஜஜதி
வஜ்யதெ என்று வாசாரஸம் பண்ணினவுன்கண்ணைத்துரும
பையிட்டு சலக்குத்திறேனென்றாகவுமாம் அன்றியிலே - த்ருணமந்தரதஃ

கூக்ஷா என்று ஸஜஸ்ம் ஸஂஸ்தாராக ரூஷூ ஷிநஷ்ஷ்ஸ உகூி ணஂஎன்றுஜஸத்தைபிட்டுக்கணணைறையனனசாசத்தைகண்ணாயனு கிருபபோலே யித்துரும்பைப்பிட்டு உன்கண்ணைக கலக்குவிக்கிறேனெ ன்று பொகட்டாளாகவுமாம்-அன்றியிலே-தூணஙோரதஃ கூக்ஷா என் று நரநாராயணர்களில் நாராயணன் ஐஷீகத்தைக்கொண்டு ஸஂ ஹொஜவனைக கொன்றுபபோலே யித்துரும்பைப்பிடுன்னைக கொல் லுவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம அன்றியிலே தூணஙோர தஃ கூக்ஷா என்று ஸீதாயாஸ்த ஐஸாஜஹ்ராஂஎன்றும்நக்ஷாக-தி ஜமரீவ ஸஷ்ஸஷ்ாஸ-தெஜஸா என்றும் எவொதிவூத்ரூ தெ ஜஸ்ஸிலே யித்து ராலேயிட்டு மூட்டியுன்னைச சுடுகிறேனென்று பொகட் டாளாகவுமாம் – அன்றியிலே தூணஙோரதஃ கூக்ஷா கூதிஜெஷ்ஜநெ யென்கிற யாதவிலேயாய்க்கிடந்ததுரும்பை நடுவேகிளளிப பொகட டு இப்படியே கஂமூஜேூரூணதாநு ஸநூரஂ என்று பொல்லா வ ரககனைக் கிள்ளிக் கிளந்தானை என்றுஞ்சொலலுகிறபடியேஉனதலையை கிள்ளிப் போக்குவிக்கிறேனென்று பொகட்டாளாகவுமாம் – உன–ஆ ந விப்படிதுரும்பைப்பொகட்டுமேல்செய்ததென்னென்னில் வூகூவா வ-வூதிவவநஂபண்ணினுள் வூகூவாவ கேட்டவார்த்தைக்கு உத்த ரஂ சொல்லினுள் அவன் சொன்னவைத்துக்கிசைந்து ஓமென்றுனு முதத ரமிறே அப்படியோவென்னில் வூகூவாவூகூாவூா நஂ பண்ணினுள்மறுவார்த்தை அதாவது நாஹஎவயிகீ ஸாயஹா என்றும் நஏாஂ வூாதூயிதஂ மதஷூஂஸிஙிிவவாவகூக கூகா யூஂ நயோகாயஂஎன்று வூதிநிஷெயித்துச்சொன்னுள் வூகூ வாவ நிஷெயித்தவளவன்றிக்கே வூதிகூலமாகவே சொன்னுள் அதாவது வூாணாநா ஜாஸ்ூதெமமெரஃ என்றும் ராக்ஷஸெஂ ஊ ஏஹாஸவஹாநு ஸாராஏமாரவொ ஏஹாநு உஙஸிஷ்ூதிவெ ெமநஎன்றவனுககுவாஷ மாகவேசொன்னுள் உவாவ - வவவெ ஙிஹாஷணெபிறே ஒருவார்த்தை சொன்னுளாகையன்றிக்கே வஙிதஃ

பரககவிடுவாாதவைதச்சொன்னுள- அதாவது- [illegible] என்றுமப்படிதா [illegible] என்றும பொறுமைசொலலியும [illegible] என்றும [illegible] என்றும் [illegible] பிறகருமபடிசொ லலியும [illegible] என்றும [illegible] என்றும் [illegible] என்றும [illegible] சொ லலி யுமிப்புடைகளிலே [illegible] வாயஙகளையுஞசொனனுளே இப்படிககனறிசொலலுகிறபோது [illegible] காரமிருநதபடியென்னென்னில் - [illegible] - எதிரிகனவியனுகி ஷிறே [illegible] பண்ணவேண்டுவது [illegible] யாலே தனனடையேநசி க்கப புகுகிறவிவனிறே - இப்படி சொலலுகிறுனென்று சிரிததா ள [illegible] - [illegible] என்று ராஜாககள் குற் றவாளரை வெடடிவைக்கசசொல்லும்போது சிரித்திறே சொலலுவது இவள்தானும் [illegible] என்றுராஜ [illegible] யுமவளாயராஜ [illegible] யுமாயிறேயிருபபது- அவ ன்தருகிறேனென்ற [illegible] தாளிகளைக்கேட்டு [illegible] தாலே யுகந்து சிரித்தாளோவென்னில - [illegible] - [illegible] மெனகிற [illegible] சிரிப்பின்படி யிலே காணலாயிருந்தது - [illegible] - என்று அவ்வாண்பிளளைகள் முன்னேறிதோாப பித்தென்னைச் சிறைக்கோலமாடடா [illegible] தான்கிடீர்- [illegible] என்று பெருமாளைத்தாமலலரென்கிறுனென்று சிரித்தாள் - [illegible]

ஸ்திதா-வயம்வ்ராவ்ருஸி என்றுகழுகும்பரத்துக் கவ்வகடெநகிறதான கிடீர்-ஸம்கெஜீவதிவாநவாளென்று பெருமாள திருமேனிகருததிவது சொலலுகிருனென்று சிரித்தாள் - ஸ-விஸ்தா - விபீஷணவீயெயம் ஹி ஸம்ஹெக்ஷ்யத்திஷம்க்ருதம் - ஸ்ரீ உதாராஜராஜெநஸம்காயாஉஹி ஷெவிதஉென்றுவிபீஷணனுக்குபெருமாள்குடுத்த வெஸ்லயத்தை யிறேஉகூம் உஉாநிவஸ்யகம்ஹஜெ என்றுதன்னுதாகஹுஉித்துபயிதறறு கிருனென்றுசிரித்தாளாகவுமாமஸ-விஸ்தா-உவயாயஹஜம்தவு ஜொகநாயஸ்யஹக்ருதம்-கயம் நாஉொவயாவ்ராஉி என்றிருககிற வென்னையிறேப்பயைபலஉாஹுஷ்-ஷீ கூஎன்று பிதற்றுதலென்றுசிரித் தாளாகவுமாம்-ஸ-விஸ்தா-க-ஸஸீயஉிகாக-ஷ்உி கிந-ஷாமராஉெ வஷாம்உிஹிம்ஷஹதிஎன்றுபெருமாள்குறிய சங்காதேயிருக்கநாஜேவிவ் விருபபுயிருப்பேனென்றுதஉிஷாஹ்உிபோலேவீஷஸிதம் பண் ணிஞளாகவுமாம்-அன்றியிலே ஸ-விஸ்தா-என்று தஜெதாஉீநஷம் வீதாம்என்றும்மாசுடையுடம்போடுதலை யுதரிவாய்புறமவெளுத் தென் றும் விரஹவிஷஜெணயாயிலேயமுதுஅமுதுசெய்யாமையாலே ஸ்திதம் பண்ணினபோது வெளுத்ததிருமுத் தொளியையுடையளா யிருநதா ளென்றுமாம - அனறியிலே - ஸ-விஸ்தா என்று பிராடடியையசுவ ஹரிததானென்று கேட்டபோது - க்ருதக்காயம் உிதிஸ்ரீஉாநுவ்ராஜ ஹார விதாஉஹஉி என்று இனி ராவணன் படடானென்று வஹா வியப்பட்டாப்போலே யிவளுமிவன் கவராயம் பண்ணினபோதே பட்டானென்று வதிஸ்திதம் பண்ணி ளாகவுமாம் இப்படி ஸ்திதம்ப ண்ணிசசொன்னபாசுரமென்னென்னில் - நிவதஷெயத்ராஉி - கக்ரு த்யங்களைததவிர்ந்து க்ருத்யஙகளை யநுஷ்டியென்கிருள - நிவதஷுயஉ நஉி - உஜெநாவ்ராவாரா உாதூயீந மன்றேஆனபின்புநெஞ்சைமீளே ன்கிருள்உஜெநாநிவதஷுயநல்லகுதிரையாடகள்- குதிரையைகுசைதாஙகு ருமாப்போலேஉநவெ வாஹத்தைமீட்கப்பார் - உஜெநாநிவதஷுய - உ ஜெநாஹிஜெதஸ்ஷவெஷாஉிஷீயாணாம்வ வதஷெநஎன்கிறபடி

யேசொத்துமுதலியான ஸர்வேஶ்வரன் மீட்கவே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளும் மீளுங்காண் - நிவர்த்யஸர்வம் உனனெனுனைமீட்டு ப்ராணங்களோம் டுக்கொள்ளாய - நிவர்த்யஸர்வ - அத்வைதஹ்யாதர்ஶநாவம்யோரா தைர்வைவிப்ராதநம் என்று நித்யஶத்ருவை ஜயிக்கப்பாராய ஸர்வநிவர்த்ய - நாட்டில வைஷ்ணவ ஸாதநங்களுக்கு ஸர்வநாஜ வ மென்று ப்ரஷ்டானம் சொல்லலாம்படிக்குக்கடுவிசையாய்த்திருப்பது கைகழிந்தால மீட்கவொண்ணாது கரணாயிவனுனமீட்கப்பார ஸர்வ கர்மா நிவ்ருத்தவ்யநவ்ராவர்த்தந வர்த்திநி-என்று கர்மஹேதுயம றியும்ஸம்ஸ்த்தந்தப்பைசசொன்னுனிறேகிட்கிற ராஜகார்யமும் மேடு பள்ளமும் ஸர்வ ப்ரவ்ருத்தியைத்தவிரப்போமோவென்ன - ஸர்வதா நி வர்த்ய-புறமபுள்ளவைத்தைத்தவிரசசொன்னேனே என்பக்கல்நின்று ம்மீள்-ஸர்வதாநிவர்த்யபவஞாவ்யாஶிவவநிஷம் என்று விஷயங்க வ ஸாதநங்கள் போலேயுனக்கு விநாஶஹேதுவான என்பக்கலநின றும் மீள் - ஸர்வதாநிவர்த்ய-நயஜிநிக்ருதி ப்ரஜம் வாஸுதேவாஸ்வ ராஹவம்என்றெப்படியும்பரிஹவஶீகைளாயாய்த்துவாஸுதேவிரு பபது ஆனபின்பு என்பக்கல் நின்றும் மடைமாறும் உன்பக்கல நி ன்றும மாறினுல ஸர்வஸ்நிவர்த்ஷயமா யிருக்குமோவென்னில ஸ்வஜ நவிர்யதாம் வருத்தவிஷயத்திலேயுக்கரும்படிபாராய்- ஸ்வஜநவிர் யதாம் - ஸ்வஷேஷாரோஷ ரதிம்நாவஹாத்ம்யஹம்என்கிறநிலை வைமாறி ஸ்வஷேஷாரோஷ ரஸாதாம் என்கிறபடியே ஸுஹ்ருஸாக்ஷி கமாக கையைப்பிடித்த யஜ்ஞாரங்களை ரக்ஷிக்கப்பார் - ஸ்வஜநவிர் யதாம் - விஜாதியரான மனிதரைவிட்டு ஸஜாதியர்களான ராக்ஷ ஸாஸ்த்ரீகளோடேஸஜிக்கப்பார்விர்யதாம்என்றுராமவ்ராவ்ருமாகவரும த்தைவைத்திலேஸ்வஹிப்பிக்கலாமோ வென்னில- விர்யதாமென்று ப்ரஸாதிக்கிருள்-ஸர்வவிர்யதாம்-நீவிர்யப்பட்டாயாகில்ஸர்வஸ்தாது விர்யப்படுவதாகஸ்வஜநஎன்று விஷயஸவ்ருத்தியாகையன்றிக்கேகாயிக ரணஸவ்ருத்தியாகஸ்வஜநத்திலவர்த்திக்கிறஸர்வவிர்யபபடுவதாகவெ

ன்றுபொருளாய்அதாவது தாஸ்யாம் பரிபரிஷ்யந்தி - என்றும்பாவ
த்ராஶவஸ்ராஸாமேசேஷ்யர்ம்கர்ம்ம ஜாநகி என்றும்என்னையவாக
ளைஸெவிக்கும்படிசொன்னபடியாலேயவர்களவெறுத்தாய்த்திருப்பதுஅ
துதவிர்ந்து உன்னளவிலே யவர்கணெஞ்சு குளிரும்படி பண்ணென்று
மாம் - ஸஜனேஶநம் ப்ரியதாம் - ஸஜநத்தில் ஶநஸ்ஸ ப்ரியப்படுவ
தாக ஸஜநத்தினுடைய ஶநஸ்ஸென்றபடியாய் பரிஸம்த்விஷண்ணா
வெள ஹாயஸ்ராஸதஸ்ராவிநஶ்யதிஎன்று நீ பண்ணின பாராமையாலு
ம்உபெக்ஷையாலும் அவர்கள வெறுததால் உனக்கநர்த்தம்வரும் அ
து வாராதபடி யவர்களநெஞ்சு குளிருமபடி ஶேத்ராநிவர்த்தய - எ
ன்றுகிலுமாம் - ஶேத்ராஶனோ நிவர்த்தய-ய்யோயோ நாராயணஸ்வா
என்றும - ய்யயஸ்வாஸ விதர்ணேச்ஶ்வதீர்நாராயணம் என்று
ம்ஸூர்தாயஷ்டி ஶாஸநமென்றும் - ராசேதிராசேதி ஸசேஷ
வர்ஜ்யா விவிஞ்யாஎன்றும ஜநாஶநஸா ராஶம் என்றும் நினைத்தி
ருந்தே சிரமந்தீர்ந்தேனென்றும் அடிகள் தமமடியே நினையும்படி யவ
ரென்றும் உஜ்ஜீவநஶாந விஷயத்தை கநவரதஸாவனைப்பண்ணவ்ரா
த்தும்அத்தனைபோககியனர்த்தெஹதர்வாக வென்னைநினையாதேகொள்
நிவர்த்தய - ப்ரவ்ருத்தியஶ் மொருக்காலு மாகாது நிவ்ருத்தியஶ்
ஶெ உத்தாரகங்காண் - ஶனோநிவர்த்தய - ஸ்வஷர்ஜாரேஷர்ஶ்
தாம் நிவ்ருத்திக்குவிஷயம் நிஷிஜம் - ப்ரவ்ருத்திககு விஷயம் ஸம்ஸா
ரம் - ஆனபின்பு நிஷிஜங்களைவிட்டு விஹிதங்களிலே - ப்ரவ்ருத்திக்
கப்பார்அகவிந்தஶ்லோகத்தால ஸாநர்த்தம்கிடக்க பராநர்த்தம் பொ
றுக்கமாட்டாதபிராட்டியுடைய நீர்மையும் க்ரூரவெயுஞ் சொல்லுகிற
து. பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம்விம்ஶஶ்லோகவ்யாபாரம்.

ஶித்ரூளை பயிஸம் கதர்ஜம் ராஶோநம் பரீஷ்தா
வயம்வாநிஷ்டதாவொரம்க்ஷயாஸளபர்ரஷஷர்ஹ:
சுஶோகவநிகையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற பிராட்டி ஸந்நிபி

யிலே ராவணன் சென்று தன்னுடைய ஸ்வஜநவித்யா விநோதங்களி
ல நாட்டாரில்காட்டிலுந்தனக்குள்ள மினுக்கத்தைச்சொல்லியுமைஶ்வ
ர்யாதிகளையும் தருகிறேனென்று வஸ்த்ரபூஷண ஸர்வாபரண ப
ஹு தாஸதாஸிகளைத் தருகிறேனென்றும் பிராட்டியை நிலைபோ
க்கலாமோவென்று ஏத்திவார்த்தைசொல்லி பிராட்டியுமிவன்சொல்லு
கிறவை யொன்றையும்பாராதே இவனுடைய ஸத்த்வத்தையேபார்த்
து இவனுக்கொரு நல்வார்த்தை சொல்லுவாரில்லாமைபிறே இவ
னிப்படிபிதற்றுகிறதென்று ஸ்வாபாவிகம் பாரவஶ்யமாய பார
ஸ்வாபாவ்யதையாகையாலே இவனுக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிறாள்-சொ
ல்லுகிறவிடத்தில- த்ருணமந்தரத꞉ க்ருத்வா என்று பரபுருஷமு
கம் பார்த்து வார்த்தைசொல்லக்கடவதல்லவென்றும் ஸ்த்ரீத்வத்தா
லே யாதல் த்ருணத்தோபாதியும் அவனைமதியாமையாலே யாதல் அசே
தநமானவித்துரும்புவ்யக்திபண்ணிலன்றோநான்சொன்ன வார்த்
தையையிவன் வ்யக்திபண்ணுவதென்றுநினைவாலேயாதல்-ப்ரஸங்கம்
தேவி நிரீக்ஷ்யவே - ஸஹஸ்ரநஸ்ஸ்வாமினென்றுதான்பார்த்தவாக
ள் ஸ்வஸ்வாமிகளாவார்களென்றுநினைவாலேயாதல்பெருமாள் துரு
ம்பைக்கொண்டு காகத்தையோட்டினபோலே இவளுமித்துரும்பைக்
கொண்டிவனையோட்டவேணுமென்றுநினைவாலேயாதல ப்ரஹ்மாஸ்த்ர
ஸம்போலேஸ்வ்யாபனை வுனக்கு ஹோமம் மிதுவன்றோவென்றும்
நினைவாலேயாதல ஶீதோ பவ ஹநூமத꞉ என்றுதாஹகமான ஶக்தியை
ஶீதளமாகப்பண்ணப்புகுகிறாப்போலே அசேதநமான துரும்பைசே
தநமாகப்பண்ணுவோமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலே யாதல் ஸுஸந்நமாயி
ருக்கிறவிவனுக்கும் நமக்குமொரு வ்யவதாநம் வேணுமென்று நினைவா
லேயாதல் துரும்பைத்தூணாக்கி யித்தூணில நின்றும் ராவணவதத்
தைப்புறப்படவிக்கவேணுமென்றும்நினைவாலேயாதல்- ஶித்ரோளவயிகம்
ஸநிஷ்டா சொல்லப்புகுகிறவிவள்வீரபத்நியாகையாலே யிப்புல்லைக
வளி அவ்வாண்பிள்ளை காலிலே விழாயென்று நினைவாலேயாதல் என்

னைப்போரப்பொய்யச்சொன்ன வன்னையும் நியடிக்கினய நாயந்ருத்த
வஸ்துராதிகளையுமித்துரும்போபாதிசான் சீனத்திருப்பதென்றும் நினைவா
லேயாதல் துருமபைமுனனைப்பொட்டு நாஹவுளவயிகீஹாயநாவர
ஹாயநா ஸதீதவ வன்யித்தநுரவேந்ரஜியுனகாகாதுகாண்லெஷ்ண
ஞாமெஷ்ணாரஸ்ருதா: - உனாருவருத்தபெண்டுகள் வயறெரியாநபடிய
வாகளோடுபொருந்தி வர்த்திக்கப்பாராயென்றுசொல்லி-உஹஸிஞா
நவாஸஞ் - பள்ளருமபறையருமாயப பெருப்பரப்பான விந்நேரத்
துக்குள்ளேஒருவன் ஸநதுஷ்டபட்டானினறல இஙஙனேசெய்யலாகா
துகாணென்றுஹிதஞ்சொல்லிப்பிழைக்கு ஒருமனிதரில்லையாகாதே
வாஸஞ்சி.ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுடக்கமானவராயோதிர்க்கருண்டாகை
யாலேஸஹத்துக்களில்லையென்றவொண்ணாது-உண்டு-ஸதாவா நாநவ
தஞ்ஸெஷ்ணிவாதெநவஸிஷ்ஷெநவஸயா உவதேஷ்ருஞ்னெ
ன்றுதங்கள்காலிலேகுனிநதஙவதிஷ்டிறவாகளுக்கிறே அவர்கள்நல்ல
துசொல்லுவது அப்படிக்கவர்களசாலிலேகுனிந்தறியாயோ அடியேது
டஙகிநீயிவ்வூரிலிருநதவளல்ல-நேத்துவந்தநீ குனியேனோவென்றறிந்த
படியென்னென்ன-தயாஹி விவஸீதாதெ ஸஷஜிஃ-உன்ஸஷஜியின்
பொலலாங்குதானே அதைச சொலலுகிறதுகாணென்ன ஸஷஜியின்
பொல்லாங்கு அறிகைக்குநீயஞயநாதியன்றே யென்ன-ஞவாரவஜிர்
தா உன்னுடைய வஙஷ்ராநத்தாலே ஸஙஷித்தேன்காணென்று ஹித
ஞசொல்லுமவர்கள் சொலலாதபடியான விவனுடைய ஞஷ்ஷராவாரத்
தைக்கண்டு வெறுத்து இனியொருவனையும ஸஙவதிக்கவேண்டா -
ஸஙவதஷநிரவெக்ஷமாக நானுனக்கு ஹிதஞ்சொல்லுகிறேன் நா
ன்சொன்னபடியே ஸஙஷிக்கப்பாராயென்கிறுள் - ஆமாகில் ஸஙஷி
க்கிறேன் அந்த ஹிதந்தன்னைச சொல்லலாகாதோவென்ன- மித்ர
ஒளபயிகம் கதும்ரரா ஜ:-பெருமாளோடே வுனக்கு விஸாயம்பண்ணி
ஞல் ஸயியாது அவரோடே உறவுபண்ணக்காண வடுப்பதென்கிறுள்-
மித்ரம் கதுஷ்ளா வயிகம் தீரக்கழிய வவஹாரம் பண்ணினவுனக்கு அ

வர் திருவடிகளிலே ஶரணம புகவேணுங்காண் - மித்ரமென்று நிற்கச் செய்தே ஶரணமென்பானென்னென்னில - மேல்ஶ்லோகத்திலே - விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல: - தேந மைத்ரீ பவதுதே என்று அவர் ஶரணாகதவத்ஸலர்காண் ஆனபின்பு நீயும் ஶரணம்புகா யென்று அநந்தரத்திலெ மைத்ரீ ஶப்த ப்ரயோகம் பண்ணுகையாலே ஶரணஶப்தம் பர்யாயமாக்கக்கடவது - அர்ச்சநம் வந்தநம் தாஸ்யம் ஸக்யமாத்மநிவேதநமென்று ஸக்யத்தை பக்திப்ரகாரமாகவுஞ் சொல்லித்திறே - ஆகையாலே அவரை ஶரணம்புகாயென்கிறாள் - தமேவம் ஶரணம் ஹ்ருஷ்ட ஸம்ஸாரேவேந தாரத என்று பிராட்டியைப்போலே யாசிக்கா யிருப்பார் வேறேசிலரு மிப்பாசுரஞ்சொன்னார்களிறே ஆனால நேர்கொடுநேரே ஶரணமென்னாதே மித்ரமென்பானென்னென்னில க்ஷத்ரியரைப்போலே தந்தாமை உயரவைத்துப்பிறரைத் தண்ணிதாகச் சொல்லும்படியான புன்மையில்லாதபிராட்டிநீர்மையாலேசொல்லுகிறாள் இவரேயன்றேயிப்படிசொன்னார் பெருமாளதாமும ராக்ஷஸானாம் மித்ரபாவேநஎன்றும்ஒருகுரங்கைஸகாவசேஎன்றுமஓரோடையோட்டக்காரனை ஆத்மஸகா ஸ்யவாஎன்றும உகந்ததோழன் நீயென்றும் அருளிச்செய்தாரிறே-இன்னமொரு ஆகாரத்தாலே மித்ரஶப்தம்சொல்லுகிறாள்- அதென்னென்னில நநு ஏயமென்றுவணங்க லிலரக்கனுயர்ந்த ஶத்ருநியானவிவனைஶரணம்புகாயெனறிசையானென்றும அதனாலே தோழமைகொள்ளாயென்கிறாள்-மித்ரம்கர்த்துமௌபயிகம்-மித்ராக்ஷத்ராயத ஐதி மித்ரமென்று மித்ரஸ்நேஹநெஎன்கிற பாதத்திலேபாயபெருமாளுக்குத்வேஷவிஷயமாகாதே ஸ்நேஹவிஷயமாகையழகியதுகாண்-நேராகவிவருக்குஶத்ருவுமாயவத்யனுமாயிருக்கிறநான்ஸாபேக்ஷனாய்பெருமாளுக்குத்வேஷவிஷயமாகாதேஇவர்பக்கலுறவுகொண்டாடப்புகுகிறேனோவென்ன-மித்ரம்கர்த்துமௌபயிகம்-இப்படிப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவுனக்குபத்துமடத்தாகவுறவுசெய்யவேணுங்காண். இதுபண்ணினால்ப்ரயோஜநமென்னென்ன-மித்ரம்கர்த்துமௌபயிகம்-உன்ப்ரா

ணக்ஷணத்தில் விதியோமநகொள்ளலாம் - ஔபயிகம் - உபாய: நிமி
த்தகாரணம் உன்னுடைய உஜ்ஜீவநத்துக்கு உபாயம் - உபாயேஹ்வ
என்கிற ஸூத்ரத்தாலே உபாயஸப்தம் உபேயஸப்தமாய்ஸ்வார்த்தே
டக்காய் இகாதேஸமா யாதிவ்ருத்தியாய் ககாரலோபமாய் ஔபயி
கமென்று பதமாகிறது இபபடிக்கிது உபாயமென்றுமிடம் - ஸ்தா
நம்பரிஷ்வக்தாவயஞ்ஜாநிஷ்டா வென்றுமேலே ஹநுமசொல்லுகையா
லே ஸ்பஷ்டமிறே ஆனால்நான் உறவுக்கிசையக்கொள்ள முகந்தரா
தே ப்ருதாவிகளாயுதரிகிலோவென்ன - ராஜ: - வறையாதே பொரு
ந்துமபடியான நீர்மையுடையவாகாண் - ராஜ: - கேவலர்ரோடும கா
கத்தோடும் குரங்கோடும் உறவுசெய்கிறவரித்தனை யொஜ்ஜுதையுடைய
வுன்னை விடுகிறுரோ - ராஜ: - நீயல்லேனென்னிலும்யதிவாராவணஸ்வ
யம் - ஆநயைநம் என்று அழைத்துவிடுவது ஆபத்துமுடிகினவாறே - மஜ்ஜ
வென்றுவிட்டடிப்பதாகிற பெருமாளித்தனை - நீயிசைவாயுமானல்விடு
கிறுரோ - ராஜோசிதம்கர்த்தவ்யம் ஔபயிகம் - ஜ்யேஷ்டாநுஜராய் ஜ்யே
ஷ்டவதேஷ்டாக்களுமான ப்ரஹ்லாதிகளைவிட்டு ஸுஹ்ருதம் ஸர்வ
பூதாநாமென்றும் நிவாஸஸ்ஸரணம்ஸுஹ்ருதென்றுஞ்சொலலுகிற
ஸர்வபூதஸுஹ்ருத்தானபெருமாளோடே வுறவுசெய்யப்பார் - ரா
ஜ: - ராஜ்யதீதிராஜ: - நேயஹீயேபரீதிஙகாநயந்யம்நபராவண: என்
றுஉன்னைவிட்டகன்றுநிற்கிறவுன்னுடையவுறவுமுறையும்உன்னுயிருமு
ண்டாககவிலேபழையபடியேபொருந்தும்படிபண்ணவல்லர்காண் - பண
டேஎன்றுதாயிருக்கிறவத்தை இவாபொருந்துமபடிதரிககப்பண்ணவே
ணுமோவென்ன - ஸ்தாநம்பரிஷ்வக்தா - வயஞ்ஜாநிஷ்டா - இதுக்குமுன்பு
உன்னுதேயாகிலும்உன்குடியிருப்பும்ப்ராணனும்மேலும்வேண்டியிருந்
தாயாகிலவவைபபறறவடுக்கும - ஸ்தாநம்பரிஷ்வக்தா - ஸ்தாநம் - ஆவாஸ:
ஸுஹிஷிப்ரவஙகாயாபராக்ஷெஸேந்த்ரம்விபீஷணம்என்று உன்தம்பிக்கு
இபபடைவீடுகுடுக்கவாய்த்துப்போகிறுர் அதுசெய்யாதபடி நீயேயிப்ப
டைவீடாளவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம - ஸ்தாநம்பரிஷ்வக்தா - ஸ்தா

த்ஸ்வஸ்திகம்-ஸ்ரீராமஶோகாநுஸம்வர்த்ய என்றுநாகணைபோலே கண்ட
விடமெங்குமபறந்துதிரியாதே நிலைகொள்ளவேண்டியிருந்தாயாகிலென்
றுமாம் - ஸ்தாநம் - ஸம்ஸ்தாநம்-அதாவது பத்ரூபமான வர்ணாஶ்ர
ம நீயும் கோபபுரகுலையாமலிருக்கவேண்டி யிருந்தாயாகிலென்றுமாம
ஸ்தாநம்வரீவஸ்தா-ஸ்தாநம் - அதிஷ்டாநமாய் ஸ்தாத்ரீஸாத்ருவத்ஸஹ்ருக
கோஶாதியாகிற ப்ரஹ்ஸ்தாதிமத்ரவம்ஶமும அந்தகண்டம்ஜ்ஜீக
ப்ரவர்வமான ஸாத்ருவத்ராதிவம்ஶமும்நீதேடிபபடைத்த வஸ்த்ர
மும்இதுநெடுங்காலமகுடியாக்கின படைவீடுமாகிறஜவ்யிஷ்டாநம்குலை
யாமேயிருக்கவேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாமபடைவீடுமஅயிஷ்டாந
மும்பார்த்திருக்கிறேனேவேறேயோரிடத்திலேபோயிருக்கிறெனென்ன
ஸ்தாநம் வரீஷ்டா - வரிதஸ்தாநீஷ்டா - ரஸாதலம் வாயுவி
ஶேஷவாதாஜம் வாலிராவணம்-ஸீதாஹஸ்காஶம்வா நஜீவந்து
ஹிஶோக்ஷ்யதே - என்று ஸ்ருதி தன்னிலும மலைமொழிஞ்சில
களிலே யாகிலுமாம - உனக்கு ஜநஸ்ருதியான பாதாளத்திலே
போகிலுமாம்-உன்னை யிப்படிவரந்தந்து வாழவித்தப்ரஹ்மலோகத்தி
லேபோகிலுமாம்-அவ்வோவிடங்களிலுனக்குயிர்கொண்டு நிற்கவொண்
ணாது - சுற்றிலேபோயிருக்கப் பார்த்தாயாகிலு மவருறவாகவேணுங்கா
ண் ப்ரஹ்ம ஸமங்களிலே போயிருக்கிறபோதன்றோ - அவர் வேண்
டுவது - அஜ்ஞாதவாஸமாக ஒருவிடங்களிலே மறையயிருக்கிறேனென்
ன - பயஞ்ஜாநிஷ்டா - உன்னை யுயிரோடே விடிலன்றோ நீ யொளித்
திருப்பது அப்படி சாகாமலிருக்கைக்குவேண்டியிருந்தாயாகிலு மவரை
ப்பற்றவேணும் - பயஉநிஷ்டா - ஒருவ்யாக்ராதிகளாற்பிறக்கிறமரண
மொழிய ஒருஶத்ருவதத்திலேபுகந்து தலையறுபபுண்டா யென்கிற
வரிஹவம்வராதேயொழிய வேண்டியிருந்தாயாகிலென்றுமாம்-வீரனுக
குஶத்ருவின்கையிலே படுகையன்றோ தாமென்கிறாயாகில் - வொரம்
பயஉநிஷ்டா - நாட்டாரைப்போலேசாமாறு சாம்போதுமவனைப்பற்ற
வேணுங்காண்வொரம் பயம் உன்னைகொல்லும்போது மெளிதாக வி

டவரோ-அவரை விட்டுநிலைநாடடி அந்த-உ-ததனைகொண்டு தறைகிடா கததோப்பை முறித்து உபசலைத் திருகிவுன்றே லக்கநிலே மதியா தேபுகநதுதன்னுயன்பெருமையையுமுன்தாழ்மையையும்சொல்லி யுன் படைவிடுபொறியும புகையுமெழும்புமபடி சுடுககரிககூடாகவிமீண்டு வநது விஶேஷம் சொல்லுமபடிபண்ணி கநஞ பரிகரத்தை யுடைத்து காண்பாரைககாண் பிதநதுகொண்டுஉன்னுழியநெஞ்சிலெகல்லிட்டாப் போலே யுனசகு நீர்சிறையானகடலிலே கல்லிட்டடைதநதுப்பெருவழி யாக்கிக குரங்குகளை காலநடையேயககரைபபடுத்தி வுன்படைவீட்டை யடையமதிடபடுத்திரியாண்டபரிகரமடையவெறுநத்தறையாககியுன்னுற வுமுறையாரை மூக்கையரிவது தோளைததுணிபபது - காலைததறிப்பது தலையையறுபபதாய் பனங்கனியுதிர்த்தாபபோலே யுன்தலைகளையுதிர்ப் பதுதோள்களைக்கழிப்பது வுடலைத்துளைப்பது இவ்வுதிரககுறையை உ ன் பெண்டுகளுககுக்காட்டுவதாக - ஸஹ - என்றுவிட்டடிப்பதாய் இப் படிவித்ரவயம்பண்ணிக்காணுன்னையவர்கொல்லுவது இப்படிக்குககொ டுநகொலைவேண்டித்தில்லையாகிலவரைப்பற்றேன்றுகவுமாம - இவர்வெ றுத்த மனிதரிலிதுககு முன் யிப்படிப்பட்டாருண்டோவென்ன கூ யா - இப்படி வேறொருவரித்தனையபராயம் பண்ணினாரு மில்லை - இ ப்படிபபட்டவாகளுமில்லை கூத தாயியாய் சுவஹ்ராவவாரம்பண்ணி வித்ரவயவ்ராவநானவுனக்கித்தனையும்வேணும்- ஷாநம்வரீஷதாவ யஞாநிஹதாகவ்யா-நீயிருக்குமாறிருக்கும்போது மவர்வேணும்-நீசா மாறுசாம்போதுமவர்வேணுமஅவர்தாமிங்கே ஸந்நிஹிதராகவே வே ண்டாவோவென்ன - இத்தா லிங்கே நிற்கிறானென்கிறாள் - சுவள ராஜெவாகவஸ்ரதி என்றும்-ராஜெதிராஜெதிஸஜெவவஸ்ர விவிஞ்ரஎன்றும் எபபோதும பெருமாளையேஹாவிககையாலே யுருவெ ளிப்பாடாய்தனக்கெப்பொழுதும்ஸந்நிஹிதராயிருக்கையாலே இவரெ ன்றுகாட்டுகிறாள-இவனுக்கிதுக்குமுன்அவரோடுவாஸனையில்லாமையா லும் ஷேஹ வஉவஹாரயரந மில்லாமையாலும் சுநரவரா

கையாலு தோற்றுகிறே ப்ரதிகூலனான ராவணனுக்குட்படவாஸனை யுண்டாகையாலேவத்யேவத்யோ ஹிவஸ்யாபி என்றுபார்த்தபார்த்தவி டமெங்கும பெருமாளாயத்தோற்றுதிறே - ராவணன் தானுமப்ரசலி லேவாசனைபண்ணினபின்புதிருசசரங்கள்நெஞ்சிலேபடடு ஓபாநாரா வவோணா நாமென்று நினைத்துகொண்டுபட்டானிறே-ஸகல-ஸந் ஹிதஸெலவத்ரூராந காமஸம்பாயிமையிறே-ஸயமென்பது இங்கு பாஸி யில் ஸ்வாமி ரக்ஷத்தாலும் ஸெஸகாமவிப்ரகஷ்டத்தாலும ஸ ஸ்வாமிவிப்ரகஷ்டவாதியானஸ்வஸ்பதத்தாலேசொலலுகிறுள-ஸகள ஸஸ்யாஸெவ்யாஸ்நஸுஸ்ஸ்நுஸஸ்யவாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் - என்றும் -உ ன்னைகொண்டென்றுள்வைத்தே னென்னையுமுன்னிலிட்டேன் என்று ம சொலலுகிறபடியே யிவா திருவுள்ள மவர்பககலிலே தட்டுமாறிக கி டைககையாலே பிராட்டிக கொருபோகியாகத் தோற்றக குறையிலலை யிறே ஸகள ஸுஸந்தாக்கியவளைப பெறுமபோது நான்பண்ணினவி ரோதங்களை நினைதது விக்ருதராயிருககிறவர் என்னைககைககொள்ளு வரோவென்ன - வ்யாஷ்ஷ-ஸ: - செய்தாசெய்த குற்றங்களை நி னைத்திருக்கு மவரலலா - பிழையறியாத பெருமாள்காண் - வ்யா ஷ்ஷ-ஸ: ஸவிஜ்ஞாதாவென்றும்-ந்ஷுரத்யவகாராணாம்ஶதஸேவ்யாத்ம வத்தயாஎன்றும-ஸவரா ந ஹி ஜ ஸ்ரு ஸுஸுவவ ஸெவகரா ஸெஸயாம்எ ன்றும் கவிபாடடுக்கொணடவர்காண் வ்யாஷ்ஷ-ஸ: - பிழையறி யாத வளவேயல்ல ஷோஷோயத்யவிதஸ்யஸ்யாஸ என்றும் குன்றனை யக்குற்றஞ்செயனு மென்றும செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொளளும்ப டியான வத்ஸவ்யாஷாகாண் - வ்யாஷ்ஷ-ஸ: யஃவாராவண ஷ்யம் என்றும் ஜஷ்ராஞஜாநாதி என்றும -ப்ரதிகூலஜஸெஸயிலேய கப்பட வுன்னை ரக்ஷிககைககு அழைத்துவிடுவது போகவிடுவதாகப் புகுகிறவர் நீயுமதுகூவித்தால் விடுவரோ - வ்யாஷ்ஷ-ஸ: - நீ வ்யாஷர்களில்ஸயஸநாயிருக்குமாப்போலேகாண்அவரும் வ்யா ஷர்களில உததமராயிருசகும்படிவ்யாஷ்ஷ-ஸவ்யாஷாத்ர

ஜ: என்கிறபடியே அதமனாகிறான்செய்தகுற்றத்தைநினைத்திருக்குமவன்-மத்யமனாகிறான் குற்றத்தைநாளோட்டத்தோடேபொறுக்குமவன்-உத்தமனாகிறான்குற்றங்காண்பானேன்மறைப்பானேனென்றுமுதலுக்குக்காணாதவன்-ஸர்வஸஹிஷ்ணு: - இப்படி அத்யக்ஷமியாத பக்ஷத்திலே அவருடைய ஸாத்வ்யாபாரத்தாலே உனக்கு ப்ராணதாநமென்று நினைத்திரு-ஸர்வஸஹிஷ்ணு: - அவருடைய கோபத்தாலே உனக்குக்கொலையென்றுநினைந்திரு-இத்தாலிவனுக்கிப்படி உபதேஶம்பண்ணும்படியான பிராட்டியினுடையநீர்மையினேற்றமும் - இப்படிப்பட்ட விக்தநீர்மையையகப்படக்கைதப்பும்படியான ராவணனுடைய பௌராவண்யமுமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஏகவிம்ஶஶ்லோக:.

இஹ ஸந்தோ ந வா ஸந்தி - ஸதோ வா நாநுவர்த்தஸே

ததா ஹி விபரீதா தே - புத்திராசாரவர்ஜிதா.

பிராட்டி ராவணன் தன்னை நோக்கி பிதற்றின பரப்பைக்கேட்டு கொவக்யமெல்லாம் பிறந்து ஹிதஞ்சொன்னால் மீண்டாகிலுங் கிலாகாதென்று விலக்குவாரில்லையோ அவர்களிருக்கும்படி அனுவர்த்தியாயோ - அப்படியிருந்ததுகாண் உன் புத்தியும் அனுஷ்டானமும்என்கிறாள். இஹ - நல்லமனிதர் நடையாடாதபடி ராக்ஷஸஸமூஹவிஷ்டமான இந்ததேஶத்திலே - இஹ - பள்ளரும் பறையருமாய் பத்துக்கோடி வ்ராதமும் நடையாடுகிற விதேஶத்தில் - இஹ - உள்படவீடும் புறப்படவீடும் படங்கும் பாளையமுமாய் பெரும்பரப்பான இத்தேசத்தில் - இஹ - உண்பாரும் உடுப்பாரும் பூசுவாருமாய் முடிப்பாரும நல்லது தியது அறிந்திருக்கிற இத்தேஶத்தில் - இஹ - ஸ்ரோத்ராஸ்துவேதாஸ்ஸாராக்ஷஸாநாம் க்ருஹே க்ருஹே-என்றும் - ஶ்ராவ்யவேதாம்ஸ்த்விராத்ரே ப்ரஹ்மராக்ஷஸாம் -என்றுதுவாரோத்துச்சொல்லுவாராய் -வேதவேதிகயஜ்ஞாதிநடத்துகிறதாக

ஸாவிக்கிற விஷயத்தில் - உஹ - தவஸ்ஜாவமஸ்யேஸோயம் யஜுவரிஹ்ரூஹ: - என்றும் ப்ராப்யம்யஜுஸஜாவக ஸவதாமெ ன்றும் - தவஸ்ஜப்ரஸமஸ்ருமறிந்து நடக்கிற உஷயத்தில் - உ ஹ - ராஜாக்களும் மந்திரிகளும் புரோஹிதரும சடங்கிகளு ம் படடாகளும் ஶிஷ்யர்களுமாய் வாரிபபுண்டான விஷயத்திலே இபபாரிப்புககு - இப்போதுவந்தருறை என்னென்றில - ஸஜ்ஞாந- பதாகூடுண் டத்தனைபோககி - ஸாரஹ்ருதவைககண்டிலோமே - ஸ ஜ்ஞாந - வாநந்தவாராந- ப்ரஹ்லாய்ஸ்ஜ்ராக்ஷவஜ்ரஷ்டு ப்ரவுவான அஸத்துக்களைக்கண்டோ மித்தனை வாஹிதவா ராய் ஸத்தையை யுண்டாக்குகிற ஸத்துக்களைக்கண்டிலோம்-ஸஜ்ஞா நஸஜி - கஷ்டிப்ரஹ்ருதிவெவஷஸஜமெ நஜதாவிஷ: - என்று-ஸமவஜ்ஞாநததாலே தாங்களுமுளராய்ப்பிறரையுமுண்டாக்கு மவர்களில்லையாயிருந்தது-ஸஜ்ஞாந - ஒருஸத்துண்டானல்-கூாஜ பிக்கூவவாம்ஸநம் என்றெண்ணி - தளளிக்கதவை யடைப்பார்க ளோ-பலருண்டாகிலிறோடேறலாவது அப்படைக்குப்பலரில்லைபாயிரு ந்தது- ஸஜ்ஞாந-நஸஜ்ஞோராகவஹ்ஜிஸஷஸஷ்ஷ்க்ரிஹதவ: ஸாராஸாரவிவேகிகளில்லையோ சிறிது நிரூபிபாவது என்று - ப்ரு வுவக்ஷத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிருள - வா- இல்லையொண்ணு து -இ ல்லையென்னவொண்ணுதாகில் சொலலும்படி யென்னென்றில்- ஸஜி- உண்டே - ஸஜி - இப்படைவீட்டிலே இத்தனை விஜயம் ஸம்பந்த த்ராஜி ஸஸ்ரீ யுண்டாகையாலே இதுககடியான யஜ்ஞாநுஷ்டாந மும் அதுககுஉபதேஷ்டாக்களானஸத்துககளும் உண்டாகவேணும்அ ப்படி யாகாதபோது - அகாரணகாயெதத்ப்ரஸம்ஶம்வருமம-ஸஜி ஸத்துக்களென்று சிலஜாதியன்றே - அநீதியைசசொலலுதல் செய்த ல் செயவிப்போதிறே - அஸத்துககளாவது - ஸஷஜ்ஜாவஷெஶம்ப ண்ணினபோது ஸத்துக்களிறே ஆகையாலே அவனுககு நல்வார்த்தை சொன்ன - அகூபநஶாரீவஶாவ்யவக்கூலஸகண்ணவிஸீஷண ப்ரஹ்ரூதி

களுண்டாகையாலே ஶத்ருக்களுண்டே - ஸந்தி - ஸந்த்ராஸாத்ரமே உ
ள்ளது - தாபத்ரயமில்லை - ஶத்ருக்களுண்டாகில் - உபதேஶ்யர்க
ளோவென்ன - ஸர்வபாபேப்ய: - உண்டானாலும் - நா
ப்ருஷ்ட: கஸ்யசித் ப்ரூயாத் என்றும் - ப்ரணிபாதேந பரி
ப்ரஶ்நேந ஸேவயா உபதேக்ஷ்யந்தி என்றும் - ப்ரணிபாதப்ரஶ்ந
ஸேவநம் பண்ணிக் கேட்டாலிறே அவர்கள் சொல்லுவது
அப்படிக்கு - ஶோசியாயாகாதே - ஸர்வபாபேப்
ய: - த்ரிவிதம் பரிபந்தி த்ரயோஹிவாதந ஸந்ததி
என்றும் ஜ்ஞாந விஜ்ஞாநஸம்பந்நா: ஸந்தோ ஜநார்த்தநம்-ப்ர
பந்நா விஶேஷணஸாகல்யே ப்ரவாஹித்வாந்-என்றும - தண்
சேறை யெம்பெருமான் தாள்தொழுவார்காண்மின்னென்தலைமேலாரேஎ
ன்றும யோக்யாநுஸந்தாநம் விஹிதமாயிருக்க அதுசெய்யானாகாதெ
ன்கிறுள்-ஸர்வபாபேப்ய: - ஸ்வஸ்யஸ்வ பரிதந்த்ரஸ்ய
ஸ்தாநம் ப்ராப்தவ்ய: - என்றும் - உபாயம் ஸாதநம் ஸர்வ
லோகபாவ்யேதராணாம்-என்றும்அப்படிக்கொத்தஸாதநாநுஷ்டா
க் கிடக்கையாவதுபெற்றுவைத்து அழகிறாயாகாதே - ஸர்வபா
பேப்ய: - ப்ரபந்நாநாம் விரகுமபடி - ப்ரணிபாத்ய
ஹிதாக்ய - என்றும் - ஶோசிக்கவேணும் - உத்தரபூர்வாஹ்யில்
க்ருதஜ்ஞதையாலே - ஸர்வதாபி ஶரணாகதம் விநா - என
றும் - என்னைத்தீ மனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கேனென்றும் ஶோ
சிக்க ப்ராப்தம் - அதுசெய்யாயாகாதே - பாபேப்ய:-
ப்ரத்யக்ஷ ஸர்வஸ்த்ரோ - என்று ஸ்தோத்ரம் பண்ணவேண்டி
யிருக்க - ஸோஹம் ஸம்ஹ்ருஷ்டஸ்ய தாஸஸ்யாஸநிஷ்ட: என்
று நிந்திப்பையாகாதே-அன்றியிலே-பாபேப்ய:- என்று - ப்ரணி
பத்யாதிகளையொழிய-யதோக்ஷிதேரேஷு யதோக்த
வதேயா: யத்ராஸ்தி ஶ்ரேஷ்டஸ்தோத்ர ஜநா:-என்
றும் பேசித்தே பேசிலல்லால் என்றும் - ஸர்வஜ்ஞ சொன்னவார்த்தையு

ம்செய்யென்றுநாடி அப்படிக்கேசெய்ய யாகாதென்றுமாம். ஸதாவா நாநுவர்த்தஸ்வெ அவர்கள ஸத்தையுண்டானபோது சொல்லியல்லது நில்லார்கள், நீ அநுஷ்டீயாதா யிருநதது - நேற்றுவநது நின்றுள அநுவர்த்திப்பனோ அநுவர்த்தியானோவென்று அறிந்தபடியென்ன - ததா ஹி அப்படியிருந்ததுகாண் - ததா ஹி - ஸம்ப்ரதிபத்தியிலேயாய் இவ்வர்த்தத்தில் விப்ரதிபத்தியுண்டோ ஸர்வலோகப்ரதிபந்நமன்றோ அன்றியிலே - ததா ஹி - என்று ஹிர்ஹேதௌவா ததாகதாஸ என்று அநுவர்த்தியாயென்கிற ஸாத்யத்துக்கு ஹேது சொல்லுகிறாளாகவுமாம் - ததாகதாஸ அப்படியாகையால ததாகதாஸ என்று - தஸ்ஷ்டம் ப்ரக்ருதபராமர்ஶியாகையாலேகீழ்ச்சொன்னஸாத்யத்தைபராமர்ஶித்து அநுவர்த்தியாமையாலென்னபடியிறே - அபபோது அநுவர்த்தியாமையாலென்றுஹேது ஸாத்யாவிஶிஷ்டமாகாதோவென்றில் - வாராது - ப்ரக்ருதபராமர்ஶத்துக்குக்குறையில்லை - ப்ரக்ருதந்தான் உக்தமென்றுமபேக்ஷிதமென்றும் இரண்டு - விபரீதா தேபேக்ஷா: வக்ஷ்யமாணமாயபேக்ஷிதமாய்ப்ரக்ருதத்தை பராமர்ஶிக்கையாலொருகுறையில்லை - எங்ஙனேயென்றில் அநுவர்த்தநார்ஹாவஸாத்யமாயும் அபேக்ஷைவைபரீத்யஹேதுவாயு மிருக்கையாலேஸாத்யவிஶிஷ்டமாகாது - ததாகதம் தனக்குப் பொருளாய்வித்ததென்னென்றில் உன்னுடைய அநுவர்த்தநத்துக்கு ஸாதநமாயிருபப தொரு ஹேதுவை யுடைத்தாகையாலென்றபடி - ததாகதாஸ என்று - பக்ஷத்தை அருளிசசொன்ன நித்தனையன்றோ - அந்த ஹேது வேதென்றில் - விபரீதா தேபேக்ஷா: உன்னுடைய பேக்ஷை விபரீதையா யிராநின்றதே நீஹாரத்தைககண்டு பர்வத பரிஸரத்தில் வ்ருஷ்டியை அபேக்ஷிக்குமாபபோலே - தவாபேக்ஷா வைபரீத்யாச்ச - என்று காவ்யலிங்காலங்காரம் சொல்லுகிறாள் - விபரீதாபேக்ஷா: ஶாஸ்த்ரவிஹிதப்ரகாரத்துக்கு விபரீதமாயிராநின்றது - விபரீதா பரதார பரத்ரவ்யாபஹாரஹிம்ஸாதிகள் நிஷித்தமாயிருக்க அவை அ

தவ்யங்களென்று நினைவுநடவாநின்றதே - விமூடசேதா: - மூ
ட்யா ஹ்ருஷ்டாம்ஶயாயக்தா: என்றும் - மூடோ நாயம் நாபிஜாநாதி -
என்றும் உத்தாரக பரிஶ்ரமஷாதிகளால் ஸம்மூட நிலையன்றிக்கே யிருந்த
தே-விமூடசேதா-மூடாநாமாக ஸ்வஸ்த்யைர்ஜ்ஞீ என்றும் கந்தூரு ஹே
தூவாயேயிருந்தது-விமூடசேதா-மூடசேஷ்டிதம் ப்ரகாஶம்-என்றும்
நாளாய்விஹிதமான வினத்தை யுடைத்தா யிருந்தது - அதாவது ஸூ
யஹாநிய உடைத்தாயிருந்ததென்கை - தேவமூடசேதா - அறி
வுடையாரை கூவதியாதே இருக்கிற உன்னுடைய மூடசேதா - நீ
திரான மூடஸம்மதாகரார்யாநாதூதிரமூடப்ரஸ்ய - என்று-ரா
ஜாக்களாகில் - ஸர்வஸம்ஶயச்சேத்தாய் - ப்ராப்தராயிருக்க - அ
வையில்லாத மூடசேதா - தேவமூடசேதா விமூடசேதா - ப்ரகாஸ்த்யாராக்ஷ
ஸோ ஹேஷ - என்றும் - விமூடஸ்ய யாஸமர: என்றும் - இந்
தமூடசேதோவைவமூடத்துக்குத் தகுதியானஜன்மமுடையஉன்னுடை
ய மூடசேதா-என்னுடைய மூடசேதா விமூடசேதையென்று அறிந்தபடியென்
நீ கஞ்யசேதியென்றறிந்ததென்னென்ன - தர்மஸம்மூடசேதா - அது
வுங் காயகம் ஒன்றுமன்றோ வென்கிறாள் - தர்மஸம்மூடசேதா-அநுஷ்டா
நங்கள் தர்மங்கள் - தர்மமாவது - ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி விஹிதமா
ன வர்ணாஶ்ரம நிஷ்டாநுஷ்டாநம் அது உன்பக்கல் கண்டிலோமே
தர்மஸம்மூடசேதா - இது முற்பட இல்லையென்னவொண்ணாது - ஸர்
வதர ஸர்வதேவதா ஸ்வாஹாஸ்வ நாஸ்தம் ப்ரத்யக்ஷஸித்தமே -
மூடசேதாஸம்மூடசேதா-என்றாகின்றாய் - மூடசேதாவது-தர்மஸ்யா
வாரம்-தர்மமாவது-வாஹ்யகாயிகவ்யாபாரம் - ஆனல்ஸாதநா
யிகாரண்யம்கூடுமோவென்றில்யதிநஸாய்யாயதித்தமோணாகரோதி
என்றும்ஜாதேஹீஷா- ஐஶ்வஹிமதியஸ்தி:என்றும்- மூடசேதையையொ
ழியக்கூடுங்கூடாமையாலும் மூடசேதபிறந்தல்லது-நில்லாமையாலும்ஐவ
விநாஶாவஸம்பம்யத்தைநினைத்துஸம்பம்யஹாநியை - வஜீஷ்தாஎ
ன்கிறது-மூடசேதாஸம்மூடசேதா- ஸர்வஶாஸ்த்ராவஹாராதிஶ்ராவா

ரம் காண்கையாலே - இதுக்கடியான ஸம்ப்ருத்தி கண்டோமித்தனை உன் ஸம்ப்ருத்தியில ஸதாசார மில்லையென்கிறுளாகவித்தால் ஸதாசாரம் கொண்டு ஸத்ஸம்ப்ருத்தியை அநுமித்தேன் ஸம்ப்ருத்தியைக்கொண்டு ஸக ஸம்ப்ருத்திஜநகமானஸத்துக்களை அநுவதிக்கு யென்றுமிடம் அநுமித்தே னென்கிறுள் ஆசாரவர்ஜிதா - ஶைஶவம் ஸம்யக் ப்ரகடீ வாஶ்ச வாதிஸஞ்சாரஃ - ஜனோபிரா நம் ப்ராஷ்டாஸ்ய ஶேஷமித்யாதி என்றும - தஸ்ய தஸ்ய ஸம்ப்ரதாயஃ என்றுமபி றந்த வன்றுதுடங்கி ஸகலகர்மங்கள் குலையும்படிதிருக்கையாலே முதலுக்கிவ்வாஶ்ரயத்தில் ஆசாரம் புகுந்தமையுமில்லை-என்று- ப்ராமாணமேயிருந்தது - ஆசாரவர்ஜிதா - ப்ராமாண மென்றுலமே லொருக்காலாகிலும்வரக்கூடுமிறே அங்ஙனன்றியிலே - ஆசாரத் ஶ்ரோத்ரமேயாயிருந்தது - அஶ்ரோத்ரமாமபடியென் - ஸ்வஸ்ரூ வைகோகிதவஶேஷப்பண்ணுவது ஶ்ரோத்ரேகோகிதவஶே ப்பண்ணுவதாய்-ஸதாசாரம்பண்ணுதிலன்றே-வென்றில்- ஸம்ப்ருத்திரா சாரவர்ஜிதா-ஶைஶவம்ஸ்த்ரீணாம் ஶ்ருதிஜநிம்ஸ்ய என்றுஜந்மதக்க த்துக்கு ஶைஶவம்ஸ்த்ரீமாமாயிருக்கச்செய்தே உஷ்ண ஜந்மமென்று - அஶ்ரீஸம்பத்தாலே ஶ்ரௌஷ்ய ஶௌவாயிக ஶாவாரைப்போலே இவனு க்கும்வெஸ்யக்த்ரம்ஸ்வயம்க்ஷயாஷ்யவேக்ஷயா ஶௌவாயிகமாக ஸதாசாரம்வந்தேறியித்தனைஇவனஸம்ப்ருத்திக்கு ஸதாசாரஹானிஸ்தஃ ப்ராமாணமே என்கிறது ஸம்ப்ரதேஷ்ஷ்டி ந்ருணாம் ஸம்ஸாரவிரிவள கண்டஷட்கர்மம் கீர்த்தகாக்ஷ்ஷ்ஷம் ப்ரஷஸஶிரோ வீ ரஸ்ய வீஷ்வாஸம்-யாஜநகோஷ்ட வராஹயஸ்ய கஷ்ஷாயரே ஶியஷம் வர்ணஸம் வீர்யாரத்திஸோ ஶவாதி ஸதஷர்வஃ கயாகஷ்ஷே என்று - தவஷ்ணமணி யாஹஞயிருக்கிற போ க்கப்படவாரவேக்ஷாதயோயில ஒருமூவத்துக்கொருஶேஷம்ஷோ ஷகர்மஷிதமாய் விப்ரதிபத்தி பண்ணிறறிறே பெரியவாசசான்பி ள்ளை திருவடிகளே சரணம.

ஸாதிய—ம—ஒஜ—ஞுதயாவ்யஸ்யாந்ரீக்ஷரா
ணாதரேவிஞ்யஸ—ஸிம்-ஷஷம—வீம்மாயிவெதெ
ரஹாத்யம் வாதாஜம் ஸ—ஒய—ஹிவொஷயஷ்ம்

சுஸேராகவநிகாஸஸ்யமதெதயான பிராட்டி ராவணவ்ருஜிதை களானராக்ஷஸிகளுடைய தஜ—நஷத்—நாஷ்யஸஹததயாலும்ரா ஷவிரஹவ்யஸநாதி ஶயத்தாலும் வ்ராணத்ராமவ்யவஸிதஷநதெஷ யாய் ஶிம்ஶ—வாஶாவிஶிவாவஷம்ஸிநியாய் எழுந்தருளிநின்ற ஸமயத்திலே திருவடிகண்டுமுன்பு பெருமாளதந்தருளிச்செய்த தெவம க்ஷண்யஜாதங்களைமுழுக்கதிருமேனியிலேகாண்கையாலேபிராட்டியென் றுறுதியிட்டு சுதூ—மதிஸம்ஸாஷிககில் ஸீத்யாஸத்தாநாஶம் பிறக்கும் ஸம்ஸாஷியாதேமீண்டில சுவிஜிதவ்ருத்தாஜமாகையாலே ஶரீரவிஸ்லேஷம்பண்ணக்கூடுமென்று வெஷ்வ்யாகரணவஜிதஜகையாலே தன்னெஞ்சாலே தகி—ததுக்ரஶஹபொருபபிபபோமென்றுநிண—யித்து வாதெரவஹதனைக்கிழைவைத்து தான் உநத வ்ருஷெஶத்திலே யிருந்துயாதெரபொழியுமாப்போலேஶிம்ஶவாவ்ருக்ஷத்தின்மேலே யிருந்து - ராஜா ஒஶர யொநாஜ ஏனறு துடங்கி கயாஶரீரத்தை சுரூதயாதெரயாகவஷி—க்ஷ-விரகாஷவநதியாலே ஷ்வூரானதிருக் கழுத்தை ஹேதாவ்ருயாவெஸந உநதிததுபிராட்டி திருவடியைதிருககண்சாத்தினபடியைசசொல்லுகிறதுஇஸ்லோகம்-ஸ்லோகத்துக்கு வாக்யாத்ம் - அவள திருககழுத்தை இருமருங்குமபுரட்டி மேலுங்கீழும் பாாத்துமீண்டு மேலேநோககிபபாராநின்றுகொண்டு உஷயமிரி ஶிவெரஷுநாநஸ—ஒய—னைப்போலே ஸ—மீ்ரவஸவிவநாந ஹாஶ—தாதுஜனைக்கண்டாளென்கிறது-ஸா-வ—ஒவ—க்ஷணத்திலே ஶரீரவியொமாஸ்ய வஸாயம்பண்ணினவள்-ஸா-ஹாரீவ வரிஹ்ரஹந்துடங்கிஉவ ரிதனவ்ருத்தாஜாநஹிதெஜ்யாகையாலேசுத்ஜம்விஷதெணயாயுள் ளவள் - ஸா-அருகே யொருசருகிலேயோசைப்படிலும் ஹ்ருஷயங்குலைந்துப்பறையறையாநிற்குமவள் ஸா-ராவண கரமஹ்ரீதையான வன்

ஆதொடங்கிசெம்பளித்தகண் விழிக்கவழியாதவள் - திர்யக் - திருக்கமு

த்தை யிருமருங்கும் புரட்டிப்பார்த்தாள் விகாஸம்வெக்ஷியாதகழுத்தா

கையாலேயிப்போதுஇருமருங்குமவிஷயமாகின்றாள் - நம்முடைய அ

த்யவஸாயத்தைக்கண்டு மூலெழுந்தாவ்யவஸம் மூலெழுந்தாரக்கு

ப் பொருக்கவொண்ணாமையாலே ஜிஶம்ஶமெநகள் சொன்ன வார்த்தை

யோவென்று இருமருங்குமபுரிந்துபார்த்தாள் - உளவம் - ஶுக்ரீவ விபூதி

களும் நம்மைப்போலே யகப்பட்டுவ்ராணத்ராமாத்யவஸாயம்பண்ணி

மீண்டும்ஸுஸுத - ராக்ஷஸரை வ்ராவித்தவர்க ளாகையாலே யிப்போதுந

ம்முடைய அத்யவஸாயந தவிர்க்கைக்காக அவர்கள் சொன்ன வார்த்

தையோவென்று மேலேபார்த்தாள் - உளவம் - எழுந்த ஶஷ்பத்தினு

டைய முழக்கத்தாலே ஶுகாஶமணஷ்பம் என்கிறபடியே ஶஷ்பம

ணகோநவாகாஶம்செவிக்கினிதாகப்பழுத்துக்கொடுத்த பழமோவென

றுபார்த்தாள் - வகாரம்ஸஞ்சயாதவாவகமாம்போது வக்ஷ்யரோணமா

ன ஜிமஹநுகள் சேரச்சொல்லவேண்டா வாகையாலே வஹவம்

நிரீக்ஷிதஹாமங்களை வநநிரீக்ஷணம் பண்ணினாள் ஸம்ஹாரமு

த்தாலே - தயாவ்யயஷாக அப்படியே கீழ்ப்பார்த்தாள் - தன் காலடியி

லே யிருந்து சிலர் ஒருவார்த்தைசொல்ல ஸம்ஸாவனை யன்றிக்கே

யிருக்க கீழேபார்க்கைக்கு உபபத்திசொல்லுகிறது தயாஶஷ்பம் -

ஹநுமானும் ஹோஸதங்களும் சொல்லக்கடவதாக முற்படவே க

ற்பித்தாகள் அந்த வாஸனையாலே பார்த்தாள் சுயஷாக - த

ன்னுடைய க்லேஶாதிஶயத்தைக் கண்டு ஆசசி தன் வயிறெரிச்ச

லாலே சொன்னாளோவென்று பார்த்தாள் - சுவி - மீண்டுமேலேபா

ர்த்தாள் கீழேசொன்னவைறறிறகு ஸஞ்சயனோலோவென்றில் - நி

ரீக்ஷணாவென்கிறமேலோடு வடியாது - கண்டதுகீழேயில்லாமை

யாலே நிரீக்ஷணா வென்கிற வசநத்தாலே ஸாதராதிஶய

மாகவைத்த கண்வாங்கிற்றிலளென்கிறது நிரீக்ஷணாதஶெஷ்

த்யம் - தமென்கிற வசந்திருவடியினுடைய ஸவர்ணஸவத்தைபுஞ

சொல்லுகிறது - அவிஜ்ஞாபேக்ஷம் - திருவுள்ளத்திலிட்டுமுடைமை திருமேனியிலே நிழலெழுகை- உதாரம் -ஸம்த்ருதம் நாத்யாயாஸஸ்து மெல்லாம்போமபடிஸ்ரீகடாக்ஷத்தாலேவர்ணமாகப்பார்த்தாள் விம்சாயிவதாரஸாத்யம்-ஒருஸார்வபௌமனுடைய ஆஜ்ஞைக்கீழேயிருந்தானொரு ஸம்ஸ்த்ரீ யென்றுமிடத்தை அவன்தானுயிருந்த விருப்புக்கோட சொலபிக்குடுத்தது யாவனொருவனுலேஸார்வபௌமனுடைய விம்சாயிவதாரமும் தன்னுடையவஸாத்யமும் பெருமாளுடைய வயஸ்ரீகடாக்ஷத்தினுலே யுண்டாககபபட்டது அவனே-வாதாநுஜம்-கணமந வ்யாமெனுமானபிராட்டிககுத் திருவடிதிருமேனிபொருபபித்தபடியாலேஸாக்ஷிதென்றுகன்றென்கிறுன்ஸமயநிவ-வ்யதிவக்ஷங்கண்டுவெருவும்படிவீரியம்புறப்படடுபபரமபுகையாலே ஸம்யகாரத்திலாதித்யனைப்போலென்கிறுன்-மகனென்று சடடையிட்டுவாராதே காற்றுக்தானே வநததாகில் கண்வைககவொண்ணுதே - உதயஸ்தம்-ஸமதொவஸைபழையவாதித்யனைபபோலன்றியிலே உதயகிரியிலே உதித்து ராவணனுககுஞ்செலலாநிலலாதே உதயகிரியிலேகாலூன்ற வல்லானொருஆதித்யனைப்போலேவ்யாஷ்டிரஞ்சொலலலாம்.பெரியவாசசான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் த்ரயோவிம்ஶஶ்லோகঃ.

ஸவிதா வபரிதேக்ஷ ஸ்வமஹோ ஸமேஹஷிஹீ-
தீர்நுமொகாநு ஸம்வரிகாதேவஸ ரணம்ஙதঃ.

சித்திரகூட ற்றிருபபச் சிறுகாககை முலேதீண்டவற் றிரமேகொண்டெறியனைத் துலகந்திரிநதோடி வித்தகநேயிராமாவோநின்னபயமென்றழைப்பவென்கிறபடியே பிராட்டித்திறததிலே தீரக்கழிய வபராயததைப்பண்ணி ஸாவபராயனுன காகத்தைக்குறித்துப பெருமாள் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்தைப்ரயோகித்தருள அவனு மதுக்கஞ்சித் தனக்குப் புகலா மிடமெலலாம் போய்த் தட்டித்திரிந்துப் போககற்று எங்கும் போய்க் களைகாணு தெழிகடலவாய் மீண்டேயும், வநகத்தின் கூ

ம்பேறுமாப் பறவையாய விஷ்ணு வொதமான பெருமாள் தி ருவடிகளிலே வந்துவிழுந்த படியைச்சொல்லுகிறது - ஸ:-ஸாவ ராயா பிழைக்கைப பொறுப்பிக்கைக்கு வதுர்வஷிகாரஜ்ஞதை யான பிராட்டிதிறத்திலே அபராதம்பண்ணி நேராகவஸ்யாயிருக்கி றவன் - ஸ:-ஸாமவதாவபராதம்பண்ணி நக்ஷத்ரிகளி லக்காயிருக்கிற வன்- ஸ:-வாரவெஷாத்துத்தைவிட்டுஹக்ஷ்யாயீழுவ்வீஹோஜ நஸ்என்று க்ஷுத்ரவஷாத்துதைப்பற்றி அருநரகத்தழுந்தும்ப யன்படைத்திருக்கிறவன்-ஸ:அபராதம்பண்ணஸங்கல்பித்தபோதேதெ வக்ஷம்போய் காகமாய் வ்ருஜவஹாநி பிறந்திருக்கிறவன் - ஸ:-ந வெஹூ்யிரெ: என்கிறபடியேகுரூராபராயனு யுதிரக்கை யனுயிருக்கிறவன் - ஸ:-யாஞாவா:என்று இதுக்கு முன்பெல்லாம் பொத்துகளிலேஅடங்கிவாழ்ந்து இப்போதுஅபராதம் பண்ணினபடி யாலேவெவநஸ்யமதளஸ: என்றும் ஆகாஸத்திலே காற்றுப்போலே திரிகிறவன்-ஸ:-ஸம்யூஷ்விதாவஜ்ஜாவவ:-என்றும் நிரவாயி க ஸம்யவாயிருக்கிற பெருமாள கைவிட்டபடியாலே ஸோவாயி கஸம்யக்கரும் கைவிடும்படி யிருக்கிறவன் -ஸோவாயிகஸம்யக் கள கைவிட்டபடியெங்ஙனேயென்றில்-விதராவஸித்ருஷ்ஸூரெ ஷு ஸஜஹஷிழுஹி:-கொண்டான்விளியைக் கண்டார்விளித்து அடையக் கைவிட்டார்கள் - உள்மனிதர்புறமனிதரொன்றும் வாசியுண்டோவென் றில்- விதராவஸித்ருக்ஷ: முறபடஉள்மனிதர் கைவிட்டார்களென் கிறது - விதராவஸித்ருக்ஷ: ஸுஹாஸ்த்ரந்துடர்ந்து முடிக்கினபடியா லே பெறறதகப்பன் ரக்ஷிக்குமோவென்று அங்கேறப்போனுன்அவனு ங் கைவிட்டான் தெத்ரெளாக்யாயிவதியா யிருக்கிற வவன் கைவிடு கைக்கடி யென்னென்றில் - வித்ரா-ஜம்தெராஜஹெம்ஜூரஸூரநாய கொவா த்ராதம்நஸக்தாயயிராஜவஸ்யம்- என்றுபெருமாள்முனிந்த வர்களைரக்ஷிக்கைக்குதனக்கு ஸக்தியிலலாமையாலேகைவிட்டான்-அன் றிக்கேவிதராவஸித்ருக்ஷ:-ஹிதவாறுனபடியாலேயிவன்செய்தவஙிக

யத்துக்கு அத்தனையுமவேணுமென்று கைவிட்டானென்றுமாம்- பித்ரா அந்திகே த்வேஷ்யஸ்யஞானதன்னை ஶ்ரோதவ்யஸ்யஞாநகின்றானா சியாராகையாலே அந்தக்ருதஜ்ஞதையாலே அவ்விஷயத்திலே ஔதாஸீந்யம் பண்ணினபடியாகையாலே கைவிட்டானென்றுமாம். பித்ரா அந்திகே-ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா என்றும் தேவதே வோஹமஸ்மி பிதா என்றும் ஸகல ஜகத்பிதாவான பெருமாள் கைவிட்டபடியாலே இவன் பிதாவுங் கைவிட்டானென்றுமாம் பித்ரா - அந்திகே விஷ்ணோர் ப்ராதா ஸகா மம என்று ஸர்வேஷாமேவ ஸர்வதா ராவஸ்யத்தையபியுமவனாகையாலே ப்ராத்ருஸ்வாதந்த்ர்யமஹாராத்ர ஸ்நேஹங்கனிவிதாகையாலே கைவிட்டானென்றுமாம்- பித்ரா-அந்திகே - பெருமாளாலே தன்குடியிருப்பும்பெற்று வரிஸவரும் திரத்தேடுகிறவனாகையாலே அவ்விஷயத்திலே ஔதாஸீந்யம் பண்ணின படியாலே கைவிட்டானென்றுமாம் பித்ரா அந்திகே-மா ம்ருஷ்யாமி என்று தன்னை ஸர்வஸ்வயஞ்ஞமாக ஸங்கல்பிக்கும்ஜ்ஞானவானாகையாலே ஸர்வஸ்வத்ரோஹியென்றுங்கைவிட்டானாகவுமாம் - கைவிட்டபடி தான்மேலெழுவோவென்னில் - பரித்யக்த:-லோகாபேக்ஷக்காக அந்திகேஸ்வஸ்திவஸ்ஸ்வஜநக்கைவிட்டான்பரித்யக்த: இவன்தன்னளவன்றிகேயிவனைசுற்றத்தாராயுள்ளதாரங்களையுமகப்படக்கைவிட்டான்- ஹிதபரனாகையாலே இவன்கைவிடுகிறான்-ப்ரியபரதையானதாயார்செய்தபடியென்னென்னில்-சகாரத்தாலேயவளும்கைவிட்டாளென்கிறது- சகாரஶ்ச ஸமுச்சயம்-இவள்கைவிடுகைக்கடியென்னென்னில் -ஸீதா நாரீஜநஸ்யாஸ்ய யோகக்ஷேமவிதாயிநீ என்றுபெண்பிறந்தார்க்கு-ரக்ஷகையான பிராட்டி திறத்திலே ஔதாஸீந்யம் பண்ணினபடியாலே கைவிட்டாள - ச - மாதா ச பரித்யக்த: ஸ மாதா ஸர்வலோகாநா மென்று ஸர்வலோகமாதாவான பிராட்டிகைவிட்டபடியாலே இவன் மாதாவுங்கைவிட்டான் இவனிப்படி கைவிட்டவளவிலேபுறம்புகலாகுருண்டோவென்னில் ஸ-

ரோஷ-ஸஜாதீயரான தேவர்கள்பக்கலிலே சென்றுன் அவர்களும்
தள்ளினார்கள். இவர்கள் தள்ளுகைக்கடியென்னென்னில், ஸர்வ்விஶ்வ
திதேவாஸ்ருஜாதரோஷஸ்ய ஸம்ய-மெ என்றுபெருமாளை கண்டிவந்
தால் ஸயப்படுமவர்களாகையாலே கைவிட்டார்கள், ஸ-ரோஷ - கல்
விட்டுகொட்டிறனுஞு சாவாமைக்கு கூ-தவா-நம் பண்ணினவர்களா
கையாலே பெருமாள் திருச்சரத்தாலே முடிந்துபோகிறோமோவென்
றுஸயத்தாலே கைவிட்டார்களாகவுமாம.ஸ-ரோஷதேவெஷ்விஷ்ண
ஸக்தியாரதேவர்என்றுசுக்கதவ்ருத்திகளாகையாலேவ்ருத்திக-
ளுன விவஹ கைவிட்டார்களாகவுமாம். வ-வ-ராவஶ்யேக்கு ஸஜா
தீயரான தேவர்கள்கைவிட்டார்கள். இப்போதைக்கு ஸஜாதீயங்
களான பக்ஷிகள்செய்தபடி யென்னென்ன வகாரத்தாலே பக்ஷிகளு
ங் கைவிட்டனவென்கிறது. அவைகைவிடுகைக்கடி யென்னென்னில்
பக்ஷிணோவிவ்யாவஜெ ஸவ-ஸ-தாங்கவிநம். என்றும்-ப
றவைபின்கணங்கள்கூடுதிறப்பவென்றுபக்ஷிகளும்பெருமாள்பக்கலிலே
பக்ஷவாதிக ளாகையாலே கைவிட்டன. அன்றியிலேபறவையனை
யாவென்றும் புள்ளரையாவென்றும் உங்களுக்குநியாமகனுன பெரி
ய திருவடிநாயனாக்கு வெறுப்பாமென்று கைவிட்டன வென்றுமா
ம், அன்றிக்கே அன்னமாயன்றங்கமறைபயந்தானென்றும் அன்னமா
ய்நூலபயந்தாக்கென்றும்தங்களுக்கு செல்லாமக்கு-ஸ்யாயிருப்பதொ
ருபக்ஷிவிஶேஷத்துக்குக குற்றஞ்செய்தபடியாலே ஸஜாதீயங்களெ
ல்லாங்கைவிட்டனவென்றுமாம அன்றிக்கே.விஷ்ணுவஹத்தைபபற்றித்தி
ரிகிறவையாகையாலேபெருமாள்திருவடிகளிலேசுவாராயம்பண்ணினு
னென்றுகைவிட்டனவாகவுமாம்.இவையிப்படிசெய்தால் க்ஷுத்ரஸம்ஸ்ய
வ்யாதரான பக்ஷிகள செய்தபடியென்னென்ன- ஸஹமஹஷிஸங்ஹ-
தேவர்கள்கைவிடுகிறவிடத்திலே ஜக்ஷிகளோடேகூடக்கைவிட்டார்களெ
ன்றும்படிவிட்டார்கள்-யாகிருகானவிவர்கள் கைவிடுகைக்கடியெனெ
ன்னிலஜக்ஷிகளாகிறார்காணவல்லர்கள் மஹஷிகளாகிறா ஒ-ஸ்ரக்கா

ணவல்லார்கள் அதாவது இத்தால் ராமனைசகைக்கொண்டால் இவன்தா னுமிவனோடு ஸஹமித்தராமும்ம ஸப்போமென்றும் நாமகைவிட்டா ல் இதொரு கூநந்மதியேயென்று பெருமாள்தானேயிரங்குவரென் றும் அவ்வளவுஞ்சொல்லக்காண வல்லவர்களாகையாலே கைவிட்டார் கள்-ஸஉஹஷிஹி:-யோவிஷ்ணுஸுதஂஜெடிதஂவிநூரஉஜ்ஞரெ தஸம் என்றுஸமவகூ்ைாஹிகள்வணாஉரென்றறியுமவர்களாகையா லே வணாவஃ வகூிணாஂகாகூஂ-என்கிற வணாவன்இங்குப்புகிறலாகா தென்று கைவிட்டார்களாகவுமாம்-ஸஉஹஷிஹி:- உஷிகளாகிறார்கெ வமஂஸமவஜெஉஹவ மறியுமவர்கள் - உஹஷிகளாகிறார் - ஒண்டாம ையாள் கேள்வனொருவனையேநோககுமுணர்வு என்கிறஇந்தவைஹவ முணர்ந்திருக்குமவர்களாகையாலே வடாடஷகாரவிஷயத்திலே கூ வாராயம் வணணினபடியாலேகைவிட்டார்களாகவுமாம - இவாகளிப் படிகைவிட்டது அவன்தங்கள்பககல்வராமையோவென்னில்- தீநமொ காநுஸம்வாஸிகூ்ஜ் - இருந்தவிடந்தோறுஞ் செல்லசெல்லத்தள்ளினா ர்களென்கிறது தீநமொகாநு அனைத்துலகுந்திரிந்தோடிஎன்கிறபடியே கண்ணுககெட்டினவிடமெல்லாம போறான் திநமொகாநுஸஜ்ஞ ஸிகூ ஸமஹங்களாகிமஜெஸமடையத்திரிந்தான்ஸஜ்யெங்குநதட்டித் திரிந்தவளவில்உஹஷிஹிவோஸிக்ஷ்தூ என்றுஉஹஷிகள்கைவிட்டா ர்கள்-சுஜ ஸிகூமடையத்தட்டித்திரிந்தவளவில் சூகாஸவாஸிகளான வகூிகள்கைவிட்டன - ஸ்வெஜாகமடையத்தட்டித்திரிந்தவளவில்உா தாவிதாககளும் ஜெவர்களுங்கைவிட்டார்கள். ஸம்வாஸிகூ்ஜ்- ஒரு ககால்தட்டித்திரிந்தவிடத்திலே ஒன்பதுகாலத்தட்டித்திரிந்தான் - அக முடையவர்களறியாதபடிகைப்புடைகளிலே ஒதிங்கிககிடபபதுஞ்செ ய்தான்- இப்படிதிரிந்தவிடத்திலேமேல்ச்செய்ததென்னென்னில் த ஜெவஸாணஂமதஃ இவன்தஞ்சமென்றுஆசித்துப்போனவர்களிலுங்கா ட்டிலகொல்லநின்ற பெருமாள்முகந்தானேகுளிர்ந்திருந்தது - அவர்த மமையே பாற்றினார - தமெவயஹிவாராவணஸ்ய என்றுஸாணாம

தநாந விபீஷணநிருக்க ப்ராதிகூல்யம் பண்ணினவனைவிரும்ப க்கண்டவரானவர்தம்மையே பற்றினன் - தமேவ ஶரணாமதவஸ ஸம: - என்று ஶரணாமதிக கெலலையானவர்தம்மையே பற்றினன் ஸஶரண்யரானவர்களைப பற்றித்திரிந்துநெஞ சாறலதிமஸவக்ஷொக ஶரண்யரானவர் தம்மையேபற்றினன்தமேவ- தாமரையாளாகிலுஞ்- சிதைகுறைகருமேல என்னடியாாதுசெய்யார் செயதாரேல் நன்றுசெ யதாரென்று பிராட்டியேகுறறஞ சொல்லிலும மன்றுடியேயிடடுக கொணடு- ரக்ஷிக்குமவா தம்மையேபற்றினன் தமேவ ஶரணம்மதஶ ரணாமதனை மம்ஸவக்ஷனையும வாணனையநகாட்டிக் குடுத்தவர் களைப்போலன்றிககே தொஷொயத்யவிநத்யஜெயம் என்றுதொஷ பெறறுசாககளைககொள்ளுமவர்தமமையேபற்றினன் ஶரணம்மதஉ வாயவகூஸ்யாபாற்றினுகல்லன கணடவிடமெங்குந்தடடித்திரிந்தவனு கைபாலேகாலமுறிந்துஒதுங்க நிழல்த்தேடிவந்தான்அவ்விடம் நிவாஸ வ்ருக்ஷமாயிருநதது அல்லதுஸஹளநிவ்ருதிகமென்று தறையிலேதலையு ம்மடியிலேகாலுமாய்விழுந்தவன்ஶரணாமதிபண்ணினனன்றிறே இத் தாலஸர்வேஶ்வரன்ரக்ஷிக்கைக்குமுதல்க்ஷவராயஸஹயஸ்யெதயும் அநந்யமதித்வமும்சொல்லித்தாய்த்துபெரியவாசசான்பிள்ளைதிருவடிக ளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் உத்தரவிம்ஶஶ்லோக:.

ஸத்யம்ராக்ஷஸராஜேந்த்ர - ஶ்ருணுஷ்வ வசநம்மம-

ராமொநாஸத்யவாதீஸ்யாத் வாநநஸ்யவிஶேஷத:-

ஸஜாதமஸ்யதிஹிம்ஸாயஸ்ஸஜெக:-நொந்தாரைக்கண்டால ய்போவென்றும்ஸக்ருத்ருத்தியாகையாலும்- யஶ்ஶஶாஸ்தாதஶ்ஶாவ்ரு க்ருதி:என்றுபரமகாருணிகரானபெருமாளடிமையாகையாலுமராவ ணனுடையவநத்தங்கண்டு அவனுக்குஹிதோபதேஶம்பண்ணுகிறு ன் - ஸத்யம் - ஶத்ருபக்ஷத்தில் நின்றும் வந்தவிவன்சொலலுகிறவா ர்த்தை விருத்தமென்றும்நினைக்கவிராதே உண்மையென்று நி

னைத்திரு - ஸமெதௌ௱வம் - சிறிதுநாளொரு படிபாப்பின்னை வேறொருபடியன்றியிலே ஒருபடிபட நடச்குமென்றுநினைத்திரு - ஸத்யம்-வெறுமனகேயன்றியே எங்களுக்கும காயமாகையாலேபொய்யாயிராதுகாண் - ராசமொஷியில் வாஸனைபாலேநான் சொல்லுகிறது ஸத்யமாயல்லது இராதுகாண் வார்த்தையிலே பொய்யில்லையாகிலுமக நஹிதனாயிருக்குமோவென்னில்-ஸத்யம்ஹிதஹிதவொக்குமென்கிறபடியே ஸவப்ராணிகளுக்கும ஹிதமாய்காணிருப்பது நாட்டாரகுஹிதஞ்சொல்லப்போந்தோமோவென்ன ராக்ஷஸராஜெஂ இத்தனைபேருக்குககடைவறுளவுனககு அவர்களுடைய ஹிதஞ் செய்யவேண்டாவோ அன்றியிலே ராக்ஷஸராஜெ-இப்படிககொத்தஉண்மையான வார்த்தைக்கேட்டன்றோ இவ்வைஸ்வர்யம் உனக்குண்டாயிற்று - ராக்ஷஸராஜெ-அளவுபட்டவைஸ்வர்யமன்றோவுன்னைஸ்வர்யம் நாட்டில் ராக்ஷஸராய்பிறந்தார்கரும் ராஜாக்களாய் பிறந்தாரெல்லார்க்கும் மேலானவனன்றோ -நீ- ராக்ஷஸராஜெ -ராக்ஷஸராஜாககளதான்உன்காலிலே விழும்படியாகவன்றோவுன்பெருமையென்றாகவுமாம-ராக்ஷஸராஜெ-உதிவாரஜெஸ்வயநிறேராக்ஷஸராஜாககள் வைஸ்வயபக்தர் நீவாரஜெஸ்வயபக்தன் நடமையிப்படி இப்போது உபஸ்லோகிக்கிறதென்னன்ன - கூரஷ்வ நான்சொல்லுகிறவார்த்தையை அநுஷ்டிப்பாபாகவேணும்- கூரஷ்வ செய்வேனோதவிருவேனோவென்று விசாரித்தால் தவிர்தல்செய்யவொண்ணாது பத்தும்பத்தாக வநுஷ்டிக்கவேணும் - ஸத்யஂகூரஷ்வ ஹஸ்ராஜிவுபக்ஷமல்லனிவன்-வாரபக்ஷஂவஸிஷ்டாதிஜ்ஞாதாவல்லனிவன்-ஒருகுரங்குஆகையால்கூநாவேணமென்றுநினைத்திராதென்னன் உண்மையாகசசொல்லுகிறவார்த்தையை நீ இசையவேணும்ராக்ஷஸராஜெ கூரஷ்வ-உன்கிழேயொதுங்கின ப்ராணிகளைரக்ஷிக்கும்போதுஇத்தனையும்செய்யவேணுங்காண் இப்படிசெய்யச்சொல்லுகிறதுதானேதென்னென்னில்-வசநஂநான்சொல்லுகிறவார்த்தையை- வசநஂ

கூம-ம் வக்ஷீதிவவநம். என்றுபாசுரபரபபற்று சுத்ரு-மஹ-மானவார்த் தையை-வவநம்கூ-ஷ-என்றுநின்றுய நீசொல்லுகிறபாசுரத்தைநா ன்கூஹா ஷிககவோவெனவவநம்-வாகவ்யாவாரனவ்ருத்தியல்ல அந்தவாக்ய வ்ருதிவாக்யா நவத்துதை- யாருடையவாக்யவ்ருதிவா க்யமென்ன-ஜஜ-ய-ஞ ஜ்ாக்ஷாஜிவாாத்தைபபோலெதஃவெகாரைகையன் றியேவாஜஃவோஸஹிஷ்-வானவென்னுடையவாாதையை-ஜஜ- மு ன்பு கமெராகவநிகையிலே வாளையுருவிபிராட்டியைநலியப்புககவை த்தையசப்படககண்டு காய-பபாட்டாலேயதைப் பொறுத்துப்போநத வென்னுடைய-ஜஜ - சுஹோர-ஞவஜஹோவீய-ம் என்றும்பஜ்ய ஜொரநபவவாநு ஸ்யாசுஎன்றும் வ-நஸ்யொவிஜயதாத-ர-ஞ வம்-என்றும்உன்னுடைய யொமுதையைககண்டு சூஷ்ய-ப்படடும்உ ன்னுடைய சுநம-தைதக கண்டு வெறுத்து மிருககிற வென் னுடைய - ஜஜ - ஸவ-ாத்ராக்களுக்கும் வ்ராணஹ-ஞஜுன வாய- வ-த்ருயவைத்து நீ யாகூ-ஞமிகரும் வக்ஷத்திலுன்னுடையவ்ரா ணஹாநியைசசொலலுவேனே - ஜஜ - வொம்ஜ்வ்யாகரணத்தை யபி கரித்து சூஜித்ய ஸிஷ்யனுய் ஸ-ஸிக்ஷிதனனவென்னுடைய வார்த் தையுமபொய்யாமோ - ஜஜ - விம்மாயிவதொரஜாத்யம் என்றுகெடட ரசஜுன ஜஹாராஜாவையுமகப்பட வீடெற்றும்படியொரு ராஜாவுக்கு ஜம்திரியானவென்னுடைய வார்த்தையும்பொய்யாமோ உன்னைககண்டு வைததன்றோ நான் ஸநெஹிக்கிறதாயிருக்க- ஜஜவவநமென்று இதொ ரு ஹெத-வாய்சசொல்லுவானென்னெனனில் - வாநரஜாந வாகா ரமுனககுஸாஜாந்யமாகவிருந்ததாகில்என்வார்தையைவிஸ்வஸநீயமாகை க்கு ஹெத-க்களைசசொல்லுகிறேன் - ராஜஷாஸஸ்ய ஷ-ஞதஸ்ய வா நரஸ்ய விமெஷதம்-இவைற்றிலோரொன்றேபோருமஇவை மூன்று காரமுடையவென்வார்த்தை பொயயாகாதுகாண் - ராஜஷாஸஸ்ய ஷ-ஞ தஸ்யவாநரஸ்ய என்னுடைய வ்யாஷ்ஜிகளமுப்பிரியுட்டியன்றோவிரு க்கிறது விமெஷதொரஜஷாஸஸ்ய- பொய்சசொலலாமைக்குநானே

போரும் விஶேஷித்துபெருமாளடியானும் பொய்சொலலுமோ-ஸா
க்ஷாஸத்யஸாக்ஷாதிநரஹிஹாஷகென்றுமஸத்யவாதிவஸாவஸ்
என்றும் ஸத்யவாதியான பெருமாளோடே வாஸஞ்பண்ணின வெ
ன் வாாத்தையும பொய்யாமோ ஸாக்ஷாஸத்ய ஸபதிராஜ் எ
ன்று எலலாரோடும பொருநதுகிற பெருமாளடியானயிருக்கிற நான்
வெறுவார்த்தை சொல்லுவேனோ - ஸாக்ஷாஸத்ய - யதிவாஸாவணஸ்ய
யமென்றும்படியான பெருமாள திருவுளளமறியுமென்னுடைய வார்த்
தையுமன்றோ - ஸாக்ஷாஸத்ய நானிங்கே பொய்சொன்னேனென்று
பெருமாள் கேட்டருளினல் என்னை தலையைசசிறித்து விலஙிடாரோ-
ஸாக்ஷாஸத்ய - ஏதேனுமாக வஶாவஶம் பணணி ஆஶ்ரய
வஷம் நிவஹிப்பார்களுக் திருநாமம்போலே வேண்டியிருநததிறே -
இப்படி யுரிய வடியனு யுனுயன்பக்கல் பரிவாலே புரட்டிசசொல்
லுகிற வார்த்தையை மெய்யென்றிருபபேனேவென்ன - உக்தஸ்ய-இ
பபடிக் குறியவடியானேயாகிலும் ஏறிட்டுககொண்ட வயிகாஸத்துக்கி
டாகநடககவேண்டாவோ-உக்தஸ்யஉக்தநாவான்-அந்தலைக்குபொ
ருந்தவாாத்தைசொலலி ஷூதிநினைவைத் தலைக்கடடுமவனிறே - அப்ப
டிக்குன்றேடே ஶூரிர வார்த்தைசொலலி பிராட்டியைக் கொண்டுபோ
கவந்த வென்னுடையவார்த்தை - உக்தஸ்ய - உக்தநாவா னஙகுச
சொன்ன வார்த்தையை யிங்கேசொல்லி யிஙகுசசொன்ன வாாத்தை
யை யங்குசொல்லி யயாத்தவாதியா மத்தனைப் போககிவிடடுசசொல
லுவானே-உக்தஸ்ய-அங்குகட்டின ஓலைத்தாலியையிங்கேபொகட்டுயி
ங்கேகட்டினவோலைதாலியையங்கேபொகட்டுத் திரிகிறவெனக்குமொரு
களறிஸ்ருண்டோஅதுவோநீயோலைஉக்தனுயஸஹிதனுயஅஉக்
தனுய்வநதது-தோப்பைமுறித்து ஸேநாவதிகளைககொல்லுவது- ஸ
ம்ருஹதனைககொல்லுவதுகுமாரனைகசொல்லுவதாய்நீசெயயாததீம்பு
களுண்டோ-உன்வார்த்தையை விஶ்வஸிக்கலாமோவென்ன - வாநர
ஸ்ய- அதுவோஜாதிவ்யக்தமானவார்த்தைகுரங்காட்டமத்தனைபோக்

கிஷ்கிந்த்தத்துக்குக் குறையன்றுகாண் - கையிலேபழத்தைக்கொடுக்கிலு
ம் உறும்பிஉறும்பி பறிக்கை குரங்குகளுக்கு ஸ்வபாவமன்றோ - வாந
ரஸ்ய - தோபவை முறிப்பது ஸாவாஸ்ரம மாகையாலே பணையோடு ப
ணைதாவித திரிகதேன்மரங்கள் த்ருஷ்டிவிஷயங்களாகையாலும் சாகாம்ருகமெ
என்னும்படி நான் வனசாரியாகையாலும் என்னைப பொறுக்கமாட்டாம
ல் முறிந்ததித்தனை - ஸேநாபதிப்ரப்ருதிகளும் ப்ரயாணவகாசம் ப
ண்ணி நலிந்தார்கள் - என்னை நோக்குகைக்காக சிலவ்யாபரித்தேன்
பின்னையும் நாடோடியான குரங்குபோலன்றியே என்னுடைய சத்ரு
தாவஹனங்களைக்கண்டு அஞ்சினாகள் அஞ்சினமைக்குரங்கறிந்து அடி
த்துப்போகட்டேனத்தனை - என்மேற்குறையில்லை - வாநரஸ்ய - விவேகி
களானமனுஷ்யஜாதியல்லேன - ராக்ஷஸஜாதியல்லேன் - அறிவில்லாததிர்
யக்ஜாதியானவென்னுடையவார்த்தையிலுண்டோபொய் - வாநரஸ்ய
வ்யாவஹாநர ஸம்வாதங்கேட்டறியாயோ வாயுகுமாரவேடனுக்கு
அகப்பட்ட ராக்ஷஸானஜாதியிலேபிறந்த என்னுடையவாக்யம் வாயுகுமா
மோ ஆகவித்தால் இவ்வசநம் ஸத்யமென்று வாதமாமக னென்கிறபடி
யேதைவயோநிஜனுனவென்வார்த்தை பொய்யாகாதென்று ஸாமாந்ய
வசநம்சொல்லி - விஶேஷேதாராசாரவஸ்ய த்ருதஸ்யவாநரஸ்ய
வசநம்ஸத்யமென்று ஜைசக்களானபெருமாளடியனுவது உக்தாத்ருவா
தியான த்ருதனுவது இட்டுசொல்லுகைக் கடியான விவேகமில்லா
ததிர்யக்காவதாயிருக்கிறவென்னுடைய வார்த்தையன்றோவென்றுவி
ஶேஷஹேதுக்களையுஞ் சொல்லிநீதானொருபெரியானொருத்தனுமா
ய் உனக்கு ரக்ஷணீயமான குறைச்சரக்கு முண்டாயிருந்தது - ஆனபி
ன்புநான் சொன்னபடியே ரக்ஷிக்கப்பாராயென்கிறான். பெரியவாச
சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ததிஶ்லோகஸ்யாம்வஹுவிம்ஶஶ்லோகஃ.

ஸந்நிவிஷ்டம் ஹிதம்வாக்யம் உக்தவந்தம் விபீஷணம்
க்ரூரமாக்ஷ பருஷம்வாக்யம்ராவணஃ காலசோதிதஃ-

ஸங்கிவிஷ்டம் முதல் ஸ்லோகத்தாலே ஆண்பிள்ளையான வசுவ திருதநிருமகனோடே ஸௌவம் பிறந்து நின்றதுஸௌபயிலே இத்தைநி ஷ்தரிக்கலாம்படி ஹநூதாவானவன் வாக்ஷிதத்தை உவதேஷிக க இத்தை காற்கடைகொண்டு ராவணன் காலனுடைய வார்த்தை யைக்கேட்டு அவன்பின் போவதேஎன்று கைஷிவெறுக்கிறான் - ஸங்கி விஷ்டம் - சுருக்கமாவும் சொல்லவேண்டாதே ஸம்ஸ்ரிதவையாநமாம படி அழகிய ஸத்திவெஸுதத்தை யுடைத்தாயிருக்கும் வார்த்தையை அ தாகிறது சுநஹிசுத மாறும் விடவொண்ணாதிருக்கை யன்றிக்கே - ஸங்கிவிஷ்டமத்துவசுமென்று க்ரியாவிஸேஷண மாகவுமாம் - வார்த் தைஅழகியதாறுமநெஞ்சிற் படாயிடில்காற்கடைகொள்ளலாயிறே அங்ஙனன்றிக்கே-நெஞ்சிலேஅழகியதாகநிவிஷ்டமாம்படிசொன்னனெ ன்கை-ஹிதம்வெறுஞ்செவிக்கினிதாயிருக்கையன்றிக்கே- உதஉஸௌ யை நிஷ்தரிக்கலாம்படி வத்துவாயிருக்கும்வார்த்தையை-சுநஹிதமா றுலும்விடவொண்ணாதாயிருக்கும்-வாக்யஸந்திவெஸுத்தைப்பார்த்தால் ஸ்ரவணமொருமாறும் விடவொண்ணாது வத்துவைத்தையைப்பார்த்தா ல்இதொருவனுக்கஸஹ்யமாவதேயென்கை-வாக்யம்-சொல்லவேண்டும் ஹிதம்வரிவணமாயிருக்கை வாக்யமாவது-சுருக்கத்தை வரி வணமாகச் சொல்லுமதிறே உக்தவஞ்ச நாஸாவதாரவாஸி நேவுவுயாசு - என்றுசுத்ராதரம் பண்ணிக்காற்கடையிலேதுவ முவாக்குச்சொல்லும்வார்த்தையைஇவனும உதமதிகண்டுதன்சொல் லாமையாலேசொன்னவனை-விஷீஷணம்-உதரஸ்நுசொன்னவார்த்தை யாகில குஷ்லோகநாதலோகோஎன்றுஸம்கித்துக்கைவிடலாம் ஹநூதா வாஸதிநாதநமென்கிறபடியேஹிதஞசொன்னவன் வத்ராஸநு னென்கை - வஷம் வாக்யவிஷீசு - ஸ்ரவணஸஞ்ஞாரம்ஷி தொஷிமதஸநேஹம் - என்றுசுலக்கந்தீர்ந்து ஷிதஞதல் குலதோ ஹிவெஷாஞ்யநம் என்றுஉவகாரஸ்மிருதியாலேபுகழுதல் என்னைத்தீ மனங்கெடுத்தாயென்று வத்ருவகாரங்காணமையாலே தெகடாடு

தல் செய்யவேண்டுமளவிலேஸந்தர்க்கசுளைச்சொலலும் வார்த்தையைச் சொன்னான்- வாக்யம் அவனசொலலவேணடும விஹிதஙகளைநோகக சசொன்னபபோலே பாஷிதங்களிலும இனிசசொலலலாவதிலலை யென்றுமபடிசசொன்னான் அவன் உச்தஞ்சொன்னபோதுவஸிஷ்டாமபடி சொன்னபபோலே இவனுமநெஞசிலேபுண்படும்படிவ்யக்தமாக பாஷிததான் - இதுககுஹேது சொல்லுகிறதுமேலவதபயம்- ராவணஶ் ராவயதி ரோதயதி எனறு பாஹிம்ஸையாலே நாடடைக் கூபபிடப்பண்ணுதல் ஊரேநக காலிடடுககொணடு தானுங கூப்பிடக்கடவனாயிருக்கை - இநதால தனககும பிறாககுமஹிதமறியா தமூடி குபுத்தியென்கை- காலசோதிதஂ - ஜூாதாசொன்னவாாத்தை செவிப்படாதபடி ம்ருத்யுவாஸந்நாநகாலநுபிடரிதள்ளவவன் பின் போனான் ஜூாதாபெருமாளதிருவடிகளே சரணம் புகுவென்றான். காலன் அதுகடவதல்ல என்வழியேபோவென்றான் ஜூாதாவின்வாாத்தை பியாஹரெஜ்யமதைவ்யஂநநமஂம எனறுதன் மருத்திககுச்சேராமையாலேகாலன் வழியேபோனானென்கை-ராவணன் ஊதிகதத்திலே கைவளர்ந்திருக்கச்செய்தேயும் நமக்கு ஊதவ்யமேதென்றும் ஐம்சத்திலேயிழிந்தவிதுவே ஊவகாஶமாகவிந்த ஶுஶ்ரூஷியை நிஷேபிககலாம்படியான பரமஹிதத்தைச்சொல்லசசெய்தே இவனுககு ஊவஹ்யமாயிருகககண்டவாறே இவனிருந்த தேஶமும் நமககு த்யாஜ்யம் பாமயோசீதமானபெருமாளிருநத தேஶமே நமககு ப்ராப்யமென்று புறபபடடு வேகிறவகத்தினின்றும துடித்துககொண்டு புறபபடுவாரைபபோலே போந்தானென்றிவனுடைய மஹாவிஷயைககண்டுககொண்டாடுகிறான். - ஜீஷி - பெரியவாசசான் பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஷஷ்டீம்ஶ்லோகம்.

உதப்ரத்தாவாபாஷம்வாக்யம் ராவணம்ராவணாநுஜஃ-
ஶூஜமாஃ உஹ்ஹமஹேதூ நயதாரஷஸு லக்ஷணஃ-
உதப்ரவேதி - உதிவாபாஷம் வாக்யஃஹவாஜதி என்று

ஸ்ரீய தாநாஸஸயாயவேஷித் - என்று - உதாத்ருத்தினுடைய
ஸௌகயத்தையும - யாவநஹாநஷஸிராஸிவாணா - என்று க
காலே ஸ்ரத்வாயதனைவுஞ்சொன்ன ஸ்ரகாரத்தையும-ஸஜோ
ஷத்தாலே கூவகிகிருன்-இஷி ஸார்ஷம - ஸவராஸாஸகாரா
னதென்றல் ஸமாலத்துக்கு கஸஹாரோபபோலே ஸூஸ்யதோஷ
ததாலே-இந்த ஸாஹிதம ராவணனுக்கு ஸாஷமாயிறறு-வாக்யம்
ஹிதாவஜஸம ஸரிவஙணமாயிருக்கை - உக்தா-ஹிதஜநமா
ய்ஹாதாவாயிருக்கிற இவன் உமதியிலே கைவிட்டுபபோறனென்
கிற குறைதீரசசொல்லுமவார்த்தை யடையசசொல்லி அவனபககல
கவகாஸமிலலாமையாலே போந்தான்- இவ்வநஸாஷணததுக்கு ஸ
யொஜநம-ராவணனுடைய கதிகஷணத்தைககண்டபோதேகாலவாங
கஸாவூரியிருகக ஹிதஞ்சொல்லிமிட்க்கலாமோவென்று இவனுக்கு
ண்டானவழியடைய நாம்சொல்லுகை - சொன்னஹிதம்ஸாஷமா
கைக்கு ஹேதுவைசசொல்லுகிறது. ராவணம் வாஸஜவஙக
ளாலே ஸவரோடு உபவரோடு வாசியற எல்லாரையுமகலிந்து
போந்தவனுககு எதிர்களுடைய வஙஞ்சொன்னல்வாஷமென்னு
மிடஞ்சொல்லவேணுமோ ராவணாஙஜ அவன்கிடந்த கடலிலேகிட
ந்து ஸஹவாஸம்பண்ணப்போந்தவாகிடீர் ஸகோதார் சொல்லும்
ஹிததைசசொன்னனென்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானுடையஏற்றத்தை
சசொல்லுகிருன். இஷி-ஹிதஞ்சொல்லுமிடத்தில்ஜ்யேஷ்டகநிஷ்டவிஸா
மதில்லை அறியுமவனறியாதவனுககுசசொல்லுமித்தனையென்றுமாம்-ஜ
மா என்றமைந்திருக்க - ஸூஜமாஎன்றது ராவணமொஷியில் தனக்
கு ஸம்பந்தமிலலாமையும ராமொஷிதன்னிலாமாயிருக்கிறபடியுந்
தோறறசசொல்லுகிருன். இஷிஉஹஏதேநநஸாரிஷிஞாவி
வஜநஸம்வாஸவெஸஸம்- வாமஹதவஹஜாவஜராஜவ்ய
வஷித என்கிறபடியேநெருப்புப்பட்டவகத்தில்கால்வாங்குமல்லதுநி
ற்கமாட்டாதாப்போலே ராவணமொஷியில் தரிக்கமாட்டாதபடியைச

சொல்லுதல் கட்டிநின்றகன்றைவிட்டால தாய்முலையிலே வாய்வைத்த
லல்லது தரிக்கமாட்டாதாப்போலே ராமஸந்நிதியிலே புகுந்தல்லது தரி
க்கமாட்டாதவனைப் புகுந்தானென்றுதல வத்ஸா மாதேவ காந்தா:- தாய்
நாடு கன்னைக்கடவதிறே - யத்ர ராம: - ராமஸம்பந்தத்தில் காட்டில்
ராமஸம்பந்தியாந தேஶதேஶ்யமென்கை - யத்ர லக்ஷ்மண:
ஸாந்த்ராஸ்ஸந்நிதேவா: - ஸங்கமஸ்திரீத்ரலக்ஷ்மணௌவா என்றக்கடவதி
றே - ஸலக்ஷ்மணம் - இளையபெருமாள் பெருமாளுக்கு நிரூபகரா
யிருக்கிறபடியைச்சொல்லுகிறது இத்தாலாஶ்ரிதனுக்கு ஆஶ்ரயணீயனை
யொழியச்செல்லாதென்கை உபஜீவிக்களென்றிருக்க வேண்டாதப
டிசொல்லுகிறவனுக்கு அங்கே புருஷகாரமுண்டென்னவுமாம்
ஸஹாராஜர்வாக்யதாமென்ற லக்ஷணம் புண்ய லக்ஷணம் என்று பெ
ருமாளிவனைக்கைக்கொள்ளுவது காணென்று தன்திருவுள்ளத்தில் கண்
ணெறிதோற்ற விருந்தானிறே-தன்சொல்லு ஜீவியாத ராவணகோஷ்டி
யில் வர்த்தித்த நெஞ்சாறல்தீரத்தம்பியிட்ட வழக்கான ராமகோஷ்டியி
லே புகுந்தானென்றவுமாம் - ஆகவிஶ்லோகத்தால ஸமவர்த்தியுடைய
வனுக்கு தஸிசிவரிருந்தவிடம் த்யாஜ்யமென்றுமிடமுமஸமவஸ்தியி
உண்டானவிடமே ப்ராப்யமென்றுமிடமுஞ் சொல்லித்தாயிற்று - ரா
வணகோஷ்டியிலநின்றும்கிளம்பி ஸுக்ரீவஸஞனைப்போதேஇவனைமுதலிக
ள் கண்டாரகளென்கிறார் பெரியவாச்சான்பிள்ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஸப்தவிம்ஶஶ்லோகம்.

தம் ஸம்ப்ராப்தி வைராகாரம் தீவ்ராசி வஸத ஹுதாம் -
மம நவ்யம் ஶ்ரீஹீஷாஶ்ரு உத்ஸ்ருஷ்டவந்தாபமிவா:-

தம்-காட்டுத்தீயைத்தப்பினவன் மடுவிலேவந்து விழுமாப்போலே
தநுஷ்நிவேஶமெல்லாந்தோற்ற வந்தவனை - ஸம்ப்ராப்திவாராகாரம்
ப்ரதிபக்ஷத்தைவிட்டு போரப்பெறுகையாலே ஸ்ரீராமனையும் ஒளிபெ
ற்றபடியும் வாரதம்த்ர்யந்தோற்றவந்தபடியுமாக ஐஶ்வர்யங்களைப்போ
லே ஸம்ப்ராப்திவாராகாரமென்கிறான். இத்தலைக்கு ப்ரயாநாவயவ

மான ஸ்ரம்ஶம் பெற்றதென்றும் ராவணனுக்கு ஒரு ஸ்ரம்ஶஸம்ஶயம் பிறந்ததென்று நினைக்கிறான் - தீவ்ராவிவஸ்தஹ்ருதாம் - முதலிகள்பக்கல பரிவைககண்டுபெருமாளை திருவடித்தொழவொண்ணாதொழிகிறதோவென்கிற நடுக்கமும் புகந்தலலது தரிக்கமாட்டாத த்வரையும் தோற்றியிருக்கை இவனுடைய ஒளிக்குமுன்றனது த்ருஷ்டாந்தமாகப்பொருமையாலே தீவ்ராமென்கிற விஶேஷணம் - ஸஹஸ்ரதாவபே - இத்தால் ஶரஶிவரா காரமென்கிற வசநத்தில் ஸூசிதமாக நினைத்த தீவ்ரதையை இங்கே ஶாப்தமாக்குகிறான். மமநஶ்சம் - ஶங்கையினின்றுங்கால்வாங்கினபோதேகண்டார்களென்கை - உஷீஶ்வரா: - ஸந்தியில்காவலுக்கு அடைத்தவர்கள் - தன்தாக்ஷிகரியாத மமநரக்ஷணத்திலும் அவஹிதராணொன்று அவர்களுடைய கவர்குரிகோள்சொல்லுகிறது - த்ருஷ்டா: - ஒருத்தர் கண்டொருத்தருக்குசசொன்னாலும் எல்லலாருமகண்டாரவிறே அங்ஙனன்றிககே எல்லாருமொக்கக்கண்ணாலே கண்டார்களென்கை வாநராயிவா: - காவலடைப்புண்ட முதலிகளுக்கு முன்பே காவலடைத்த முதலிகள்தாங்கள விட்டிடத்தே யிருந்தே கண்டார்களென்கிறது- பெருமாள்பக்கலிவர்களுக்குண்டானபரிவுஆளிட்டந்திதொழுமதன்றிக்கேகாவல்தானிவர்களுக்கு உஜ்ஜீவநமாயிருக்கிறபடி-வாநராயிவா:-என்றுஇவர்கள்பரிவிலே அவஹிதரானபடியைககண்டு ஜீவிகொண்டாடுகிறானாகவுமாம் இஶ்லோகத்தால ப்ருதிசர்ஸஹத்தினின்றும் - பேறுபெற்ற ஶாஹத்துக்குமேலே ஸுக்ரீவர் கடாக்ஷத்துக்கு விஷயமாகபெற்றானென்றுகருத்து-பெருமாள்பக்கல் பரிவாலே வந்தவனுடைய ஸூக்ஷ்மம் நெஞ்சிற்படாதே இவனரோவென்கிறஸதிஶங்கையிலே இழிந்து மஹாராஜர்முதலிகளோடேஶத்ருத்திலே யிழிந்தானென்கிறது பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

த்ரிஶ்லோக்யாஷ்டவிம்ஶஶ்லோகம்.

ததஸ்த்வது ஸம்த்ருஷ்ட்வா ஸுக்ரீவோ வாநராதிப:-

வாநரேஶ்வ ஸஹஸ்ஸுஷேண: விஜயார்த்தமவஸ்திதா:-

௩௦-பெரியவஹிநிவெஸநதோடே வந்தல்லது தரிக்கமாட்டாதபடி ஙாட-ஏமனான வவனைக்கிடா கநிஸங்கித்ததென்கை - ஆத்மவஞ்சும் ஸ்ரீவிபீஷணப்பெருமாள ஸம்வ்யாவ-ஏகரானமாத்மன்றிக்கே அவர்களோடு ஸவ்யாநாராயிருக்கை அதாகிறது கநிந்யாஙண டான ஹவ்யதெய்யுஞசெரிவும-தெவதெஞ்வாத்வஞ்சும்எனகிறபடியே அவர்களுடைய ஸத்தைஸாயீதெநயாம்படியான வ்யாயாநத்தைசசொல்லித்தாகவுமாம் ஸஹீவ: - இவர்களைககண்டு துணிகென்று தலையெடுத்துபாத்தபோது ஸ்ரீவாஸாதெஹ யிருந்தபடிஎன்னென்றுஸீஷிகொண்டாடுகிறுனென்றுபிள்ளைதிருநறை யூரரையர்பணிப்பர் வாநராயிவ:-துணுககென்றுகைககு அடி-வாநரவெஸநெயடைய தமககுக் குழைசசரககாகவுடையராகையாலே-ராஜகு ஊரா பககலபரிவு-ராவவாதெ வராக்ராஞா நவ்ராணெ கரெதெயாம் - என்கிறவவர்க ளளவுஞ சொலலக்கடவதிறே - ஊகஷு:-ஸரணம் புகுந்தவனுககு பிரககாலிககவேணடுமமடி கநஹிஸவநீயராயிருந்தாரென்கை-அதாகிறது தம்முடைய கநஹிஸவநீயதெதோற்றுதே கூச்சமேமேற்பட்டு சிநதையிலே யிழிந்தாரென்கை- வஹஸிராநுவாநரெஸஹஸிஞயாரோஸ-தாமேசிந்திக்ககூஊராயிருக்கசசெய்தே கார்யமளரவத்தாலே முதலிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டுவிஞித்தார்வஹஸிராநுவிஞயாரோஸஉ-ஏதனெ ஒத்தனோ எதிரியோவென்று விஞித்தார் - வ்யஸவஹு வஹஸிகளாகையாலே விஞித்தாரென்றுமாம் - வருகிறவனுடைய உவவிகாராதி ஸிஂஹங்களாலே கண்டபோதே ஆகாஏமவ்ய வ்யாதி கஏமவ்யஙகளை நிண்யிக்கவல்ல வ்யஸஹுவஹஸிகளாயிருககச்செய்தேஸூரிபக்கல் பரிவாலேகலங்கிவிதெஞயிலே யிழிந்தாரென்றுமாம் வ்யஸவஹு வஹஸிகளாகையாலே சிந்தித்தாரென்றுமாம்ஸூரிக்கென்வருகிறதோவென்கிறவஹஸியிறே வ்யஸவஹு வஹஸியாகிறது ஸம்ஸ்ரூஸநூஸநம் ஸளரா: - உஹாஉதிரவாவிஸக என்றக்கடவதிறே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்ஸவரிகாரனயிக்கொண்

டு சடக்கெனகிட்டிக்கொண்டு கிறைகையாலேஜம்த்ருத்திலே விளம்பிக்கக்க டவோமல்லொம என்றுபார்த்து சடக்கெனநிணுயித்து முதலிகளைக் குரித்து தாம்நிணுயித்தவயுஞசொல்லுகிருர் பெரியவாச்சான் பிள் ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஸமொகாநதிஸஶ்லோகம்.

விஜயிகுாஜ ஹுநத்ஜுவாநுாாஂஷாநுவாவஹ-
ஹநுஜஸஞாஜுவாநு ஸவகுாநிஷஂ வவநஜ்ஞூஜெ.

விஜெ நிணுயாஜமாகையாலே யிவ்விடத்தில் விஜாமு ஷஂ நிணுயத்தைசசொல்லுகிறது. வானனுமல்லன் உநதனுமல ன் வாயகனென்று நிணுயித்து - ஜநஹநதுஂ எதிரிதுறையிலே அரண்மிக்கலங்கை அரணில்லாத வெறுநிலத்திலேபெருமாளென்று ூ வனை நலியவரக்காட்டினன் ஜஂதுத்தில் விளமபிக்கில் பய்யல் மேலி டுமென்று சடக்கெனநிணுயித்தாரென்கை-தநு- எதிரியென்றுநிணு யித்தபின்பு கூச்சத்தாலே வநுவநுாவமெஷையைக்காட்டில் வந்தவே றுபாடுதான் - வாநுாாஂ ஷாநுவாவ ஜஹாாஜர் காணவந்த சோ ழனொன்றுமபடி பரிவில் வயாநஜாநவர்களைக் குறித்துச சொன்ஞர் ஹ - ஒரு ஷாயும் பரிகரமுமிருக்கும்படியென்று ஜஷி கொண்டாடு கிருன் - ஹநுஜஸஞஜுவாநு - பழமைபார்க்கில் ஜாஂபவனுஜ வாநு என்னவேணும் பரியட்டமுறை பார்க்கில்ஸுஂமஷவஜுவாநு எ ன்னவேணும் சூவதுக்களில் திருவடியுடைய திறமையைப்பற்ற-ஹ நுஜஸஞஜுவா னென்கிருன்-ஸவகுாநு-பெருமாள்பக்கல் வயாந ரோடு ஸுவயாநரோடு வாசியில்லாமையாலே ஸவகுாநுஎன்கிறது ஜஷஂவவநஂ கதுவியநுாஜாஹ ஜஷிவவந ஸநிவெஶதைக் கொ ண்டாடுகிருன். உதூஜஂ சுதுத்தைப்பார்த்தால ஸவெகுாசுஷமான வதுத்தை யுடைத்தாயிருக்குமென்கை அதாவதுஸவெகுாசுஷமா ன கலக்கத்தை சுதுமாக வுடைத்தாயிருக்குமென்கை வந்தவன்சுநு குநுமனல்லன் வதிகுநுமனென்றுகலங்குகைஉசுஷ வெந்தவன்நம்

மன வழிந்துபோகவந்தானென்று மனவன்றிக்கே நம்மைக் கொல்லவந்தானென்று நம்மைப்பாராதே கலங்குகை உத்க்ருஷ்டதரம் பரிகாரஹேதுவான நம்மனவன்றிக்கே - ஸௌஹார்த்தேந கதநாபவ: என்று ஓரம்பாலே வாலியை அழியச்செய்து பலத்தை விஸ்வஸிப்பித்து நமக்கெல்லாம் வேர்பற்றான பெருமாளையும் நலியவந்தானென்றுமது உத்க்ருஷ்டதமம் விஜயிகள் என்று தாம் நிர்ணயித்த ப்ரகாரத்தை ஸோபபத்திகமாக வெளியிடுகிறான். பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் த்ரிம்ஶஶ்லோக:

ஏஷ ஸர்வாயுதோபேதஶ் சதுர்பி: ஸஹ ராக்ஷஸை:
ராக்ஷஸோ ப்யேதி பஶ்யத்வம் அஸ்மாந் ஹந்தும் ந ஸம்ஶய:

ஏஷ: ஆயுதத்துக்கு ஏகாந்தமான உள்வாயில் க்ரௌர்யம் இவன்வடிவிலே தோற்றுகிறதில்லையோ ஸர்வாயுதோபேத: நெஞ்சில் க்ரௌர்யாநுகுணமான ஹிம்ஸாபரிகரங்களாலும் உபேதனென்கை உத்பாத மஹாபாணி: என்றொருதடியைக்கொண்டு வந்தானென்னச் செய்தே ஸர்வாயுதோபேத: என்பானென்னென்னில் அநுகூலமென்ற ப்ரதிகூலமாக ஶங்கித்தாப்போலே ஓராயு[illegible] ஆயுதமாகத்தோற்றலாமிறே தோடுவாங்கினகாது தோடிட்டாதென்று தோற்றுமாப்போலே கையும் ஆயுதமும் பொருந்தினபடியாலே ஸர்வாயுதங்களிலும் ஶ்ரமமுண்டென்கிறானென்றாகவுமாம். பெருமாளை நலிகைக்கு நேரே ப்ரஹஸ்தாநான பரிணாமத்ய மிவனை[illegible]யிலே யுண்டென்கிற நினைவாலே - ஸர்வாயுதோபேத: - என்கிறார் - ராக்ஷஸ: - ஸ்வஜாதிப்ரியம் க்ரூரா என்கிறபடியெகிழ்ச்சொன்ன க்ரௌர்யம்ஜாதி ப்ரயுக்தமென்கை - சதுர்பிஸ்ஸஹ ராக்ஷஸை: - இவனுடைய யூதகளஸமங் கண்டிலிகொளோ- பெரும்படையோடே செல்லிற்காற் கட்டுபடுவதோம்- தனியேவழில மீண்டுபோக வொண்ணாதென்று - பரிமிதஸமனைப் வந்தபடி கண்டி[illegible]

கழோ - ராக்ஷஸேஶ: - தன் க்ரௌர்யத்தை பின்சொல்லும் - ஸ ஜாதீயனையே கொண்டுவந்தானென்கை ஸுஹ்ருதி - பிரகாசியாதே தன்னிலத்திலே புகருமாப்போலே மதியாதே புகுந்தபடி - இத்தால் சடகேனப பரிகரிக்க வேண்டும்படி வந்தானென்கை - வத்யஸ்ச நான் உபேக்ஷிக்கவேணுமோ - உங்கள் முகத்திலும் கண்ணில்லையோ - ஸ ஸாநுஜஸ்ய - நமயிலே சிலரை நலியிலலாதார்க்குப்பிழைக்கலாம் நமக்கெல்லாம் வேர்பெற்றான பெருமாளை நலியவந்தான் அவருளராகில் நாமெல்லாம் இல்லையாகிலும் உண்டாகவல்லர் - நஸம்ஶய: - ஸாயுதனாய் ஸவிக்ரஹனாய் வருகையாலே - வாயுகனென்னுமிடத்தில ஸந்தேஹமில்லை - உத்தாஸிகளா ஸாயுதராய் ஸவிக்ரஹராயன்றிக் கேவருவது மஹாராஜர் ஸஸாநுஜஸ்ய நஸம்ஶய:-என்று கூசி வார்த்தை சொன்னபடியைக்கண்டு அவருடைய சுசசந்திரமுதலிகள் வரிகாரத்தோடே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை நலிவார்களா. ஶௌபவ்ருக்ஷாதிகளை கையிலேகொண்டுவார்த்தையைச்சொன்னார்கள். பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்

தநிஶ்லோக்யாம் ஏகத்ரிம்ஶஶ்லோகம் -

ஸுக்ரீவஸ்ய வச: ஶ்ருத்வா ஸர்வே தே வாநரோத்தமா:

ஸாமாத்யஸ்ய ஶௌர்யாம்ஶ்ச ஐதம் வசந ஶ்ரவ்யவநு-

- ஸுக்ரீவஸ்ய வச:ஶ்ருத்வா தங்கள் துணிவிலே நிர்வாஹகரான மஹாராஜருடைய ஸூக்தியும் பெற்றார்களென்கை - ஸர்வே தே - இவர்களுடைய ஸர்வோத்ஸாஹத்தில் வ்யாநரொடு ஸுவ்யாநரொடு வாசியற்று இருந்தபடி- ஸர்வே தே வாநரோத்தமா: என்ன வமைந்திருக்கிறதே என்றது - அவர்களென்னுமிததனை போகக்கி அவர்களுடைய உத்ஸாஹத்தை வர்ணிக்க வொண்ணாதென்கை - வாநரோத்தமா: - பெருமாள பக்கல் பரிவிலும் மஹாராஜரிலும் அதிக்ரமித்திருந்தபடி உத்க்ருஷ்டராவ க்ருஷ்டங்களில் ஶோஷிக்க ஶோஷிக்க ஙகளல்ல வ்யோஜகஃ - ஸாக்ஷாத் உத்க்ருஷ்ட ஹேதுவாந ராமஹிதே எ

ன்கை - ஸாஜாநுஜ்ஞெ ஸௌஜாம்ஶு - மலையோடு மரங்களோடுவாசி யறக்கைக்கெட்டினவையடங்க வெடுத்தார்கள் - இவர்களுடையவயத்தி ல்தங்களுடைய ஞுராதிஶயத்தாலே தனித்தனியே உஸயவாிக ரய்க்ஷநாரானர்களென்கை பெருமாளுடைய சுகூறும வ்ருத்தியில் இ லேயபெருமாள் ஸத்ருவாரண வாணிகளானபபோலே இவர்களைகொ ல்லுகை - ராக்ஷஸெகெங்கய்யுமென் றிருக்கிறார்களிறே - இவர்கள் - உஹம் வநம் தங்களுடையஶேஷக்வ ஸித்திக்காக இவருடைய சுநதி சு வெக்ஷிதனா யிருக்கவத்தை யொழியவே அவர்களுடைய வயநிஶு யொவ வாஜகமான வார்த்தையை -கஷுவநு- மண்வுயாநஸா வமும் ஔவித்யமும் பாராதே திரளச்சொன்னார்கள். எதிரியான ரா வணனுக்கு வரிஸவமாகப்பிடித்துகட்டியிட்டுவைத்தால்இவனைத்தொ டுத்த அம்போடே விடுதல்செய்யக்கடவோமல்லோம - வயத்திலே சு நதிபண்ணீர் என்கிறார்கள். பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஸ்லோக்யாம் சாத்ரிம்ஶஶ்லோகம் -

ஶீவ்ரம் வ்யாஜிஸநொராஜநு வயாயெஷாஞ்ராத்நாம்
நிவதஞ் ஸதாஸெஞுதயாரண்யா ஜிஷு தெஜஸம்

ஶீவ்ரம்வ்யாஜிஸ-இவர்கள்கொலையுண்டார்களத்தனை சுநதிவிள ம்பிக்குமாகில ஸ்வதந்த்ராய் கொன்றேமென்று ஸ்ரஷ்வ ஹாநி வரும் - அதுவாராதபடிசடக்கெனஏவவேணும்-நஃ - ஸாஜாநுஜ்ஞெ ஸௌஜாம்ஶு என்றுவயத்திலே உஜ்யூதரான வுங்களைவயத்திலே உ ஜெயாமித்துககொள்ளீர்களாகில்நம்சுநதெஜெ என்னென்றில்-ராஜநு- ராஜாஜெஜெயெ சுநவதித்தோமாகைககாக-வயாய -உயிரோடே பிடித்துக் கட்டியிட்டுவைத்தாலு மிஙகேயிருந்து சில வநதுங்களைவி லைக்கவொண்ணாது - வயாதுமாக சுநதிபண்ணவேணுமென்கை- ஸஷாம் ஞராத்நாஜ் - இவர்களுடைய ஞநொரயம் வடிவி லே தோற்றுகிறதில்லையோ - நிவதஞ் ஸதாயாவக- எல்லாரும்

பட்டுவிழுந்தார்களாக ப்ரஸித்தி பண்ணி யாவத்தா வஸ்துஸாகல்யே - ஆகாசத்திலே தொடுத்த அம்போடே போகவிடோம் - ஸமுத்ரத்திலே படடு விழும்படி பண்ணக்கடவோம் - யுத்தத்தில் ஜயாபஜயங்கள் ஸாக்ஷிகமன்றோவென்னில் - ஸ்வதேஜஸ: - ஸ்வபலர் நம்முடைய பலத்துக்கு இவர்கள் ஆனைவாய்க்கிரையன்றோவென்கை தன்னுடைய நிரஸநத்திலே வார்த்தைசொலலுகிற முதலிகளுடைய வார்த்தையை-அநாதரித்துத்தாயின்முலையைக்கணிசித்துச் செல்லுங்கன்றுபோலேபெருமாளுடையஸந்நிதியாலே உத்தேஶ்யமான வடகரையையடைந்து ஸ்தித்தானென்கிறது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோகம் த்ரயஸ்த்ரிம்ஶஶ்லோகஃ -

தேஷாம் ஸம்பாஷமாணாநாம் அந்யோந்யம் ஸ விபீஷண:-

உத்தரந்தீர மாஸாத்ய கஸ்த ஏவ வ்யதிஷ்டத

தேஷாம் -தன்னுடைய நிரஸநத்திலே விரைந்தவர்களுடைய அநாதரேஷ்வ- அந்யோந்யம் ஸம்பாஷமாணாநாம் - தன்னுடைய நிரஸநகார்யைகமாக- அந்யோந்யம் வார்த்தை சொல்லாநிற்க இதுக்கு ஸூசகமாவது நிர்வாஹகரான ஹரிராஜரோடு நிர்வாஹ்யரானமுதலிகளோடு வாசியற ஸகலருமாய்ச்சொல்லுகை - தன்னுடைய வதத்திலே உத்யுக்தரானவர்களுடையவார்த்தையை அநாதரிக்கைக்குஹேதுசொல்லுகிறது ஸவிபீஷண: என்று ஸாவஷ்டம்பியையும் க்ஷமையுமுடையவனென்கை -ஸாவஷ்டம்பியாவது-ஸ்வஜநீயஸம்பந்தமுண்டானாலும் ப்ரதிகூலனான ராவணகோஷ்டியில் பொருந்தாமையும் பயங்கரரானாலும் விடமாட்டாத ஶரணாகதரான ராமகோஷ்டியில் பொருத்தமும் -- க்ஷமையாவது - ஸுஜநாத்மஹஸ்ததேந - என்றுவந்தல்லது தரிக்கமாட்டாத பதற்றமும் - உத்தரந்தீரமாஸாத்ய பெருமாளைக்காட்டிற்கரை உத்தேஶ்யமென்றிருக்கிறான். இலங்கையிலேயிருந்து முடிசூடியிருப்பதிற் காட்டில்பெருமாள் எல்லை

யிலேபுகுந்து கொலைபுண்டுபோகையுறுமெனவிருக்கிறான். திருவாழிக்கல்லுக்குள்ளே புகுறுகையாலே ஸம்ஸ்தானத்தினின்றும் ஒருவாரணியத்துக்குள்ளேபுகுந்தாப்போலேயுங்காட்டுத்தீயினின்றுமொருகடலிலேபுகுந்தாப்போலேயும் நினைத்திருக்கிறான். ஸுக்ரீவப்ரப்ருதிகளான முதலிகள் விஷயீகாரம்பெற்று தரையிலே கால்பாவுதற்குமுன்பே ஆகாசத்திலேதரித்தமைதோற்ற நின்றான். இவர்களுடைய விஷயீகாரத்துக்கு உடலாக தன் வெறுமை - ஸ்வாகிஞ்சந்யமாக இருக்கிறானென்று பிள்ளான் நிர்வாஹம் - தன்னுடைய நிர்வஹத்திலே உத்யோகித்த ஸாம்ராஜ்யத்தையும் வைபவத்தையுங்குறித்துதன் ஸர்வத்தையெல்லாம் அமிழ்த்தோகையிலே தோற்றும்படியாக ஒருவார்த்தை சொல்லுவதுஞ்செய்தான் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஷஷ்டஶ்லோகம் -

உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸ்வரேண மஹதா மஹாந்
ஸுக்ரீவம் தாம்ஶ்ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய கஸ்த ஏவ விபீஷண: -

உவாச - பெருமாளுடைய விஷயீகாரத்துக்குத் தான்வரவமைந்திருக்கச்செய்தே ஒருவார்த்தையுஞ்சொன்னானென்கிறான் - சஶப்தம் - வத்ராஸீந்மஹோத்ஸவ என்று வரவுதானும் மிகையென்றிருக்குமவர்க்கு அதற்குமேல்வார்த்தையைச்சொல்லுகை - ப்ரணக்ஷாரம் போலேயிறே - மஹாப்ராஜ்ஞ: ப்ராஜ்ஞனாகையாவது - ஹேயோபாதேயவிவேகஜ்ஞனாகை - ப்ராஜ்ஞனாகையாவது - ஹேயத்யாகபூர்வகமாக உபாதேயலாபமென்றறிகை மஹாப்ராஜ்ஞனாகையாவது - ஹேயத்யாகபூர்வகமான உபாதேயலாபத்துக்கு ஸாதநமானவுபாயத்தையறிகை - அதாவது - ராவணன் தன்மையையும்பெருமாள்பெருமையையுமறிகையும் அவனைவிட்டே பெருமாளைப்பற்றவேணுமென்றிருக்கையும் அவருடையலாபத்துக்கு அவர் திருவடிகளே ஸாதநமான உபாயமென்றிருக்கையும். ஸ்வரேண மஹதா - ஸ்வரத்துக்கு மஹத்தையாவது - மரங்களுமிரங்கும்வகையென்கிறபடியேயு

நிலையைக்கேட்டபோதே ஸரண்யனுக்கன்றிக்கே வழிப்போக்கருக்கு மிரங்கவேண்டும்படியிக்க வார்த்தையையுடைத்தாயிருக்கை - உபா ஸ்ரத்தாலே தோற்றுகிறவார்த்தியினள வன்றிக்கே ஆர்த்தி அவஸி ஷ்டெநயா யிருக்கை - ஆஸ்ரயணார்த்திக்கடவெல்லைஎன்னவுமாம்- உபாஸநா: - அதாவது - வாஸுதேவஸ்ஸர்வ மென்கிறபடியே பெருமாள் திருவடிகளே ஸர்வவிதபந்துவா யிருக்கை ஸர்வ ஸ்ரீவஞ்சாம் ஸுஸம்ப்ருத்ய க்ஷமாநுஜநம்ஸம்ஸய: - என்கிற உபாஜநையும் - ஸாமாந்ய்யெஸாமாம் ஸு என்று தன்னுடைய பரித்யாகத்தானமுதலிகளையும்-ஸமர்ப்பணமாகப் பார்த்து அதற்கடியென்னென்னில் பெருமாள்பக்கல் பரிவர்தனக்கு உண்டு ஸ்ய ராகையாலும் அவர்களேதனக்கு ஆஸ்ரயகாரமாகவேண்டு கையாலும் ஆஸ்ரயிக்கிறவன் ஏதேனும் குற்றவாளனேயாகிலு ம்-ஜாநீக்ஷாமெதைவதெ என்று தனக்கு உபகாரகச்சொல்லு மவர்களுடைய வார்த்தையை மறுக்க மாட்டாமை யாலே ஆஸ்ருஷிகாரமாகத்தட்டில்லை - வஸ்து ஸவவிபீஷண: - தன் பக்கல் அணிவுண்டாகிலு மிவர்கள் ஸம்பந்தரா லன்றி க் கிட்ட வொண்ணாமையாலே - நின்றவிடத்திலே நின்றுவா ர்த்தைசொன்னான்-ஏதாவ ஸரணாகதிக்குக்ரமமானஸூசகத் தையும் ஸமஸ்த ஸமாஸத்தையும்சொல்லி சரணம் புகு கிறான்மேல்அஞ்சு ஸ்லோகத்தாலே இதில் முதல்ஸ்லோகத்தால் - ப்ரதிகூலஸம்ஸ்லேஷத்தால் வந்த நிகர்ஷமும் - ப்ரதிகூலனோ டே வஜநீய ஸம்பந்தத்தாலு முண்டான நிகர்ஷமும் ஸ்வரூ பெணவந்த நிகர்ஷமும் உண்டென்கிறான் பெரியவாச்சான்பிள் ளைதிருவடிகளேசரணம்.

தநிஸ்லோக்யாம் ஷட்த்ரிம்ஸஸ்லோக:

ராவணோ நாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஸ்வர:-
தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி ஸ்ருத: -

ராவணோநாம - ராவயதீதி என்றும் ஸவலோகங்களும் கூப்பிடும்படி ஹிம்ஸகனாகையாலே ராவணனென்று ப்ரஸித்தனானவன் - நாமமென்று ப்ரஸித்தியாய் ராமமொக்ஷயிலும் ஹிம்ஸகனென்னுமிடம் ப்ரஸித்தமன்றோவென்கை ஈர வ்ருத்தம் வ்ருத்தரவது ஆசாரஈர்வ்ருத்தமாவது - ஆஹார நித்ராபயமைதுநாதிகளில் வரையாமை - நிஷித்தாசாரஹம் ப்ரவஸ்யம் என்றாராளவந்தார் ப்ராமாஸவஜ்ஞதாளன்றோர்பிராட்டிராக்ஷஸம் உக்தமான தோஷங்கள் - ஜாதிப்ரயுக்தமாகையாலே தோஷமன்றுசொல்லி நிவர்த்திப்பிக்க வொண்ணாதொழிகை - ஈஜாதனுக்குண்டான வ்ருத்தஹாநிஜநத்தைபுணர்த்தி நிவர்த்திப்பிக்கலாம் - நிஹீனஜாதிக்குஅதுகர்மயமாகையாலே - கவரிஹரணீயமிறே ராக்ஷஸம் - ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே ஒருத்தன் ஹிதஞ்சொன்னால் செவிதாழ்க்கு மவனல்லன் - ஸஜாதீயர்பண்ணும் பாபத்துக்கும் ப்ரவர்த்தகனென்றுமாய் - வழியடித்து மலையடிநடப்பார்க்கெல்லாம்- ஒதுங்க நிழலாயிருக்குமவனென்கை கத்தாலுனக்கென்னென்கிற ஸங்கையிலே சொல்லுகிறது உத்தரார்த்தம் தஸ்யாஹம் அஹம் தஸ்ய ஸேஷஷஷ்டீ அவனுக்கதிஸயத்தை விளைத்துப்போந்த ஸேஷபூதன் - ஸ்வாமிக்கதிஸயத்தை விளைக்கையிறே-ஸேஷபூதனுக்கு ஸ்வரூபம்-ராஜ்யஸ்தாஸ்துராமஸ்ய என்கிற ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஸேஷத்வத்தை ராவணன் பக்கலிலே பண்ணிப்போந்தேன் - அநுஜோ தா அவனாலேஉத்பாதிதமானகுடலிலே கிடந்தானொருவன் ஹாதா - ஹாதாஸ்வாமிபூமிர்மாதரம் - என்றும்படி சரீரம்போலே அவனுடைய அநீதிக்கெல்லாம் - உபகரணபூதனென்கை- விபீஷண இதிப்ரதம் -ராவணஸம்ஸர்க்கத்தாலேவந்த தோஷத்தளவன்றிக்கே-விபியம் வீஷயதீதி விபீஷணம்-என்கிறபடியேபஹுப்ரகாரம் ஸயம்காரணன லோகப்ரஸித்து - அவனுக்குத்தன்னால்வந்த தோஷமேயு

ளாது - எனக்கு ஸ்வதோஷத்தளவன்றிக்கே - அவற்றோட்டை ஸா ஸம்பந்தத்தால்வந்ததோஷமுமுண்டு- விஶேஷணஸ்ய ப்ரயோஜநந்தாவென் றுமொருவ்யக்தி யிருக்கச்செய்தேயுந் தன்னைத்தானனுஸந்தித் தபடியிறே - கீழ்ச்சொன்னதோஷங்கள் ப்ராயஶ்சித்தஸாத்யங்கள் நக்ஷமாமி என்கிறபடியே ப்ராயஶ்சித்தஸாதநஸமவதாவ வார முண்டென்கிறான் - ப்ராயஶ்சித்தம் - என்று பிராட்டிபடக்கல் பண் ணினவபசாரம் ப்ரஸித்தமாகையாலே அத்தை விவரிக்கிறதாக வுமாம் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

த்ரிஶ்லோக்யாம் ஷட்த்ரிம்ஶஶ்லோகம்.

தேநஸீதாஜநஸ்தாநா த்ருதாஹத்வா ஜடாயுஷம்
ருதாவிவஶாதீநா ராக்ஷஸேஹிஸ்ய ரக்ஷிதா

தேநஹ்ருதா-உக்தஸகலதோஷங்களுக்குமாகாரனுயுள்ளவனாலே இந்தசக்திக்ருத்திலிழியும்போதுமப்படி வாபச்ரவணகவேணு மிறே-ஹ்ருதா-சுநந்த்ராவவெணாஹம் ஜயாந்த்யாவிவோஸ்ருதள என்றுபிரியப்படாதவள் பிரிக்கப்பட்டாள் - ஸீதாஹ்ருதா-மஹா வாஸாதிலேஶமு மன்றிக்கே வாரவேதத்திலிருப்பில் ஸௌகுமா ர்யங் குலையாதபடி பிறந்த ஸௌகுமார்யமொரயைப்பிரித்தான்-ஜ நஸ்தாநாத்ருதா - திருவயோத்யை இருப்புசிறையென்னும்படி வஷ்டாவயாதிஷோமங்களுக்கு-வகாசமானஜநஸ்தாநத்தில்நி ன்றும் - ஹ்ருதா - வசுதேவயீ - என்று - ஸீதாராமர்க்கும் - சுஸ ஹ்யமானவற்றையிறே - செய்தது - உதேஷயையும் சுநிராஸா ந்வானையும் கூட்டிச்சிறையிலே வைத்தாப்போலே இருவரையுங் கூடவைத்தானுகிலுமாயிறேராஜகுமாரர்களைராமசேரயெயாலே பிரித்திறேநலித்தது - ஜடாயுஷம் ஹத்வாஹ்ருதா - ஶ்ரேப்ராணா ஹிஜாநீத்வாதேதவ என்னும்படி சுஹ்ருதரான பெரியவுடை யாரை மீட்கலாம் படிசிறைசெய்யுமளவன்றிக்கே சுநயவிநாஶத் தைப்பண்ணியிறே பிரித்தது வசூவத்தித் திருமகனுடையான்

விழுந்தபகைக்கொள்ளுகையாலே ஸப்ரகாரமாகத்தான் நசிக்கும்படி சூழ்ந்து கொண்டானென்கை - ஸாவ - இப்படி பிரித்தாலும் அநந்தரம் பிறந்து மீளவிடலாமிறே ஜந்ஷ்ரவமான அஶோகவநிகையிலே மூச்சுவிட வொண்ணாதபடி நிரோதிக்கையாலுள்- விவஶா - இட்டகாலிட்ட கையென்னும்படி பெருமாளைப்பிரிந்தவிழவெல்லாந் தோற்ற பரவஶையாய்ப்படியிருந்தாள் - தீநா - இவ்வளவில் நமக்கு ரக்ஷகரானவரோ வென்று நம்பினுடைய பலந்தோற்றவிருந்தாள் பெருமாளோட்டை ஸோமபரவஶையாலே ஹ்ருஷ்டையாயிருக்குமவளை இவ்விருப்பிருக்கும்படி பண்ணினானென்கை - ராக்ஷஸீஸ்ஸராக்ஷி தா - விக்ருதமயம் காரவேஷவவோவ்ருத்தைகளான ஏகாக்ஷி ஏககர்ணி ப்ருத்விகளான ராக்ஷஸிகளாலே ரக்ஷகராலுன திருவடிக்குஞ் சொல்லவொண்ணாதபடி நெருக்குண்டாள் ஆக இரண்டு ஶ்லோகத்தாலும் ஸகலவாக்ஷநஸாமோசரமான மஹா பாவங்களைப் பண்ணினவர்களுக்கும் ஸமவஸ்த்ராஷிபிலே அயிகாரமுண்டென்னுமிடம் நிவிஶவேஷாய ஜுகஶித்யான ஸ்ரீவால்மீகிமஹவானாலே ஸமவித்தமாயிற்று - ஶரணஞ்சாத்வ ப்ரபந்நாநாத்வ தவாஸ்தித்வத்வநாத்வ ப்ரஸாதம் வித்ரூஹ தத்ஸர்ணா ஶவிகமவஞ்ஞிஸாயாம் அத்யோதிஷ்வவிஸஜாதோயவஸ்த்ருஷ்டிரணமதம் - தஶாநதாவித்ருத்மயந ராஜஶிவோதிஸவாதிஜஹா - ஜராவாமோராவிஸவஞ்யம் ந்ருத்வோநாக்ஷிகம் ப்ராரா - ஸஶாஶுஷ வைஶிதஷ்வஶ ஶஞ்ஜயா ஶரணாபய தீ நிதொஜுஷம்விஷிதம் ஜனஞ்ஜம் வ்யூஹாவாக பரஶாந்நம் - தவ்யாஷவிபூவஸ்ஸ் ப்ரவநூநப்ருயமஹி இத்தால் உனக்கென்னெனில் இவன்பண்ணின வபராதத்தைக் கண்டால் நெருப்புப்பட்டவகத்தில் நின்றும் புறப்படுமாப்போலே அப்போதே புறப்படவேண்டியிருக்க அவனுக்கும் ஹிதஞ்

சொல்லி மீட்டும் உஜ்ஜீவிக்க விருந்த வாஸிஷ்ணு நானென்கிறு ன். பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஸப்தமஶ்லோகம்.

தவாஹம் விதிவஶாத்வாக்யை: ஸந்தர்ஶிதா ந்யாஸவிதி:
ஸாயந்தியாந்த்யாதாம்ஸீதாஸாரா ஸாயே திவந்நவந்நமி.

முதல்ஶ்லோகத்தில் தவேஷகத்தால் வந்ததோஷமிறே சொ ல்லிற்று அவ்வளவன்றே இது-தம் - ஸஹஸ்ரஶ: வித்யாதா தௌஸவேணாதிஸித்யேத என்று ஸவேஶ்வரனிற்காட்டில் ஸஹ ஸ்ர குணமுடையாய் நீயே ஸ்வயோகஜநநியானபிராட்டிதி றத்திலும்-ஸவமாத்மாஸ்ருஷ்டஸ்ஸென்றும் ஊதீயதேஹ மாதாநம் என்றும் - தம்திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கும் பெரியவுடையா ர்திறத்திலும் - ஸவாபராதங்களைப் பண்ணினவனே - அ ஹம் - இப்படி வாஸிஷனென்னுமிடத்தை அறிந்துவைத்து அவ னை கூராநீயாதே ஹிதஞ் சொல்ல விருந்தநான்-விதி வெ ஶாதைக்யை: - ஸாஸ்த்ராதிஸத்வத்தாலே நாநாவிதமான வாக்ய ங்களாலும் ஸந்தர்ஶிதா - அவ்வாக்யஸித்தமான அர்த்தத்துக்கநு ரூபமாயிருந்துள்ள பௌருஷ கவைஸ்வர்யவத்வ மானநாநாவித லிங்கங்களாலும் ந்யாஸவிதி:-உறங்கின வனை உணர்த்துமாப்போலே உணர்த்திச்சொன்னேன் - பொ யிதமான ஈதுமின்ன தென்கிறது-மேல்-ஸாயந்தியாந்த்யாதா நியமாணமாகிறது - ஸ்நாநம் - நியமாணநம் விதாணம் ஸ்ரம நம் ஸ்திவநாநம் என்னக்கடவதிறே - ஸாயகமாவது அநு தஸ்தாபா கிஞ்சித்தை ஸ்பஷ்டமித்து ஶரணம் புகக்கொ டுக்கை - ஸீதாஸாராய - அவனுடைமையை அவனுக்குக் கொ டுக்கையொழிய நீகொடுக்கவேண்டுவதில்லை தம்முடைமையைத் தமக்கு கொடுத்தாலும் ஸவஹாஸித்வம்ஸத்வதப் பொறுத்து இ வனுமேலே பெற்றோமென்றும் மிணாயிகரென்கை - நம்முடை

னிருந்தேன் தந - நான்சொன்ன ஹிதத்தை - அநாதரித்தவளவே யன்றிக்கே ஶத்ருவின் - வார்த்தையே ஹிதமென்று பரிக்ரஹித்தவனாலே - ஜாயஸவஸ்யாவஸோநிதம் - நான்சொன்னது - அநுதமானால் - ஜ்யேஷ்டனானதால் பரிஹஸித்து விடுமளவன்றிக்கே தன்னடியனான - ப்ரஹஸ்தனை யிடுவித்துமதாக - அநிஷ்டவாக்யப்ரத்யுக்தமென்றுகொண்டு இந்த ப்ரகாரத்தாலே பாஷணஜந்யத்ர ஜத்தையிடுவித்தும் - உபஷ்ட ஹோஜிகளான தன்னடியாரை அவமானம்பண்ணுமாப்போலே அவமானம்பண்ணப்பட்டேன் - இத்தால் பாவிஷணனை - ராவணனுக்குமாகாதான ஒருத்தனென்கை- ப்ரத்யாஸந்னனை ஸீதாவினுடைய பந்தியிலாக நிறுவானால் அல்லாதாருடைய வளவும் இவ்விழுக்காட்டிலேயிறே-என்று-ஸௌபாயிக பந்துக்களை விட்டு நிருபாதிகபந்துவான பெருமாளையேபற்றினேனென்கிறான் -உத்தராஜத்தாலே புத்ராநு-நிரயநிஷ்டாரகரான மக்களையும்-தாரான்-ஸஹயஜுகசாரிணிகளா யிருந்துள்ள ஸாமெட்டுகளையும் - இத்தால் ப்ரவத்தி பண்ணுமவனுக்கு ப்ராப்யாஸாஸங்களும் ப்ராப்காஸாஸங்களும் த்யாஜ்ய மென்னு மிடந்தோற்றுகிறது ஸாமவ்ருத்யத்தால் பண்ணுகிற ப்ரவத்திக்கு த்யாஜ்யமென்னு மிடஞ்சொல்லுகிறது - ராவணவம்ஶரணஸ்ய - ஸ்தாஸ்ய த்ராவபந்துஸ்ஸுவித்தாவஜாஸ்யவம் - என்கிறபடியே விட்டவறவெல்லாம் தாமாக வல்லவரைப் பற்றினேனென்கிஸ்வ த்ரிநாஜ்த்ரி தஷாநக்ஷாக்ருதவ்ருதம் ஶ்லாவ்யஜிஷம்கஷ்டமுதே என்கிறபடியே -ஆஶ்ரிதருடையஸவதோஷங்களையும்கொடுக்குங்குடிப்பிறப்புடையவரைப் பற்றினேனென்னவுமாம் - என்று ம்ருத்தியைக்கண்டு பெருமாள்விஷயீகரிக்கும்படியாகச் சடக்கென வென்வரவை விண்ணப்பஞ்செய்யவேணுமென்கிறான் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அத த்ரிஶ்லோக்யாம் ஏகத்ரிம்ஶஶ்லோகஃ.

நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் - ராகவாய மஹாத்மநே -

ஸர்வலோகஶரண்யாய - விபீஷணமுபஸ்திதம்.

இஸ்ஶ்லோகத்திலே ஸோஹம் பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநிதஃ - த்யக்த்வா புத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச ராகவம் ஶரணம் கதஃ - என்று பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்கு ப்ரியமாகவும் - ராவணனுக்கு ஸுஹிதமாகவும் சிலவார்த்தைகள் சொன்னேன் இப்படிச்சொன்னால் - ப்ரத்யக்ஷமப்ரவக்த்ராஃ என்றும் என்னைத்தீமனங்கெடுத்தா யுனக்கென்செய்கேனென்றும் அறியாதன வறிவித்தவத்தா நீ செய்தனவென்றும் க்ருதஜ்ஞரைப்புகழ ப்ராப்தமாயிருக்க அவன் துஷ்ட க்ருதியாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யாத்பவாம் ஸநமே ன்று பருஷிப்பது - ஸ்நிக்தஹிதமேதந்நஹவெச என்றும் தன்னடியார் குற்றஞ்செய்தால் சொல்லுமாப்போலே வெட்டிவையா தொழிந்தேனென்று ஸவமாநம்பண்ணுவதாக ஜ்யேஷ்டனாகையாலே அவன் வேண்டிக்கச்செய்கிறனென்றிருந்தேன் அவ்வளவேயன்றிக்கே தன்வயற்றிலே பிறந்த சிறுபயலேயிட்டு கிந்நாமதாத கநிஷ்டவாக்ய உபதிஷ்டவிஸ்தீதவஞ் - ஸுஹ்ருத் ஶ்ரேயோ விஹவேந்த்ரஜாதஃ ஸோபவீத்யம்ஸைவ வநேந்த்ரப்ரியாக என்று பரிஹவிப்பித்துச் செய்தான் அத்தாலே - ஸுஹ்ருத்ரோமரோ யாகிலும் அவனடியாகவந்த ஸாயுஜ்யா புத்ராதிகளையும் விட்டு சேலேகண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் அவனென்கிறபடியே விட்டவுறவு முறையெல்லாம் பெருமாளே யாம்படி திருவடிகளிலே வந்தேனென்று நாட்டாரோடியல்வொழிந்துநாரணனை நண்ணினுநின்றுன்கீழ்என்றுஇனிராஜநீதியுமாஜெயிலொரு ஶத்ருவின் தம்பி பொய்யே ஶரணமென்றுவருங்காட்டில் கைக்கொள்ளவிருந்தார்களோ-போகாய்என்றுகூறி

யிருந்தார்கள் முதலிகள் இவர்களைப்பார்த்து நீங்களுதறுகிறது ஸ்வாதிகாரமன்றோ - ராக்ஷஸரால் நலிவுபட்டு ஶரணமென்று வந்தவர்களுக்குப்புகலான ரகுகுலத்திலே பிறந்தபெருமாளுக்கு ராவணன் தம்பி விபீஷணன் ஶரணம்புகுந்தானென்றறிவிக்கை தானும் ஒரு ஸ்வாதிகாரமானபின்பு தலைக்காவலிலே நிற்கிறவர்களறிவித்திலர் என்று முனிவதற்குமுன்னே சடக்கென விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோளென்றான் - விதிதஸ்ஸ ஹி தர்மஜ்ஞஶ் ஶரணாகதவத்ஸல: - என்று பெருமாள் ஶரணாகதவத்ஸல ரென்னுமிடங் கேட்டறியாயோ நேரேசொல்லமாட்டாயோவென்ன அப்படிவழிகெடப்போவாரொருவனோ நான்- தவஸரோ ஹஸேகாஷ்டியாதிகெள: என்றும் வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான் திருப்பாதம்பணியும் அவன் காணுங்கா நான் ஆனபின்பு நீங்கள் புருஷகாரமாக பெருமாள் திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடுங்களென்கிறானுகவுமாம் - நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம் என்று அவர் திருவுள்ளத்திலே பட்டபோதாயிற்று இத்தலைக்கு ஸ்வரூபஞ்ஜீவிப்பது அத்தனையுமுங்களாலே பெற்றேனுகவேணுமாம் - நிவேதயத - உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் என்றும் தைஶ்லோக்யம் புருஷகாரஸ்ய என்றும் அவனை எங்களுக்கறிவிக்கிறதுமாத்திரம் எங்களையுமவனுக்கு அறிவிக்கவேணும்ஏதேனுமாக அறிவிக்கையுங்களுக்குப்பணியன்றோ - நிவேதயத-ஸ்வரேண மஹதா மஹாந்-என்றும் நானும் பெருமிடறு செய்து கூப்பிட்டபோதே பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றுவர் நீங்களுமறிவித்துகோளாய்ஒருஸ்வரூபம் பெறப்பாருங்கொள் - நிவேதயத - அறிவியாதபோது ஸாமவதாவதாரம்பண்ணுவாரைப்போலே உங்களுக்கு ஸ்வரூபஹாநி - அறிவித்தால்கூவுதல்வருவுதல்செய்திலாகில் ஶரணாகதபரித்யாகியானவருக்குஸ்வரூபஹாநி- இரண்டு தலையுமிப்படியானபின்பு-பாரம

ஸாதிஶயாயாஸம் பண்ணுகைஶேஷத்வ லக்ஷணமாகில் அத்தலைக்கு ஸ்வரூபஹானியாகையாலே ஶேஷபூதனான எனக்கு ஸ்வரூபஹானி இவையித்தனையும்வாராமல் அறிவித்துச் சேரவிடுங்கோள்-நிவேதயத-வ்யா ஸ்வாதந்த்ர்யம் வாங்கெட்டறிவீர்களோ - இப்படி ஶரணாகதரக்ஷணம்பண்ணின - ஜாதியிலேபிறந்த நீங்கள் ஶரணாகதனை அறிவியுங்கோள் - நிவேதயத - என்னை நிவேதிப்பியாதே பெருமாளுக்கு நிவேதியுங்கோள் - நிவேதயத நிஶ்சிதம் நிவேதயத - இப்படிக்கொரு ஶரணாகதனென்று திருவுள்ளம்பற்றும்படி உபாயமாகப்பற்றியறிவியாதே அறியச்சென்றாயாயென்றுமாப்போலே - உங்களுடைய ஸந்நிதானங்களாலே இப்படிக்கொரு ஶரணாகதன் அவனென்னும்படி நிஶ்சிதமாக விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள் - நிவேதயத - நிதராம் வேதயத அதாவது - ஸ்ரீமத்வ்யாஸாதிகளிலே ப்ராக்ஞரானபெருமாள் திருவுள்ளத்திலேபடும்படியாக உன்னவிண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள் நிவேதயத - ஒருபெருந்திரளாயிருந்தால் ஒருவரில்லாதொருவரறிவிக்கலாகாதே - நிவேதயத-ப்ராத்ருநா யாமொட்டாய்-அஸ்மின் ஞ் செல்வீரும் வண்டானுஞ்செல்வீரும் தொழுதிரந்தேனென்னுமாப்போலே நீங்களும் ரக்ஷவாநரஶாகாமஶங்களாகிறவரே ஏக ஜாதியா யிருந்தீர்கோள் - உங்களையிரக்கிறநான் நிற்கிறநிலையை விண்ணப்பஞ் செய்யவேணும் - நிவேதயத - ஒருவனைக் குறித்துச் சொல்லாதே - ஸமுதாயத்திலே சொல்லுகிறான் இத்திரளுக்கு முன்பு பரிசயமில்லாமையாலே ஸாமாந்யேன ஒன்றறியாமையாலே-அன்றியிலே-நிவேதயத- என்று தத்ஸம வதாஷ்வேதஶ்லோகாம் வரஜ்யாஶ்ரூஹார்த என்று - ஸர்வேஷாம் மெல்லார்க்கும் ஒக்கையாலே அடையநமக்கு ஸர்வஸ்வமென்று வென்று ஸமுதாயத்திலே சொல்லுகிறானாகவுமாம் அன்றிக்கே நிவேதயத - ஶோகோஷ்தூபகம்ஷிர் என்றும் வேறு வேறு ஞான

மாகியென்றும் மறிவியப்பால் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பல ராய் ஹிநவ்ஷி களாயிருக்கையாலே ஒட்டேனென்றும் ஒருவன் விட்டேனென்றும் ஒருவன் கட்டேனென்றும் ஒருவன் கட்டப்பட்டவன் னப்புகிரலாகாதோவென்றும் ஒருவன் அறிவிக்கிறேனென்றும் ஒருவன் ஜீவிக்கலாவதென்பான் ஒருவனென்றும் - ஸஉபாயத்திலே சொல்லுகிறுகவுமாம் அன்றியிலே மஹாராஜஷவேஷவ நமா யிப்படிக்கெல்லாம் நிவாஹகராய் ராஜாவாயிருக்கையாலே - உஹாராஜனை நோக்கிச்சொன்னுகவுமாம் அன்றியிலே நிவேஷ்யத என்று ராவணமொஷியிலே ஈடுபவய மாகாதென்று நல்வார்த்தை சொல்லி கூடுதாவகாரஞைகயாலே திருவடியை ஹாஸிக்ஷித்து ஷூதிகொவாஷநம் பண்ணி ஒருவனைச்சொன்னால் மற்றவர்கள் விஷாதம் பண்ணுவார்களென்று ஸாமாந்யமாகச்சொன்னுகவுமாம் அன்றியிலே-நிவேஷ்யதஎன்றுபெருமாளுங்களை என்னிடையாட்டமாகக் கேட்பர் அப்போது பேசாதிராதே ஸம்கூநீய னென்றுகவுமாம்-விஸ்வஸநீய னென்றுகவுமாம் ஸஷ்யா ஷ்யனென்றுகவுமாம் நிஷ்பாஷ்யனென்றுகவுமாம் - ஏதேனுமாகத் தோற்றிஞர் தோற்றினபடி ஸூ தங்களை யறிவியுங்கோளென்றுகவுமாம் அன்றியிலே நிவேஷ்யத-விஷவஹாஸ எங்கிற யாதவிலேயாய் ஸஉஹாத்மாஸ ஈஷ்ஷம் - என்றும் நேராக நெஞ்சுசாறல் ப்பட்டுக்கிடக்கிற பெருமாளுக்கு ஒரு கூதூஹலம் பண்ணிக் கொடுங்கோள் அன்றியிலே விஷவஸ்தாயாம் என்று ஸெக்ஷதயிலே யாய் கஷ்யஹம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் என்று என்னைப்பெறுதபோது மிகிறபெருமாளுக்கு ஸத்தையுண்டாக்கிவிடுங்கோள் அன்றியிலே விஷவிசாரணே யென்று விசாரணத்திலேயாய் கூம்ஷஸாஹ ஜாம் பவகஷ்உவரலடைய விசாரியுங்கொளென்றுமாம் இப்படிச்சொன்னவாறே யாகிறது விண்ணப்பஞ்செய்கிறோம் ஸொ ஹம் வாஷிதஷெய நென்றும் ராவவஸஸாணைமதநென்றுமிர

ண்ட தூர்த்தைச் சொன்னாயாகில் ராவணன் வார்த்தைபடி யையும் முற்படச்சொல்லவோ ராமனாதனை வுன்னை அறி விக்கவோவென்ன-நிவேதயத அவனுடையவார்த்துக்கு வ்ருத்தியெயண்ணிஅருளுவது நாதனலல்லவோவெ ன்ன ஆனபின்பு முற்படவென்னை விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கோ ள் நீ வைக்கும் பொற்குடமேதென்ன உன்னை யறிவிக்கைக்கு என்ன - இங்கும்மோ டொருபாடுழல்வானோ ரடியானுமுள் ளென்கிறபடியே நாமவைராய்க்கங்களாலேநலிந்தவார்த் தைக்கு முடன்கேடனாய் விடாதே நிற்கைக்கு ஓரடியான்வந்தா னென்று விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கோள் - இதுக்கு முன்புசெய் ததன்றோ மேல் செய்வதென்ன-வ்ருத்திதா உபஸ்தாய ஷிரீ - என்று யிங்குற்றைக்கு நல்வார்த்தை சொன்னவென்னை - நு ணி நாக்காலே ஒருவார்த்தைசொன்னாயாகில் இத்தால்பெற்றதெ ன்ன அதுவோ பிராட்டி இங்கே எழுந்தருளிவந்ததென்ன- யாவந்ந ஹ்ருஹத்தி ஸீதாம் மோஹி ராவணஸ்யசோபம் மவா நாம் என்றும் விபீஷண ஸ்ரீமாந் என்றும் ராவணன் முன் னேபெருமாள் பெருமைகளைச் சொல்லி தஸ்ய ஸௌக்ஷ்யமே ஷ என்று அரசுபுலவரான வெதங்களோ பாதிபெருமாள் கீர்த்தி வடமானவென்னை இதுவும் மஹாத்மா ஸ்ருதா என்றுரா வணஹத்தாலே வத்யாயமாக ஹிதஞ்சொன் ன வத்தனையன்றோ இப்படி ராவண ஸ்தூனை வுன்னையோ அ றிவிக்கிறதென்ன - வாக்ஷித ஸுந ஸ்வாநிதஸ்ய என்று மி வ்யக்ஷம் பொருமையாலே வாக்ஷித்துத் தள்ளிவிடப்பட்ட என்னை ஜ்யேஷ்டோ ந்யாவீதஸ்ய என்று நீதானே சொல்லிற்றி ல்லையோ தமயன் ஒருவார்த்தைசொன்னாகில் இதென்ன தப்பா கவந்தாய் - தத்ர நீதஸ்ய ஸ்தா என்று வார

ஷ்யம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே ஸீதாமேவ பரித்யக்ஷ்யே தாரான் என்றும் ஸீதாமேவ பரித்யஜாமி என்றும் என்னோ பாதியான இவர்களை உட்படவிட்டு அவனோடு தூவக்கற்ற வென்னை நீ அவனோடு தூவக்கற்றால் ஶாஸ மென் இந்தலையிலொருபற்றுசை யில்லையோ வென்ன - ஶாம் ஶரணாகதம் என்று தயரதற்கு மகன் தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவே என்றிருக்கிறவென்னை - ஶாம் - ஸீதாஸம்ரக்ஷணம் பரித்ராணம் ரக்ஷஸாம் என்று பரிக்ஷிக்கிறராவணனோடும் அவனோடுசேர்ந்தாரோடுவாசியறஹி தஞ்சொல்லுகையாலே ஸுக்ருதி கர்ம் த்வேஷாக்ஷ்யாமஹே ஸம்ஹர்தா கர்த்தா என்கிறவாக்ருஸம்கல்பமும் ஜாதகோடியாவிஷ் ஷணம் என்றும் கர்பேஸாஹந்யாஸ் ப்ரபந்நவி என்றும் ரா வணனைக்கொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க உத்தமஶாஸனம் எ ன்றுகையிலே ஶமேயிருக்கக் கொல்லாதே போந்தவனுகையா லே ப்ராதிகூல்யஜுஸம்ஹர்தா நாம்-ஸவேஷாம் நஸோவுரக என் கிற ப்ராதிகூல்யவசநமும் ஸர்வஸ்வாஹிஷேஷிதம் என் று ஶாஹாஹரணமாகக்கொண்டு நம்மை ரக்ஷிப்பாரென்று அ றுதியிடுகையாலே ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸஸ் ஜாயதே ஸ திஃ ஸவிஸ்வாஸோவெசஎன்கிற ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸமும் ஸவஞ்சம் ஶரணம் மதம் என்று உம்மையே ரக்ஷகராகப் பற்றினே னென்கையாலே கோப்த்ருத்வவரணம் கோப்த்ருத்வவரணஞ்ச யா என்கிற கோப்த்ருத்வவரணமும் ஸவத்தம் ராஜ்ய ஞ்ஜீவிதஞ் ஸர்வாணிமே என்றும் ஸமர்ப்பணம் பண்ணுகையாலே ஸ ஸேஷாத்ம்யநிக்ஷேப ஸுத்யாஸ்ய நிக்ஷேப உச்யதே என்கிற ஆத்மநிக்ஷேபமும் தைந்யம் பூர்ணம் என்று பரிஹ்ருதனுக்குக் கையைத்தூக்கிவிடுகையாலே தத்யாஶுஹா நிஸ்ஸீமதைந்யம் கார்பண்யம் உச்யதே என்கிற கார்பண்யமும் ஆ க இப்படி ப்ரபத்தி யினுடைய ஷடங்கரமும் குறை

யாதபடி பண்ணின வென்னை - ஶ்ரீ - ஸுஹ்ருத்ஸ்ய ஸர்வபூதாநாம் ஸ்யாகிஞ்சநோ மதி: - ஸ்வதேவா ஸர்வலோக ஶரண்யவேதி ஸர்வலோகநாதி: என்கிற படியே விபீஷணனாய் ஶரணாக்தனை ராவணஸ்தாதாவாகையாலே ஸர்வாயாநாமயனுய்ஸர்வாயாஸ்ர மில்லாமையாலே அகிஞ்சநனுமாய் ராவணனுமகப்படத்தள்ளி விட்டபடியினுலே அநந்யகதியுமாய் பெருமாளே ஸர்வாயமாகப்பண்ணினபடியாலே ஸ்வதேவாஸர்வலோகஶரண்யவெதிஸர்வநாதியெ உடையனுனவென்னை - ஶ்ரீ-உத்தாரஹீரணா ஸாக்ஷ்ய என்கையாலே அக்கரை என்னு மனத்தக்கடலுளழுந்தி யுன் பேரருளாலிக் கரையேறி யிளைத்திருக்கிறவென்னை-ஶ்ரீ ஸரித்ய க்தாஸ்யாஸ்ஶகாரித்தாணிவயநாநிவஎன்றுஅங்குள்ளபற்ருசையெல்லாம் போக்கிட்டு ஸர்வஸ்வவ்யதிஷ்டத என்ருகாசத்திலேதடுமாடுகிறஎன்னை ஶ்ரீ-ஸோஸநீ ஸரஶோவ்யாதிதஞ்ஜிஷோஸ்ர: ஸரஸம் ஸதம் என்றுவரும்வழியெல்லாம் வந்து விஷ்ணுபதத்தைப் பற்றினவென்னை-ஶ்ரீ-வ்யவ்யுதொவாஸுஸ்யாநுமொகாதாமதொதேவமொகும்என்றும் அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேன் என்றுஞ்சொல்லுகிற படியேராவணமொக்ஷியில் நின்றும்புறப்பட்டுராமமொக்ஷியில்புகிறப்பெருதே ஶூந்யாஸகனுயிருக்கிறவென்னைஶ்ரீஇழநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கற்றதென்கிறபடியே நீங்களறிவித்தால துஉண்டாயறியாதபோது இல்லையாம்படியாயிருக்கிறவென்னைஆகிறதுஉன்னபேக்ஷையெ யறிவித்தாயாகிலாறி விண்ணப்பஞ்செய்கிறேமென்ன க்ஷிப்ரம் ஒண்ணுது இப்போதேவேணும் இப்படி பதறுகிறதென்னென்ன க்ஷிப்ரம் விரையுங்காயஸ்ந் தூங்கென தூங்குங் காயஸ்ரம் விரைய னென்றுமது சொல்லக்கேட்டு அறியீர்களோ விரையுங்காயஸ்மானபடி யென்னென்ன க்ஷிப்ரம் ஸதோஸம் ஹிஜநா என்றும் ஸமாஹி ஸ்ராணிநாம்ஶதி: என்றும் நின்றவாநில்லாநெஞ்சாயன்ரே யெல்லாரு மிருப்பது ஆனபின்பு எனக்குப்பிறந்த

வாங்க-ஞஞ்யம் பிரிவதற்குமுன்னே விண்ணப்பஞ் செய்யுங்கோள் க்ஷிப்ரம்-க்ஷிப்ரம் ப்ராபய ஸம் ஸ்வ ஸீதா ஸமீப ராவணம் என்று பிராட்டி சொன்னபோதே தேவதைகள் அறியாமையாலே கண்ணுடையர்களோ ராஜநீதாது வசத்திலே யகப்பட்டாள் அப்படியே நாணும் உடனே ராஜநீதானுவசத்திலே அகப்படுவதற்குமுன்னே அறிவியுங்கோள் க்ஷிப்ரம் வந்தொல்லைக் கூடுமின்றேவென்றும் ஒல்லைநீ போதாய் என்றும் சடக்கெனவாவென்று நீங்களொழுகக ப்ராப்தமாயிருக்க நான் அவெக்ஷிக்கும்படியாவதே க்ஷிப்ரம் நிவேதயத ஜீவந்தீம் யதா ராஜஸிம்ஹாஸனதி கீர்த்திரோது - தஸ்யாஹரோஹா து: என்கிறபடியே என்னைத்தைக்கிடக்கிறபோதே யவர்கைக்கொண்டாராய்ப புகழ்படைக்கும்படி யறிவித்துக் கொள்ளுங்கோள்-க்ஷிப்ரம் நிவேதயத - த்வத்த்யாவ-த்யம்ஹத்ராபஹ்ருத என்றும்படி மாதரார்க்கயல் கணென்றும் வலையுள்ப் பட்டழுந்து வேனோ போதரோயென்றுசொல்லிப்புந்தியில் புகந்து தன்பாலாதரம் பெருகவைத்தார் ஆனபின்பு உத்தமேஸ்யாஹயம் யா என்றும் முற்படுவதற்குமுன்னே நீங்கள் முற்படுங்கோள் க்ஷிப்ரம் நிவேதயத-என்னுற்றமையாலே இன்னம் ஒருக்கால் ஸ்ரீண மதி பண்ணேனி த்யம் ஸத்ய ஹோரா ஸ்வகி என்றும் ஸத்வைவ ப்ரத்யாவே என்று ஸத்யஸங்கல்பமா மேயமைந்திருக்கிற ப்ரதிஜ்ஞாவைத்துக்கும் ஹாநிவருவதற்கு முன்னே அறிவியுங்கோள் க்ஷிப்ரம் நிவேதயத - உபாயோபாயவது-த்ரு ஸ்வவே ராக்ஷஸவாஹமெனை ஜக என்றும் தாவதாத்திஷ்யாவாம் ஹாதாவமேத்ராஹஸ்யாவஹம் யாவத்யாதி ஸ்ரீணம் என்று சொல்லுகிற உபாயஸ்வாவத்தாலே ஹிதிக்கொண்டு நிற்கவாய்த்துப் புகுகிறது அதுக்குமுன்னே நீங்களு ஊர்கொஞ்ஞ்யம் பண்ணினீர் கொளாக அறிவியுங்கோள்-க்ஷிப்ரம்-நிவேதயத பெருமாள் யதிவா ராவணஸ்ய என்று ராவ

ணவனைத்தேடிப்பிடிக்க வாய்த்து புகுகிறது அதுக்குமுன்னே ச டக்கென என்னை அறிவியுங்கோள் ஶ்ரீ-நிவேதயத தவைவஸாரண மஹ என்றும் ஸாரணனை அறிவிக்கிற நீங்கள் ஒரு ஸாரணாமத னை அறிவியுங்கோள் ஆகிறது இப்படி சடக்கெனவறிவிக்கிறதாரு க்கு ஶங்கெயிலே வஶிவிதரான திருவடிக்கோ-படைக்கெலாம் நிவஹாஹகரான ஶஹாராஜர்க்கோ வென்னில் ராவவாய ஐக்ஷா க்ஷுணாஶியம் ஸக்ஷிஸ்லெஸேவ நகாநநாஎன்று அத்திருவடியோ டும் ஶஹாராஜரொடும் ஶாஷ்வாஞ்ஞும் விதக்ஷபுத்தோடும் வா சியற ரக்ஷகராய் போங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகுமம ங்காதும் சோராமையாளுகிற பெருமாளுக்கு-ராவவாய-ஸரணா மத ரக்ஷகரான குடியிலேபிறந்த பெருமாளுக்கு ஸரணா மதனான வென்னைச் சொல்லுங்கோள் ராவவாய வஸுதேவ வஸ்வநாய சுஷயம்ஞாதி வனதத்வதம் ஶஶ என்றும் ஸரணாமத த்ராணத்திலே காட்புக்கட்டினவவருக்குச் சொல்லுங்கோள் - ரா வவாய - ராவவாணாஶய-ஜகேத்ராயக்ஷ-ஶஸ்யாஸ்யவிவயஹ்யஶ என் றும் சுவ்யவஷ-வ்யணயிநாமரவொஶ க்ஷவெநவ்ஷநந்த சுதாஷி ஷத்ரிஹதா என்றும் சுவெக்ஷித்தார் சுவெக்ஷிதவ்யதாநம் பிறந்து படைத்த தலைவர்க்குச் சொல்லுங்கோள் ராவவாய சுவ்யஷம் ஜீவிதம் ஜஹ்யாம் நஹிவ்யதிஜ்ஞாம்ஸம் ஸ்ரீத்ய என்று தம்மை யழித்தும் ஆஸ்ரித ரக்ஷணம் பண்ணுமவர்க்குச் சொல்லுங்கோ ள் - ராவவாயஶோநிவேதயத - மாறில் போரரக்கன்மதிள் நீ றெழச் செற்றுகந்தவேறுசேவகனார்க் கென்னை யறிவியுங்கோள் ராவவாயஶோக்ஷிவ்யம் நிவேதயத ராவவஸ்ய யஸோஹியெஷ- என்று - ஆவஶிஷசுஷ-ஶீவகாக வ்யஶவொ ரக்ஷித்துத் தேடிப்படைத்த புகழெல்லாமென்னை ரக்ஷியாதபடியாலே யிழக் கவாயிற்றுப்புகுகிறது அதற்குமுன்னே சடக்கென அறிவியுங்கொ ள் - ஸதியஶிஹணியஶஹாஶ என்கிறவர் தம்மைப் பெற்றாலன்றே

புகழவேண்டுவது ப்ராப்யஸ்ய ப்ராபகத்வம் - என்று - ஸர்வ வாயிருக்கிறவுன்னை யறிவிக்கையாவதென்னென்ன - விஹித்க்ரியா க ஸர்வக்களானாலும் ஒரு பொல்லாங்கு நினைக்க வொண்ணாதா ய்க்காணுங்கொள் அவர் பெருமையிருப்பது - ஸ்வாத்மநைவாத்ர நாம்ஸர்வாண்யமயம் என்கிற வுங்களைப்போலே அன்றியிலே உத்தர நாம்வைராக்யநாவைராக்ய வாஸ்யம் என்று ஸர்வாபராத க்ஷ ணம் பண்ணிற்றிலோமென்று ப்ரதிஜ்ஞக்கில் செய்வதென்னென்று ஸயப்படும்படியான பெருமையையுடைய பெருமானுக்கறிவியு ங்கொள் - ஸ்வாத்மநா ஸ்வஸ்வரூபம்ஜீவவாசியாய் தலைவாநமிருபாவி ஸஸ் ததுவுபவிஶ்வஸ்வத்யஸாவஸ - என்றுதாழ்ந்துவந்தால் வ ரவொண்ணாதென்று யேற்கவே புகுந்து கலந்து ஜாநாஸ்மீதிவெ னென்று அவனைச்சொல்லுஞ் சொல்லாலே நம்மைச்சொல்லலாம் படி ஜீவாதையமாயாயிருக்கிறவர்க்கு என்னையறிவியுங்கொள் ஸ் வாத்மநே - ஸ்வாத்மா ஸ்வரூபம்ப்ரதிவாசியாய் ஸுவஸ்யவிஷ்ணு கா யெஷ்ணுகதுவ்யக்ஷுஸ்திதிம் ப்ரதிம் என்று ஸர்வதேஶமாகை யாலேஸாவரணமாயிருந்தேயாகிலும் ரக்ஷகரானதம்முடைய ஸ்வத்திதில் நிலையுடையவர் காணுங்கொளென்றுஞ்கவுமாம் அன்றி யிலே ஸ்வாத்மநே ஸ்வாத்மா ஸ்வரூபம்தேஹவாசியாய் ஸ்வாதேவாய என்கிறபடி அதாவது - தஸி ஸ்ரீவைவெர்விஷ்ணும் ரவைஸ்ரு ஜெஸ்ரீஸ என்றும் நதஸ்யப்ராக்ருதா ஸ்திஸ்ஸாம்ஸதே தொஸ்திஸம்ஸவா என்றும் நித்யம்நித்யாக்ருதியர் என்றுஞ்சொ ல்லுகிறபடியே யாரேனும் ஏதேனும் செய்யிலுங் கற்கடித்துப் பல்முறித்துத் தங்களோடேபோம்படி நித்யவிப்ரணை விக்ர ஹ ராய்க்காணுங்கொளிருப்பது - ஸ்வாத்மநே அன்றியிலே ஸ்வாத்மஸ ஸ்வரூபஸ்வாவவாசியாய் ஸ்ரீஸ்வதவிஷயத்தில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தி இஷ்ட ப்ராப்திகள் பண்ணியிருக்கை அவருக்கு வந்தேறி யன்றிக்கே ஸ்வபாவமாகவுடையராய்க்காணுங்கொளிருப்பது - ராவவாயஸ்வா

தீநெ - க்ருதாநுஸந்தேஹஸாரோத்வாஷியாய் - ஈவணக்ஷணாஈஈஈ யிதம்மைத் தாழவிட்டாரோயாகிலும் அதுக்கிப்பால்தான் வாஈஈ தூரவாய்க் காணுங்கொளிருப்பது-யாருமோர்நிலைமையனெனவறிவ றிய வெம்பெருமானனலும் யாருமோர்நிலைமையனென வறி வெளிய வெம்பெருமானுயிறே இருப்பது வெஷவஈஷணு ம்ஸம்வாஹஹ்யாஜெதிஸம்வசதைதை என்றும்ஜ்யாவா வயிவீஜ நயநெவணகம் என்றும் வெஷாஹஜெதம்வஈஷம்ஜஹாஜம் எ ன்றும் இப்படி ஸஜஹஜ யிருக்கிற வஸ்துதான் அப்பெரிய வஸ்துவென்று சொன்னனிறே - வெவெதிகவஈஷணன - வி ஶ்வாதிந்த ஹமவானும் - ஈஜம்ஜஹாதநம் வெஜி என்று சொன்ன னிறே - அவனைச்சொல்லவேண்டுமோ - கயம்வஸகாகஸ்யஐதிவ ஜஜெஜ கவஜெவெஜெயஸ்து என்றுதாரா என்று ஒருவன் பெண்டாட்டி அகப்பட அறிந்தது முங்களுக்குத் தெரிகிறதில்லையோ - ஜஹாதீ நெ க்ருதாநுஸந்தேஹம் ககஹாஜிவாஷியாய் ஈஜஷிவாகஈம் ஸதஈ கேஷாஜயஜெஜாயஜவஸாஷம்நயிஷ்யதி என்றும் கஹீதம் வாவ கொவஜம் என்றும் மூனைக்கதிலாயென்றும் கஞ்சன்வயிற்றில் நெ ருப்பென்னநின்ற நெடுமாலேயென்றும் ஸதஈக்களுக்கு ஜாஹக மாயன்றோ அவரிருப்பது நீங்களஞ்சாதே அவருக்கறிவியுங்கோள் ஜஹாதநெ அன்றியிலே க்ருதநுஸந்தேஹஜதிவாஷியாய் நீங்கள் மே லெழுந்த - ஸாவாவாஈகளத்தனைபோக்கி ஸாவாதூஜ் விசாஈக ளல்லீர்கொளே - ஜஷவாவெவெகவஷஈஜீவாம் ஸநுஸவதீவாஈ வஜ்யத - தம்ந வதிவாயஹ்ஜ் தஷ்வாஜவிவஜ்யம் வவநம்ந வதிவயஹ்ஜி என்றும் ஸாஈணாமதஜாஹ கஈ வாணாநு வ ஈத்யஜ்யஈக்ஷிதவ்யம் க்ஷதாதநா என்றுஞ் சொல்லுகிற படியே வெஷவெவெதிகவவநங்களில் நில்வராய் ஸதஈவெயாகிலும் ஸஈ ணாமதனை தன்னையழியமாறியும் ஈக்ஷிக்கக்கடவதென்கிற பொ றிவாளராயிருக்கிறவர்க்குச் சொல்லுங்கோள் அன்றியிலே - ஜஹா

த்வேந என்று வாதவாதியாய் தம்மேஷு வாதாத்வேந நம: என்றுங் காலாய் என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸத்ருக்களுக்கு நாஸகராய் ஸாத்விகருக்கு ஆஸ்ரயணீயராயிருக்குமவரென்றுமாம் அஃதிய ருநீதானேஸோத்வேந என்று அவர் பெருமையைச் சொல்லுகிறே அப்படிக்கிச்செல்வர் பெரியர் சிறுமானிட வாநரமென்றும் அவனைவிடநீதான் யாருமென்றும் பெருத்தருக்குப் பர மாணுபோலே இருக்கிற நாம் அவ்வஸ்துவை யறுதகவும் ஸாமனே வரணப்பண்ணவும் போமோவென்னில்-ஸர்வேஸ்வரஸ ஸரண்யாய பெருமாள் நீர்மைக்காகாதாருண்டோ ஸர்வேஸ்வரஸ ஸரண்யாய வேஸதூர்யம்போலே அந்த ஸர்வேஸ்வரத்திலே நாலுமொரு வனன்றே ஸர்வேஸ்வரஸரண்யாய நீ இனேனம் பிறை வொன்றுமி லென்னங்கள் பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதி என்று எத் தனையேனுந் தீரவைராயம் பண்ணிருமாயும் ஸம்ஸாரிக்கு இத்தாலே தேஜஸ்விகளா யிருக்கிறவர்க்கு ஸர்வேஸ்வர ஸர ண்யாய - ஸர்வேஸ்வரஸ்ய வீர்யஸ்ய உபலக்ஷண விஷ: என்று ஸம்ஸாரவஸ்துவஸ்து ஸஜ்ஜ நஸ்வஸ்த்ய என்கிற ஸர்வேஸ்வரத் துக்கும் புகலானவர்க்கு ஸர்வேஸ்வர ஸரண்யாய அவ்வளவேய ன்றிக்கே ஸம்ஸார வாதிகளோடுப் ஸதம விதம ஸதம ப்ரஸாத ம வாதாஸாதிகளோடு வாசியற உதாஹ ஸர்வேஸ்வரருக்கும் பு கலானவர்க்கு அன்றியிலே ஸர்வேஸ்வரஸரண்யாய என்று பொலி ஞலகாளீரோ புவஸிமுமூநாளீரோவென்றும் புவனியும் விண்ணு லகுமங்காருஞ்சோராமே ஆள்கின்ற வென்றும் ஸர்வேஸ்வரஸர ஸ்வொகே என்றும் ஸர்வஸ்வாமி ஸர்வேஸ்வரே என்றுஞ்சொல்லுகிற படியே உபயவிபூதிக்கும் வ்யாவ்ருதரானவர்க்கு-ஸர்வேஸ்வரஸ ரண்யாய உஷ்ண: ஸூர்யஸ்ஷதி போலே ஸர்வேஸ்வர ஸ்வத ஜந்துக் களை ரக்ஷிக்கிறதாகவுமாம் அன்றியிலே ஸர்வேஸ்வரமென்று ஸர்வ ஸுஸ்வஸ்வரஜேந என்று ரணவாதியாகவுமாம் ஸர்வேஸ்வரஸ

ஶரண்யாய ஸர்வலோகாய அதாவது தேவயோநிகளாயும் ம
நுஷ்ய யோநிகளாயும் ஸ்தாவர யோநிகளாயும் பக்ஷ்யாதிகளாயும்
காகாதிகளாயும் ராக்ஷஸாதிகளாயும் ஶத்ருக்களாயும் மித்ர
ர்களாயும் உத்க்ருஷ்டராயும் அபக்ருஷ்டராயும் இப்படி அனேகவி
தரானவர்களுக்கு எல்லாம் புகலானவரன்றோ அவரை அப்படி
எங்கேகண்டோமென்னில் உத்திஷ்ட ஹரிஶார்தூல தேவாநாம் ப்ரயோஜ
நஸம்பத்திர்ஜாதீதி என்று தேவர்களான இந்த்ராதிகளுக்கு இழந்
தபதங்கொடுத்தவர் விஷ்ணுஸக்தேவஸ்யாதேவம் என்று பெருமா
ளுக்கு நலமேல்லுகையாலே தேவனுனதானிழந்த ராஜ்யந் தாரா
ரோ ஸுக்ரீவம்ஶரணங்கதம் ராஜ்யாவஸ்தம் ப்ரத்யாநயஞ்ச என்று தி
ர்யக்குக்களான ஸுக்ரீவாதிகளுக்குஇழந்தராஜ்யங்கொடுத்தவர் ஜ்ஞா
நேநஹீநம் பஶுபிஸ்ஸமாநம் என்றுமறிவில்லாமையாலே திர்யக்
கான நானஇழந்தராஜ்யந்தாராரோ கஸ்யாபஸ்தவிராஹுமதாய
யா ஸுக்ரீவோநிதாந்யாதோஹித்வா யாதி என்றும் மநுஷ்யஶரீரங்
களான ஜநஸ்தாநவாஸிகளிழந்த தேஶங்கொடுத்தவர் மநுஷ்யங்
கொண்டாடி உறவாய்வந்த நானிழந்ததேஶந் தாராரோ ஸௌஹம்
ஸகலம் ஸம்த்யஜ்ய ப்ரதிஷேதுஸ்கஜநம் என்று ஸ்தாவரஜநங்க
ளெல்லாரையுந்தன் ப்ரக்ருதியோடே கூட்டினவர் ஸஹ ஸர்வத்ரிஷ்டு
த என்று ஸ்தாவரப்ரதியெஷயாக நிற்கிற வென்னை யென் ப்ர
க்ருதியோடே கூட்டாரோ ரக்ஷிதவ்யா ஸ்த்ரியாஶ்ச்ய மஹா
ஹஸ்தா ஸ்த்வாயநாம் என்று தபோவிஷ்டாநத்தாலே தண்டகா
ரண்யவாஸிகளான ருஷிகளுக்குப் புகலானவர் விபீஷணஸ்ய தண்டகார
ண்யவாஸிக்க நானவெனக்குப் புகலாகாரோ ராஜதுராஜ்யமயா
தத என்று ஸம்ருத்தமானராஜ்யத்தை இரந்த வந்தவர்களுக்கு கொ
டுத்தவர் ராஜ்யகாங்க்ஷியான எனக்குத்தாராரோ தாரருமைகளைவி
ரும்பிக்காமவரவஶரான மஹாராஜற்குதாரங்களைக்கொடுத்தவர்
த்ரைலோக்யவந்த்ராம்ஸ்ஸ்தாராம்ஸ்ஸ்ஸ்பிராட்டிபக்கலிலே ஸம்ஶ்லேஷம் பண்

ஷிணயஜ்ஞாஜாரங்களை யிழந்தவெனக்குத்தாராரோ-மஹ்மோஜாந
நந்தோநு என்றும் ஸூவஜனகபாஜாமதிம் என்றும் ஜடாயுப் வாமி
களுக்கு மோக்ஷங்கொடுத்தவர் எனக்கு மோக்ஷந் தாராரோ ஜம
ஜாதி வ்யாஜாநாம் என்று அநுக்ருஷ்டமான ஜக்ஷிகளுக்குப்புக
லானவர் ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளைப் பண்ணின வெனக்குப்புகலா
காரோ-ஸ்வயம்யுநாஜாப்ரவிஷ்டமெனவிக்ஷதம்மோபகாஸம்-தாநிஜ
த்ய ஜஜாவா ஜலம் ஜானவைகஷ்டம் என்றும் விபீஷண
நானுமேப ப்ரதிஷெஷ்டமையம் என்றும் ப்ரதிகூலனான க
பந்தனுக்கு ஸாவஜந்யமான விரோதி ஶரீரத்தையும் போக்
கி ஷெஷத்தையுங் கொடுத்து ப்ரதிகூலனான காகத்துக்கு வி
ரோதியைப்போக்கி ஷெஷத்தைக் கொடுத்தவர் ப்ராஷ்டக்ருதா
தகிநதம் - என்னும்படி ப்ரதிகூலனன வெனக்கு என் மோ
க்ஷந்தாராரோ-தஜைப்ரவஷ்டபாஷெஷஹிஷ்டையஷதாம்
என்று - உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுக்குப் புகலானவர் ப்ரபந்
நனையாலே உத்க்ருஷ்டனன வெனக்குத்தாராரோ கவிகவு ஜுஷ்
டிபிஷ்டம் என்றும் வாஷாண மாஜவயவஜாஷ்டமெஜதம்
என்றும் அபக்ருஷ்டங்களான திர்யக் ஸ்தாவரங்களுக்கு ஆஶ்ரித
வாத்ஸல்யரானவர் ப்ரக்ருத்யா பாகமோஹ்ஷம் - என்று அபக்ரு
ஷ்டனன வெனக்கு ஆஶ்ரிதவத்ஸலராகாரோ இவ்வுதாஹரண
ங்களிலே கண்டுகொள்வது - ஆகிறது ஆனால் அறிவிக்கிறதென்ன
விஶேஷணம் - பரமபதம் கப்பாதிஸ்வம் போலே விரோ
தி விஶேஷணமென்றும் ராவணாதிகளை ஸம்ப்படுத்துவேனென்
று நினைந்திருங்கொள்ளென்று அவயவ ஶக்தாருகிலுமாய் விஶேஷ
ணம் - ஶேஷாஷ்பாதம் வைதேஹீ ஷ்டிதி ஸஞ்ஜயம் என்
றும் - ஸம்ஸயா நாஜவைஜாபர்ணி - என்றும் பரமயஜ்ஞப்ர
மாய் - ஆஶ்ரிதரானய்ஜ்ஞப்ரபந்நனே பெருமாள் பரிகரத்துக்
கும் வேறொருவர்க்கும் ஸம்ப்படவேணுமோ-விஶேஷணம்- ஆனை

யுஞ்செங்கோலும் நடத்துகைக்கு - மஹாபார்ஶ்வ: - என்று ஒ
ரு தடிக்காரனென்றுசொல்லுங்கோள் - அன்றிக்கே - விபீஷண
மென்று ராக்ஷஸனென்று அறிவிக்கமாட்டமர்கொளாகில் உத்
வாச மஹாபார்ஶ்வ: என்று கையுந்தடியுமா யொருத்தன் ஸயப்ப
டும்படி நின்றானென்றாகிலுஞ்சொல்லுங்கொள் நிசாநஜநனஶீ
ஷக்கின்முன் வ்யாயிமாவ்வன் தான்பண்ணின கவ்யங்களைச்சொ
ல்லி அதுக்கீடாக பரிஹரித்துக் கொள்ளுமாப்போலே - நி
வாரணம் ஹேஷஜம்ஷிகா என்றும் மருத்தவனாய்நின்றமாமணி
வண்ணனென்றும் பேசப்படுகிற ஸர்வஜ்ஞன்முன் புருஷகாரி
ஸ்தோஷத்தை முன்னிட்டு ரக்ஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கிந
ன்மையைமுன்னிடு கைக்கொன்றுமில்லையிறே ஆகையாலே விபீஷ
ணம் நநிந்திதம்ராக்ஷஸ தஶஸ்தோமோ கேஸஹஸ்ரஶோராயம் நயோவ்யா
யி என்றும்கொன்றேன்பல்லுயிரைக்குறிக்கோளொன்றிராமையினா
லென்றும் என்னுடைய பூர்வவ்ருத்தாந்தங்களிவை யென்னுங்
கோள் விபீஷணம் ஶரணாகதம் ஶரண்யம் ப்ராப்தம் ஸ்ரீதரம் ப
ரித்யஜ என்றும் உவர்த்தநீர்போல வேந்தனுத்தவர்க் கென்
றுமல்லென்றும் ஸோதரனான ராவண னகப்பட வெருவும்ப
டி பண்ணின தோஷதூஷ னென்றுங்கோள் உன்னுடை வ்ருத்
தாந்தங்களிவையாகில் பெருமாள் திருமுன்பே யறிவிக்கும்படி எ
ன்னென்றில் உபஸ்திதம் உதாராத்மா விஸர்ஜாமீத்யுவாச
நாஸ்திகம் பரம-ஸோஸ்ய யேதாஸ்தேஷம் ஸமயாஸநம் யதி-நி
தோஷம் விதிதம்ஜந்தோ என்கிறபடியே முன்பப்படியேயா
கிலும் ஸமவதாஸ்யணம்பண்ணினால்நிதோஷனாய்த்திருப்பதுஅ
ப்படிக்கு - தூய்யோமாய்வந்து நின்றோமென்றுஞ்சொல்லுங்கொ
ள்-விபீஷணஉபஸ்திதம் முன்னேவந்துநின்றே னென்னுங்கொள்
நாலடியும்வந்து பெருமாளுக்கு உபகாரித்தேனென்று சொல்லு
ங்கோள் வாராதே லங்கையிலேயிருந்து பாபணமென்றேனாகில்

கடற்கரை மடுவின் கரைப்பட்டது பட்டு அரைகுலையத் தலைகுலை ய அவர்வந்து விழவேண்டாவோ உபஸ்தம் எல்லேங்குள்ளே வந் தபின்பு ஸ்திதோஸ்மி கதஸந்தேஹ: என்னும்படி நிலைபெற்றேன் உ பஸ்திதம் நிவேதயத- என்னிலைமை யுரையாயென்கிறபடியே எ ன்னுடைய வ்யவஸ்திதியை அறிவியுங்கோள் உபஸ்திதம் நிவே தயத மதியாத்தனமாக வடுத்தருக் கொடுபுகிறதே திருவுள்ளம் பா ர்த்துப்புகிறவேணுமே என்று உங்களருகேநிற்கிற நிலையைச் சொ ல்லுங்கோள் - உபஸ்திதம் நிவேதயத எதிர்சூழல் புக்குத்திரியா தபடி உடுத்தணித்தாக வந்தபடி சொல்லுங்கோள் உபஸ்தி தம் நிவேதயத தந்தாமைத்தேடிக்கொடுக்கச் செய்தேயும் ஐஶ்ர மிஶ்ரிதபாத்ரஸ்தாநந்யம்ஸிவோஶேத்ரும் என்றும் ஒடினேனோடி யெ ன்றும் பிறகிட்டுப்போமவர்களை அறிவித்த நீங்கள் இருந்தவிடந் தேடி நானேவந்த வென்னை அறிவிக்கலாகாதோ விபீஷண உப ஸ்திதம் நிவேதயத ராவணன் தம்பியாய்நடுவே யோரிடத்திலே யிருந்து ஆள்வரவிட்டு ஸம்பிஶ்ரமம் பண்ணிச் செய்யலாம் ப டிக்குப் பிடியாள்கொண்டு பின்னைவருகையன்றிக்கே உன்னையறி தியென் தீவினைகள் தீர்ந்தேனென்றும் பொன்னடியை யடைந் துயந்தேனென்றும் ஆலின்மேலமர்ந்தா னடியிணைகளென்றும் சொல்லுகிறபடியெலாம்பின்னேபட்டதும் படப்புகுந்துகொண் டுநின்றநிலையை விண்ணப்பஞ்செய்யுங்கோள் ஆகவித்தால் ஸமவஸ ஸாஶ்ரயணம் பண்ணுவார்க்கு ஸமவதர்முன்னிலையாகபெறவே ணுமென்றும் கருத்துஞ்சொல்லிற்றாயிற்று பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தனிஶ்லோகவ்யாக்யானம் ஷஷ்டவாவிம்ஶஶ்லோகம்.

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ।

அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம ॥

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய-ஸர்வஶரணம் மத: இன்றே இவ்

வார்த்தையைக்கேட்டதற்குப் பின்பு மஹாராஜர் வேறு பட்டாரெ
ன்கிறது-விதயிஷ்யா மஹோத்ஸாஹ: என்கிறவிடத்தில் ஸாரணுமல்
லன் ஶுகனுமல்லன் ஶத்ருவென்று நிஶ்சயித்தபோது கூச்ச
த்தால்ப்பிறந்த விக்ருதிபோலன்றிறே இதுதன்வாயாலே தலைமறை
த்துப்பெருமாள்தன்னை ஶரண்யனென்று ஸ்வீகரிக்கும்வார்த்தை
யைச்சொல்லி அம்முகத்தாலே நலியவந்தானென்று பிறந்தவி
க்ருதியிறே ஏவம்விக்ருத: இவன் ஶரணோக்தி பெருமாள் செவிப்
படுமாகில் பின்பு மீட்கவொண்ணாது நாமந்த ஸமுத்ரத்துக்கு
முற்படவேணுமென்று சடக்கெனப் போனானென்கிறது லக்ஷ்ம
ணஸ்யாக்ரத: தம்மோபாதிப்பறிவரான இளையபெருமாள் ஸந்நிதியி
லே அவரும் அஸ்தானே பயஶங்கிகளானவராகையாலே அவரையு
ங் கூட்டிக்கொள்ளுகிறார் ஸாதவ்யவபதோஷம்நாமஹம் வ
ஸ்யாமி என்றவரிறே - ராமம்-ராவணம் ஶரணம்கத: என்கிறவாக்ய
ஶ்ரவணத்தாலுண்டான ஸந்தோஷத்தாலே ஸம்ப்ராந்தராயிருக்கி
றவரை - ஸாம்ராஜ்யம் பெருமாளுக்கு மிவர்போகிறவழியை ஸந்நி
யாகரிக்கவொண்ணாதபடி அடர்த்துக்கொண்டு - அதாகிறது ரா
ஜ்யம் விட்டுப்போந்து குவாலநாளுண்டோ - ராஜநீதியைமறந்
துதோ இவ்விடம் ஏகாதாரமன்றோ ராவணனுசெய்யும நீதிக
ளறியவில்லையோ ஒருத்தன் சரணமென்னுங் காட்டில் இவற்றைம
றந்துதோ என்றாப்போலே சொல்லுகை ஐஶ்வர்யவீஞ வந்தவன்
ராக்ஷஸஜாதியனாயிருந்தான் ஶரண்யஸம்பாஷணமும் பண்ணினான்
இவனாராயிருக்கிறானோவென்று ஸந்தேஹித்துப் பெருமாளுக்கு
இவன்வரவு சொல்லுகையன்றிக்கே ஶத்ருவென்றே நிஶ்சயித்துத
த்பரிஹாரத்துக்காகச் செய்யவேண்டும் ஹிதத்தைச்சொன்னார்
பெரியபெருமாளைப்பேரிட்டு இளையபெருமாளைநோக்கி அடர்த்
து வார்த்தை சொன்னாப்போலே சொன்னானெனவுமாம் இவ
ர்களால்நம்மை யொன்றும் செய்யவொண்ணாதபடி ஜிவர்ஸம்ஶ்ரோத்ரி

களிலெ ப்ரவ்ருத்திக்கவேணுமென்று சொல்லி அவ்வளவிலே நில்லாத பரிவாலே மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார் பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் விவக்ஷாஸிம்ஹ ஶ்லோகம்.

ஸம்ப்ரவ்ருத்தஸநயேவாரம்ய-ஸந்தாநவிதக்ஷணஸந்தோஷி-

வாதநாராயணாஞ்ச ஹஸ்தம்ஸேத வரேஷாஞ்ச வாஞ்சப-

மஞ்ஞ ந்யாயவித்துக்களான ஸவிவரோபேஷஹஸிராஜகா

ர்யம்நிரபேக்ஷிக்கை-ப்ரஸநயதஸயோக்யமான வேலைகளை நிலையிலே நிறுத்துகை-நய-ஸாமர்த்ய-வாயத்தாலே கார்யம்நடத்துகை வாரே வாரஹிதாய வரிஜ்ஞாநார்த்தமாக நிவர்ணஞ

ன வர்ஷணைஏவுகை-ய-தந்ராநவிதக்ஷணஸந்தோஷி முன்போலே நமக்கெதிராமென்று இருக்கவொண்ணாத ராஜ்யகார்யங்களிலே அவஹிதராகையோக்யம் தெய்வவர்ஷங்களிலே வளர்ஷத்தை வந்தவர்த்தாலே சொல்லி அதுக்கு தெய்வஸஹாயத்தை ஶ்லாகிக்கிறார் உத்தரார்த்தாலே - ஹஸ்தஞ்ஞ ஸவஸொ

க நாயரானதேவர்க்குமங்களமுண்டாகவேணும் வாதநாராணாஞ்ச ராவவாதேவ்ராக்ஞாநவ்ராணேஷ ஜயாம்க்யாம் என்றிருக்கும் வாநரமோக்ஷாதிகளுக்கும் வரேஷாஞ்ச அல்லாதவக்ஷணாதிகளுக்கும் ஸம்ஸ முண்டாகவேணும் வாநராணாம் வரேஷாஞ்ச விஷயே ஸஞ்ஞ வ்ரத ஸநயவாரம்யஸந்தாநவிதக்ஷணஸந்தோஷிவாதரங்களுடையவும் ஶத்ருக்களுடையவும்விஷயமாகஸந்தாதிகளிலேஅவஹிதராகவேணும்ஹஸ்தஞ்ஞஇவரிப்போது ஹஸ்தமாகநினைக்கிறதுஶரணமென்றவனைக்கைக்கொள்ளாதொழிகை வரஞ்ச வஶத்ருக்களுடையவேலைக்கூடம் மன்னுண்ணும்படியன்றோ தேவர் ஸதாவமிருக்கும்படிஇத்திருநாமம் யதார்த்தமாக வேணும்சிலர்கூடிவாராய்வந்தார்களாகில் நீரிப்படிஸம்ஹரிக்கவுமக்குவந்ததேன்இவர்க ளாகூடிவும் விஶ்வஸிக்கவொண்ணாதென்கிறார். பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அந்தே ஆராநமதா ஹ்ருதேராக்ஷஸாங்காநேதுமணம் -
ஸத்ருராஸ்து நிக்ருதிஜாஸ்து தேஷ ஜாத நவிஶ்வஸேத் -

வநே தாஸ்தே ஆராநமதாம் - வநே தனென்று ப்ரக்ருக்ஷவிஜமா னவர்களை அந்த ஆராநமதாம் என்கிறபடி யென்னென்னில் இவர்கள் காண்கிறவளவல்ல இவர் பதிப்படை உண்டென்னும் நினைவாலே-வனே த-இவர்களுடைய வாகாரமே ஸவிஶ்வாஸ நீயதேயைச் சொல்லித்தாரா நின்றதென்கை இவர்கள் நாலைந்துபேர் வந்து நம்மைச் செய்வதென்னென்னில் ஸத்ருராஸ்து - நேர்கொடுநேர் நலியமாட்டார்களாகிலும் வஞ்சிக்க விரகறிவார்கள் - உமக்கு செவ்வையிலுண்டான வஹியொமமித்தனையும் வஞ்சகத்திலே உண்டு காணுமவர்களுக்கு - நிக்ருதிஜாஸ்து தேஷ ஜாத நவிஶ்வஸேத் ஆனபின்பு ஆயிரம்பண்ணை ப்ரவ்ருத்தி பண்ணினாலுமவர்கள் பக்கல் நிராஶங்களாயிருக்குமவன் விஶ்வஸிப்பானல்லன் அந்தக்ருதம னல்லனாகிலிவனாராய்வந்தான் வந்தவன்தான் அவன் ஸ்வஹிதரான நம்பக்கல் செய்யுங்காரியமென்னென்னில் அவற்றைச் சொல்லுகிறது. பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் வதஸ்தகாரிம்ஸ ஶ்லோகம்

ப்ரணயீ ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ராவணஸ்ய நிவேதயம் -
அநுப்ரவிஶ்ய ஸோஸ்மாஸு ஜெந்ஸமயநுதமஸம்ஸயம் -

அயம் ப்ரணயீஹமேவ - நீர் ஶரணாமதனுக ஹ்ருஷிக்கிற விவன் ராவணன் வரவிட்டா னொருத்தனுக்கடவன் ஒருத்தனுகில் முதலிலே தன்னை அமைத்துக்கொண்டு புகுமதொழிய விபீஷண உதிஹ்ருத்தம் என்றும் விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ என்றும் ராவணம் ஶரணம் கதம் என்றும் தன்னை வெளியிட்டுக்கொண்டு ஶரணம்புகுமோ ஶரணமென்று புகுந்தார் சிலர் ஹந்த செய்யுங்காரியத்தைச் செய்வார்களோ வென்னில் ராக்ஷஸேந்த்ரஸ்ய ராவணஸ்ய ஏவம்

ந்யஸ் தேஶஸ்ய ந்யஸ் ஸந்தேஶ்யஸ்ய என்கிறபடியேதான் வேறொரு த்தனாகயிருக்க வேறொருத்தனாகச் சொல்லி காயா காமத்திலே வேறொன்றைச் சொல்லும் அவக்ஷத்துக்கு நிவர்த்தகனான ராவணன்மதித்து வரவிட்டானாகக்கடவன் ஆனால் தான்புகுந்துசெய்வதென்னென்னில் ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணி நமக்கு ப்ராதிகூல்ய னானவன் நம்பக்கலிலே ஆநுகூல்ய வேஷத்தோடே ப்ரவேஶித்து ஹேஹம்ஸ்தாயாஸ ஸந்தேஹம் ஸர்வம் ஸநா-என்றிருக்கும் - ஜைவஸாயும் என்னையும் எதிரிகளாம்படி பண்ணும் நஸம்ஶயம்-ராவணஸம்பந்தத்தாலே ஶத்ருவாக நிஶ்சயிக்கிற இவன் ஶரணம்புகுந்தான் ஆனால் ஆநுகூல்யமோ ப்ராதிகூல்யமோவென்று ஸம்ஶயிக்கவன்றோ வடுப்பது என்றதுவேண்டா - அவக்ஷ ஶத்ரு தியாகையாலே ஆநுகூல்யஸம்ஹவியாது வஞ்சகனேயவந்தா னென்று நிஶ்சிதம் நாம் ஸர்வஶக்தராயிருக்க நம்பக்கலிலே இவனுக்கு வெஷ்டிதம் பண்ணலாயிருக்குமோவென்ன அதில் அவகாஶம் பெற்றிலனாகில் ஆநுகூல்யமென்று நாம் விஶ்வஸிக்குமளவும் நம்மோடே ஒரு நீராகக்கலந்து இடம்பெற்று ஒருபோதிலேதானே ப்ரஹரிக்கிலும் ப்ரஹரிக்கும் என்கிறார். பெரியவாச்சான் பிள்ளைதிருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் ஷட்சத்வாரிம்ஶஶ்லோக:

அயோவாஸ்ய ஜைவவேஷ ஶ்ரீஜாஸாஸ்ய வ்யவஸாய-
ஆநுப்ரவிஶ்ய விஶ்வேஷு ஸ்தாநேஷு ப்ரஹரேதபி.

அயோஹேஹம்ஸ்தாயாஸ என்கிற வசநத்தை வ்யாவர்த்திக்கிறது ஸ்வயமேவைஷ: என்னைக்கொண்டுமைம நலிதல் உம்மைக்கொண்டு என்னை நலிதல் செய்யவிடம்பெற்றிலனாகில்தானே நலிகிலும் நலியும் எப்போது இவன்நலிவதென்னில் ஆநுப்ரவிஶ்யவிஶ்வேஷு-நாம் விஶ்வஸிக்குமளவும் ஆநுகூல்யனாய் நம்மோடே ஒரு நீராகக்கலந்து நாம் விஶ்வஸித்தவளவிலே விஶ்வஸித்தாலும் நம்மே

ர்த்தியிவனுக்கு நலிய அவகாஶமுண்டோவென்னில் ஶிக்ஷாசார்ய நாம் விஶ்வஸியாதபோது இவனுக்கிடமன்றிக்கே ஒழியுமித்தனை போக்கி விஶ்வஸித்தால் அவனுக்கு நலியவிடமறிதோ - பக்ஷி ஜாது இடமில்லாவிடினும் காணவல்ல பக்ஷிகூர்மையையுமு டையனென்கை - ரக்ஷணயத்நத்தில் ஸவ்யஸ ப்ரதீக்ஷரான உமக்குள்ள பக்ஷியோமத்தளவுண்டு காணும் இவனுக்கு ஸர ஹிம்ஸையாலே கதாசித் ப்ரஹரேதபி இடம்பெற்றவொரு போதிலே ப்ரஹரிக்கிலும் ப்ரஹரிக்கும் - கியத்வா-இவன் ரா வணனுடைய ப்ரணிதியாதலன்றிக்கே ராவணன்தான்முன்பு ஸ ந்யாஸவேஷங்கொண்டு நலிந்தாப்போலெ ஶரணாகத வேஷத் தைக்கொண்டு நம்மோடே கலந்து நாம் விஶ்வஸித்தவாறே இட ம்பெற்றபோதே நலியவந்தானாகவுங்கூடுமென்றுமாம் நாமெ த்ரி ஶிகள்மேலே எடுத்துவிட்டவளவிலே அத்தலையில்நின்றும் செவ்வி யனாய் வந்தவன் அடியற்று வந்தானாகவேணும் - அவனை ஸ்வீகரிக் கை ராஜநீதியன்றே - ராஜாக்களாயிருக்கிறவுமக்கு இதறியவே ண்டாமோவென்ன அதுநீதியன்றென்கிறார். பெரியவாச்சான்பிள் ளை திருவடிகளே சரணம்.

த்விஶ்லோக்யாம் ஷட்த்ரிம்ஶஶ்லோகம்.

மித்ராடவீபலம் சைவ மௌலம் ப்ருத்யபலம் ததா-
ஸர்வமேதத் பலம் க்ராஹ்யம் வர்ஜயித்வா த்விஷத்பலம்.

மித்ரமாவது ஸஹஸம்வர்த்திதராயிருக்கை ததாகாரேண ஔரஸஞ்புத்ரஸம்பந்தம் ததாவம் ஶக்த்யாகதம் ரக்ஷணம் வ்யஸ நேஷ்வபி மித்ரம் ஜ்ஞேயம் சதுர்விதம் அடவீ - வந்யப்படை - மௌ லம் பித்ருபிதாமஹக்ரமாகதமான ராஜபலம் - ப்ருத்யபலம் கூலிப்படை இந்த சதுர்விதபலமும் க்ராஹ்யம் ஶத்ருபலம் அக்ராஹ்யமன்று - ததாகாரேண - கிம்புநஸ்த்வ மித்ரபூதோ மித்ரா

ஶத்ருஜந: பரித்யாஜ்ய: - இதுக்கொரு ஶாஸ்த்ரம் வேணுமோ-அவன்மேலே அம்புபடக்கண்ணீர் பாயுமிவனையோ நமக்கு மித்ரமாகக் கொள்வது வத்யதாமிதி ஹ்ருஷ்டம் என்று ஸாமாந்யத்தாலே அநாதரிக்கக்கடவோமோ அங்குற்றை நசையற்றுப்போந்தவன் விஶ்வஸநீயனன்றோ - ஆனால் அவனை பரிக்ரஹிக்கத்தட்டென்னென்ன அங்குற்றைநசையற்றுப் பொருமைக்கும் அத்தாலே விஶ்வஸநீயனல்லாமைக்கு ஹேதுக்களைச் சொல்லுகிறது பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஶ்ரீரைலோக்யாம் ஸத்யவசஸாம் ஶ்லோகம்.

ஜாத்யா ராக்ஷஸோ ஹ்யேஷ: ப்ராதாமித்ரஸ்ய தே விபோ-
ஆகதஶ்ஶத்ருபக்ஷாச்ச கதம் ஸ்யாத் விஶ்வாஸ:-

ஜாத்யா ராக்ஷஸோ ஹ்யேஷ: பிறப்பாலே ராக்ஷஸனென்னுமிடமுமக்கு ஸம்ப்ரதிபந்நமே ஆனால் அவனை அநாதரித்து விஜாதீயரான நம்மைப்பெற்று ஸம்பாவனையுண்டோ - ஹி-ஶப்தம் ப்ரஸித்தௌ ப்ராதாமித்ரஸ்ய - ப்ராதா ஸ்நேஹநிபந்தந: என்று நம் ஶத்ருவுக்கு ஸாபஶரீரமென்று சொல்லலாம்படியிருக்கிறவனன்றோ ராவணஸ்யாநுஜோ ப்ராதா என்று தன்வாயாலே சொல்லுகையாலே ப்ரஸித்தமன்றோ நீரும் ப்ராதாவைவிட்டன்றோ நம்மைப்பற்றினதென்ன-ஆகதஶ்ஶத்ருபக்ஷாச்ச-என்றாப்போலே நிரஸ்தனாய்வந்தவனன்றே அவனோலக்கத்திநின்றும் வந்தவனன்றோ விபோ முதலிகளென்ன ஆராட்சியைக் கைவிடாதேகொள்ளீர் கதம் ஸ்யாத் விஶ்வாஸ: இப்படி அவனை அநாதரிக்கைக்கு அநேக ஹேது உண்டாயிருக்க-என்ன ஹேதுஸாமர்த்யங்கொண்டு இவனை விஶ்வஸிப்பது அவன் தன்னை பரிபவிக்கையாலே நசையற்று ஶத்ருவாய் ஶரணம்புகுந்து வந்தானென்று விஶ்வஸிக்கத் தட்டென்னென்ன அந்த ப்ரஸித்திவிஶேஷம் ஸக்ரு

தை என்னுமிடத்தை - ஸஹேதுகமாகச் சொல்லுகிறார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ராவணேந ப்ரணிஹிதம் தமவேஹி நிஶாசரம் -
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே க்ஷமம் க்ஷமவதாம் வர -

ராவணேந ப்ரணிஹிதம் நீர் அநுகூலராக ப்ரமிக்கிறவனை நமக்கு ஶத்ருவான ராவணனாலே ப்ரணிதியாகவர்த்திலே யதார்த்தமாக பரீக்ஷிபண்ணீர் - அவேஹி உமக்கிவனை ப்ரணிதி என்னுமிடம் தோற்றுகிறதில்லையாகில் என்பக்கலிலே ஒருகால் அவதார்த்த வ்யுத்பத்தி பண்ணியருளீர் - அறியாதவை எல்லார்க்குங் கேட்டறியவேணுங்காணும் ஆனால் இவனைசெய்யவடுப்பதென்னென்ன - தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே - நானவனுடைய நிக்ரஹமே யுக்தமென்று நினையாநின்றேன் இவனையுள்ளபடி அறிந்தநான்வஞ்சகனானவிவனுடைய நிக்ரஹமே யுக்தமென்று அறுதியிட்டேனென்கை ஸமவதிரோதயமுண்டானவிடத்தில்வயசேகத்வமென்னுமிடம்ஸாஸ்த்ரவிதம் - ஸஹாவவர்ணிதம் தேவயகாமௌஷதீ நக்ஷத்ரவ்யாகயஞ்ச யஜ்ஞவிபுகாரம் ஹந்யாம் பாணவா நாஞ்ஜம் ஹதம் ஸாரணம் ஹ்யாய நியமாச யஸ்யோமா ஶ்ரீதாயஸ: நாஹமா ஸ்ராநம் - க்ஷமவதாம்வர - க்ஷமைதங்களெல்லா மறிவாரில் தலைவரல்லீரோ - க்ஷமைதங்களெல்லா மறிந்தருள வேண்டாவோ அயவாதஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யேக்ஷமம் என்கிறபோதவ்வளவிலும் பெருமாளுடைய திருவுள்ளவத்தி விரக்கத்தைக்கண்டு உம்முடைய க்ஷமாதிஶயத்துக்கு உபேக்ஷணைவிவனே விஷயம் க்ஷமிதரன்றோ விஷயமென்கிறாரென்னவுமாம் தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே என்று ப்ரணிதியாவயா யுக்தமென்னக்கடவீரோ வென்கை கேவலம் ப்ரணிதிகமேஎன்றுபேக்ஷை க்ருதியாகையாலே இடம்பெற்றவிடத்திலே நலியக்கூடாமையாகையாலே கொல்லத்தட்டில்லை என்கிறார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

தநிஶ்லோகத்ரம் ஏகோநபஞ்சாஶச்லோகம்.

ராக்ஷஸோ ஜிஹ்மயா புத்த்யா ஸந்திஷ்டோயமுபஸ்திதஃ-
ப்ரஹர்த்தும் மாயயாச்சந்நோ விஶ்வஸ்தே த்வயி ராகவ -

அயம் ராக்ஷஸஃ ராவணப்ரணிதியாய் வந்த ராக்ஷஸனுக்கு ஸமம் ப்ரணிதிகார்யத்தளவிலே வ்யாபரிப்பானாய் வந்தானல்லன் என்செய்ய வந்தானென்னில்-ஜிஹ்மயா புத்த்யா ஸந்திஷ்டஃ ப்ரஹர்த்தும் உபஸ்திதஃ கபடபுத்த்யா ப்ரேரிதஃ ஸன் ப்ரஹர்த்தும் உபஸ்திதஃ ராக்ஷஸராகிறார் கபடபுத்திகளென்னுமிடம் நமக்கு அநுஸந்தமன்றோ-ராவணேந ஸந்திஷ்டஃ கபடபுத்த்யா உபஸ்திதஃ என்னவுமாம் நம்மையிங்கே நலியலாயிருக்குமோவென்னில் மாயயா சந்நஃ க்ருத்ரிமத்தாலே தன்னைமறைத்துவந்தவனாகையாலே நலியலாம் அதாகிறது ஶரணாகதவேஷத்தாலே தன்க்ரௌர்யத்தைமறைத்துவருகை இப்போதிவன் நலிவதென்னென்னில்-விஶ்வஸ்தே த்வயி-இவன் அகவாயாராயாதே உக்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு ஶரணாகதனென்று உம்மை அவன் அதீநமாக்கினவளவிலே உபஶ்லேஷத்தாலே லக்ஷ்மணாதிகளையும் ஸம்ஹரிக்கிறது-அப்ரஸம்ஜீவிதஜ்ஞஹ்ரம் என்று ஸுக்ரீவர்க்கு அழிவுகிட்ட வடிவாகத் தம்மை நினைத்திருப்பாரென்று பார்த்து உமக்கு நெஞ்சேரியும் லக்ஷ்மணாதிகளையும் நலியுமென்கிறார் அநக - ஸ்வாபாவிகத்தாலே பிறர்பக்கல் தோஷங்காணவறியீர் நான் சொல்லவறிகிலும் அறிந்தருளீர் ஸுநிகஷ்டவத்ஸகமாக நம்பக்கலிலே ஶரணம்புகுந்த இவன்பக்கலிலே தோஷத்தை நினைத்தாராகை நமக்குப் போருமோவென்னில் ஶத்ருவான நம்மை நலிகைக்காக ஶரணம்புகுந்த இவனை ஆராயாதே ஸ்வீகரித்தால் மஹாநர்த்தம் விளையுமென்கிறார் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

தநிஶ்லோக்யாம் பஞ்சமஶ்லோகம்.

ப்ரவிஷ்டஶ்ஶத்ருஸைந்யம் ஹி ப்ராப்தஶ்ஶத்ருரதர்கித: -

நிஹந்யாதந்தரம் லப்த்வா உலூகாநிவ வாயஸ: -

அதர்கிதஶ்ஶத்ரு ஸைந்யம் ப்ரவிஷ்ட: ப்ராப்தஶ்ஶத்ருரந்தரம் லப்த்வாஶத்ரு ஸைந்யம் நிஹந்யாத் அதர்கித: இவன் அநுகூலனோ ப்ரதிகூலனோவென்றுஆராயாதே அநுகூலனென விஶ்வஸித்தாலே ஶத்ருஸைந்யத்தை ப்ரவிஷ்டனாய்க் கொல்லும் ஸஸைந்யனவனை ஒருத்தனாய் கொல்லப்போமோவென்னில் ப்ராப்த: - அந்தரம் தாம் ப்ராப்தனான ஶத்ருவானவன் ஶத்ருஸைந்யத்தை நலியும் ஒருத்திரளையொருத்தனால் நலியப்போமோவென்னில்-அந்தரம் லப்த்வா நிஹந்யாத் அஸாவதாநிகளுண்டானவளவிலே கொல்லும்ஸஹஜஶத்ருக்களாயலவத்துக்கும்ஒன்றே அநேகத்தை நஶிப்பிக்குமென்னுமிடத்துக்கும்த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகிறார்உலூகாநிவவாயஸ:என்று காகமொன்றேதனக்கு ஸஹஜஶத்ருக்களானதிவாந்தங்களைதனக்கவகாசமானஅஹஸ்ஸிலேநலியுமாப்போலேயிருக்குங்காணும். பெரியவாச்சான்பிள்ளை நாமக ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸமாக்ய விரசிதாயாம் தநிஶ்லோக்யாவ்யாக்யாயாம் ஸ்ரீராமாயண த்ராவிட வ்யாக்யாயாம் பஞ்சமஶ்லோக ஸமாப்த:. பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.
